

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums

2012. gada 11. maijs

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

2010.–2011. GADA SESIJA

2011. gada 18.–20. janvāris plenārsēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 108 E, 7.4.2011.

PIEŅĒMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

2012/C 136 E/01

Eiropas konsensa par humāno palīdzību īstenošana — rīcības plāna vidusposma pārskatīšana un turpmākie soļi

Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra rezolūcija par Eiropas konsensa par humāno palīdzību īstenošanu — rīcības plāna vidusposma pārskatīšanu un turpmākajiem soļiem (2010/2101(INI)) 1

2012/C 136 E/02

Lauksaimniecības atzīšana par stratēģiski svarīgu nozari pārtikas nodrošinātībā

Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra rezolūcija par lauksaimniecības atzīšanu par stratēģiski svarīgu nozari pārtikas nodrošinātībā (2010/2112(INI)) 8

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

2012/C 136 E/03

Brīvprātīgie partnerattiecību nolīgumi par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību (FLEGT)

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par FLEGT brīvprātīgajiem partnerattiecību nolīgumiem ... 16

2012/C 136 E/04

Partnerattiecību pagaidu nolīgums starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm 19

LV

2012/C 136 E/05	Starptautiskā adopcija Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par starptautisko adopciju Eiropas Savienībā	24
2012/C 136 E/06	Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un Serbiju Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par Serbijas Eiropas integrācijas procesu	27
2012/C 136 E/07	Eiropas iniciatīva attiecībā uz Alzheimeru slimību un citām demencēm Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par Eiropas iniciatīvu Alzheimeru slimības un citu demences veidu apkarošanai (2010/2084(INI))	35
2012/C 136 E/08	Astmas slimniekiem paredzētie inhalatori Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par lūgumrakstu Nr. 0473/2008, ko iesniedza Vācijas valstspiederīgais Christoph Klein, par papildpasākumu trūkumu no Komisijas puses kādā konkurences lietā un par zaudējumiem, kas tāpēc nodarīti uzņēmumam	44
2012/C 136 E/09	Stāvoklis Haiti vienu gadu pēc zemestrīces — humānā palīdzība un rekonstrukcija Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par stāvokli Haiti gadu pēc zemestrīces — humanitārā palīdzība un rekonstrukcija	46
2012/C 136 E/10	Vārda brīvības pārkāpumi un diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ Lietuvā Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par vārda brīvības pārkāpšanu un ar seksuālo orientāciju saistīto diskrimināciju Lietuvā	50
Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris		
2012/C 136 E/11	Kristiešu stāvoklis saistībā ar reliģijas brīvību Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par kristiešu situāciju un reliģiskās pārliecības brīvību	53
2012/C 136 E/12	Stāvoklis Baltkrievijā Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par stāvokli Baltkrievijā	57
2012/C 136 E/13	2009. gada ziņojums par konkurences politiku Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par 2009. gada ziņojumu par konkurences politiku (2010/2137(INI))	60
2012/C 136 E/14	Ilgtermiņa ES politika attiecībā uz Tālajiem Ziemeļiem Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par ilgtermiņa ES politiku attiecībā uz Tālajiem Ziemeļiem (2009/2214(INI))	71
2012/C 136 E/15	ES stratēģija attiecībā uz Melno jūru Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz Melno jūru (2010/2087(INI))	81
2012/C 136 E/16	Pakistāna — Pendžabas gubernatora Salmana Tasira slepkavība Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par Pakistānu, jo īpaši gubernatora Salmaan Taseer slepkavību	90

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas konsensa par humāno palīdzību īstenošana — rīcības plāna vidusposma pārskatīšana un turpmākie soļi

P7_TA(2011)0005

Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra rezolūcija par Eiropas konsensa par humāno palīdzību īstenošanu — rīcības plāna vidusposma pārskatīšanu un turpmākajiem soļiem (2010/2101(INI))

(2012/C 136 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas konsensu par humāno palīdzību, ko 2007. gada 18. decembrī parakstīja Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētājs, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un Eiropas Komisijas priekšsēdētājs,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2008. gada 29. maija darba dokumentu, ar ko izveido rīcības plānu, ietverot konkrētus pasākumus konsensa īstenošanai (SEC(2008)1991),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 214. pantu, kas veltīts humānajai palīdzībai,
- ņemot vērā Padomes 1996. gada 20. jūnija Regulu (EK) Nr. 1257/96 par humāno palīdzību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 23. decembrī pieņemtās Eiropas Savienības pamatnostādnes starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanai, kas atjauninātas 2009. gada decembrī, kā arī Padomes 2009. gada 8. decembra secinājumus,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 5. marta Lēmumu 2007/162/EK, ar ko izveido civilās aizsardzības finanšu instrumentu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 8. novembra Lēmumu 2007/779/EK, ar ko izveido Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada decembra secinājumus, kuros Komisijai tika izteikts aicinājums iespējami efektīvāk izmantot Kopienas civilās aizsardzības mehānismu un uzlabot dalībvalstu sadarbību,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas Augstās pārstāves/priekšsēdētāja vietnieces *Catherine Ashton* un Eiropas Komisijas locekles *Kristalina Georgieva* kopīgo dokumentu par pieredzi, kas gūta no ES reaģēšanas uz Haiti katastrofu,

⁽¹⁾ OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 71, 10.3.2007., 9. lpp.⁽³⁾ OV L 314, 1.12.2007., 9. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 10. septembra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Eiropas Savienība un ANO — daudzpusības izvēle” (COM(2003)0526), kurā aicināts vispusīgi stiprināt un integrēt ES un ANO attiecības, izmantojot regulāru politisku dialogu, plašāku sadarbību šajā jomā, krīžu labāku pārvarēšanu un novēršanu, kā arī stratēģiskas partnerattiecības starp Komisiju un attiecīgajām ANO organizācijām,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. marta paziņojumu Parlamentam un Padomei “par Eiropas Savienības reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumos” (COM(2008)0130) un Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. jūnija rezolūciju par “Eiropas Savienības reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumos”⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. februāra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “ES stratēģija katastrofu draudu samazināšanas atbalstam jaunattīstības valstīs” (COM(2009)0084),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 31. marta paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Humānā palīdzība pārtikas jomā” (COM(2010)0126),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par Humānās palīdzības un civilās aizsardzības ģenerāldirektorāta darbības stratēģiju 2010. gadam,
- ņemot vērā 2006. gada maijā publicēto *Michel Barnier* ziņojumu “Par Eiropas civilās aizsardzības spēkiem: Eiropas palīdzība”,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās Asamblejas 1948. gada 10. decembrī pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvencijas un to 1977. gada papildprotokolus,
- ņemot vērā 1951. gada jūlijā pieņemto Konvenciju par bēgļu statusu,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām un šīs konvencijas fakultatīvo protokolu par bērnu iesaistīšanu bruņotos konfliktos, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1989. gada 20. novembrī,
- ņemot vērā Londonā 1999. gada 13. aprīlī parakstīto Pārtikas atbalsta konvenciju, kurā noteiktas Eiropas Kopienas saistības reaģēt uz ārkārtas pārtikas trūkuma situācijām jaunattīstības valstīs un atsaukties uz citām vajadzībām pēc pārtikas⁽²⁾,
- ņemot vērā 1994. gadā pieņemto Starptautiskā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness kustības un NVO Rīcības kodeksu par katastrofu palīdzības programmām,
- ņemot vērā Stokholmā atbalstīto 2003. gada 17. jūnija iniciatīvu par humānās palīdzības sniegšanas principiem un labāko praksi (GHD),
- ņemot vērā 2007. gadā pieņemtos Globālās humānās palīdzības programmas partnerības principus,
- ņemot vērā ANO Pamatnostādnes attiecībā uz militāro un civilās aizsardzības līdzekļu izmantošanu saistībā ar glābšanas operācijām katastrofu gadījumos (Oslo pamatnostādnes), kas pārskatītas 2006. gada 27. novembrī,
- ņemot vērā 2003. gada marta Pamatnostādnes attiecībā uz militāro un civilās aizsardzības līdzekļu izmantošanu Apvienoto Nāciju Organizācijas humānās palīdzības pasākumu atbalstam sarežģītās ārkārtas situācijās (pamatnostādnes par militārajiem un civilās aizsardzības līdzekļiem),

⁽¹⁾ OV C 286 E, 27.11.2009., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 163, 4.7.2000., 37. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

- ņemot vērā Hjogo Rīcības pamatplānu, kas pieņemts 2005. gada 18.–22. janvārī Japānā Hjogo prefektūras galvaspilsētā Kobē notikušajā Pasaules konferencē par katastrofu novēršanu,
 - ņemot vērā ANO ārkārtas palīdzības koordinatora un humāno jautājumu sekretāra vietnieka uzdevumā 2005. gada augustā veikto pārskatu par humanitārajām intervencēm,
 - ņemot vērā 2010. gadā Attīstības palīdzības pētniecības apvienības (DARA) pieņemto humānās palīdzības skalu, kurā analizēts un klasificēts veids, kādā galvenās donorvalstis palīdz personām, ko skārušas katastrofas, konflikti un ārkārtas situācijas,
 - ņemot vērā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness 2007. gada 30. starptautiskajā konferencē Ženēvā pieņemto starptautisko katastrofu palīdzības noteikumu, likumu un principu starptautisko programmu (IDRL pamatnostādnes) un Eiropas Savienības dalībvalstu kopējo apņemšanos tās atbalstīt,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 14. novembra rezolūciju par Eiropas konsensu par humāno palīdzību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. februāra rezolūciju par neseno zemestrīci Haiti ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 14. decembra ieteikumu Padomei “Par ES ātrās reaģēšanas iespēju izveidošanu” ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Izraēlas militāro operāciju pret humānās palīdzības flotili un par Gazas blokādi ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā rezolūcijas priekšlikumu par humanitāro krīzi Somālijā, ko saskaņā ar Reglamenta 120. pantu iesniedzis *Oreste Rossi* (B7-0489/2010),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par humānās palīdzības sniegšanu trešām valstīm,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A7-0375/2010),
- A. tā kā kopējā redzējumā par humāno palīdzību, kas nostiprināts ar Eiropas konsensu par humāno palīdzību, ir uzsvērtā Eiropas Savienības vēlme cieši sadarboties šajā jomā, lai optimizētu tās efektivitāti, aizsargātu un sekmētu humānās darbības pamatprincipus, kas ir cilvēcība, neitralitāte, objektivitāte un neatkarība, un enerģiski aizstāvētu starptautisko humanitāro tiesību ievērošanu;
- B. tā kā saistības, kuras izriet no konsensa, ir piemērojamas gan dalībvalstīm, gan Eiropas Komisijai un rīcības plānā uzskaitītās darbības vairumā gadījumu ir jāīsteno Komisijai un dalībvalstīm kopīgiem spēkiem;
- C. tā kā ir ievērojami pieaudzis dabas katastrofu skaits un intensitāte, ko galvenokārt izraisījušas cilvēka darbības radītās klimata pārmaiņas, un tā kā šajā jomā vēsturiski atbildīgas ir industrializētās valstis; tā kā ir vairākkārt palielinājies sarežģītu krīžu skaits, pamatojoties uz vairākiem faktoriem, tostarp konfliktu tendenci saasināties, vājo pārvaldību un nestabilām situācijām, starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumu palielināšanos un humānās telpas samazināšanos;

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 273. lpp.

⁽²⁾ OV C341 E, 16.12.2010., 5. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0235.

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

- D. tā kā atbalsta sniegšana kļūst aizvien sarežģītāka un bīstamāka, aizvien pieaug humānās palīdzības personāla nedrošība un 2008. gadā tika nogalināti 122 humānās palīdzības darbinieki;
- E. tā kā īpaša uzmanība vispirms jāvelta visneaizsargātākajām grupām, piemēram, sievietēm, bērniem un ar varu pārvietotām personām un tā kā ar dzimumu saistītas vardarbības saasināšanās, kā arī seksuālā vardarbība ir būtiska problēma humāno problēmu risināšanas jomā, kur sistemātiska izvarošana bieži tiek izmantota kā kara ierocis;
- F. tā kā aizvien lielākā daļībnieku, kas nav saistīti ar humāno palīdzību, iesaistīšanās reaģēšanā uz humānajām krīzēm rada ievērojamu militāro spēku un humānās palīdzības sniedzēju lomu sajaukšanas risku un padara neskaidras neitrālas, objektīvas un neatkarīgas humānās palīdzības robežas;
- G. tā kā nesenās Haiti un Pakistānas traģēdijas no jauna apstiprināja nepieciešamību pēc Eiropas Savienības rīcībā esošo instrumentu pastiprināšanas, lai stātos pretim katastrofām (humānā palīdzība un Kopienas civilās aizsardzības mehānisms) efektivitātes, ātruma, koordinēšanas un atpazīstamības ziņā, un šīs katastrofas ir no jauna parādījušas, ka ir ļoti svarīgi attīstīt Eiropas ātrās reaģēšanas spējas;
- H. tā kā globālais humānās palīdzības konteksts ir pasliktinājies, humānās palīdzības izaicinājumi un vajadzības ir milzīgi un obligāti ir jāstrādā pie konsensa un tā rīcības plāna īstenošanas veicināšanas, kā arī pasaules līmeņa saskaņošanas un izmaksu sadalīšanas, ievērojot to valstu reģionālo atbildību, kas spēj sniegt ievērojamu ieguldījumu humānajā palīdzībā;
- I. tā kā Komisijas budžets, kas paredzēts humānajām katastrofām, un konkrēti — ĢD *ECHO* budžets, ir ne vien iesaldēts, bet arī pēdējos 5 gados reālā izteiksmē nedaudz samazināts,

Eiropas konsenss par humāno palīdzību un tā rīcības plāns

1. pauž nožēlu, ka konsenss par humāno palīdzību joprojām ir par maz novērtēts ārpus humānās palīdzības partneru loka, un prasa, lai par to tiktu veikta īpaša apmācība, jo īpaši Eiropas Ārējās darbības dienestā (EĀDD), dalībvalstu diplomātu vidū un militārajos spēkos;
2. pauž nožēlu par dalībvalstu neiesaistīšanos konsensa īstenošanā un uzskata, ka Padomes Humānās palīdzības un pārtikas palīdzības jautājumu darba grupas (*Cohafo*) loma ir jānostiprina, lai nodrošinātu labāku konsensa īstenošanas uzraudzību, piemēram, organizējot īpašas sesijas par konsensa integrēšanu valstu humānās palīdzības stratēģijās vai izstrādājot gada pārskatu, un lai aktīvāk piemērotu tā humānās palīdzības aizstāvja pilnvaras attiecībā uz citām Padomes darba grupām un Politikas un drošības komiteju (PDK);
3. mudina Savienības delegācijas aktīvi veicināt konsensa popularizēšanu un īstenošanu trešās valstīs un veicināt tā rīcības plāna popularizēšanu un īstenošanu dalībvalstu pārstāvju vidū;
4. aicina Komisiju izpētīt iespēju par labākās prakses ikgada apmaiņu ar ES valstu parlamentiem saistībā ar konsensa saistību izpildi tajos;
5. mudina palielināt finansējumu humānajai palīdzībai, jo ir palielinājies intervences vietu skaits, un prasa budžeta iestādei, lai tā tieši pārvieto visu vai daļu no ārkārtas palīdzības rezerves summas uz Humānās palīdzības un civilās aizsardzības ģenerāldirektorāta sākotnējo budžetu; kā arī uzsver, cik svarīgi ir konkrēti noteikt ESAO un Attīstības palīdzības komitejas (DAC) mērķi, proti, ka līdz 2015. gadam palīdzības summai jāsasniedz 0,7 % no IKP;
6. pieprasa arī, lai tiktu sagatavoti reāli budžeti, piešķirot dabas katastrofām vai humānajai palīdzībai paredzētās summas, pamatojoties uz iepriekšējo gadu vairākkārtēju pieredzi izdevumu jomā;

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

7. aicina pielikt papildu pūliņus, lai paātrinātu pēckatastrofu vai dabas katastrofu operāciju finansēšanu, lēmumu pieņemšanas procesu vienkāršošanu un budžeta izpildes atļauju izsniegšanu; uzsver, ka Komisijas dienestiem jāstrādā ciešā sadarbībā ar EĀDD, lai ātri nodrošinātu operāciju sākotnējo finansēšanu;
8. atgādina, ka ir svarīgi nodrošināt līdzsvarotu visas pasaules reakciju, īpašu uzmanību pievēršot "aizmirstajām krīzēm";
9. aicina palielināt līdzekļus un attīstīt spējas un resursus, lai nodrošinātu tikai civilu humāno palīdzību un katastrofu novēršanu;
10. atbalsta NOHA (pirmais universitāšu tīkls, kas piedāvā izglītību humānās palīdzības jomā Eiropas līmenī) būtisko lomu attiecībā uz to, lai veicinātu pasaules humānā konteksta izteiktāku ievērošanu, un jo īpaši Eiropas politikā, lai apmierinātu visneaizsargātāko grupu vajadzības, izglītojot un apmācot Eiropas jauniešus;

Humānās darbības principi, starptautiskās humanitārās tiesības un humānās telpas aizsardzība

11. vēlreiz apliecina konsensa humānās palīdzības principus un mērķus; atgādina, ka Eiropas Savienības humānā palīdzība nav krīzes pārvarēšanas instruments, un pauž nožēlu, ka humānā palīdzība tiek aizvien vairāk politizēta un ka tam ir ietekme uz humānās telpas ievērošanu;
12. apstiprina, ka Lisabonas līgumā paredzētajā Eiropas Savienības ārējā rīcībā ir jāievēro principi un saistības, kuru uzņemšanās notikusi Eiropas konsensa par humāno palīdzību ietvaros, un uzskata, ka Savienībai ar tās politisko un galvenās starptautiskās līdzekļu devējas ietekmi vajadzētu nemitīgi sekmēt humānās darbības pamatprincipu ieviešanu;
13. pieprasa arī, lai militārais un civilais personāls, kā arī humānās palīdzības sniedzēji, kuri iesaistās katastrofās vai humānās palīdzības operācijās, darbotos saskaņā ar neitralitātes, neatkarības un objektivitātes principiem;
14. atzinīgi vērtē, ka 2009. gada decembrī tika pārskatītas Eiropas Savienības Pamatnostādnes starptautisko humanitāro tiesību (SHT) ievērošanas veicināšanai, un uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm jābūt būtiskai lomai to īstenošanā; turklāt pauž vēlmi iekļaut starptautiskās humanitārās tiesības īpašās EĀDD apmācību programmās;
15. prasa Komisijai nodrošināt, ka tiek piešķirts papildu finansējums SHT veicināšanas pasākumiem un izplatīšanai uz vietas ieroču turētāju, jauniešu, politiķu un pilsoniskās sabiedrības pārstāvju starpā;
16. atgādina, ka 2003. gada jūnijā pieņemtajos humānās palīdzības principos un labajā praksē ir uzsvērtā nepieciešamība veicināt pārskatu iesniegšanu un iedrošināt regulāri novērtēt starptautiskās reakcijas uz humānajām krīzēm, tostarp līdzekļu devēju efektivitāti, un uzstāj, ka, izstrādājot minētos novērtējumus, ir aktīvāk jākonsultējas ar humānās palīdzības partneriem;

Kopēja palīdzības sniegšanas sistēma

Palīdzības kvalitāte

17. atgādina, ka palīdzības sniegšanas pamatā jābūt tikai konstatētajām vajadzībām un neaizsargātības pakāpei un ka palīdzības kvalitāti un kvantitāti vispirms nosaka sākotnējā novērtēšana, kas vēl jāuzlabo, jo īpaši neaizsargātības kritēriju piemērošanas ziņā, sevišķi attiecībā uz sievietēm, bērnu un invalīdu grupām;
18. atgādina, ka palīdzības saņēmēju efektīva un pastāvīga iesaistīšana un, ja iespējams, līdzdalība palīdzības pārvaldībā ir viens no būtiskiem humānās palīdzības kvalitātes nosacījumiem, īpaši ilgstošu krīžu gadījumā;

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

19. uzstāj uz to, ka dabas vai cilvēka izraisītas katastrofas gadījumā ES palīdzība jāorientē uz palīdzību vietējai ekonomikai, piemēram, cik iespējams, uz vietējo vai reģionā ražoto pārtikas produktu pirkšanu un lauksaimniekiem vajadzīgo materiālu nodrošināšanu;

20. aicina saskaņot dažādu dalībnieku izmantotās metodes un mudina ANO Humānās palīdzības koordinācijas biroju (OCHA) turpināt darbu pie kopējas metodoloģiskās struktūras definēšanas, par tās prioritāti izvirzot pasākumu efektivitāti un tempu un pastāvīgi pēc iespējas vairāk iesaistot vietējos dalībniekus, arī nevalstiskos;

21. aktīvi mudina Komisiju turpināt darbu tādās jomās kā ēdināšana, aizsardzība, dzimumu vienlīdzība un seksuālā vardarbība, bēgļi, repatrianti un iekšzemē pārvietotas personas un aicina dzimuma un reproduktīvās veselības jautājumus sistemātiski iekļaut humānajā palīdzībā pirmās palīdzības veselības aprūpes pakalpojumu jomā;

22. pieprasa Padomei precizēt *Michel Barnier* ziņojuma ieteikumu, saskaņā ar kuru Eiropas attālākos reģionus — un ne tikai tos — aicināts izmantot kā atbalsta punktus, lai veicinātu iepriekšēju pamatproduktu un loģistikas sagatavošanu un izvietojumu, lai atvieglotu Eiropas cilvēkresursu un materiālo līdzekļu prognozēšanu steidzamas humānās palīdzības sniegšanas gadījumā ārpus Eiropas Savienības;

23. iedrošina Komisiju turpināt pētījumu par humānās palīdzības iespējamo negatīvo ietekmi uz zonām, kurās tiek sniegta šī palīdzība, īpaši attiecībā uz iespējamo ekonomisko un sociālo struktūru destabilizāciju un ietekmi uz dabisko vidi, un aicina izstrādāt atbilstošas stratēģijas, kurās būtu paredzēta iespēja ņemt vērā šo ietekmi projektu izstrādes posmā;

Partnerattiecību daudzveidība un kvalitāte

24. aicina respektēt starptautisko humānās palīdzības programmu finansēšanas un īstenošanas dalībnieku daudzveidību — ANO, Starptautiskā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pūsmēness kustība, NVO — un mudina strādāt pie vietējo dalībnieku spēju nostiprināšanas; aicina īstenot pareizu koordinēšanu un informācijas apmaiņu starp visiem iesaistītajiem dalībniekiem;

25. prasa visām valsts iestādēm ņemt vērā NVO svarīgo lomu līdzekļu piesaistē ar privātiem ziedojumiem;

26. atbalsta ANO humānās palīdzības reformu turpināšanu un aicina nostiprināt humānās palīdzības koordinatoru sistēmu, palielināt apvienoto fondu izmantošanas pārredzamību, orientāciju uz saņēmēju un elastīgumu un veikt zināmu skaitu t. s. kopu pieejas uzlabojumu (nozāres atbildība), pamatojoties uz ANO "Humānās rīcības pārskata" ieteikumiem un pastiprinot pārredzamības un pārskatatbildības principus, jo īpaši koordinēšanas ar vietējām iestādēm un nevalstiskiem dalībniekiem, starpnozaru aspektu ņemšanas vērā un koordinēšanas grupu starpā ziņā;

Koordinēšana starptautiskā un Eiropas līmenī

27. atkārtoti pauž savu nostāju, ka Apvienoto Nāciju Organizācijai un jo īpaši OCHA ir centrālā loma starptautiskās humānās palīdzības sniegšanas koordinēšanā;

28. atbalsta iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt lielāku dažādo Eiropas instrumentu reaģēšanai krīzes situācijās saskaņotību, un atzinīgi vērtē humānās palīdzības sniegšanas un civilās aizsardzības apvienošanu vienā ģenerāldirektorātā; tomēr pieprasa, lai to attiecīgās pilnvaras, lomas un resursi paliek oficiāli nodalīti;

29. prasa Padomei un Komisijai ieviest precīzus un pārredzamus noteikumus attiecībā uz sadarbību un koordinēšanu starp EĀDD un Komisiju liela mēroga krīžu pārvarēšanai ārpus Eiropas Savienības teritorijas, kā arī aktīvi strādāt, ņemot vērā šo resursu redzamību ES un šajā jomā izmantotās spējas;

30. atgādina, ka Eiropas Savienības ārējā stratēģija par bērnu tiesībām jābalsta uz vērtībām un principiem, kas definēti Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, jo īpaši 3., 16., 18., 23., 25., 26. un 29. pantā, un ANO Konvencijā par bērna tiesībām un tās fakultatīvajos protokolos;

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

Militāro un civilās aizsardzības līdzekļu un spēju izmantošana

31. atkārto, ka nodalījumam starp militāro spēku un humānās palīdzības dalībnieku pilnvarām jāpaliek skaidram, jo īpaši dabas katastrofu un bruņotu konfliktu skartajās jomās, un ka ir būtiski, ka militārie līdzekļi un spējas tiek uzturēti tikai izņēmuma gadījumos un kā galējais līdzeklis, atbalstot humānās palīdzības sniegšanas operācijas saskaņā ar ANO pamatnostādņēm (pamatnostādnes par militārajiem un civilās aizsardzības līdzekļiem un Oslo pamatnostādnes) ⁽¹⁾;

32. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka humānā palīdzība un civilā aizsardzība jāsaprot tikai kā civils uzdevums un jāsteno attiecīgi;

33. prasa Komisijai, lai tā veic informēšanas pasākumus par humānās palīdzības specifiku Eiropas Savienības ārpolitikas ietvaros, un prasa dalībvalstīm, lai tās nodrošina, ka to bruņotie spēki ievēro un piemēro ANO pamatnostādnes; turklāt uzskata, ka ir nepieciešams dialogs starp militārajiem spēkiem un humānās palīdzības dalībniekiem, lai veicinātu savstarpēju saprašanos;

34. atkārtoti apstiprina, ka civilās aizsardzības līdzekļi humānajās krīzēs jāizmanto, pamatojoties uz vajadzībām, un tiem jābūt papildinošiem un saskaņotiem ar humāno palīdzību, un ka dabas katastrofu gadījumā šie līdzekļi var ļoti konkrēti ietekmēt humānās palīdzības sniegšanu, ja tos izmanto saskaņā ar attiecīgajiem Aģentūru pastāvīgās komitejas (IASC) principiem;

35. prasa Komisijai iesniegt vērienīgus tiesību aktu priekšlikumus ar mērķi izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus, kuru pamatā būtu pašreizējā Kopienas civilās aizsardzības mehānisma uzlabošana un esošo valstu līdzekļu apvienošana, tādējādi neradot ievērojamas papildu izmaksas un gūstot idejas no pārbaudītiem noteikumiem sagatavošanās pasākumu ietvaros; civilās aizsardzības spēku finansējumam jābūt papildus finansējumam, kas paredzēts humānajām ārkārtas situācijām;

36. paredz, ka Eiropas civilās aizsardzības spēku varētu veidot noteiktu dalībvalstu apņemšanās brīvprātīgi piešķirt būtiskus civilās aizsardzības moduļus, kas ir noteikti iepriekš un ir gatavi nekavējoties iesaistīties Savienības darbībā, kuras koordinē Monitoringa un informācijas centrs (MIC), un tāpēc uzskata, ka vairums no minētajiem moduļiem, kas jau ir pieejami valsts līmenī, paliks to pārziņā, un šo "gatavībā esošo" moduļu izvietošana ļaus izveidot Savienības civilās aizsardzības tīklu, lai reaģētu uz katastrofām, kuras notiek Savienībā un ārpus tās;

Palīdzības pēctecība*Katastrofu draudu mazināšana un klimata pārmaiņas*

37. atzinīgi vērtē, ka 2009. gada februārī tika pieņemta jauna Eiropas stratēģija katastrofu draudu mazināšanas atbalstam jaunattīstības valstīs; tāpēc aicina Komisiju kopā ar valstu valdībām, vietējām iestādēm un pilsoniskās sabiedrības organizācijām saņēmjās valstīs izstrādāt katastrofu novēršanas un reaģēšanas pārvaldības spējas programmas un aicina ātri ieviest šo stratēģiju;

38. prasa pielikt ievērojamas pūles katastrofu draudu mazināšanas dimensijas sistemātiskākai iekļaušanai attīstības palīdzības politikā un humānās palīdzības politikā;

39. mudina ievērojami palielināt summas, kas piešķirtas šai dimensijai, un uzsver neliela apjoma finansējuma saglabāšanas nozīmi, lai garantētu pieeju, kurā tiek ņemts vērā konteksts, un projektu vietējo pārvaldību;

40. prasa, lai darba kārtība, kas saistīta ar piemērošanos klimata pārmaiņām, tiktu vairāk saskaņota ar katastrofu draudu mazināšanas pasākumiem;

⁽¹⁾ Pamatnostādnes par militārajiem un civilās aizsardzības līdzekļiem: 2003. gada marta pamatnostādnes attiecībā uz militāro un civilās aizsardzības līdzekļu izmantošanu Apvienoto Nāciju Organizācijas humānās palīdzības pasākumu atbalstam kompleksās ārkārtas situācijās. Oslo pamatnostādnes: 2007. gada Pamatnostādnes attiecībā uz militāro un civilās aizsardzības līdzekļu izmantošanu saistībā ar glābšanas operācijām katastrofu gadījumos.

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

Neatliekamās palīdzības, rehabilitācijas un attīstības saistība

41. pauz nožēlu, ka neatliekamās palīdzības, rehabilitācijas un attīstības saistības jomā konkrētais progress joprojām ir ierobežots, neskatoties uz politisko saistību apjoma palielināšanos pēdējo gadu laikā;

42. uzsver, cik svarīga ir laicīga pāreja no ārkārtas stāvokļa uz attīstību, pamatojoties uz īpašiem kritērijiem un rūpīgi veiktu vajadzību novērtējumu;

43. prasa piešķirt vairāk līdzekļu, lai nodrošinātu atbalsta nepārtrauktību, un koncentrēties uz esošo finanšu līdzekļu elastīgumu un papildināmību pārejas periodos no ārkārtas stāvokļa uz attīstību;

44. aicina uzlabot dialogu un koordinēšanu starp humānās palīdzības organizācijām un attīstības aģentūrām intervences vietās un attiecīgajos dienestos Eiropas un dalībvalstu iestādēs;

*

* *

45. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojam (OCHA).

Lauksaimniecības atzīšana par stratēģiski svarīgu nozari pārtikas nodrošinātībā

P7_TA(2011)0006

Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra rezolūcija par lauksaimniecības atzīšanu par stratēģiski svarīgu nozari pārtikas nodrošinātībā (2010/2112(INI))

(2012/C 136 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 8. jūlija rezolūciju par KLP nākotni pēc 2013. gada ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūciju par Kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 5. maija rezolūciju par Eiropas Savienības lauksaimniecību un klimata pārmaiņām ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 7. septembra rezolūciju par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem: labāku pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par ārpusbiržas atvasinājumiem, centrālajiem darījumu starpniekiem un darījumu reģistriem, SEC(2010)1058,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 22. maija rezolūciju par pārtikas cenu celšanos ES un jaunattīstības valstīs ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0286.

⁽²⁾ OV C 46 E, 24.2.2010., 10. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 71. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES politikas programma jaunattīstības valstu atbalstīšanai, risinot ar pārtikas nodrošinājumu saistītās problēmas”,
 - ņemot vērā ANO Tūkstošgades attīstības mērķus, kuros paredzēts laikā līdz 2015. gadam uz pusi samazināt badā dzīvojošo pasaules iedzīvotāju skaitu (salīdzinājumā ar 1990. gadu),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A7-0376/2010),
- A. tā kā Eiropas iedzīvotāju nodrošinātība ar pārtiku, patērētāju apgāde ar veselīgu un kvalitatīvu pārtiku par samērīgām cenām un ienākumu nodrošināšana lauksaimniekiem bijuši Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) galvenie mērķi kopš tās izveides, un tie arī pašlaik ir ES svarīgākie mērķi;
- B. tā kā nesenā pārtikas un preču cenu nepastāvība ir izraisījusi nopietnas bažas par Eiropas un pasaules apgādi ar pārtiku un tā kā neaizsargātākās iedzīvotāju grupas visvairāk cieš no pārtikas cenu pieauguma;
- C. tā kā cenu nepastāvība lauksaimniecībā ir pastāvīga parādība, jo cenas nesamērīgi reaģē uz nelielām ražošanas apjoma izmaiņām, turklāt ļoti bieži tas saistīts ar spekulāciju;
- D. tā kā nesenajā FAO Pasaules pārtikas nodrošinātības komitejas sanāksmē ES vērsa uzmanību uz ārkārtējas cenu nepastāvības problēmu un jaunā augsta līmeņa ekspertu grupa tika lūgta ziņot par iemesliem un pasākumiem saistībā ar cenu svārstībām;
- E. tā kā klimatiskās un citas parādības var rosināt valstis īstenot protekcionalisma politiku, ko apliecina nesen Krievijas un Ukrainas ieviestais kviešu eksporta aizliegums, turklāt šīs valstis kopā eksportē aptuveni 30 % no pasaules kviešu apjoma;
- F. tā kā pārtikas ražošanu pasaulē var regulāri apdraudēt dažādi faktori, tostarp kaitēkļi un slimības, dabas resursu pieejamība un dabas katastrofas, kā to apliecina 2010. gada ilgstošais sausums un ugunsgrēki Krievijā un plašie plūdi Pakistānā;
- G. tā kā klimata pārmaiņu rezultāts būs arvien biežākas šādas dabas katastrofas un tiks mazināta nodrošinātība ar pārtiku;
- H. tā uzdevums ir ražot vairāk produkcijas no mazāka izmantojamo resursu apjoma, liekot uzsvāru uz ilgtspējīgu ražošanu, jo jāņem vērā ietekme uz dabas resursiem;
- I. tā kā ES ir lielākā neto lauksaimniecības produktu importētāja un lielā mērā ir atkarīga no olbaltumvielas un eļļu saturošu produktu un kukurūzas importa tās lopkopības nozares vajadzībām, kā arī ir atkarīga no augļu un dārzeņu importa, un tas ir arī tāpēc, ka Eiropas ražotājiem nav atļauts lietot līdzvērtīgas šo produktu ražošanas metodes;
- J. tā kā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) aprēķini liecina, ka sakarā ar paredzamo pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumu no 7 līdz 9,1 miljardam laikā līdz 2050. gadam būs nepieciešams pārtikas apgādi palielināt par 70 %;
- K. tā kā Eiropas Savienībā cilvēki vēl arvien dzīvo nabadzībā un cieš badu; tā kā 79 miljoni ES iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa (60 % no vidējiem ienākumiem tajā valstī, kurā attiecīgā persona dzīvo); tā kā 16 miljoni ES iedzīvotāju aizvadītajā ziemā saņēma pārtikas atbalstu no labdarības organizācijām;
- L. tā kā nodrošinātība ar pārtiku nenozīmē tikai pārtikas piegāžu pieejamību, bet — saskaņā ar FAO formulējumu — arī tiesības uz pārtiku un veselīga uztura pieejamību visiem; turklāt uzskata, ka, kļūstot aizvien konkurētspējīgāka, Eiropa var sekmēt visas pasaules nodrošinātību ar pārtiku;

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

- M. tā kā nepietiekamu pārtikas nodrošinātību nabadzīgākajiem sabiedrības locekļiem vēl pastiprināja pasaules ekonomikas un finanšu krīze,
- N. tā kā pēc desmit gadu ilgušas stagnācijas lauksaimnieku ienākumi 2009. gadā ievērojami samazinājās, galvenokārt sakarā ar sarežģītiem tirgus apstākļiem un pieaugošām ražošanas izmaksām; tā kā ienākumi lauksaimniecībā ir ievērojami zemāki (par aptuveni 40 % uz katru darba vienību) nekā pārējās tautsaimniecības nozarēs, un ienākumi uz vienu iedzīvotāju lauku apgabalos ir ievērojami mazāki (par aptuveni 50 %) nekā pilsētās;
- O. tā kā lauksaimnieki saņem arvien mazāku daļu no pārtikas piegādes ķēdē radītās pievienotās vērtības, bet pārtikas rūpniecības daļa palielinās; tā pārtikas piegādes ķēdes pareiza darbība ir nepieciešams priekšnoteikums, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki saņem pienācīgus ienākumus par saražoto;
- P. tā kā visā ES pārtikas ražošanas, piegādes un patēriņa ķēdē tiek zaudēts līdz pat 50 % no saražotās pārtikas;
- Q. tā kā tikai 7 % ES lauksaimnieku ir jaunāki par 35 gadiem;
- R. tā kā nodrošinātība ar pārtiku ir viens no Eiropas svarīgākajiem jautājumiem un prasa saskaņotību un koordināciju starp dažādām nozaru politikas jomām ES līmenī, proti, KLP, enerģētikas politiku, pētniecības programmām, attīstības un tirdzniecības politikas virzieniem un finanšu nozares regulējumu;
1. uzsver, ka spēcīga un ilgtspējīga lauksaimniecības nozare visā ES un plaukstoša, kā arī ilgtspējīga lauku vide, ko nodrošina spēcīga KLP, ir svarīgi elementi, lai atrisinātu pārtikas nodrošinātības uzdevumu;
 2. apstiprina, ka ES ir pasaulē visaugstākie standarti attiecībā uz lauksaimniecību un pārtikas ražošanu, liekot spēcīgu uzsvāru uz pārtikas nekaitīgumu, pārtikas kvalitāti un vides ilgtspējību lauksaimniecībā;
 3. uzskata, ka vajadzēs izmantot visus lauksaimniecības veidus, lai varētu nodrošināt ar pārtiku gan pašu Eiropu, gan citas valstis;

Pārtikas nodrošinātība Eiropā un pasaulē

4. pauz pārlicību, ka tiesības uz pārtikas nodrošinātību ir cilvēka pamattiesības un ka tās ir nodrošinātas tad, kad visiem cilvēkiem jebkurā laikā ir fiziska un ekonomiska iespēja piekļūt piemērotai, no veselības viedokļa nekaitīgai un uzturvielām bagātai pārtikai, lai apmierinātu uztura vajadzības un vēlmes aktīvai un veselīgai dzīvei;
5. apstiprina, ka ES pienākums ir nodrošināt tās iedzīvotājus ar pārtiku, tāpēc ir izšķiroši svarīgi, lai ES turpinātos lauksaimnieciskā darbība; vērš uzmanību uz to, ka samazinās ES saimniecību ienākumi, ko izraisa pieaugošās ražošanas izmaksas un cenu nepastāvība, tādējādi nelabvēlīgi tiek ietekmēta lauksaimnieku spēja uzturēt ražošanu; turklāt uzsver izmaksas, kas Eiropas lauksaimniekiem ir jāuzņemas, lai izpildītu pasaulē visaugstākās pārtikas drošības, vides aizsardzības un darba standartu prasības; uzsver, ka lauksaimniekiem ir jāsaņem kompensācija par šiem papildu izdevumiem un par sabiedrisko preču piegādāšanu sabiedrībai; uzsver, ka pārtikai, kas ienāk ES no citām valstīm, jāatbilst tādiem pašiem augstiem standartiem, lai Eiropas ražotāji nebūtu zaudētāji attiecībā uz konkurenci;
6. atzīst, ka atbilstošas pārtikas piegādes nodrošināšanai ir būtiska sastāvdaļa nodrošinātībā ar pārtiku, taču atzīst arī to, ka piekļuve pārtikai un pārtikas pieejamība ir elementi, kam jāpievērš uzmanība, nodrošinot atbilstošu dzīves līmeni, jo īpaši tiem, kuriem nepietiek saimniecisko resursu, un šīs personas bieži vien ir bērni, gados vecāki cilvēki, migranti, bēgļi un bezdarbnieki;
7. atbalsta formulu "pārtikas nodrošinātība — uzturvērtība — kvalitāte — tiešs tuvums — jauninājumi — ražīgums"; uzskata, ka šo mērķu sasniegšanai turpmākās KLP veidošanā ir jāņem vērā sabiedrības viedoklis, ka šai politikai vajadzētu attiekties gan uz lauksaimniecības, gan pārtikas jomu un tās mērķim vajadzētu būt sabiedrības informēšanai par veselīgu uzturu;

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

8. uzskata, ka ES vajadzētu radīt labus apstākļus to programmu (tostarp uztura atbalsta programmu, piemēram, skolu apgādei ar augļiem un pienu) īstenošanai dalībvalstīs, kā arī vairāk jāatbalsta izglītība un izpratnes veicināšana par produktu izcelsmi un uzturu, jo uztura apzināta izvēle var novērst slimības, kā arī samazināt lielo slogu Eiropas sociālajiem izdevumiem; aicina arī īstenot vairāk uztura atbalsta programmas, attiecībā uz kurām vajadzētu samazināt administratīvo slogu, kā arī aicina palielināt šo programmu budžetu; aicina Komisiju izvērtēt ar šīm programmām saistītos praktiskos jautājumus;
9. atkārtoti pauž atbalstu programmai, kas paredz palīdzību ES vistrūcīgākajām personām; atgādina, ka ASV ar lauksaimniecības likuma palīdzību būtiski sekmē t.s. papildu uztura atbalsta programmu, kas līdzās tam, ka tiek mazinātas pašu nabadzīgāko iedzīvotāju pārtikas vajadzības, nodrošina vēl arī ievērojamus ienākumus nozarei un ekonomikai kopumā;
10. apzinās lielās problēmas, ko pārtikas nodrošinātības sasniegšanai rada klimata pārmaiņas, jo īpaši arvien biežākas un vērienīgākas ārkārtējas klimatiskas parādības, piemēram, sausums, plūdi, ugunsgrēki un vētras; uzsver aizvien pieaugošo pasaules mēroga ūdens trūkuma problēmu un tās ietekmi uz pārtikas ražošanu; uzsver nepieciešamību steidzami risināt ūdens apsaimniekošanas un klimata pārmaiņu jautājumus;
11. atgādina, ka enerģijas piegādes drošība un nodrošinātība ar pārtiku ir ļoti cieši saistītas; atzīst, ka enerģijas izmaksas ir galvenais faktors, kas nosaka lauksaimniecības rentabilitātes līmeni, kas ir galvenokārt atkarīgs no naftas cenām; mudina veikt pasākumus, kas stimulētu lauksaimnieku energoefektivitātes pieaugumu un ieviestu alternatīvus enerģijas piegādes avotus; atgādina, ka nepieciešams konsekventāks atbalsts pētniecības veicināšanai un konsultatīvajiem dienestiem;
12. tomēr uzskata, ka arvien plašākajos centienos attīstīt atjaunojamus enerģijas avotus un sasniegt 2020. gada mērķus ir jāņem vērā ietekme uz pārtikas ražošanu un piegādi; uzsver trauslo līdzsvaru, kāds pastāv starp mērķu sasniegšanu pārtikas un degvielas jomā;
13. atzīmē augsto atkarību no olbaltumvielu un eļļu saturošu produktu importa no trešām valstīm, kas negatīvi ietekmē pārtikas un lauksaimniecības nozari un jo īpaši lopkopības nozari cenu pieauguma brīžos;
14. aicina Komisiju ierosināt tehnisku risinājumu problēmai par zema līmeņa klātbūtni importētā materiālā, kas nav ģenētiski modificēts, un piedāvāt ātrāku apstiprināšanas procesu ES, ievēdot jaunus ģenētiski modificētas lopbarības variantus pēc tam, kad ir pierādīts to drošums;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka sabiedrībai ir pieejama informācija par pārtikas drošības kontroles darbību rezultātiem, lai palielinātu pārredzamību Eiropas līmenī;
16. pauž bažas par zemes sagrābšanas problēmu un tās ietekmi uz pārtikas nodrošinājumu jaunattīstības valstīs, kā arī uz lauksaimniecības un lauksaimnieku nākotni; aicina Komisiju izpētīt šo situāciju saistībā ar zemes īpašumtiesību un dabas resursu aspektiem;
17. atzīmē, ka augsto barības izmaksu dēļ ir pasliktinājies lopkopības saimniecību stāvoklis Eiropas Savienībā; tādēļ aicina mērķtiecīgi izmantot pieejamos instrumentus saskaņā ar tirgu kopīgas organizācijas Regulu (EK) Nr. 1234/2007, lai stabilizētu tirgu un novērstu krīzi;
18. uzskata, ka ražīguma pieaugums, kas tiks sasniegts jaunajās dalībvalstīs, palielinās pieejamo zemes platību apjomu un dos iespēju palielināt olbaltumvielas un eļļu saturošu produktu ražošanu Eiropas Savienībā;
19. atzīmē, ka nodrošinātību ar pārtiku nav iespējams garantēt, ja nav brīvas piekļuves pārtikas un lauksaimniecības ģenētiskajiem resursiem; atzīst, ka FAO Starptautiskais nolīgums par augu ģenētiskajiem resursiem pārtikai un lauksaimniecībai ir svarīgs instruments, lai saglabātu lauksaimniecības bioloģisko daudzveidību, tādējādi novēršot arī klimata pārmaiņu sekas;
20. uzsver, ka pašreiz plānojamie ilgtspējīgu enerģijas kultūru stimulēšanas pasākumi nekādā veidā nedrīkstētu kaitēt sabiedrības nodrošinātībai ar pārtiku;

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

21. aicina dalībvalstis izstrādāt un īstenot programmas, kas paredz konkrētus lauksaimnieciskus pasākumus, kuru mērķis ir mazināt klimata pārmaiņu radītās sekas un pielāgoties tām;
22. uzsver, ka jāsekmē patērētāju informēšanas kampaņa par lauksaimnieku un lauksaimniecības nozares centieniem vides aizsardzībā un pārtikas nodrošināšanā;

Lauksaimniecība, finanšu tirgu un cenu nepastāvība

23. uzskata, ka finanšu un lauksaimniecības tirgi pašlaik ir vairāk saistīti nekā jebkad agrāk, uzskata, ka Eiropas mēroga rīcību vien vairs nepietiek un ka Eiropai cenu nestabilitātes un pārtikas nodrošinātības jautājumos ir jārikojas saskaņoti ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām; atbalsta G20 grupas prezidentvalsts rīcību šā mērķa sasniegšanai;
24. uzsver problēmas, ar kurām saskaras lauksaimnieki ārkārtējas tirgus un cenu nepastāvības apstākļos; vērs uzmanību uz grūtībām, ar kurām saskaras lauksaimnieki, mēģinot veikt plānošanu ārkārtējas nepastāvības apstākļos; mudina Komisiju steidzami ieviest pastāvīgus un stingrus pasākumus, lai novērstu nepastāvību lauksaimniecības tirgos; uzskata, ka tas būs noteicošais apstāklis, lai nodrošinātu ražošanas turpināšanos Eiropas Savienībā;
25. atzīmē, ka svarīgāko lauksaimniecības preču cenu indekss finanšu tirgos nekad nav bijis tik nenoturīgs; kā piemēru var minēt pēdējā laika cenas pieaugumu kviešu piegādes līgumiem, kas divu mēnešu laikā palielinājusies par 70 %, bet tirdzniecības apjoms Parīzes preču tirgū vairāk nekā divkāršojies;
26. uzsver, ka šo notikumu galvenais iemesls ir spekulācijas, un tikai daļēji tos izraisa tirgus pamatprincipi, piemēram, piedāvājums un pieprasījums; atzīmē, ka spekulatīvas darbības izraisījušas līdz 50 % no nesenā cenu pieauguma; atbalsta secinājumus, ko ANO īpašais ziņotājs par tiesībām uz pārtiku izteicis attiecībā uz to, kā ar darījumiem atvasināto instrumentu tirgos preču cenu indeksus ietekmē lielie institucionālie ieguldītāji, piemēram, riska ieguldījumu fondi, pensiju fondi un investīciju bankas, no kuriem neviens nav tieši saistīts ar stāvokli lauksaimniecības preču tirgos;
27. šajā sakarībā atbalsta spēkā esošo tiesību aktu par finanšu instrumentiem pārskatīšanu, ar ko vajadzētu nodrošināt pārredzamāku tirdzniecību; atgādina, ka finanšu instrumentiem vajadzētu darboties ekonomikas interesēs un palīdzēt lauksaimnieciskajai ražošanai pārvarēt krīzes un klimatiskos apstākļus; vienlaikus nedrīkst pieļaut, ka spekulācijas apdraud citādi efektīvas lauku saimniecības;
28. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu regulai par ārpusbiržas atvasinājumiem, centrālajiem darījumu starpniekiem un darījumu reģistriem; vēlas, lai kā ātrās reaģēšanas krīzes instruments tiktu izveidoti drošības tīkli, ar kuriem cīnīties pret ārkārtēju cenu nepastāvību; vēlas redzēt likumdošanas saskaņošanu starp ES un trešām valstīm, piemēram, ASV, lai samazinātu iespēju, ka spekulanti gūst negodīgas priekšrocības no atšķirībām starp dažādām regulatīvajām sistēmām;
29. atbalsta apņēmīgāku Eiropas rīcību spekulācijas problēmas risināšanā, tostarp piešķirot pilnvaras regulatoriem un uzraudzības iestādēm ierobežot spekulāciju; uzskata, ka preču atvasinātie instrumenti atšķiras no citiem finanšu atvasinātajiem instrumentiem, un pirmos vajadzētu izmantot tikai tirgotājiem, kuriem ir likumīgas intereses aizsargāt lauksaimniecības preces pret riskiem, kā arī citu kategoriju personām, kuras tieši saistītas ar reālu lauksaimniecisko ražošanu; aicina Komisiju nodrošināt, ka darbības ar pārtikas preču atvasinātajiem instrumentiem tiek ierobežotas, lai tās pēc iespējas veiktu ar lauksaimniecības tirgiem tieši saistīti ieguldītāji;
30. pauž bažas par ievērojamo koncentrāciju, kāda izveidojusies graudaugu tirdzniecības jomā, kā rezultātā attiecīgajiem uzņēmumiem ir iespēja ietekmēt tirgus cenas; atzīmē, ka tas var palielināt cenu nepastāvību, jo labības tirgotāji savu spekulatīvo darījumu dēļ ir ieinteresēti lielās cenu svārstībās; uzskata, ka tas arī norāda uz nepieciešamību pēc intervences krājumiem vai kāda cita drošības tīkla, lai veicinātu cenu stabilitāti un aizsargātu lauksaimnieku un patērētāju intereses;

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

31. uzsver, ka bez intervences krājumiem vai stratēģiskiem krājumiem nav iespējams veikt efektīvus pasākumus pret lielām cenu svārstībām; tāpēc uzskata, ka turpmākajā KLP ir jāpalielina tirgus intervences instrumentu loma;
32. uzsver, ka ir nepieciešama lielāka pārredzamība un godīgums pārtikas piegādes ķēdē, lai nodrošinātu taisnīgu rentabilitāti lauksaimniekiem, taisnīgus ienākumus un cenas visā pārtikas piegādes ķēdē un dzīvotspējīgu lauksaimniecības nozari, kas sekmēs nodrošinātību ar pārtiku; mudina Komisiju sagatavot būtiskus un efektīvus priekšlikumus šā jautājuma risināšanai;
33. norāda, ka, sastopoties ar cenu nepastāvību, valstis ar zemiem ienākumiem, kurās trūkst pārtikas (LIFDC), mēdz būt vairāk neaizsargātas;

Pasaules pārtikas krājumi vispārējai pārtikas nodrošinātībai

34. atzīmē, ka pašlaik kopējā pārtikas apgāde pasaulē ir nepietiekama, un ka galvenokārt nepieejamība un augstas cenas daudziem cilvēkiem liedz pārtikas nodrošinātību;
35. tomēr atzīmē, ka pasaules pārtikas krājumi ir daudz mazāki nekā agrāk, un ka 2007. gada pārtikas krīzes laikā tie samazinājās līdz nepieredzēti zēmam līmenim, proti, pārtikas rezervju apjomu pietiktu tikai 12 nedēļu patēriņam; norāda, ka pasaules pārtikas ražošanu arvien vairāk apdraud ar klimata pārmaiņām saistīti ārkārtēji laikapstākļi, urbanizācijas izraisītais globālais spiediens uz zemes resursiem, biežāka kaitēkļu un slimību izplatība, kas var izraisīt pēkšņu un neprognozējams pārtikas trūkumu;
36. tāpēc uzskata, ka būtu lietderīgi ieviest pārtikas krājumu mērķtiecīgu pasaules sistēmu (gan drošības krājumus bada mazināšanai, gan krājumus, ko varētu izmantot preču cenu regulēšanai), palīdzot atvieglot pasaules tirdzniecību cenu pieauguma laikā, novēršot protekcionisma atkārošanos un mazinot spiedienu uz pasaules pārtikas tirgiem; uzskata, ka šos krājumus vajadzētu pārvaldīt kopīgai iestādei ANO vai FAO aizgādībā un pilnībā vajadzētu izmantot FAO un ANO Pasaules pārtikas programmas gūto pieredzi; aicina Komisiju steidzami pētīt šo jautājumu un ziņot Parlamentam par visefektīvākajiem veidiem, kā to sasniegt; turklāt aicina Komisiju uzņemties vadošo lomu, atbalstot šādas mērķtiecīgas pasaules pārtikas krājumu sistēmas izveidi;
37. atgādina, ka ES līdz šim ir rīkojusies, sniedzot atbalstu un piešķirot finansējumu, tostarp Pārtikas mehānismam; vēlētos iepazīties par ziņojumiem par šī mehānisma efektivitāti, tajā skaitā attiecībā uz panākumiem cīņā pret cēloņiem un simptomiem, un aicina Komisiju izvērtēt iespēju ieviest instrumentu, lai palīdzētu cīnīties pret badu pasaulē;
38. atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir attīstīt lauksaimniecību jaunattīstības valstīs un piešķirt pienācīgu daļu oficiālās attīstības palīdzības (OAP) lauksaimniecības nozarei; pauž nožēlu par lauksaimniecībai piešķirto attīstības palīdzības līdzekļu būtisko samazinājumu kopš astoņdesmitajiem gadiem un atzinīgi vērtē to, ka ir atzīta nepieciešamība šo tendenci mainīt; aicina Komisiju attīstības palīdzības jomā prioritāti piešķirt lauksaimniecībai, tostarp palīdzībai, kas paredzēta lauksaimniekiem tirgus piekļuves iegūšanai;
39. pauž nožēlu par Apvienoto Nāciju Organizācijas Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) vēltās 2010. gada augstākā līmeņa sanāksmes secinājumiem, kuros norādīts, ka jaunattīstības valstīm vēl daudz jā dara, lai izpildītu saistības attiecībā uz oficiālo attīstības palīdzību;
40. atzinīgi vērtē Pasaules Bankas iniciatīvu, kas publicēta Apvienoto Nāciju Organizācijas Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) vēltās 2010. gada augstākā līmeņa sanāksmes laikā, proti, palielināt savu atbalstu lauksaimniecības nozarei, lai it īpaši tajās teritorijās, kur ienākumi ir zemi, tos veicinātu, sekmētu nodarbinātību un nodrošinātību ar pārtiku;

Jauna KLP uzdevumu risināšanai

41. apstiprina nostāju, kas izklāstīta ziņojumā par KLP nākotni pēc 2013. gada; atkārtoti apstiprina apņemšanos turpināt stingru lauksaimniecības un lauku attīstības politiku, ar kuru panākt pārtikas nodrošinātību visiem, uzturēt Eiropas lauku dzīvotspēju, padarīt lauksaimniecību konkurētspējīgāku, nodrošināt

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

lauksaimnieciskās ražošanas turpināšanos visā ES, sniegt atbalstu jauninājumiem, konkurētspējai un nodarbinātībai, un kura dotu ieguldījumu, risinot pasaules mēroga problēmas, piemēram, saistībā ar klimata pārmaiņām; uzsver arī nepieciešamību turpināt vienkāršošanu un mazināt ar KLP saistīto birokrātiju, lai labuma guvējiem būtu mazākas īstenošanas izmaksas;

42. uzsver lomu, kāda nākamajā KLP būs jāuzņemas gados jauniem lauksaimniekiem; norāda, ka tikai 7 % Eiropas lauksaimnieku ir jaunāki par 35 gadiem, turklāt ne mazāk kā 4,5 miljoni lauksaimnieku nākamajos desmit gados dosies pensijā; atbalsta tādus jaunu lauksaimnieku atbalstam paredzētus nostiprināšanas pasākumus kā iekārtošanās pabalsti, subsidētas aizdevumu procentu likmes un cita veida stimulus, ko dalībvalstis īsteno ar to lauku attīstības budžetiem; pauž atkārtotu atbalstu ierosinātā budžeta grozījuma būtībai, proti, jauniešu apmaiņas programmām, un vēlas, lai tās tiktu īstenotas kā izmēģinājuma projekts; aicina arī atcelt visus administratīvos ierobežojumus, kas kavē jauniešus pievērsties lauksaimniecībai;

43. uzskata, ka pētniecība un jauninājumi ir galvenais, lai sasniegtu nodrošinātību ar pārtiku un paliecinātu ražošanu, izmantojot mazāk resursu; uzsver, cik nozīmīgi ir lauksaimniecības nozarē veicināt profesionālo apmācību, izglītības pieejamību, zināšanu nodošanu un apmaiņu ar labāko praksi; atkārtoti atgādina, ka nepieciešama koordinēta pieeja starp KLP un citiem politikas virzieniem, lai atbalstītu pētniecības un jauninājumu pieejamību lauksaimniecībā;

44. aicina Komisiju un dalībvalstis pašas pilnībā izmantot iespējas, ko piedāvā Septītā pētniecības un attīstības pamatprogramma izpētes un tehnisko jauninājumu jomā, lai tādējādi uzlabotu ražīgumu, vienlaikus ievērojot energoefektivitātes un ilgtspējības kritērijus;

45. atzīmē, ka ik gadu, klimata pārmaiņu un urbanizācijas dēļ, samazinās lauksaimniecībā izmantojamās zemes platība;

46. jo īpaši vēlas uzsvērt, cik svarīga ir Eiropas lauksaimniecības daudzveidība un dažādu lauksaimniecības modeļu līdzāspastāvēšanas nodrošināšana, tajā skaitā nelielo lauku saimniecību pastāvēšana, kuras rada jaunas darba vietas ES lauku apgabalos, kā arī pārtikas un uztura daudzveidība un kvalitāte Eiropā, tajā skaitā mazo lauku saimniecību ražotie un citi nerūpnieciski izgatavotie produkti īsās piegādes ķēdēs, lai veicinātu lauku apgabalu attīstību un saglabātu mantojumu reģionālās pārtikas un vīna nozarē;

47. atzīmē, ka vietējās tradicionālās lauksaimniecības metodes, tajā skaitā ģimenes saimniecības, nelielas lauku saimniecības un bioloģiskās lauku saimniecības, var sniegt vērtīgu ieguldījumu pārtikas nodrošinātības jomā, jo tās bieži visefektīvākā veidā izmanto zemi, lietojot metodes, kas konkrētā reģionā īpaši izstrādātas ilgstošā laikā, un tās ļauj veidot dziļas saiknes starp produktu un tā izcelsmes reģionu, kas simbolizē šā produkta kvalitāti un autentiskumu; uzsver, ka šīs lauksaimniecības metodes vajadzētu izmantot līdztekus modernajām saimniecībām, apvienojot augstu produktivitāti ar ilgtspējīgu zemes izmantošanu;

48. uzsver arī, ka pārmērīgs lauksaimniecības zemes sadalījums dažās dalībvalstīs kavē lauksaimniecības produktivitāti, un ka jāveic pasākumi, lai veicinātu mazo lauku saimniecību apvienošanu;

49. uzsver, ka jāsauglabā lauksaimniecības daudzveidība ES, atzīst, ka vietējais tirgus, kuru apgādā ar svaigu un vietēji audzētu lauksaimniecības produkciju ir vides ziņā ilgtspējīgs un palīdz atbalstīt jau iedibinātas lauksaimnieciskās kopienas; uzsver lauksaimniecības nozīmību mazāk labvēlīgos apgabalos; aicina Komisiju ņemt vērā daudzveidīgus Eiropas lauksaimniecības modeļus priekšlikumos par turpmāko KLP, tostarp apsvērt iespēju izveidot īpašus finanšu stimulus un identifikācijas shēmas;

50. uzsver, ka jāīsteno taisnīgāka KLP, kurai jānodrošina līdzsvarots atbalsta sadalījums lauksaimniekiem gan dalībvalstīs, gan starp tām, lielāka teritoriālā kohēzija un pakāpeniska eksporta subsīdiju pārtraukšana, vienlaikus arī ES tirdzniecības partneriem pakāpeniski pārtraucot izmantot visu veidu eksporta subsīdijas un ierobežojumus attiecībā uz visiem eksporta pasākumiem ar līdzvērtīgu iedarbību;

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

51. atzīst, ka KLP reformas ir ievērojami samazinājušas ES lauksaimnieciskās ražošanas ietekmi uz jaunattīstības valstīm, jo gandrīz visas eksporta kompensācijas ir atceltas; aicina ES atzīt lauksaimniecības nozares nozīmīgumu jaunattīstības valstīs, jo īpaši nodrošinot, ka lauksaimniecībai tiek piešķirta prioritāte gan pašās jaunattīstības valstīs, gan ES ārvalstu attīstības palīdzības budžetā;

*

* *

52. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

Brīvprātīgie partnerattiecību nolīgumi par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību (FLEGT)

P7_TA(2011)0008

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par FLEGT brīvprātīgajiem partnerattiecību nolīgumiem

(2012/C 136 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (10028/2010) (Kongo Republika) un priekšlikumu Padomes lēmumam (12796/2010) (Kamerūna),
- ņemot vērā brīvprātīga partnerattiecību nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Kongo Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību uz Eiropas Savienību (FLEGT) (07636/2010),
- ņemot vērā brīvprātīga partnerattiecību nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību uz Eiropas Savienību (FLEGT) (13187/2010),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniedza saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punkta pirmo daļu, 207. panta 4. punkta pirmo daļu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) un v) apakšpunktu un 218. panta 7. punktu (C7-0170/2010 un C7-0339/2010),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Deklarāciju par pamatiedzīvotāju tiesībām (ko 2007. gada 13. septembrī pieņēma ar Ģenerālās asamblejas rezolūciju Nr. 61/295),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Regulu (ES) Nr. 995/2010, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Kankūnas nolīgumu,
- ņemot vērā tā 2011. gada 19. janvāra lēmumus par Padomes nostāju projektiem attiecībā uz brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu par FLEGT ar Kongo Republiku ⁽²⁾ un Kamerūnas Republiku ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,

1. atzinīgi vērtē brīvprātīgos partnerattiecību nolīgumus (BPN) ar Kamerūnas Republiku un Kongo Republiku; uzskata, ka, pamatojoties uz sarunām par šiem BPN, var sagatavot pamatnostādnes par labu praksi, lai radītu precedentu citām notiekošajām sarunām par BPN ar koksnes ražotājvalstīm;

2. uzsver kopīgo atbildību, kāda attiecībā uz nelikumīgas mežizstrādes un ar to saistītās tirdzniecības izskaušanu jāuzņemas gan ES, gan valstīm, kas piegādā tropu koksnes produktus ES tirgum, un norāda, ka jāstiprina centieni pasaules meža resursu saglabāšanai un ilgtspējīgai izmantošanai;

3. šajā sakarībā atzinīgi vērtē iesaistīto pušu apņemšanos uzlabot mežu pārvaldību un nepieciešamības gadījumā mainīt spēkā esošos tiesību aktus, lai nodrošinātu, ka darbības mezsaimniecības nozarē ir pārskatāmas, tajās tiek ņemtas vērā pamatiedzīvotāju tiesības un tās neveicina nelabvēlīgu ietekmi uz vidi; atzinīgi vērtē arī ES apņemšanos sniegt atbalstu spēju veidošanai, jo īpaši koksnes ražotājvalstīs palīdzot izveidot koksnes un koksnes izstrādājumu izsekojamības un ieguves likumības pārbaudes sistēmas;

⁽¹⁾ OV L 295, 12.11.2010., 23. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0010.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0009.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

Mežu bioloģiskā daudzveidība, klimats un cilvēces ilgtspējīga attīstība

4. atgādina, ka BPN pamatideja ir kopīgiem spēkiem apturēt tirdzniecību ar nelikumīgi iegūtu koksni un tās izstrādājumiem, kā arī atbalstīt centienus, lai apturētu mežu izciršanu un mežu degradāciju, ar to saistīto oglekļa emisiju pieaugumu un bioloģiskās daudzveidības izzušanu visā pasaulē, vienlaikus veicinot ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, ilgtspējīgu cilvēces attīstību, ilgtspējīgus pārtikas avotus un cieņu pret pamatiedzīvotājiem un vietējiem iedzīvotājiem;

5. atgādina, ka tropu mežu un citu mežu ar lielu bioloģisko daudzveidību un oglekļa uzkrājumu apjomu arvien lielāka mēroga izmantošana nav ilgtspējīga un tā var izraisīt turpmāku mežu izciršanu un mežu degradāciju, tādējādi sekmējot pasaules vides iznīcināšanu; atzīmē ar BPN saistīto pretrunu, jo, veicinot koksnes izstrādājumu tirdzniecību no valstīm ar lielām dabisko mežu platībām, ES varētu apdraudēt pati savus mērķus cīņā pret klimata pārmaiņām, par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, nabadzības samazināšanu un mežu izciršanas apturēšanu visā pasaulē; tāpēc aicina Komisiju nodrošināt, lai ES politika būtu saskaņota un lai ar BPN atbalstītajām darbībām tiktu dots efektīvs ieguldījums visu BPN pušu starptautisko saistību pildīšanā; mudina Komisiju un Padomi precizēt, kādas papildu iniciatīvas līdzās BPN ir paredzētas, lai cīnītos pret dabisko mežu izciršanu un degradāciju un veicinātu to aizsardzību;

6. atgādina, ka, lai gan meži ir to valstu suverēns īpašums, kurās tie atrodas, meža vide ir cilvēces kopējs mantojums un meži ir jāsargā, jā saglabā un, ja iespējams, jāatjauno, tiecoties sasniegt galveno mērķi, proti, saglabāt bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu funkcijas, aizsargāt klimata sistēmu un nodrošināt pamatiedzīvotāju un no meža atkarīgo kopienu tiesības; tāpēc aicina partnervalstu valdības Āfrikā un trešās valstīs izstrādāt zemes izmantojuma un resursu pārvaldības plānus, kas ļautu sasniegt šos mērķus, kā arī noteikt, kādos gadījumos un cik liels atbalsts būtu nepieciešams no ārvalstu partneriem un starptautiskām organizācijām, lai sekmētu šo mērķu sasniegšanu;

7. šajā sakarībā aicina Komisiju pievērst vislielāko uzmanību tam, lai nodrošinātu, ka BPN neveicina rūpnieciskās mežsaimniecības darbību paplašināšanos arī neskartu mežu teritorijās, un strādāt kopīgi ar Kamerūnas Republikas un Kongo Republikas valdībām un visu citu to valstu valdībām, kuras noslēgs BPN nākotnē, lai uzraudzītu un veiktu pasākumus tās negatīvās ietekmes novēršanai, ko koku izciršana komerciāliem mērķiem gan tieši, gan netieši rada savvaļas dabai;

Sarunu process

8. atzinīgi vērtē brīvprātīgo, pārredzamo, uz līdzdalību un vienprātības panākšanu vērsto pieeju, ar kuru tika panākta vienošanās par nolīgumiem; rosina, ka šādai pieejai vajadzētu kļūt par normu sarunās par BPN ar citām koksnes ražošanas partnervalstīm;

9. uzsver būtisko lomu, kāda neatkarīgām valstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un neatkarīgiem ārējiem novērotājiem ir attiecībā uz uzraudzību pār to, kā visas iesaistītās puses veic nolīgumu pienācīgu īstenošanu, tajā skaitā iesaistot valstu ieinteresētās personas apvienotajās komitejās, kuras tiks izveidotas īstenošanas procesa pārraudzībai; uzsver, ka vietējās pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir jābūt pilnvarotām veikt neatkarīgu uzraudzību pār tiesību aktu ievērošanu, kā arī pār mežsaimniecības nozares pārvaldības reformu īstenošanu;

10. aicina Komisiju izveidot mehānismu, lai nodrošinātu, ka BPN tiek piemēroti efektīvi un savlaicīgi dažādos to īstenošanas posmos, jo īpaši garantējot vietējo ieinteresēto personu spējas nostiprināšanu un vietējo kopienu un pamatiedzīvotāju tiešu iesaistīšanos īstenošanas posmā, lai nodrošinātu plašāku atbalstu ar BPN saistītajām reformām, kā arī pilnīgu ES importētās koksnes pārbaudi;

FLEGT licences un tiesiskais regulējums

11. atgādina, ka ir jāpārskata tiesiskais un normatīvais regulējums mežsaimniecības nozarē, lai BPN atbilstu FLEGT rīcības plāna mērķiem un nodrošinātu, ka BPN īstenošana veicina to vides un sociālās jomas konvenciju un starptautisko nolīgumu ievērošanu, kurām BPN puses ir pievienojušās;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

12. atgādina, ka BPN mērķis ir arī uzlabot sociālo taisnīgumu un vietējo kopienu un pamatiedzīvotāju tiesību ievērošanu, kas paredz piemērot pārskatāmības principu un principu par līdzdalību uz vienlīdzīgiem pamatiem;

13. atgādina, ka šie uzlabojumi likumdošanā ir jāpabeidz vēl pirms tiek izsniegtas *FLEGT* licences;

Īstenošana un vietējo iedzīvotāju tiesības

14. aicina Komisiju sešu mēnešu laikā pēc ikviena BPN stāšanās spēkā iesniegt ziņojumu par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu, ka arī īstenošanas posmā turpinās un tiek uzturēts dialogs starp ieinteresētajām personām un pilsonisko sabiedrību, tostarp vietējām kopienām un pamatiedzīvotājiem; uzskata, ka šādā ziņojumā vajadzētu iekļaut novērtējumu par sekām un reālo ieguldījumu, ko BPN saturs nodrošinājis attiecībā gan uz ES, gan otras parakstītājvalsts starptautiskajām saistībām vides un ilgtspējīgas attīstības jomā, tostarp par bioloģiskās daudzveidības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu apsaimniekošanu;

15. aicina abas BPN puses nodrošināt, ka pilsoniskā sabiedrība, vietējie iedzīvotāji un pamatiedzīvotāji var brīvi un pārliecināti dot savu ieguldījumu BPN ieviešanā un īstenošanā; uzskata, ka Nolīguma īstenošanas apvienotajai komitejai vajadzētu nodrošināt pilsonisko sabiedrību, vietējo iedzīvotāju un pamatiedzīvotāju organizācijas ar tiesībām iesniegt sūdzības un arī ar pārsūdzības tiesībām, ja sūdzības iesniegšana bijusi nesekmīga;

16. prasa Komisijai nodrošināt, ka ir laba izpratne par pašreizējo cilvēktiesību situāciju ikvienā iespējamā BPN partnervalstī, un iesaka, lai Komisija neiesaistās ar tādām valstīm, kurās nav tiesiskā regulējuma svarīgāko cilvēktiesību un sociālo tiesību aizsardzībai; atkārtoti apstiprina, ka nepieciešams atklāts dialogs, vārda brīvība — tajā skaitā reliģijas brīvība — un preses brīvība ikvienā valstī, uz kuru attiecas BPN, lai iespējamās sūdzības tiktu uzklausītas;

17. prasa Komisijai regulāri izstrādāt un iesniegt Parlamentam progresa ziņojumu par visu pašreizējo un turpmāko BPN dažādu noteikumu īstenošanu;

18. sagaida, ka turpmākajos gados tiks parakstīti arvien vairāk BPN un būs nepieciešams īpašs un papildu finansējums, lai attīstītu tehniskos resursus un cilvēkresursus; aicina Komisiju un ES dalībvalstis precizēt, kādi līdzekļi tiks izmantoti, lai atbalstītu sarunas par šiem nolīgumiem un to īstenošanu;

Eiropas Parlamenta loma

19. aicina Komisiju ziņot Parlamentam par sasniegumiem sarunās par pašreizējiem un turpmākiem BPN un to īstenošanu un savlaicīgi informēt Eiropas Parlamentu par Nolīguma īstenošanas apvienotās komitejas darbu, par nolīguma neatkarīgā revidenta uzdevumiem un revīzijas ziņojumiem, par ziņojumiem, kuros izvērtēta nolīguma īstenošana — tostarp sniegts novērtējums par tā sociālo, ekonomisko un vides ietekmi — un sarakstu ar to uzņēmumu nosaukumiem, kuriem piešķir koncesijas;

*

* *

20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī visu to valstu valdībām un parlamentiem, uz kurām attiecas BPN.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

Partnerattiecību pagaidu nolīgums starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm

P7_TA(2011)0011

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm

(2012/C 136 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Pasaules Tirdzniecības organizācijas 5. Ministru konferenci Kankūnā ⁽¹⁾, 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas novērtējumu pēc PTO Ģenerālpadomes 2004. gada 1. augusta lēmuma ⁽²⁾, 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijas 6. Ministru konferencei Honkongā ⁽³⁾, 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾, 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tirdzniecības politiku izstrāde, lai nodrošinātu tirdzniecības maksimālu ieguldījumu nabadzības mazināšanā ⁽⁶⁾, 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu ⁽⁷⁾, 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁸⁾, 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁹⁾, 2008. gada 5. jūnija nostāju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾ un 2009. gada 25. marta rezolūciju par pagaidu partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu, no otras puses ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses,
- ņemot vērā partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Kotonū nolīgums),
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (COM(2007)0635),
- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT) un jo īpaši tās XXIV pantu,
- ņemot vērā PTO ministru konferences 4. sesijas ministru deklarāciju, ko pieņēma 2001. gada 14. novembrī Dohā,

⁽¹⁾ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.⁽²⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.⁽⁷⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.⁽⁹⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.⁽¹⁰⁾ OV C 285 E, 26.11.2009., 126. lpp.⁽¹¹⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 118. lpp.⁽¹²⁾ OV L 348, 31.12.2007., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- ņemot vērā PTO ministru konferences 6. sesijas ministru deklarāciju, ko pieņēma 2005. gada 18. decembrī Honkongā,
 - ņemot vērā Tirdzniecības atbalsta darba grupas ziņojumu un ieteikumus, ko PTO Ģenerālpadome pieņēma 2006. gada 10. oktobrī,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izvirzīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), ko starptautiskā sabiedrība noteikusi par kritērijiem nabadzības izskaušanai,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2007. gada 22. novembrī Kigali (Ruandā) pieņemto deklarāciju,
 - ņemot vērā 2006. gada 14. decembra rezolūciju par situāciju Fidži ⁽¹⁾, kurā Eiropas Parlaments stingri nosodīja to, ka Fidži bruņotie spēki ir pārnēmuši varu,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 103 ieteikumu katalogu, kas tika publicēts 2010. gada 23. martā darba grupas ziņojumā par Vispārējo regulāro pārskatu, un ņemot vērā Fidži valdības 2010. gada 10. jūnija oficiālo atbildi, kurā teikts, ka jau sen pieprasītās un bieži atliktās vēlēšanas tagad tiek plānotas 2014. gadā un ka šis datums nav diskutējams,
 - ņemot vērā 2010. gada 16. decembra jautājumu Komisijai par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīguma starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses, noslēgšanu (O-0212/2010 – B7-0807/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā, sākot ar 2008. gada 1. janvāri, Eiropas Savienības un ĀKK valstu līdzšinējās tirdzniecības attiecības vairs neatbilst PTO noteikumiem, jo šīs attiecības ĀKK valstīm, nepiemērojot savstarpīguma principu, nodrošināja labvēlīgāku piekļuvi ES tirgiem;
- B. tā kā EPN atbilst PTO noteikumiem, un šo nolīgumu mērķis ir atbalstīt reģionālo integrāciju un labvēlīgi ietekmēt ĀKK valstu ekonomikas pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā, tādējādi veicinot šo valstu ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko izaugsmi un sekmējot kopējos centienus izskaust nabadzību minētajās valstīs;
- C. tā kā EPN ir jāizmanto, lai veidotu ilgtermiņa attiecības, kurās tirdzniecība sekmē izaugsmi;
- D. tā kā nolīgumam pievienotajā cukura protokolā secīgu Kotonū konvenciju ietvaros un Kotonū nolīgumā ir paredzēti prognozējami ienākumi mazām Klusā okeāna valstīm, kuru diversifikācijas iespējas lauksaimniecības nozarē ir ierobežotas;
- E. tā kā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (PEPN) ir preču tirdzniecības nolīgumi, kas palīdz novērst tirdzniecības pārtraukšanu starp ĀKK un ES;
- F. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze liecina, ka tirdzniecības politika jaunattīstības valstīm būs nozīmīgāka nekā jebkad agrāk;
- G. tā kā līdz šim no ĀKK Klusā okeāna valstīm tikai Papua-Jaungvineja un Fidži Salu Republika ir parafējušas PEPN (2009. gada beigās); tā kā uz visām pārējām ĀKK valstīm attiecas vai nu iniciatīva "Vis, izņemot ieročus", kas dod piekļuvi ES tirgum bez muitas un bez kvotām, vai arī parastā ES vispārējo preferenču sistēma;

(1) OV C 317 E, 23.12.2006., 898. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- H. tā kā attiecībā uz Papua-Jaungvineju pagaidu nolīgumu piemēro kopš 2009. gada 20. decembra; tā kā nolīguma piemērošanu attiecībā uz Fidži Republiku sāks, tiklīdz būs saņemts Fidži Republikas paziņojums — vai nu par pagaidu piemērošanu, vai arī par ratificēšanu;
- I. tā kā turpinās sarunas ar visām 14 ĀKK Klusā okeāna valstīm par visaptverošu EPN;
- J. tā kā PEPN aptver visus svarīgākos preču tirdzniecības nolīguma noteikumus;
- K. tā kā šajā nolīgumā ietverta saistību ietekme uz attiecīgajām valstīm un Klusā okeāna reģionu var izrādīties sevišķi būtiska;
- L. tā kā PEPN ietekmēs turpmāko starp Papua-Jaungvineju un Fidži Salu Republiku un citiem tirdzniecības partneriem noslēgto nolīgumu darbības jomu un saturu, kā arī reģiona nostāju sarunās par EPN;
- M. tā kā konkurence starp ES un Klusā okeāna valstu ekonomiku ir ierobežota, jo lielākā daļa ES eksporta ir preces, ko Klusā okeāna valstīs neražo, bet izmanto vai nu tiešam patēriņam, vai kā resursus vietējā rūpniecībā;
- N. tā kā zivsaimniecība un ar zivsaimniecību saistītās darbības un nozares uzrāda vislielāko potenciālu eksporta pieaugumam nākotnē, ja vien zivsaimniecības darbības notiks ekoloģiski ilgtspējīgā veidā;
- O. tā kā jaunajiem tirdzniecības noteikumiem ir jābūt izstrādātiem ar mērķi atbalstīt vietējo nozaru attīstību un pasargāt tās no resursu izzušanas un klimata pārmaiņām un tā kā šie noteikumi ir jāpapildina ar palielinātu atbalstu, nodrošinot ar tirdzniecību saistītu palīdzību;
- P. tā kā ES stratēģijas tirdzniecības atbalstam mērķis ir stiprināt jaunattīstības valstu spēju izmantot jaunās tirdzniecības iespējas;
- Q. tā kā ES un ĀKK valstis ir risinājušas sarunas par jaunām, uzlabotām un elastīgākām normām par izcelsmi, kuras sniegs būtisku labumu, ja tiks īstenotas pareizi, pilnībā ievērojot nolīguma mērķi, kā arī pienācīgi ņemot vērā šo valstu samazināto veiktspējas līmeni;
- R. tā kā atkāpes no izcelsmes noteikumiem pagaidu EPN aptver visu ražošanas ķēdi, no izejvielu ieguves līdz apstrādei, tirgū laišanai un eksportam;
- S. tā kā augsts pieprasījums pēc tunzivju produktiem nozīmē, ka tiem ir specifiskas īpašības, piemēram, strauja reaģēšana uz cenu izmaiņām, kā rezultātā tos starptautiskajā tirgū klasificē kā "jutīgus produktus", un tas ir jāņem vērā visās tirdzniecības sarunās;
- T. tā kā Klusā okeāna rietumu un centrālās daļas zvejniecības komisija (WCPFC), starptautiskā organizācija, kas ir atbildīga par nodrošināšanu, lai zivju krājumi šajā areālā būtu ilgtspējīgi, ziņoja, ka trešās valstis, jo īpaši Ķīna, kuras veic ieguldījumus plaša mēroga rūpnieciskos projektos Papua-Jaungvinejā, kopš jauno izcelsmes noteikumu pieņemšanas ir ļoti palielinājušas savu zvejas kapacitāti šajā rajonā un ka tam ir tendence turpināties, palielinot risku par zivju krājumu pārmērīgu izmantošanu,
1. uzskata, ka tirdzniecības attiecībām starp šo reģionu un ES būtu jāveicina un jāpaplašina tirdzniecība, ilgtspējīga attīstība un reģionālā integrācija, vienlaikus sekmējot saimnieciskās darbības dažādošanu un nabadzības samazināšanu; norāda, ka PEPN ir jāveicina TAM sasniegšana;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

2. uzsver, ka PEPN sarunu ar Papua-Jaungvineju un Fidži pozitīvais iznākums parāda Eiropas Savienības lielo ieinteresētību turpināt ciešu un augsta līmeņa saimniecisko attiecību saglabāšanu ar Klusā okeāna valstīm; pauž cerību, ka šāds PEPN, kurš pašlaik aprobežojas ar divām valstīm, varētu būt par pamatu plašākam nolīgumam, kurā iekļautu citas Klusa okeāna reģiona valstis;
3. uzsver, ka PEPN uzdevums ir saglabāt atvērtu tirgu Papua-Jaungvinejas un Fidži Salu Republikas eksportam un ļaut risināt sarunas par visaptverošu EPN, ja to vēlētos attiecīgās valstis;
4. norāda, ka Papua-Jaungvineja un Fidži Salu Republika, kuras ir divas ĀKK Klusā okeāna valstis ar nozīmīgu eksportu uz ES, ir vienīgās Klusā okeāna reģiona valstu grupas locekles, kas līdz šim iesaistījušās šajā nolīgumā, bet pārējās šīs grupas valstis to nelielo preču tirdzniecības apjomu ar ES dēļ izvēlējās šo nolīgumu neparakstīt;
5. atgādina — lai gan PEPN var uzskatīt par pirmo soli šajā procesā, juridiski tas ir pilnīgi patstāvīgs starptautisks nolīgums, kas nevar automātiski novest pie pilnīga EPN vai pie tā, ka visi sākotnējie PEPN parakstītāji paraksta visaptverošo EPN;
6. atgādina ES iestādēm un valdībām, ka ne EPN noslēgšana, ne atteikšanās no tā nedrīkstētu novest pie situācijas, kad ĀKK valsts varētu nokļūt neizdevīgākā situācijā, nekā tā bijusi iepriekš saskaņā ar Kotonū nolīguma tirdzniecības noteikumiem;
7. uzsver, ka Parlamenta varbūtēja piekrišana PEPN nenosaka jau iepriekš Parlamenta nostāju attiecībā uz piekrišanu visaptverošam EPN, jo noslēgšanas procedūra attiecas uz diviem dažādiem starptautiskiem nolīgumiem;
8. atgādina, ka īstens reģionālais tirgus ir būtisks PEPN sekmīgas īstenošanas pamats, un līdzīgi arī visu turpmāko pilnīgo EPN pamats, un ka reģionālā integrācija un sadarbība ir būtisks Klusā okeāna valstu sociālās un ekonomiskās attīstības priekšnoteikums; uzskata, ka īstenošanā tas ir jāņem vērā;
9. uzsver, ka īpašo noteikumu mērķis attiecībā uz normām par zivsaimniecības produktu izcelsmi ir attīstīt krasta apstrādes jaudas zivīm ĀKK Klusā okeāna valstīs, lai veicinātu vietējo nodarbinātību un ienākumus;
10. norāda, ka PEPN ir pavēris ceļu tādu rūpniecisku projektu attīstīšanai Papua-Jaungvinejā kā, piemēram, Klusā okeāna zvejas rūpnieciskā zona Madangā, kurā saskaņā ar iecerēm divu gadu laikā ir jāsarāž vairāk nekā 400 000 tonnu tunzivju konservu;
11. šajā sakarībā pauž bažas un satraukumu par tādiem pasākumiem kā, piemēram, Papua-Jaungvinejas iestāžu nesenu veiktā vides tiesību aktu pārskatīšana, ar kuriem faktiski atsakās no prasības iesniegt vides ziņojumus šādiem projektiem un traucē prasījumu procedūru;
12. uzsver zivsaimniecības kā primārā nodarbinātības avota nozīmi sievietēm Klusā okeāna reģionā; uzskata, ka Komisijas pienākumam vajadzētu būt sniegt tehnisku, politisku un finansiālu palīdzību, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas sievietēm Klusā okeāna valstīs;
13. ar bažām norāda, ka saskaņā ar WCPFC datiem trešās valstis ir palielinājušas savu zvejas kapacitāti šajos Klusā okeāna ūdeņos un ka tāpēc pastāv risks par nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju un pārmērīgu nozveju, kas neveicina vietējās zivsaimniecības nozares ilgtspējīgu attīstību;
14. uzsver — lai gan Papua-Jaungvinejai un Fidži ir ierobežota zvejas kapacitāte un tādēļ ierobežota pilnībā iegūto zivju piegāde un ierobežotas ir arī krasta apstrādes iespējas, Papua-Jaungvinejas aktīvi izmantotā atkāpe no normām par apstrādātu zivsaimniecības produktu izcelsmi šo valsti ir padarījusi par milzīga apjoma visdažādākās izcelsmes (Filipīnas, Taizeme, Ķīna, ASV, Austrālija utt.) pārstrādes centru tunzivīm; vērš uzmanību uz to, ka atkāpe no izcelsmes noteikumiem varētu izraisīt destabilizējošas sekas ES zivju pārstrādes un konservu rūpniecībai;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

15. aicina Komisiju iespējami drīz iesniegt Parlamentam ziņojumu par šiem Klusā okeāna valstu zivsaimniecības nozares īpašajiem aspektiem un par zivju krājumu pārvaldību Klusajā okeānā, tostarp ilgtspējīgas attīstības praksi; aicina Komisiju nekavējoties uzsākt konsultācijas, kas paredzētas PEPN pievienotā II protokola 6. panta 6. punkta d) apakšpunktā, un uzdot apturēt īpašo režīmu attiecībā uz izcelsmes noteikumiem gadījumā, ja novērtējuma ziņojums liecina par destabilizējošu ietekmi uz ES zivju apstrādes un konservu rūpniecību;
16. norāda, ka šāds ziņojums par īpašu izcelsmes noteikumu īstenošanu ir jāsaņem 2011. gada laikā, t. i., trīs gadus pēc Papua-Jaungvinejas informēšanas par pieņemtajiem Regulas (EK) Nr. 1528/2007 noteikumiem, un tajā jāaplūko, kāda ir bijusi vispārējās izcelsmes noteikšanas atkāpes ietekme ekonomikas, sociālajā un vides jomā uz Papua-Jaungvinejas iedzīvotājiem, jo īpaši piekrastes kopienās; šajā sakarībā prasa sniegt tūlītēju informāciju par šajā ziņojumā apskatāmo jautājumu loku un par to, vai pirms ziņojuma izstrādāšanas notiks apspriešanās ar visām iesaistītajām pusēm un attiecīgajām personām, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizācijām Papua-Jaungvinejā;
17. mudina Fidži pieņemt starptautiskās sabiedrības ieteikumus un īstenot labas pārvaldības pasākumus; uzskata, ka ar šādiem pasākumiem varētu panākt finansiāla atbalsta izmaksāšanu Fidži cukura nozarei; atzīst, ka šie līdzekļi ir ārkārtīgi nepieciešami, lai atbalstītu cukura nozari, kura ir galvenais nodarbinātības avots Fidži;
18. uzsver, ka jebkādi reģionālie ekonomisko partnerattiecību nolīgumi varētu būt iespējami vienīgi tad, ja visas attiecīgās politiskās grupas Fidži Salu Republikā vienojas par demokrātisku vēlēšanu plāna pieņemšanu;
19. ierosina elastīgu, asimetrisku un pragmatisku pieeju notiekošajās sarunās par visaptverošu EPN; uzstāj, ka visaptverošajā EPN ir jāiekļauj nodaļa par attīstības sadarbību;
20. norāda, ka šis nolīgums var ietekmēt arī attiecības starp Klusā okeāna reģionu un tā tuvākajiem un lielākajiem tirdzniecības partneriem Austrāliju un Jaunzēlandi un ka ir jānodrošina, lai pašreizējā nolīguma noteikumi neradītu šķēršļus turpmākiem tirdzniecības nolīgumiem ar šīm valstīm;
21. atgādina, ka EPN ne tikai pēc tā struktūras un satura, bet arī pēc tā īstenošanas veida un būtības ir jābūt tādām, ar ko atbalsta Klusā okeāna valstu attīstības mērķus, politikas pamatnostādnes un prioritātes;
22. atgādina, ka 2007. gada oktobrī tika pieņemta ES Tirdzniecības palīdzības stratēģija ar apņemšanos līdz 2010. gadam palielināt ES kolektīvo ar tirdzniecību saistīto palīdzību līdz EUR 2 miljardiem gadā (EUR 1 miljards no Kopienas un EUR 1 miljards no dalībvalstīm); uzstāj, ka Klusā okeāna reģionam no šā atbalsta ir jāsaņem atbilstoša un taisnīga daļa;
23. prasa drīz noteikt un nodrošināt daļu no tirdzniecības atbalsta resursiem; uzsver, ka šiem līdzekļiem vajadzētu būt papildu resursiem un tos nedrīkst iegūt, vienkārši pārdalot Eiropas Attīstības fonda (EAF) finansējumu, un ka mērķim, kādam šie līdzekļi piešķirti, ir jāatbilst Papua-Jaungvinejas un Fidži Salu Republikas, kā arī plašākā Klusā okeāna reģiona prioritātēm, tie jāsaņem paredzētajā termiņā un saskaņā ar valstu un reģionu attīstības stratēģisko plānu īstenošanas grafikiem;
24. aicina Komisiju, ņemot vērā 2007. gada septembrī pausto Padomes apņemšanos saistībā ar nolīgumu par intelektuālā īpašuma tiesību tirdzniecības aspektiem (*TRIPS*) un piekļuvi medikamentiem, ekonomisko partnerattiecību nolīgumā (EPN) nerisināt sarunas par tiem *TRIPS-plus* noteikumiem, kas skar sabiedrības veselību un zāļu pieejamību, atturēties pieprasīt pilnībā ievērot līgumu par sadarbību patentu jomā un līgumu par patentu tiesībām vai piekrist to noteikumiem, atturēties iekļaut Direktīvas 2004/48/EK ⁽¹⁾ noteikumus un EPN neievieš sodus, piemēram, par neoriģinālo datubāzu aizsardzību;

(1) OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

25. apliecina pastāvīgu atbalstu visaptverošam EPN starp ES un Klusā okeāna valstīm; piekrīt, ka sarunās ir jāapspriež šādi galvenie jautājumi:

- a) intelektuālā īpašuma tiesības, kas attiecas ne tikai uz rietumu tehnoloģiskajiem artefaktiem, bet arī uz tradicionālajām zināšanām;
- b) valdības iepirkumu procedūras pārredzamība, kurā atvērtība ES uzņēmējiem sāktos no tāda atskaites punkta, kurš atbilst Klusā okeāna valstu vajadzībām;
- c) darba vīzas, kas jāpiešķir Klusā okeāna valstu pilsoņiem vismaz uz 24 mēnešiem, lai viņi varētu strādāt par "aprūpes sniedzējiem" vai līdzīgos darbos;

26. tomēr pieprasa, lai Komisija turpinātu strādāt pie tā, lai nolīgums kļūtu visaptverošāks, un meklētu pieejamas un dzīvotspējīgas alternatīvas, kas garantētu tirgus pieejamību saskaņā ar PTO noteikumiem, radoši izmantojot visas tajos pieejamās elastības iespējas, tostarp atbrīvojumus tām valstīm, kuras nevēlas piedalīties PEPN vai pilnīgajā EPN, vai nevienā no tiem;

27. uzskata, ka saskaņā ar visaptverošu EPN vajadzētu izveidot parlamentāru komiteju nolīguma īstenošanas uzraudzībai un ka no EP puses tās sastāvam būtu jāatbilst CARIFORUM un ES Apvienotās parlamentārās komitejas sastāvam;

28. uzsver, ka gan PEPN, gan visaptverošajā EPN būtu jāiekļauj pārskatīšanas klauzula, kurā paredz neatkarīgu vispārējās ietekmes novērtējumu, tostarp ekonomisko, sociālo un ekoloģisko ietekmi, kā arī īstenošanas izmaksas un sekas, un kas veicams trīs līdz piecus gadus pēc nolīguma parakstīšanas; uzsver, ka PEPN, un pēc tam EPN, pārskatīšanas klauzulā jābūt noteikumam, ka visi parakstītāji ir tiesīgi šo klauzulu piemērot, pamatojoties uz iepriekš minēto ietekmes novērtējumu; pieprasa, lai Eiropas Parlaments un Klusā okeāna valstu parlamenti tiktu iesaistīti nolīguma pārskatīšanā;

29. šajā sakarībā atbalsta Komisijas apņemšanos nodrošināt, lai turpmākajos EPN šī atklātā atkāpe no noteikumiem par izcelsmi būtu izņēmums, nevis norma;

30. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES Padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

Starptautiskā adopcija Eiropas Savienībā

P7_TA(2011)0013

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par starptautisko adopciju Eiropas Savienībā

(2012/C 136 E/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 1989. gada 20. novembrī pieņemto Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām un jo īpaši tās 21. pantu,

— ņemot vērā Eiropas 1967. gada Eiropas Konvenciju par bērnu adopciju,

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- ņemot vērā Hāgā 1993. gada 29. maijā parakstīto Konvenciju par bērnu aizsardzību un sadarbību starpvalstu adopcijas jautājumos un 1996. gada 25. janvārī pieņemto Eiropas Konvenciju par bērna tiesību ievērošanu (ELS Nr. 160),
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. pantu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 3. un 5. punktu,
 - ņemot vērā 1996. gada 12. decembra rezolūciju par tiesību aktu uzlabošanu un dalībvalstu sadarbību jautājumā par bērnu adopciju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 16. janvāra rezolūciju “Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām” ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā ikviena bērna labklājība un bērnu interešu ievērošanas nodrošināšana ir ārkārtīgi svarīgi jautājumi, un tā kā bērnu tiesību aizsardzība ir Eiropas Savienības mērķis;
 - B. tā kā adopcijas joma ir dalībvalstu kompetencē, kuras īsteno attiecīgās procedūras tā, lai nodrošinātu bērna interešu ievērošanu;
 - C. tā kā ir spēkā konvencijas par bērna aizsardzību un vecāku atbildību, jo īpaši 1967. gada Eiropas Konvencija par bērnu adopciju, kuras mērķis ir tuvināt dalībvalstu tiesību aktus par adopciju, kas saistīta ar bērna pārvietošanu no vienas valsts uz citu, un 1993. gada Konvencija par bērnu aizsardzību un sadarbību starpvalstu adopcijas jautājumos (Hāgas Konvencija);
 - D. tā kā Hāgas Konvenciju ir parakstījušas visas ES dalībvalstis;
 - E. tā kā ar Hāgas Konvenciju ir panākts ievērojams progress;
 - F. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par bērna tiesībām un Hāgas Konvencijā ir teikts, ka ģimene ir sabiedrības pamatgrupa, un lielākā daļā gadījumu — dabiska vide bērna izaugsmei un labklājībai, kā arī pirmā izvēle attiecībā uz bērna aprūpes iespējām;
 - G. tā kā — ja nav iespējams par bērnu rūpēties ģimenē, adopcijai vajadzētu būt nākamajam risinājumam, ko izvēlēties, savukārt bērna ievietošanai aprūpes iestādē vajadzētu būt vienīgi pēdējam iespējamam situācijas risinājumam;
 - H. tā kā Eiropā nopietna un steidzami risināma problēma ir bērni ar nestabilu bērnību, jo īpaši pamesti un bērnu aprūpes iestādēs ievietoti bērni;
 - I. tā kā ES joprojām ir tādas problēmas kā bērna tiesību neievērošana, pret bērniem vērsta vardarbība un bērnu tirdzniecība ar mērķi nodot viņus adopcijai, iesaistīt prostitūcijā, izmantot kā nelegālu darbaspeku, piespiest viņus stāties laulībā, ubagot uz ielām, vai izmantot citiem nelikumīgiem mērķiem;
 - J. tā kā ir svarīgi aizsargāt bērnu tiesības uz dzīvi ģimenē, nodrošinot, ka bērni nav spiesti ilgstoši dzīvot bāreņu namos;
 - K. tā kā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienības Pamattiesību harta ir juridiski saistoša; tā kā saskaņā ar Hartas 24. pantu “Bērniem ir tiesības uz viņu labklājībai nepieciešamo aizsardzību un gādību”; un tā kā savukārt Lisabonas līguma 3. pantā teikts, ka bērna tiesību aizsardzība ir viens no Savienības mērķiem,

⁽¹⁾ OV C 20, 20.1.1997., 176. lpp.

⁽²⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 24. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

1. aicina apsvērt iespēju Eiropas līmenī koordinēt ar starptautiskās adopcijas instrumentu saistītās stratēģijas saskaņā ar starptautiskām konvencijām, lai uzlabotu informācijas pakalpojumu jomā sniegto palīdzību, sagatavošanos starpvalstu adopcijai, starptautiskās adopcijas pieteikumu apstrādes kārtību un pakalpojumus pēc adopcijas, ņemot vērā, ka visās starptautiskajās konvencijās par bērna tiesību aizsardzību ir atzītas bērnu bāreņu vai pamesto bērnu tiesības augt ģimenē un ka šīs tiesības ir jāaizsargā;
2. aicina Komisiju apsvērt iespēju, lai valstu sistēmas varētu darboties Eiropas līmenī;
3. uzskata, ka visos gadījumos, kad tas ir iespējams un kad tas ir bērna interesēs, priekšroka būtu jādod adopcijai bērna dzimtenē ar iespējamiem ģimenes aprūpei alternatīviem risinājumiem, piemēram, bērna aprūpe audžuģimenē vai bērnu aprūpes centrā, vai arī ģimenes nodrošināšana, izmantojot starptautisko adopciju, atbilstīgi attiecīgajiem valsts tiesību aktiem un starptautiskajām konvencijām, un uzskata, ka bērna ievietošanu bērnunamā jāizmanto vienīgi kā pagaidu risinājumu;
4. uzsver, ka domājot par bērna tiesību aizsardzību ilgtermiņā, ir jāpiemēro tās valsts tiesību akti, kas ir izcelsmes valsts ģimenei, kura meklē bērna adopcijas starptautiskas iespējas;
5. mudina dalībvalstis un Komisiju sadarbībā ar Hāgas Konferenci, Eiropas Padomi un bērnu tiesību aizsardzības organizācijām izstrādāt sistēmu, lai nodrošinātu pārredzamību un efektīvu uzraudzību situācijās, kas saistītas ar pamestajiem un adoptētajiem bērniem, tostarp bērniem, kas adoptēti starptautiski, un koordinēt pasākumus tā, lai tiktu novērsta bērnu tirdzniecība ar mērķi nodot viņus adopcijai;
6. aicina ES iestādes aktīvāk iesaistīties Hāgas konferences darbā, lai panāktu, ka Konference uzlabo, vienkāršo un veicina starptautiskās adopcijas procedūras un novērš nevajadzīgās birokrātiskās problēmas, vienlaikus sargājot to bērnu tiesības, kas nāk no trešām valstīm;
7. aicina valstu kompetentās iestādes regulāri ziņot izcelsmes dalībvalstij par starptautiski adoptēta bērna attīstību;
8. aicina dalībvalstis atzīt psiholoģiskās, emocionālās, fiziskās un sociālās sekas un ietekmi uz bērna attīstību gadījumos, kad bērnu aizved no viņa dzimtenes, un lai tās piedāvātu atbilstīgu palīdzību gan adoptētajiem, gan adoptētajam bērnam;
9. mudina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību bērniem ar īpašām vajadzībām, piemēram, bērniem, kuriem nepieciešama medicīniska aprūpe, un bērniem ar invaliditāti;
10. atzīst, ka procedurālie aizsardzības pasākumi un visu adopcijas dokumentu, tostarp dzimšanas apliecību, pienācīga kontrole palīdz aizsargāt bērnus pret pārkāpumiem, kas saistīti ar šaubām par bērna vecumu un identitāti; uzskata, ka uzticama dzimšanas reģistrācijas sistēma varētu novērst bērnu tirdzniecību adopcijai, un prasa apsvērt juridiskos risinājumus, ar kuriem veicināt adopcijai nepieciešamo dokumentu savstarpēju atzīšanu;
11. aicina visas ES iestādes un visas dalībvalstis aktīvi iesaistīties cīņā pret bērnu tirdzniecību adopcijai;
12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomes priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai, Hāgas konferencei un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un Serbiju

P7_TA(2011)0014

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par Serbijas Eiropas integrācijas procesu

(2012/C 136 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā stabilizācijas un asociācijas nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm un Serbijas Republiku, kuru pašlaik ratificē dalībvalstis un Eiropas Parlaments, kā arī pagaidu nolīgumu par tirdzniecību un ar tirdzniecību saistītiem jautājumiem starp Eiropas Kopienu un Serbijas Republiku, kas stājas spēkā 2010. gada 1. februārī,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 25. oktobra secinājumus, kuros pausts aicinājums Komisijai sagatavot atzinumu par Serbijas pieteikumu iestājai Eiropas Savienībā, un Padomes 2010. gada 14. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1244 (1999), Starptautiskās Cilvēktiesību tiesas 2010. gada 22. jūlija konsultatīvo atzinumu par to, vai vienpusējā Kosovas neatkarības pasludināšana atbilst starptautiskajām tiesībām, un ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. septembra rezolūciju, kurā atzīts šī atzinuma saturs un pausta atziņība ES gatavībai veicināt dialogu starp Belgradu un Prištinu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/213/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Eiropas partnerībā ar Serbiju, un ar ko atceļ Lēmumu 2006/56/EK ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada progresa ziņojumu par Serbiju ⁽³⁾ un Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2009.-2011. gadā" ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 4. un 5. oktobrī notikušās ES un Serbijas parlamentārās asamblejas kopīgo paziņojumu,
- ņemot vērā 2007. gada 8. novembra ES un Serbijas atpakaļuzņemšanas nolīgumu ⁽⁵⁾ un Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1244/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vizām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 25. oktobra ieteikumu Padomei par attiecībām starp Eiropas Savienību un Serbiju ⁽⁷⁾ un 2009. gada 26. novembra rezolūciju par Komisijas 2009. gada paplašināšanās stratēģijas dokumentu attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, Islandi un Turciju ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Starptautiskā Kara noziegumu tribunāla bijušajai Dienvidslāvijai galvenā prokurora ziņojumus, kas tik sniegto ANO Drošības padomei 2010. gada 18. jūnijā un 2010. gada 6. decembrī,
- ņemot vērā augstās pārstāves un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces *Catherine Ashton* 2010. gada 8. septembra paziņojumu par tālāko ANO rīcību saistībā ar konsultatīvo atzinumu Kosovas jautājumā,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ A/RES/64/298.⁽²⁾ OV L 80, 19.3.2008., 46. lpp.⁽³⁾ SEC(2010) 1330.⁽⁴⁾ COM(2010)0660.⁽⁵⁾ OV L 334, 19.12. 2007., 46. lpp.⁽⁶⁾ OV L 336, 18.12. 2009., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 626. lpp.⁽⁸⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 47. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- A. tā kā pēc 2003. gada 19. un 20. jūnija Saloniku Eiropadomes pieņemtajos secinājumos ir dots solījums visām Rietumbalkānu valstīm, ka tās varēs iestāties Eiropas Savienībā, tiklīdz būs izpildījušas iestāšanās kritērijus, un 2006. gada 14. un 15. decembra Eiropadome un 2010. gada 25. oktobra Padomes secinājumos par Serbiju šo solījumu apstiprināja atjauninātājā konsensā par paplašināšanos;
- B. tā kā Rietumbalkānu valstīm ir atšķirīgi ES integrācijas tempi un tie jo īpaši ir atkarīgi no katras valsts apņēmības izpildīt visas prasības un nosacījumus, veikt reformas un pieņemt visus nepieciešamos pasākumus, kas izvirzīti kā priekšnoteikums iestātai ES;
- C. tā kā konstruktīva pieeja reģionālajai sadarbībai un labām kaimiņattiecībām ir svarīgākie stabilizācijas un asociācijas procesa elementi; tā kā šiem faktoriem ir izšķirīga loma Rietumbalkānu valstu pārejas procesā uz noturīgu stabilitāti un ilgtspējīgu attīstību;
- D. tā kā Serbijai varētu būt lielas iespējas nodrošināt drošību un mieru reģionā;
- E. tā kā ES ir balstīta uz tādiem principiem kā samierināšana, kompromiss un mierīga līdzaspastāvēšana; tā kā ES politikai Rietumbalkānu valstīs ir tādi paši mērķi, lai uzlabotu šajā reģionā dzīvojošo tautu attiecības; tā kā saskaņā ar šo politiku ES nosoda visus kara noziegumus, kas notikuši bijušajā Dienvidslāvijā, un atbalsta Kara noziegumu tribunāla bijušajai Dienvidslāvijai un vietējo kara noziegumu izmeklēšanas iestāžu centienus panākt tiesiskumu un atbildību,
1. apstiprina, ka Serbijas nākotne ir ES, un mudina šo valsti turpināt tiekties uz šī mērķa sasniegšanu; pauž atzinību Serbijai par reformu procesa īstenošanā panākto progresu; atzinīgi vērtē Padomes 2010. gada 14. jūnija lēmumu sākt stabilizācijas un asociācijas nolīguma ar Serbiju ratifikācijas procedūru, kā arī to, ka 11 dalībvalstis jau ir ratificējušas šo nolīgumu; aicina pārējās dalībvalstis nevilcināties ar nolīguma ratifikāciju;
 2. atzinīgi vērtē Serbijas 2009. gada 22. decembrī iesniegto pieteikumu iestātai Eiropas Savienībā un Ministru padomes 2010. gada 25. oktobra lēmumu aicināt Komisiju izskatīt Serbijas pieteikumu; uzskata, ka Padomes lēmums ir pozitīvs signāls Serbijai, un mudina Serbiju paātrināt reformas, kas nepieciešamas, lai valsts varētu izpildīt Kopenhāgenas kritērijus; uzsver, ka Padomes lēmums ir uzskatāms par svarīgu ieguldījumu Rietumbalkānu reģiona stabilitātē; aicina Komisiju sagatavot atzinumu par šo jautājumu atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 49. pantā noteiktajai procedūrai;
 3. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu par vīzu režīma atvieglošanu, kura rezultātā Serbijas pilsoņiem kopš 2009. gada 19. decembra iebraukšanai Šengenas zonā vairs nav vajadzīga vīza; atzinīgi vērtē Serbijas valdības lēmumu ļaut ES pilsoņiem iebraukt Serbijā ar identitātes kartēm un aicina nākt klajā ar jaunām iniciatīvām, kuru mērķis ir veicināt cilvēku savstarpējos kontaktus un cilvēku mobilitāti Rietumbalkānu reģionā; aicina Serbijas iestādes pieņemt piemērotus pasākumus un darīt visu, lai ierobežotu iespējas ļaunprātīgi izmantot bezvīzu režīmu, jo īpaši nodrošinot, ka Serbijas pilsoņi ir pienācīgi informēti par savām tiesībām un pienākumiem, kas izriet no bezvīzu režīma;
 4. ar gandarījumu norāda, ka pirmsiestāšanās palīdzība Serbijā tiek izmantota labi; mudina gan Serbijas valdību, gan ES vienkāršot administratīvās procedūras pirmsiestāšanās palīdzības finansējuma saņemšanai, lai tas būtu pieejamāks mazākiem un necentralizētiem saņēmējiem; uzsver nepieciešamību saglabāt pienācīgu pirmsiestāšanās palīdzības līmeni arī nākamajā pārskatītajā ES finanšu shēmā;
 5. atzinīgi vērtē ES un Serbijas kopīgo rezolūciju par Starptautiskās tiesas konsultatīvo atzinumu Kosovas vienaspusēji pasludinātās neatkarības likumīguma jautājumā, kas pieņemts ar 2010. gada 9. septembra ANO Ģenerālās asamblejas aklamāciju; atzinīgi vērtē Serbijas valdības vēlmi iesaistīties atsāktajā dialogā ar Kosovu saistībā ar Serbijas centieniem iestāties ES un aicina nekavējoties sākt sarunas; aicina Serbiju uzsākt dialogu ar Kosovu, vairs neturpinot atsaukties uz jaunajām sarunām par tās statusu; pauž pārliecību, ka varētu izmantot pakāpenisku pieeju, lai labumu gūtu visi Kosovas iedzīvotāji; uzsver, ka dialogs būs sekmīgs tikai

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

tad, ja abas puses piedalīsies tajā ar apņēmību un gatavību rast kompromisus kopīgas Eiropas nākotnes un kopīgo interešu vārdā, izveidojot noturīgu mieru un stabilitāti šajā reģionā un uzlabojot šī reģiona iedzīvotāju labklājību; uzsver, ka spēja veicināt šo procesu ir pārbaudījums visa šī reģiona ticībai ES un politikas izstrādei; atgādina, ka labas kaimiņattiecības ir viens no svarīgākajiem priekšnoteikumiem virzībai uz iestāšanos ES visām Rietumbalkānu valstīm;

6. atzinīgi vērtē uzlaboto sadarbību ar EULEX, taču uzsver nepieciešamību turpināt to paplašināt, jo īpaši informācijas apmaiņas jomā; aicina Serbijas iestādes atvieglināt EULEX sadarbību ar Kosovā dzīvojošajiem serbiem, lai varētu izveidot tiesiskumu Kosovas ziemeļu daļā;

7. mudina Serbijas valdību panākt, ka Serbijas paralēlās varas struktūras Kosovā beidz darbību, jo tās apdraud decentralizācijas procesu un serbu kopienas pilnīgu integrāciju Kosovā; tādēļ aicina Serbijas iestādes rīkoties konstruktīvi attiecībā uz iestāžu izveidi un darbību Serbijas multietniskajās pašvaldībās gan līdrušos ziemeļos, gan dienvidu krastā;

8. aicina Serbijas iestādes izveidot konstruktīvu attieksmi pret gaidāmajām vispārējām vēlēšanām Kosovā; norāda, ka stabila un multietniska iestāde Kosovā ir gan Serbijas, gan pārējo kaimiņvalstu interesēs, un tādēļ uzskata, ka Kosovas serbu dalība vēlēšanu procesā ir būtiski svarīga, lai nepieļautu Kosovas serbu kopienas marginalizāciju;

9. norāda uz Serbijas un Kosovas centieniem atrast personas, kas atrodas bezvēsts prombūtnē kopš 1998.–1999. gada konflikta, izveidojot īpašu darba grupu to personu atrašanai, kuras atrodas bezvēsts prombūtnē kopš Kosovas notikumiem; uzsver to, cik liela nozīme ir šīs problēmas atrisināšanai, lai varētu attālināties no 1998.–1999. gada konflikta; turklāt norāda, ka bezvēsts prombūtnē vēl aizvien atrodas apmēram 1 862 cilvēki, un aicina Serbijas un Kosovas iestādes paplašināt jebkāda veida savstarpējo sadarbību, kā arī sadarbību ar ICRC, EULEX un citām organizācijām, lai atrastu šos cilvēkus;

10. uzsver, ka reģionālās attīstības izveide vēl aizvien ir starp svarīgākajām ES prioritātēm un ka tās uzdevums ir būt par katalizatoru samierināšanai, labām kaimiņattiecībām un labākiem cilvēku savstarpējiem kontaktiem Rietumbalkānu reģionā; tādēļ aicina Serbiju īstenot konstruktīvu pieeju integrējošākai reģionālajai sadarbībai, kas ļautu rast praktisku un noturīgu risinājumu Kosovā pārstāvētai reģionālajos forumos; tādēļ atzinīgi vērtē ES un Rietumbalkānu valstu augstākā līmeņa sanākumu, kas notika 2010. gada 2. jūnijā Sarajevā;

11. atgādina, ka sadarbība ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai ir pamatnosacījums Serbijas virzībai uz iestāšanos ES; norāda, ka Serbija aizvien pienācīgi reaģē uz Starptautiskā kara noziegumu tribunāla bijušajai Dienvidslāvijai palīdzības pieprasījumiem, un aicina Serbijas valdību turpināt cieši sadarboties ar Tiesu, tostarp bez kavēšanās nodot Tiesas rīcībā visus pieprasītos dokumentus un laikus izskatīt lietas, ko Tiesa iesniegusi atkārtotai izskatīšanai; tomēr norāda uz Starptautiskā Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai galvenā prokurora jaunāko atzinumu, ka Serbijas centieni notvert abus atlikušos bēgļus ir uzskatāmi par problēmu; uzsver, ka tikai abu bēgļu notveršana un nodošana Hāgas tiesai uzskatāma par pārliecinošu īstenošanas pierādījumu un rīkoties sistemātiskāk, lai arestētu šīs personas un Tiesa varētu pilnībā īstenot savu mandātu; jo īpaši mudina atbilstīgi ICTY ieteikumiem pārskatīt pašreizējo pieeju; uzsver, ka Serbija varēs iegūt kandidātvalsts statusu un/vai sākt iestāšanās sarunas ar ES tikai tad, kad ICTY prokurora birojs atzīs, ka tās sadarbība ir pilnīga;

12. atzinīgi vērtē Serbijas parlamenta pieņemto rezolūciju par Srebrenicu, kas uzskatāma par nozīmīgu soli sabiedrības informēšanā par nesenā pagātnē pastrādātajiem nežēlīgajiem noziegumiem un virzību reģionālās samierināšanas procesā; pauž gandarījumu par prezidenta B. Tadić lēmumu piedalīties Srebrenicas genocīda 15 gadu atceres pasākumā, kas uzskatāms par nākamā soli šajā virzienā, kā arī to, ka prezidents apmeklēja Vukovaru, kur pieminēja Ovčaras 1991. gada slaktiņa upurus un atvainojās par šo incidentu, tādējādi dodot jaunu stimulu labu kaimiņattiecību izveidei starp Serbiju un Horvātiju; atzinīgi vērtē kara noziegumu īpašā prokurora biroja apņēmību un profesionalitāti, tostarp ātro reakciju uz Peručakas ezera notikumu izmeklēšanu;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

13. norāda uz tiesu sistēmas reformu un aicina enerģiski turpināt to, lai nodrošinātu tiesnešu neatkarīgumu un objektivitāti un palielinātu tiesu darba efektivitāti; atzinīgi vērtē politisko lēmumu sākt tiesnešu atkārtotas iecelšanas procedūru, tomēr uzsver, ka jāievēro pārredzamība, nodrošinot tiem tiesnešiem, kas nav atkārti iecelti amatā, iespēju efektīvi pārsūdzēt lēmumu un brīdina par šī procesa politizāciju; vērs uzmanību uz kavēšanos vajadzīgo tiesību aktu pieņemšanā un aicina valdību nekavējoties iesniegt atlikušos tiesību aktu projektus parlamentam; aicina nodrošināt tiesvedībā pilnīgu pārredzamību; turklāt aicina tiesām, tostarp Konstitucionālajai tiesai, atvēlēt vairāk finansiālu un administratīvu resursu, lai uzlabotu to darbību un tās varētu tikt galā ar neizskatītajām lietām; šā iemesla dēļ par svarīgu prioritāti uzskata īpašumu atdošanu to bijušajiem īpašniekiem; uzsver, ka nevainīguma prezumpcija ir viens no svarīgākajiem juridiskajiem principiem tiesiskuma nodrošināšanai; aicina iestādes – īpaši izpildvaras iestādes – stingri ievērot šo principu;

14. atgādina, ka centieniem nodrošināt tiesiskumu ir jābūt valsts iestāžu galvenajai prioritātei; atzinīgi vērtē panākto progresu cīņā pret korupciju, ko cita starpā atspoguļo nesenās plašu rezonansi izraisījušās apsūdzības un piemērotas juridiskās sistēmas izveide, kā arī to, ka 2010. gada janvārī darbu sāka Pretkorupcijas aģentūra, taču uzsver, ka korupcija valstī vēl aizvien ir izplatīta un aicina darīt vairāk, lai to izskaustu; jo īpaši norāda uz to, cik liela nozīme ir kontrabandai, un uz šīs un citu nelikumīgo darbību ietekmi uz organizētās noziedzības tīklu spēju darboties; vērs uzmanību uz izplatīto praksi ieņemt vairākus amatus, kas ir riska faktors interešu konfliktiem, tādēļ šī jautājuma risināšana uzskatāma par prioritāti; šajā sakarībā pauž bažas par nesenajiem Pretkorupcijas aģentūras likuma grozījumiem, kas liecina par sliekšanos pretējā virzienā, un norāda uz Aģentūras Konstitucionālajā tiesā iesniegto prasību izskatīt šo noteikumu atbilstību Konstitūcijai; aicina iestādes sniegt visu vajadzīgo politisko un administratīvo atbalstu Pretkorupcijas aģentūras darbībai un uzsver nepieciešamību nekavējoties izmeklēt Aģentūras atklātos korupcijas gadījumus; aicina pieņemt Likuma par politisko partiju finansēšanu grozījumus, lai nodrošinātu partiju finansēšanas pilnīgu pārredzamību un efektīvu uzraudzību; mudina valsts iestādes pieņemt tiesību aktus, ar kuriem tiek efektīvi nodrošināta aizsardzība cilvēkiem, kas ziņo par pārkāpumiem; uzsver, ka īpašumu atgūšana ir nozīmīgs solis tiesiskuma virzienā; uzsver, ka ir svarīgi stingri ievērot izveidotās procedūras, lai nostiprinātu sabiedrības uzticību tiesvedības objektivitātei;

15. atzinīgi vērtē valsts pārvaldes reformas gaitu; uzsver, ka jādara vairāk, lai izveidotu neatkarīgu civildienestu, un šajā sakarībā aicina ieviest uz sasniegumiem balstītu karjeras sistēmu, tostarp profesionālu un pārredzamu darbā pieņemšanas procesu, un efektīvu cilvēkresursu pārvaldību un vērs uzmanību uz riskanto praksi pieņemt darbiniekus, apejot Likumu par valsts ierēdņiem, nereti pieņemot darbā cilvēkus, balstoties uz politiskiem sakariem; vērs uzmanību uz to, ka valsts pārvaldē, tiesās un valsts uzņēmumos nav pietiekami pārstāvētas mazākumtautības; vērs uzmanību uz to, ka vēl aizvien ir svarīgi veidot valsts pārvaldes kapacitāti gan valsts, gan pašvaldību līmenī, aicina vēl vairāk nostiprināt valsts pārvaldes kapacitāti un darbības koordināciju ES integrācijas jomā un aicina Komisiju sadarbībā ar citiem līdzekļu devējiem turpināt sniegt palīdzību iestādēm šī jautājuma risināšanai;

16. atzinīgi vērtē policijas reformu un aizvien ciešāko policijas sadarbību ar kaimiņvalstīm un ES dalībvalstīm; jo īpaši atzinīgi vērtē nolīgumu par policijas iestāžu sadarbību, kas noslēgts ar Horvātiju, Melnkalni un Bosniju un Hercegovinu; atzinīgi vērtē to, ka ir parakstīts rīcības plāns sadarbībai ar Eiropolu, lai noslēgtu sadarbības nolīgumu ar ES Tiesībaizsardzības iestādi; tomēr uzsver, ka ir jādara vairāk, lai izpildītu darbības plāna mērķus, īpaši jomās, kas saistītas ar personas datu un slepenas informācijas aizsardzību, kas ir būtiski svarīgi priekšnoteikumi arī sadarbības nolīgumam ar *Eurojust*;

17. vērs uzmanību uz gadījumiem, kad policijas darbinieki pārkāpuši savas pilnvaras, tostarp uz nepamatotu varas izrādīšanu un vardarbību pret iedzīvotājiem, un aicina arī turpmāk aktīvi rīkoties, lai sodītu pilnvaru pārkāpējus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē policijas sadarbību ar neatkarīgām uzraudzības iestādēm un šo iestāžu ieteikumu īstenošanu; uzskata, ka policijas spēku un citu tiesībsargājošo iestāžu neitralitāte attiecībā pret jebkādu minoritāšu pārstāvjiem ir svarīgākā prioritāte un aicina iestādes uzlabot attiecīgo iestāžu darbinieku apmācību šajā jomā; atzinīgi vērtē centienus palielināt policistu sieviešu skaitu;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

18. atzinīgi vērtē līdz šim paveikto, lai atbrīvotos no drošības dienestu pagātnē veikto darbību mantojuma; šajā sakarībā norāda, ka ir jāturpina drošības dienestu reforma, jo īpaši panākot drošības dienestu pagātnes mantojuma seku novēršanu un parlamenta uzraudzību un kontroli pār drošības spēkiem; atgādina iestādēm, ka slepeno dienestu arhīvu publiskošana ir svarīga samierināšanās procesam reģionā, īpaši attiecībā uz nežēlīgajiem notikumiem, kas tika pastrādāti Otrā pasaules kara laikā un pēc tam; vērš uzmanību uz to, ka netiek pietiekami aizsargātas tiesības uz privāto dzīvi, un aicina turpināt reformas šajā jomā;

19. atzinīgi vērtē policijas un prokuratūru sadarbību, kas palīdz cīnīties pret organizēto noziedzību un narkotiku kontrabanda, kas ir kļuvusi par problēmu gan ES, gan Serbijai; norāda uz to, ka ir parakstīts sadarbības memorands ar Latīņamerikas valstīm, lai efektīvāk cīnītos pret pārobežu narkotiku tirdzniecību; aicina uzlabot valsts policijas un tiesu varas iestāžu kapacitāti, uzsverot, ka narkotiku kontrabanda no Serbijas un caur to vēl aizvien ir nopietna ES problēma;

20. atzīst, ka pienācīgi funkcionējošs parlaments ir būtiski svarīga demokrātiskas sistēmas iestāde, un atzinīgi vērtē procesuālos uzlabojumus, kas ieviesti, pieņemot Likumu par nacionālo asambleju; aicina nekavējoties izskaust "tukšo mandātu" praksi, kas ļauj politiskajām partijām ietekmēt parlamenta deputātu darbību; aicina arī pārtraukt patvaļīgo vietu piešķiršanu parlamentā; aicina politiskās partijas pēc iespējas drīz un jau šī parlamenta sasaukuma laikā pieņemt piemērotus un Eiropas demokrātijas standartiem atbilstošus noteikumus; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts jauns parlamenta reglaments, aicina nostiprināt valdības darbības kontroles funkciju un pauž gandarījumu par to, ka reglamentā ir oficiāli iekļauta publiska uzklaušanās; atzinīgi vērtē to, ka pirmo reizi parlamenta reglamentā ir iekļauti noteikumi, kas ļauj pārtraudzīt neatkarīgu iestāžu darbību, taču pauž bažas par iespējamu parlamenta iejaukšanos šo iestāžu darbībā; aicina izstrādāt jaunus noteikumus atbilstīgi Venēcijas Komisijas ieteikumiem, ar kuriem izveido tiesisko regulējumu tām iestādēm, kas darbojas neatkarīgi;

21. pauž gandarījumu par ombuda paveikto, lai aizsargātu pilsoņu tiesības attiecībā uz pienācīgu valsts iestāžu darbību, tostarp atbalstu valsts un pašvaldību līmenī bērnu un mazākumtautību tiesību ievērošanai; aicina valsts iestādes atvieglināt šo darbību un nodrošināt, ka ombuda ieteikumi tiek pienācīgi ņemti vērā; atzinīgi vērtē to, ka ir izveidoti trīs vietējie ombuda biroji Preševā, Bujanovacā un Medvedjā;

22. atgādina, ka spēcīgiem un neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem ir ārkārtīgi svarīga nozīme demokrātijā un aicina veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka plašsaziņas līdzekļi ir neatkarīgi no politiskā spiediena un cita veida ietekmes; atzinīgi vērtē Serbijas valdības centienus izveidot tiesisko regulējumu, ar kuru tiek nodrošināta vārda brīvība, tomēr pauž bažas par mēģinājumiem kontrolēt plašsaziņas līdzekļus un iejaukties darbībā; pauž nožēlu par pretrunām, kas saistītas ar dienas laikraksta "Večernje novosti" privatizāciju un aicina valdību nodrošināt, ka pret visiem ārvalstu un pašmāju investoriem ir vienāda attieksme; nosoda uzbrukumus un draudus, kas vērsti pret Serbijas žurnālistiem, un aicina valsts iestādes pilnībā izmeklēt šādus gadījumus un saukt pie atbildības vainīgos; vērš uzmanību uz to, ka plašsaziņas līdzekļu nozarē notiek īpašuma tiesību koncentrācija un nav pietiekama pārredzamība; vērš uzmanību uz to, ka ir bijuši gadījumi, kad publicēti personas dati, un uzsver nepieciešamību panākt žurnālistu paškontroli un ievērot ētikas kodeksu; norāda, ka internets vēl aizvien ir pieejams nelielam skaitam iedzīvotāju, norāda uz interneta nozīmi plašsaziņas līdzekļu brīvības nodrošināšanā un mudina iestādes veikt pasākumus situācijas uzlabošanai šajā jomā;

23. uzsver, cik nozīmīgs ir decentralizācijas process, kas uzlabo valsts darbību, tuvinot to pilsoņiem, tajā pašā laikā ievērojot provinču tiesības uz autonomiju un vietējo pašpārvaldi; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts Likums par mazākumtautību padomēm, ar kuru reglamentē mazākumtautību padomju darbības jomas un ievēlšanu tā, lai tiktu ievēroti starptautiskie standarti; atzīst progresu, kas panākts, īstenojot 2006. gada novembra Konstitūciju, pieņemot Vojvodinas statūtus un likumu par tās kompetencēm; aicina turpināt varas nodošanas procesu, pieņemot Likumu par valsts sektora ieņēmumiem un Likumu par valsts īpašumiem Vojvodinā un pašvaldībās, kas ļautu Vojvodinas iestādēm sākt īstenot savas pilnvaras saskaņā ar jaunajiem statūtiem; turklāt prasa turpināt politiskus centienus, lai ņemtu vērā albāņu mazākumtautības vēlmes Preševas ielejā panākt vietējo pašpārvaldi, ātri piešķirot pienācīgus līdzekļus pēc apspriešanās ar

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

koordinācijas organizācijām Preševas, Bujanovacas un Medvedjas pašvaldībās; tajā pašā laikā uzsver albāņu minoritātes pārstāvju pienākumus un mudina viņus atturēt šīs kopienas pārstāvjus no klaju nacionālistisku un separātisku izteikumu paušanas, kas ir pilnīgi pretrunā Eiropas pamatvērtībām; tāpat uzsver, cik liela nozīme ir serbu integrācijai šajās pašvaldību iestādēs;

24. atzinīgi vērtē Serbijas centienus mazākumtautību aizsardzības jomā; tomēr uzsver, ka vajadzētu palielināt iespējas iegūt informāciju un izglītību mazākumtautību valodās, īpaši bosniešu, bulgāru, buņevcu un rumāņu valodā;

25. atzinīgi vērtē vairākuma nacionālo padomju izveidi, ļaujot tām pieņemt lēmumus izglītības, kultūras, mazākumtautību valodu lietošanas un sabiedrības informēšanas jomā; norāda uz to, ka ir svarīgi pilnībā īstenot šo mazākumtautību pašpārvalžu kompetenci, kā arī uz nepieciešamību Likumā par mazākumtautību padomēm paredzēt tām pienācīgas budžeta subsīdijas; pieņem zināšanai sūdzības par pārkāpumiem sagatavošanas procesā un par tiesiskajām prasībām attiecībā uz padomju izveidošanu, kā arī norāda uz sūdzībām par to, ka daži ministri un pašvaldības neļauj padomēm īstenot tām nodrošinātās pilnvaras, un aicina valsts iestādes atbildēt uz šīm sūdzībām; pauž bažas saistībā ar bosniešu nacionālās padomes veidošanu un aicina ātri pabeigt procedūru saskaņā ar tiesību normām un atļaut bosniešu likumīgu pārstāvību padomē; pauž bažas par saspīlējuma palielināšanos Sandžakas reģionā, ko cita starpā apstiprinājuši nesenie vardarbīgie starpgadījumi, un stingri prasa politisku strīdu atrisināšanu ar dialoga starpniecību demokrātisku institūciju struktūrā;

26. atzinīgi vērtē progresu, kas panākts saistībā ar dzimumu līdztiesības veicināšanu, īpaši to, ka ir pieņemts Dzimumu līdztiesības akts un valsts rīcības plāns sieviešu stāvokļa uzlabošanai un dzimumu līdztiesības veicināšanai; taču atgādina, ka šie pasākumi vēl nav īstenoti un ka sievietes vēl arvien tiek diskriminētas, jo īpaši darba tirgū; tādēļ aicina Serbijas iestādes nekavējoties izveidot jaunu tiesisko regulējumu, lai varētu ieviest praksē dzimumu līdztiesību un cīnīties pret citām problēmām, kas saistītas ar diskrimināciju dzimuma dēļ, piemēram, vardarbību ģimenē;

27. prasa pieņemt turpmākus pasākumus, kas jāveic, lai pilnībā īstenotu tiesību aktu par diskriminācijas novēršanu un atzinīgi vērtē šajā jomā panākto, jo īpaši pilnvarotā amata izveidošanu, kurš atbildīgs par līdztiesīguma aizsardzību, kas ir nozīmīgs pasākums, lai Serbijā nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem iedzīvotājiem;

28. atgādina, ka vārda un pulcēšanās brīvība ir Eiropas pamatvērtības, un atzinīgi vērtē 2010. gada 10. oktobrī Belgradā notikuši *Gay Pride* gājieni; uzskata, ka šim notikumam ir būtiska nozīme, lai veidotu atvērtu, tolerantu un dažādotu sabiedrību, un ka tas liecina par valdības apņēmību ievērot ES tolerances standartus un aizsargāt neaizsargātās sabiedrības minoritātes; pauž gandarījumu par to, ka gājiena dalībnieku aizsardzībai tika veikti pienācīgi drošības pasākumi;

29. tomēr pauž nožēlu par to, ka geju gājiena rezultātā izraisījās vardarbīgi konflikti, kas radīja lielu skaitu savainoto, jo īpaši policijas pārstāvju; vērs uzmanību uz to, ka incidentā iesaistītos ekstrēmistus netieši atbalsta atsevišķas politiskās partijas un ietekmīgi reliģisko kustību līderi; aicina Serbijas iestādes nodrošināt tiesiskumu, saucot pie atbildības tos, kuri vainojami vardarbībā, kas aizēnoja gājieni, kā arī aizliegt to ekstrēmistisko organizāciju darbību, pie kurām pieder pārkāpēji; norāda, ka šīs organizācijas ir atbildīgas par nopietnas vardarbības gadījumiem iepriekš, jo īpaši par 2008. gada 17. februāra notikumiem un vardarbību vairāku sporta spēļu laikā; šajā sakarībā norāda, ka vairākus šādus gadījumus drīzumā izskatīs Konstitūcijas tiesa; aicina pieņemt piemērotus pasākumus, lai efektīvi apkarotu sabiedrībā jebkāda veida ekstrēmismu un nacionālismu;

30. uzsver, ka daudzi romi vēl aizvien dzīvo dziļā trūkumā, kas jo īpaši negatīvi ietekmē romu jauniešu izredzes nākotnē; turklāt norāda, ka viņi tiek diskriminēti darba tirgū un ka tikai 5 % romu ir pastāvīgs darbs; aicina iestādes nekavējoties veikt pasākumus, lai uzlabotu romu stāvokli, nodrošinot viņiem identitātes kartes, kā arī uzlabojot piekļuves iespējas pienācīgiem mājokļiem, darba tirgum, izglītībai un veselības aprūpei; vērs uzmanību uz to, ka turpinās romu tautības iedzīvotāju diskriminācija un ka nesen bijuši pret viņiem vērstas vardarbības gadījumi, kā arī to, ka bijuši gadījumi, kad Serbijas iestādes piespiedu kārtā pārvieto romus;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

31. norāda uz to, ka Serbija ir valsts ar vislielāko bēgļu un iekšzemē pārvietoto personu skaitu Eiropā; uzsver, ka šie cilvēki dzīvo nepiemērotos apstākļos un trūkumā, un aicina Serbijas iestādes pārskatīt valsts bēgļu stratēģiju; atzinīgi vērtē Serbijas iniciatīvas atdzīvināt reģionālo procesu, ar kuru tiek meklēts ilgtspējīgs risinājums bēgļu problēmai, un aicina Sarajevas deklarāciju parakstījušās valstis panākt lielāku progresu šīs problēmas risināšanā; tādejā norāda uz Serbijas un Horvātijas prezidentu kopīgo apņemšanos izmeklēt bezvēsts prombūtnē esošo cilvēku likteni un atrast risinājumu bēgļu un atgriešanās jautājumam; aicina Komisiju izmantot politiskā līdzsvara mehānismus, lai nodrošinātu, ka šī reģiona kandidātvalstīs un potenciālajās kandidātvalstīs tiek pārvarēti šķēršļi, kas kavē bēgļu atgriešanos; turklāt atgādina, ka atpakaļuzņemšanas nolīgumu rezultātā ar ES valstīm ir paredzams, ka Serbijā atgriezīsies līdz 150 000 cilvēku un ka viņu veiksmīga reintegrācija prasīs nopietnus sagatavošanās pasākumus, jo īpaši vietējo valsts pārvaldes iestāžu līmenī; uzsver, ka liela nozīme šajā procesā būs pilsoniskās sabiedrības organizācijām;

32. atzinīgi vērtē militārā dienesta reformas, īpaši lēmumu pārveidot Serbijas bruņotos spēkus par profesionālu armiju, kas stājās spēkā 2011. gada 1. janvārī un uzskatāms par nozīmīgu soli pretim bruņoto spēku modernizācijai un turpmākai civilās pārvaldes kontrolei pār bruņotajiem spēkiem;

33. uzsver, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir liela ietekme uz politisko prioritāšu noteikšanu; uzsver, ka liela nozīme ir dialogam ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, un uzsver pilsoniskās sabiedrības aktīvistu lielo nozīmi labākas reģionālās sadarbības sociālo un politisko aspektu veidošanā; atzinīgi vērtē jauno, 2009. gadā pieņemto Likumu par asociācijām, kurā precizēts NVO juridiskais statuss, un to, ka ir uzlabojusies Serbijas iestāžu sadarbība ar pilsonisko sabiedrību; atzīst, ka valdība cenšas apspriesties ar pilsonisko sabiedrību; aicina valsts iestādes veikt turpmākos pasākumus, lai padarītu oficiālu un palielinātu pilsoniskās sabiedrības pārstāvju iesaistīšanu politikas apspriešanas procesā un iestāžu darbības uzraudzībā; uzsver nepieciešamību nodrošināt atbalstu un aizsardzību cilvēktiesību aizstāvjiem, īpaši geju, lesbiešu, biseksuāļu un transseksuāļu aktīvistiem, kā arī tiem, kas izmeklē kara noziegumus un cenšas uzlabot Serbijas un Kosovas attiecības;

34. šajā sakarībā pauž atbalstu RECOM (Reģionālā komisija patiesības noskaidrošanai un patiesības paušanai attiecībā uz kara noziegumiem un citiem smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem bijušajā Dienvidslāvijā) iniciatīvai, kuras mērķis ir virzīt notikumu apzināšanās un samierināšanas procesu visā Rietumbalkānu reģionā, un aicina Serbijas un citu attiecīgo šī reģiona valstu iestādes atbalstīt šo iniciatīvu;

35. uzsver, cik ārkārtīgi svarīga nozīme ir izglītības sistēmai gan valsts jaunatnes izaugsmei, gan turpmākajām ekonomikas perspektīvām; uzsver, ka moderna un augstiem standartiem atbilstoša izglītība, kas nodrošina augsti kvalificētu strādnieku paaudzes, ir viens no galvenajiem sociālās un ekonomikas attīstības priekšnoteikumiem; pauž nožēlu par augsto bezdarba līmeni valstī, īpaši jauniešu vidū, un procentuāli nelielo universitātes absolventu skaitu; aicina valsts iestādes pilnībā īstenot Boloņas procesa rezultātā pieņemtos noteikumus un saskaņot Serbijas izglītības sistēmu ar Eiropas standartiem; atzinīgi vērtē progresu, kas panākts zinātnes un pētniecības jomā, taču uzsver, ka ir jādara vairāk, ja Serbija vēlas pievienoties Eiropas Pētniecības telpai; turklāt aicina iestādes palielināt finansējumu valsts pētniecības iestādēm, lai izvairītos no tā, ka Serbijas pētniecības standarti un iespējas atpaliek no Eiropas līmeņa;

36. atzīst paplašināto vispārējo kolektīvo līgumu, ko Serbijas valdība 2008. gada novembrī parakstīja ar arodbiedrībām un darba ņēmēju asociācijām; mudina Serbijas valdību pārtraukt pašreizējo līguma izpildes moratoriju; uzsver, ka arodbiedrībām vēl aizvien ir stipri ierobežotas tiesības, neraugoties uz konstitucionālajām garantijām, un aicina Serbiju vēl vairāk palielināt darba ņēmēju un arodbiedrību tiesības; pauž bažas par to, ka sociālais dialogs vēl aizvien ir vājš un ka apspriedes ar sociālajiem partneriem notiek neregulāri; atzīst, ka sociālo un ekonomikas lietu padomes sanāksmes ir bijušas biežākas un ka tagad darbojas visas specializētās iestādes, tomēr pauž bažas par to, ka šo iestāžu kapacitāte ir zema; aicina veikt turpmākus pasākumus, lai nostiprinātu sociālo un ekonomikas lietu padomi un nodrošinātu, ka tā var aktīvi iesaistīties uzlabotā sociālajā dialogā un ka ar to biežāk apspriežas, pieņemot tiesību aktus;

37. aicina pievērst uzmanību sarežģītajai situācijai brīvības atņemšanas iestāžu sistēmā un prasa pieņemt pasākumus, lai novērstu to, ka cietumi ir pārpildīti, uzlabotu nožēlojamos apstākļus tajos un paredzētu ieslodzītajiem attiecīgas rehabilitācijas programmas un apmācību;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

38. uzsver, cik negatīvi šo valsti ietekmējusi finanšu krīze; pieņem zināšanai nesen veikto pārskatīšanu attiecībā uz gatavojamo nolīgumu ar SVF, kurā iekļauts pozitīvs valsts makroekonomikas politikas novērtējums, un atzinīgi vērtē Rietumbalkānu investīciju sistēmas izveidi, ar kuru ir paredzēts veicināt reģiona integrāciju un ekonomikas atveseļošanu, padarot pieejamus aizdevumus svarīgākajiem infrastruktūras projektiem; aicina paplašināt šo sistēmu, lai no tās atbalstu varētu gūt arī mazie un vidējie uzņēmumi, un aicina Serbiju izmantot šos jaunus finanšu resursus, kā arī iespējas, ko sniedz pirmsiestāšanās palīdzība arī tam, lai efektīvāk aizsargātu pret krīzes ietekmi visvairāk apdraudētās iedzīvotāju grupas;

39. atgādina, ka monopoli ir nopietns šķērslis pilnībā funkcionējošas tirgus ekonomikas izveidei; tādēļ aicina valdību rīkoties aktīvi, lai nodrošinātu konkurences politikas efektīvu piemērošanu un monopolu aizliegšanu; uzsver, ka vēl aizvien ir ārkārtīgi lieli šķēršļi mazo un vidējo uzņēmumu izveidei; atzinīgi vērtē regulatoru izveidi vairākās tirgus jomās un aicina iestādes nodrošināt, ka šīs iestādes var darboties neatkarīgi un ka tās nenonāk uzraugāmo tirgus dalībnieku kontrolē;

40. turklāt norāda, ka valsts un tās tautsaimniecības statistikas sistēmu vajadzētu uzlabot, un aicina iestādes modernizēt statistikas sistēmu;

41. aicina Serbijas iestādes un politiskās kustības ciešāk apņemties īstenot nodarbinātības politiku un radīt vidi, kas stimulē demokrātijas, tiesiskuma un brīvā tirgus ekonomikas izveidi, kā arī cilvēktiesību ievērošanu;

42. aicina turpināt centienus, lai izveidotu ilgtspējīgu sabiedriskā transporta tīklu Serbijā un visā Rietumbalkānu reģionā un uzlabotu ceļu infrastruktūru, tostarp lai ātri pabeigtu X transporta koridora izveidi, lai gan arī dzelzceļa un iekšzemes ūdens transports ir tikpat svarīgs; uzsver integrētas transporta sistēmas nozīmīgumu gan Serbijas reģionu ekonomikas attīstībā, gan reģionālās tirdzniecības izvēršanā; pauž īpašu ieinteresētību Donavas stratēģijas izstrādē, lai ar tās palīdzību uzlabotu savienojumu un komunikāciju sistēmas (jo īpaši aptverot transporta nozari, enerģētiku un informācijas sabiedrības aspektus), saglabātu vidi, novērstu dabas katastrofu riskus un uzlabotu sociāli ekonomisko attīstību;

43. šajā sakarībā pauž nožēlu par sabiedriskā transporta, īpaši dzelzceļa, slikto stāvokli; aicina Serbijas valdību pilnībā izmantot pirmsiestāšanās palīdzības līdzekļus, lai attīstītu, uzlabotu un modernizētu dzelzceļa tīklu un uzlabotu savienojumus ar kaimiņvalstīm gan pasažieru, gan kravu pārvadājumu jomā;

44. pauž gandarījumu par Serbijas progresu vides aizsardzības jomā; taču mudina pastiprināt centienus atjaunojamās enerģijas izmantošanas un energoefektivitātes jomā, norādot uz to, ka vēl aizvien nav transponēti svarīgākie tiesību akti atjaunojamās enerģijas jomā un ka vēl aizvien nav pieņemts tiesiskais regulējums energoefektivitātes jomā;

45. atzinīgi vērtē to, ka Ķimikāliju aģentūra ir pieņēmusi noteikumus, ar kuriem ierobežo vai aizliedz tādu ķīmisku vielu ražošanu, kas apdraud cilvēku veselību un vidi, pietuvinot ķimikāliju ražošanas nozari ES prasībām; tomēr pauž nožēlu par to, ka atsevišķu noteikumu piemērošanai ir vajadzīgas mūsdienīgas tehnoloģijas un attiecīgas investīcijas, kas vēl aizvien nav pieejamas, jo nozares pārstāvji apgalvo, ka, piemērojot šos noteikumus, uzņēmumiem Serbijā rastos darbības traucējumi un zaudējumi; aicina nekavējoties un pilnībā piemērot 2009. gada tiesību aktus vides aizsardzības jomā;

46. atzinīgi vērtē nolīgumus ar Melnkalni un Horvātiju, ar kuriem atļauta šo valstu pilsoņu izdošana, kurus tur aizdomās līdzdalībā organizētās noziedznieku grupās, kā arī plānotās sarunas par robežu demarkāciju starp Serbiju un Horvātiju; mudina Serbijas valdību noslēgt līdzīgus nolīgumus ar citām kaimiņvalstīm un atzinīgi vērtē pasākumus, ko šajā sakarībā veikušas Serbija un Melnkalne; visnotaļ mudina Serbiju arī turpmāk dalīties ar kaimiņvalstīm ar izlūkdatiem un pierādījumiem par pārobežu noziedzīgajiem tīkliem, īpaši tiem tīkliem, kas ir saistīti ar narkotiku kontrabandu, lai efektīvi cīnītos pret organizēto pārobežu noziedzību Balkānu reģionā;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

47. uzsver, ka Serbijai ir svarīga loma visa Rietumbalkānu reģiona stabilitātē, īpaši Bosnijas un Hercegovinas stabilitātē un saliedēšanā; tādēļ aicina Serbijas iestādes aktīvi atbalstīt visas nepieciešamās izmaiņas Konstitūcijā, kas nodrošinātu Bosnijas un Hercegovinas valsts pārvaldes iestādēm iespējas veikt reformas, kas saistītas ar Eiropas integrācijas procesu; jo īpaši aicina Belgradu atbalstīt Bosnijas valsts pārvaldes iestāšu konsolidāciju, integrāciju un nostiprināšanu;

48. aicina Serbijas iestādes turpināt savu tiesību aktu tuvināšanu ES vides aizsardzības tiesību aktiem un standartiem un piemērot un īstenot pieņemtos tiesību aktus;

49. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Serbijas valdībai un parlamentam.

Eiropas iniciatīva attiecībā uz Alcheimera slimību un citām demencēm

P7_TA(2011)0016

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par Eiropas iniciatīvu Alcheimera slimības un citu demences veidu apkarošanai (2010/2084(INI))

(2012/C 136 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 168. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. pantu,
- ņemot vērā Padomes ieteikumu par pasākumiem, lai, kopīgi plānojot pētniecības darbības, cīnītos pret neirotdeģeneratīvajām slimībām, jo īpaši Alcheimera slimību, un Padomes secinājumus par stratēģijām attiecībā uz sabiedrības veselību, lai cīnītos pret neirotdeģeneratīvajām slimībām, kas saistītas ar vecumu, jo īpaši Alcheimera slimību,
- ņemot vērā atziņas, kas gūtas, īstenojot organizācijas “Alzheimer Europe” koordinēto un ĢD *Sanco* finansēto ES projektu “EuroCoDe” (Eiropas līmeņa sadarbība demences jomā) (2006/2008), un Starptautiskās Alcheimera organizācijas (ADI) 2010. gada ziņojumu par Alcheimera slimību pasaulē, kurš publicēts saistībā ar starptautisko Alcheimera dienu 2010. gada 21. septembrī,
- ņemot vērā rezultātus, kas gūti, īstenojot “EuroCoDe” (Eiropas līmeņa sadarbība demences jomā) — Komisijas finansētu Eiropas līmeņa projektu attiecībā uz Alcheimera slimību Eiropā,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas iniciatīvu Alcheimera slimības un citu demences veidu apkarošanai (COM(2009)0380),
- ņemot vērā ES stratēģisko mērķi uzlabot novecojošās sabiedrības veselību Eiropā, kura pamatā ir Komisijas Baltā grāmata “Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam”, kurā uzsvērta vajadzība veicināt pētniecību paliatīvās aprūpes jomā un izpratni par neirotdeģeneratīvajām slimībām,
- ņemot vērā 2010. gada 9. septembra rezolūciju par vecāka gadagājuma cilvēku ilgtermiņa aprūpi⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 7. septembra rezolūciju par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā⁽²⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0313.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0306.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A7-0366/2010),
- A. tā kā ir aprēķināts, ka 2010. gadā visā pasaulē no visu veidu demences cietīs 35,6 miljoni cilvēku, un tā kā lēš, ka šis skaitlis ik pēc 20 gadiem palielināsies gandrīz uz pusi, 2030. gadā, iespējams, sasniedzot 65,7 miljonus (Starptautiskās Alzheimeras organizācijas 2010. gada ziņojums); tā kā patiešais Alzheimeras slimnieku skaits nav pienācīgi apzināts, jo ir grūti diagnosticēt šo slimību agrīnā stadijā;
- B. tā kā ir aprēķināts, ka Eiropā no demences cieš 9,9 miljoni cilvēku, no kuriem lielākajai daļai ir Alzheimeras slimība (Starptautiskās Alzheimeras organizācijas 2010. gada ziņojums); tā kā neirodeģeneratīvās slimības var skart cilvēkus jebkurā vecumā, taču tās ir viens no galvenajiem vecāka gadagājuma cilvēku nespējas un atkarības cēloņiem un, ņemot vērā, ka pieaug vidējais dzīves ilgums un samazinās sociālā dzīve pensionāru vidū, ir paredzams, ka līdz 2020. gadam krasi palielināsies, to cilvēku skaits, kuri cieš no šīm slimībām; tā kā šis slimnieku skaits ir gandrīz trīs reizes lielāks, ja ņem vērā demences slimnieku neformālo aprūpētāju skaitu;
- C. tā kā saskaņā ar 2009. gada starptautisko ziņojumu par Alzheimeras slimību Eiropa veido vairāk nekā 28 % no kopējā demences slimnieku skaita, atrodoties otrajā vietā aiz Āzijas (35 %), savukārt no visiem pasaules reģioniem vislielākais slimnieku skaits (19 %) ir Rietumeiropā;
- D. tā kā Eiropas sabiedrība tik tiešām noveco — vairumā Eiropas valstu personas, kuru vecums pārsniedz 80 gadus, veido visātrāk pieaugošo grupu; tā kā strādājošo skaits attiecībā pret pensionāru skaitu samazinās un tādēļ ir paredzams, ka galvenās ilgtspējas problēmas, kas veselības aprūpes sistēmām, tostarp neformālajiem aprūpētājiem un ilgtermiņa aprūpes iestādēm, būs jārisina nākamajās desmitgadēs, būs saistītas tieši ar demences slimībām;
- E. tā kā saskaņā ar noteiktām aplēsēm (Starptautiskās Alzheimeras organizācijas 2010. gada ziņojums) kopējās izmaksas saistībā ar to slimnieku tiešo medicīnisko un sociālo aprūpi, kuri cieš no Alzheimeras slimības, Eiropā sasniedz USD 135,04 miljardus;
- F. tā kā agrīna diagnostika var palīdzēt mazināt veselības aprūpes izmaksas visā Eiropā;
- G. tā kā Eiropas Savienībā pašlaik nav pieejami pietiekami precīzi statistikas dati par demencēm, īpaši neirodeģeneratīvajām slimībām, un tā kā atsevišķos pētījumos rādītāji ir trīsreiz lielāki nekā citos; tā kā tādēļ ir būtiski, lai Eiropas līmeņa epidemioloģiskos pētījumus veiktu, pamatojoties uz kopīgiem stingri noteiktiem rādītājiem;
- H. tā kā demences slimības rada gan sociālas, gan ekonomiskās problēmas, nelabvēlīgi ietekmējot visas veselības sistēmas dalībvalstīs;
- I. tā kā, lai novērstu Alzheimeras slimības un citu demences veidu sociālo un ekonomisko ietekmi, ir jāveic ieguldījumi zinātniskajā izpētē un jāveicina efektīva pieeja aprūpes sistēmām;
- J. tā kā ļoti liela daļa pētījumu šajā jomā ir veikta dalībvalstīs un starpvalstu koordinācija ir bijusi salīdzinoši zemā līmenī, šādi veicinot pētniecības pasākumu sadrumstalotību un zināšanu un paraugprakses ierobežotu apmaiņu starp dalībvalstīm, un tā kā Alzheimeras slimības pētniecība atpauk salīdzinājumā ar pētniecību par citām nopietnām slimībām Eiropā;
- K. tā kā jaunākie secinājumi par Alzheimeras slimību Eiropā liecina, ka šī slimība joprojām nav pietiekami diagnosticēta Eiropas Savienībā un dalībvalstīs pastāv liela nevienlīdzība attiecībā uz profilaksi, piekļuvi ārstniecībai un iespējām saņemt piemērotus pakalpojumus;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- L. tā kā pašreizējie pētījumi liecina par to, ka uzturs varētu būt svarīgs Alzheimer slimības cēlonis un tādēļ demences profilaksei, izmantojot modificējamās preventīvās metodes, vajadzētu būt prioritāram pasākumam un īpaša uzmanība būtu jāpievērš tādiem profilakses faktoriem kā veselīgs uzturs, fiziskās un kognitīvās aktivitātes veicināšana, kā arī sirds un asinsvadu slimību izraisītājfaktoru, piemēram, diabēta, augsta holesterīna līmeņa, hipertoniijas un smēķēšanas, kontrole;
- M. tā kā arvien skaidrāks kļūst tas, ka neurodeģeneratīvo slimību ietekme uz iedzīvotājiem Eiropā ir tik milzīga, ka neviena dalībvalsts pati nespēj atrisināt ar šīm slimībām saistītās problēmas; tā kā tāpēc dalībvalstīm un ES ir ievērojami jāpalielina sadarbība un Alzheimer slimības cēloņu, profilakses un ārstniecības pētniecības jomā īstenoto inovatīvo un starpdisciplināro centienu koordinācija, kā arī jāpalielina informācijas apmaiņa un finansējums šajā jomā, lai cīnītos pret neurodeģeneratīvajām saslimšanām, īpaši Alzheimer slimību, kas kļuvusi par vienu no lielākajām, Eiropas sabiedrības problēmām;
- N. tā kā šīs Eiropas iniciatīvas mērķis nav aizstāt pašreizējos dalībvalstu rīcības plānus cīņai pret Alzheimer slimību un citiem demences veidiem, bet izmantot to kā līdzekli, lai efektīvāk koordinētu Eiropā īstenotos pētniecības pasākumus šajā jomā;
- O. tā kā demence rada ne tikai postošus veselības traucējumus pašiem pacientiem, bet, ja netiek nodrošināti piemēroti pakalpojumi pienācīgā kvalitātē, var radīt arī ļoti smagu slogu pacientu tuviniekiem un aprūpētājiem, ņemot vērā emocionālās, fiziskās un finansiālās grūtības, ar kurām saskaras visu veidu demences slimnieku tuvinieki un draugi; tā kā katrā ģimenē, kurā ir demences slimnieks, vidēji trīs personas tiešā veidā uzņemas slimnieka aprūpes slogu, tādēļ varētu secināt, ka demence tiešā veidā skar 19 miljonus eiropiešu;
- P. tā kā trūkst Alzheimer slimnieku institucionālās aprūpes iespēju un šī situācija turpmāk pasliktināsies; tā kā trūkst veselības aprūpes speciālistu un sociālo darbinieku, kas rūpētos par cilvēkiem, kuriem ir Alzheimer slimība, un šī situācija turpmāk pasliktināsies; tā kā vienlaikus ir skaidrs, ka šādiem cilvēkiem vislabāk var palīdzēt, nodrošinot viņu atrašanos ierastajā mājās vidē;
- Q. tā kā saistībā ar demences slimnieku aprūpi un atbalstu aprūpētājiem Eiropas Savienībā un dalībvalstīs ir jāīsteno trīs mērķi — jāsniedz kvalitatīva aprūpe slimniekiem, jānodrošina, ka aprūpētāji var izmantot atslodzes periodus saskaņā ar savām vajadzībām, un jānodrošina, ka slimniekus var aprūpēt mājās vai kvalitatīvās, inovatīvās aprūpes iestādēs;
- R. tā kā, izmantojot modernus telemedicīnas pakalpojumus, var sniegt ļoti efektīvu atbalstu Alzheimer slimniekiem un viņu aprūpētājiem un šādi uzlabot slimnieku dzīves kvalitāti viņu ierastajā vidē, kā arī nodrošināt labas alternatīvas institucionālajai aprūpei;
- S. tā kā slimnieki, viņu ģimenes un tuvinieki jūtas izolēti pret Alzheimer slimību un ar to sirgstošajiem vērstās sabiedrības attieksmes dēļ; tā kā vispārējā pieeja šai problēmai joprojām ir nepareiza un veicina demences skarto cilvēku (gan pacientu, gan viņu tuvinieku) sociālo atstumtību; tā kā tādēļ ir nepieciešams labāk izprast ar demenci saistīto stigmatizāciju, aizspriedumus un diskrimināciju, tajā pašā laikā pētot arī to, kā samazināt sociālo atstumtību un veicināt aktīvu iekļaušanos sabiedrībā, lai jebkādas rīcības pamatā būtu demences skarto cilvēku cieņas saglabāšana;
- T. tā kā pacientu dzīves kvalitātes paaugstināšana bieži vien ir saistīta ar viņu tuvinieku emocionālo labklājību;
- U. tā kā atbalsta grupas ir piemēroti forumi grupu apspriedēm, lai atbalstītu pacientu tuvinieku apzināto atbildību un dalītos pieredzē;
- V. tā kā Alzheimer slimību un citus demences veidus nevajadzētu uztvert kā parastu problēmu, ar ko cilvēki nenovēršami saskaras novecošanas procesā, neparedzot viņiem tiesības uz piemērotu ārstniecību, medicīnisko palīdzību un specializēto aprūpi;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- W. tā kā lai gan ir ievērojami palielinājusies sabiedrības izpratne un zinātniskā informācija par Alcheimera slimību, jo īpaši par to, kā slimība vispirms izpaužas ne tikai klīniskas demences veidā, bet jau agrāk, kad parādās simptomi, kas liecina par demences iestāšanās iespējamību, ārstniecībā joprojām izmanto tikai zāles slimības simptomu mazināšanai; tā kā pašlaik ir ievērojamas atšķirības starp dalībvalstīm un dalībvalstīs un trūkumi darbinieku apmācībā un kvalifikācijā, kā arī diagnostikai un pētniecībai nepieciešamajā aprīkojumā un tā kā Alcheimera slimība nereti tiek diagnosticēta daudzus gadus pēc slimības sākšanās, tādējādi mazinot ārstniecības iespējas, ar kurām varētu palēnināt slimības attīstību;
- X. tā kā jaunākie atklājumi uzticamu Alcheimera slimības bioloģisko rādītāju izmantošanas jomā ir veicinājuši jaunu kritēriju izstrādi, saskaņā ar kuriem Alcheimera slimību nosaka kā klīnisku vienību, ņemot vērā ne tikai stadiju, kurā parādās atmiņas un kognitīvo spēju traucējumi, bet arī agrāku stadiju;
- Y. tā kā Alcheimera slimība un citi demences veidi skar ne tikai vecāka gadagājuma cilvēkus, bet ar to var saslimt arī jaunieši; tā kā būtu jāuzlabo diagnostikas pakalpojumu, pētniecības un aprūpes, kā arī atbalsta un mājokļu pieejamība jauniešiem, kuri cieš no minētajām slimībām,
- Z. tā kā, gan valsts, gan Eiropas līmenī veicinot sabiedrības un speciālistu izpratni par Alcheimera slimību, būtu jāmudina iedzīvotāji laikus konstatēt slimības pirmās pazīmes, veikt agrīnu diagnostikā, laikus sākt ārstēšanu un izmantot atbilstošus pakalpojumus;
- AA. tā kā, pievēršot lielāku uzmanību Alcheimera slimības stadijai pirms demences iestāšanās, varētu veicināt tādu piemērotu terapijas veidu izstrādi, ar kuriem var palēnināt slimības attīstību, un visbeidzot novērst to, ka pacienti sasniedz Alcheimera slimības vissmagāko stadiju;
- AB. tā kā pacientiem, kam ir Alcheimera slimība, ir steidzami vajadzīgi efektīvi līdzekļi, ar kuriem var ietekmēt slimības attīstību (pretēji līdzekļiem, ar ko tikai novērš tās simptomus);
- AC. tā kā turklāt gandrīz 70 % gadījumu, diagnosticējot Alcheimera slimību, neizdodas pilnībā ņemt vērā slimnieku smadzeņu bojājumu dažādību un to, ka gados jaunu un vecāka gadagājuma slimnieku patoloģiskās un klīniskās pazīmes atšķiras,
1. aicina Padomi pasludināt demences jautājumu par prioritāru ES veselības jomā un mudina dalībvalstis izstrādāt valsts plānus un stratēģijas Alcheimera slimības jomā, lai cīnītos ar demences sociālajām sekām un ietekmi uz veselības aprūpi un sniegtu pakalpojumus un atbalstītu ar demenci slimus cilvēkus un viņu ģimenes, kā to darījušas vairākas dalībvalstis, kur, izmantojot 2008. gadā izstrādāto rīcības plānu "Alcheimera slimība un līdzīgas slimības", ir radīta iespēja valsts līmenī koordinēt medicīnisko un sociālo aprūpi, kā arī šo slimību klīnisko un pamata izpēti;
 2. atzinīgi vērtē ES rīcības kopīgu plānošanu, ko dalībvalstis veicina, lai sekmētu Alcheimera slimības un citu neurodeģeneratīvo slimību izpēti, un mudina Komisiju turpināt pasākumu izstrādi, lai risinātu veselības, sociālās, tehnoloģijas un vides problēmas nolūkā nodrošināt Alcheimera slimības un citu neurodeģeneratīvo slimību ārstēšanu;
 3. aicina Padomi un Komisiju, strādājot pie turpmākiem pasākumiem veselības profilakses politikas jomā, ņemt vērā priekšstatu par demenci, jo īpaši tās saistību ar sirds un asinsvadu slimībām, garīgo veselību, fiziskajām aktivitātēm, izglītību veselības un jauno tehnoloģiju jomā;
 4. aicina dalībvalstis sniegt ES iedzīvotājiem informāciju par dzīvesveidu, kas aizkavē vai novērš saslimšanu ar Alcheimera slimību un citiem demences veidiem, un popularizēt veselīgu dzīvesveidu, kas labvēlīgi ietekmē garīgo veselību;
 5. aicina Padomi un Komisiju apsvērt iespēju papildus Pasaules Alcheimera dienai, ko atzīmē 21. septembrī, izsludināt arī Eiropas Garīgās veselības gadu, lai palielinātu informētību par saslimšanām, kas saistītas ar smadzeņu darbību un novecošanu un veidiem, kā atklāt un noteikt šādu slimību simptomus agrīnā stadijā, rīkojot sabiedrības informēšanas kampaņas par šo slimību profilaksi, kā arī smadzeņu asinsrites traucējumu ārstēšanu; šis Eiropas gads būtu jāizmanto arī, lai veicinātu paraugprakses apmaiņu Eiropas valstīs;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

6. norāda, ka a) arvien straujāka iedzīvotāju novecošana un b) arvien lielāks spiediens uz valsts finansēm un privāto produktivitāti ar iedzīvotāju novecošanu saistīto izdevumu palielināšanās dēļ radītu strukturālu problēmu dalībvalstīm; Eiropas Savienībai tādēļ saistībā ar ilgtermiņa stratēģiju būtu jāpieņem pasākumi, ar ko apņēmīgi sekmē profilakses principa ievērošanu (saistībā ar medicīnas praksi, kā arī veicinot veselīgu dzīvesveidu); Veselības rādītāju palīdzēs ievērojami uzlabot ekonomiskos rādītājus;
7. aicina Padomi un Komisiju atzīt pacientu apvienību nozīmību neirodeģeneratīvo slimību jomā un iesaistīt tās informācijas un profilakses kampaņās, kā arī demences slimnieku atbalsta pasākumos un pētniecības programmu izstrādē;
8. ierosina Komisijai apsvērt iespēju noteikt aprūpētājiem veltītu dienu, lai veicinātu izpratni un atzītu oficiāli reģistrēto un neregistrēto aprūpētāju būtisko nozīmi visā Eiropā;
9. uzsver, ka efektīvu metožu atklāšanai, lai novērstu vai aizkavētu Alzheimer slimības attīstību, ir jābūt visaptveroši steidzamam pasākumam;
10. aicina Padomi un Komisiju veikt pasākumus, lai Savienībā veicinātu sabiedrības izpratni par demenci, šādi sekmējot demences agrīno simptomu atklāšanu un veicinot agrīno diagnosticēšanu, atbilstīgu ārstēšanu un piemērota atbalsta sniegšanu;
11. uzsver profilakses galveno nozīmi, kā arī to, ka būtiska nozīme efektīvu preventīvo pasākumu jomā ir agrīnai diagnosticēšanai; uzsver, ka tas ir svarīgi, un aicina dalībvalstis uzlabot epidemioloģiskos un klīniskos datus, lai palīdzētu pētniecības, rehabilitācijas un citiem pasākumiem, īpašo tajās slimības stadijās, kad simptomu vēl nav, un pirms nespējas iestāšanās;
12. norāda, ka pašlaik nav īpašas stratēģijas Alzheimer slimības profilakses jomā, un tādēļ prasa izstrādāt šādu stratēģiju, tostarp Eiropas līmenī, ņemot vērā vajadzību nodrošināt vidi, kas labvēlīgi ietekmē pacienta fizisko un garīgo aktivitāti, un nodrošināt uzturu atbilstoši ieteikumiem, kuri izstrādāti saistībā ar Eiropas rīcības platformu uztura, fiziskās aktivitātes un veselības jautājumos, kā arī veicinot visas stratēģijas gan aktīvās, gan pasīvās smēķēšanas mazināšanai;
13. ir pārliecināts, ka ļoti svarīga nozīme ir agrīnās diagnosticēšanas pārbaudēm, ko nesēn ierosinājusi Alzheimer slimības jauno kritēriju izstrādes starptautiskā darba grupa, riska faktoru izpētei un agrīnās diagnozes kritēriju noteikšanai;
14. mudina visas dalībvalstis aktīvi piedalīties procesā, kurā nosaka, izstrādā un īsteno kopīgus protokolus, lai noteiktu jaunus agrīnās diagnosticēšanas kritērijus, izstrādātu slimības attīstības bioloģiskos rādītājus, lai izveidotu jaunus terapijas veidus gan demences gadījumos, gan pirms tās iestāšanās, un nosaka kopīgu pētniecības programmu neirodeģeneratīvo slimību jomā, daloties ar labas prakses piemēriem neirodeģeneratīvo slimību pētniecībā, tādējādi novēršot starp dalībvalstīm un dalībvalstīs pastāvošās atšķirības diagnosticēšanā un ārstniecībā; norāda, ka parastajām operatīvajām procedūrām, ko izmanto slimības marķieru novērtēšanai, būs svarīga nozīme, lai varētu atklāt jaunas zāles un izstrādāt efektīvākus Alzheimer slimnieku aprūpes veidus, kuros izmanto tehnoloģiju atbalstu;
15. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka zāles, ar kurām var aizkavēt Alzheimer slimības sākumu, ir pieejamas ne tikai smagos saslimšanas gadījumos, bet gan visiem pacientiem, kas cieš no minētās slimības;
16. mudina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes, lai izveidotu un īstenotu kopīgus agrīnās diagnosticēšanas pakalpojumus, pamatojoties uz pacienta atmiņas stāvokļa starpnozaru novērtējumu un pielāgotu paziņošanas un informēšanas sistēmu, ar ko nodrošina, ka pacienti un viņu ģimenes var pēc iespējas labāk pieņemt slimības diagnozi;
17. mudina dalībvalstis izveidot speciālistu centrus un valsts mērogā nodrošināt pietiekamu medicīnisko aprīkojumu (tostarp magnētiskās rezonanses attēlveidošanu, kas dod neapšaubāmi lielu ieguldījumu demences izpētē);

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

18. aicina Padomi un Komisiju, izstrādājot rīcības plānus pētniecības jomā, ņemt vērā demences un Alzheimerera slimības straujo izplatību un ietekmi;
19. mudina dalībvalstis izstrādāt stratēģijas, lai atvieglotu piekļuvi finansējumam demences un Alzheimerera slimības, tostarp profilakses, izpētes jomā atbilstoši šo slimību ekonomiskajai ietekmei uz sabiedrību;
20. norāda, ka svarīga nozīme ir starpnozaru pieejai tam, kādā veidā Eiropas līmeņa sadarbība un koordinācija pētniecības jomā var uzlabot zināšanas, diagnosticēšanu, ārstēšanu, profilakses pasākumus un sociālos pētījumus par pacientu, viņu ģimeņu un aprūpētāju labklājību; uzskata — lai varētu sekot slimības attīstībai, sākot ar stadiju pirms demences iestāšanās un turpmākajās stadijās, būtiska nozīme ir pētniecībai jaunu diagnosticēšanas kritēriju apstiprināšanas, agrīno diagnostisko pārbaūžu izstrādes un riska faktoru noteikšanas jomā; iesaka šajā procesā iesaistīt pacientu pārstāvjus, veselības aprūpes organizācijas un medicīnisko pakalpojumu sniedzējus; šajā sakarībā skaidri saskata starpvalstu sadarbībā īstenoto plaša mēroga epidemioloģisko un klīnisko pētījumu pievienoto vērtību;
21. atzīst, ka pašlaik svarīga nozīme ir Eiropas Savienības atbalstam, kura kopējais apjoms ir EUR 159 miljoni un kuru piešķir 34 projektiem neirodeģeneratīvo slimību jomā; tomēr uzskata, ka saistībā ar gaidāmo 8. Pamatprogrammu pētniecības un attīstības jomā ir svarīgi novērst pētniecības, jo īpaši Alzheimerera slimības izpētes, sadrumstalotību un iekļaut tajā projektus tādās līdz šim nepietiekami pētītās jomās kā nemedikamentozā, uzvedības un kognitīvo spēju terapija;
22. uzskata, ka būtiska nozīme ir agrīnām diagnostiskām pārbaudēm, riska faktoru izpētei un agrīnām diagnosticēšanas kritērijiem; šajā sakarībā skaidri saskata starpvalstu sadarbībā īstenoto plaša mēroga epidemioloģisko un klīnisko pētījumu pievienoto vērtību; uzskata, ka tikpat svarīgs ir Eiropas veselības pārbaudes apsekojums, ar ko, izmantojot kognitīvo pārbaūžu moduli, sniegs vērtīgu informāciju par to cilvēku skaitu, kuri cieš no kognitīvo spēju traucējumiem agrīnajā stadijā;
23. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis medicīnas un sociālās pētniecības, veselības, nodarbinātības un sociālās politikas jomā ņemt vērā sieviešu īpašās vajadzības, jo slimo sieviešu skaits divreiz pārsniedz slimo vīriešu skaitu un sievietes veido nesamērīgi lielu daļu no aprūpētāju skaita;
24. aicina dalībvalstis izstrādāt ilgtermiņa stratēģijas un rīcības plānus aprūpes un profilakses jomā, ņemot vērā un risinot demogrāfisko izmaiņu jautājumus, un aicina pievērst galveno uzmanību atbalstam, ko sniedz ģimenēm, kuras rūpējas par slimniekiem, un šādi nodrošināt sociālo aizsardzību mazāk aizsargātiem cilvēkiem, kas cieš no demences;
25. uzsver, ka svarīga nozīme ir Alzheimerera slimības profilaksei, veicinot veselīgu dzīvesveidu, tostarp saglabājot garīgo un sociālo aktivitāti, nodrošinot pareizu uzturu un fiziskās nodarbības;
26. aicina dalībvalstis izstrādāt stratēģisku pētniecības programmu, ar ko nosaka vidēja termiņa un ilgtermiņa pētniecības vajadzības, tostarp aprūpes nodrošinājuma vajadzības, un mērķus neirodeģeneratīvo slimību, jo īpaši Alzheimerera slimības jomā; galvenā uzmanība šajos rīcības plānos jāpievērš jaunu pētnieku iespēju veicināšanai un inovatīvu pētniecības pieeju atbalstam, pamatojoties uz valsts un privātā sektora partnerību; iesaka atbalstīt izcilības centru izveidi īpašās pētniecības jomās un iesaistīt pacientu pārstāvjus, aprūpētāju organizācijas, kā arī valsts un privātos veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējus;
27. aicina dalībvalstis sadarboties ar Komisiju, lai pētītu Komisijas iespējamās iniciatīvas, ar kurām dalībvalstīm palīdz izstrādāt un īstenot kopīgo pētniecības programmu;
28. aicina dalībvalstis izstrādāt rīcības plānus, kuru mērķis ir uzlabot Alzheimerera un citu demences veidu slimnieku un viņu ģimeņu labklājību un dzīves kvalitāti;
29. aicina Eiropas iestādes, cik vien iespējams, atbalstīt Eiropas Alzheimerera slimības un demences pētniecības observatoriju, kas ir noderīgs instruments paraugprakses un pētniecības rezultātu nodošanai tālāk pacientiem un viņu aprūpētājiem;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

30. norāda, ka ir svarīgi pētīt kopīgo un atšķirīgo starp novecošanas procesu un demenci, starp demenci un depresiju vecumā, kā arī starp paaudžu atšķirībām un dažādiem demences veidiem; turklāt mudina dalībvalstis veicināt tādas veselības aprūpes un pētniecības programmas, kurās lielu nozīmi piešķir pacienta izvēlei un redzējumam, un izstrādāt ieteikumus, kuros galvenā uzmanība pievērsta cieņpilnas attieksmes un sociālās integrācijas pamatprincipiem, šādi veicinot demences slimnieku neatkarību un pašnoteikšanos;
31. aicina dalībvalstis nodrošināt pienācīgus resursus Alcheimera slimnieku veselības aprūpei, kā arī apmainīties ar informāciju par iegūtajiem rezultātiem un sadarboties šajā jomā;
32. uzsver, cik svarīga ir pacientiem un vecāka gadagājuma cilvēkiem mājās sniegtā palīdzība un ieguldījums, ko dod bezpeļņas un brīvprātīgās organizācijas Alcheimera slimnieku un to cilvēku aprūpes jomā, kuri cieš no citām slimībām saistībā ar novecošanu; mudina dalībvalstis izstrādāt veidus partnerībai ar šādām organizācijām un atbalstīt to darbību; turklāt aicina dalībvalstis pienācīgi ņemt vērā un atzīt, cik nozīmīga ir neformālā aprūpe, ko nodrošina šo slimnieku tuvinieki;
33. uzsver vajadzību īstenot pasākumus, kuros galvenā uzmanība ir pievērsta ne tikai Alcheimera slimības ārstēšanai, izmantojot zāles, kad slimība jau konstatēta, bet gan profilaksei, tostarp uzturam, lai mazinātu slimības attīstības iespējas; prasa veikt rūpīgu izpēti par uztura ietekmi uz Alcheimera slimību un izstrādāt ieteikumus slimības profilakses jomā, tostarp uztura jautājumos, kurus varētu darīt zināmus sabiedrībai, izmantojot izpratnes veicināšanas kampaņas;
34. uzsver — lai izprastu demences psiholoģiskos un sociālos aspektus, ir vajadzīgi pētījumi veselības ekonomikas, sociālo zinātņu un humanitāro zinātņu jomā, kā arī ir jāpēta nefarmakoloģiskas pieejas;
35. uzskata, ka atmiņas traucējumu agrīno simptomu diagnosticēšanai jābūt vienai no galvenajām arodveselības aprūpes jomām;
36. mudina Komisiju, Padomi un dalībvalstis apsvērt iespēju izstrādāt drošības standartus, ko piemēro iestādēs, kuras nodarbojas ar vecāka gadagājuma cilvēku aprūpi, sabiedrības kopienās, pie kurām šie cilvēki pieder, un aprūpes pasākumiem mājās;
37. aicina dalībvalstis ciešā sadarbībā ar Komisiju un pētniecības organizācijām izstrādāt kopīgas pamatnostādnes to darbinieku apmācībai, kuri, pildot darba funkcijas, veic Alcheimera slimnieku aprūpi (medicīnas darbinieki un medicīnas palīgdarbinieki), kā arī tuvinieku aprūpētāju un citu neformālo aprūpētāju apmācībai un uzraudzībai, lai nodrošinātu, ka pašreizējos resursus izmanto kompetenti un efektīvi; norāda, ka arvien vairāk nepieciešami kvalificēti darbinieki, kas strādā ar cilvēkiem, kuriem ir demence;
38. aicina dalībvalstis apsvērt stratēģijas “ES 2020” pamatiniciatīvu “Jauna nodarbinātības programma” un “Jaunas iemaņas jaunām darbavietām” piedāvātās iespējas, lai stiprinātu nākotnes nodarbinātības kapacitāti attiecībā uz to cilvēku aprūpi, kuri cieš no Alcheimera slimības un citiem demences veidiem; visā Eiropā ir jāveicina jaunu īpaši kvalificētu darbavietu izveide, lai varētu rūpēties par iedzīvotājiem, kuri noveco un ir arvien vairāk atkarīgi no citu cilvēku palīdzības;
39. aicina Komisiju palielināt stratēģijas “ES 2020” pamatiniciatīvai “Inovāciju Savienība” atvēlētos resursus un līdzekļus aktīvas un veselīgas novecošanas jomā plānotajai pilotpartnerībai (ko paredz sākt 2011. gada sākumā), lai cīnītos pret demenci Eiropā;
40. uzsver, ka nesenie atklājumi attēlu veidošanas jomā un bioloģisko rādītāju pētniecībā sniedz iespējas noteikt nemanāmus procesus molekulārā līmenī un Alcheimera slimības agrīnās pazīmes, izmantojot, piemēram, nesenu pētīto rādītāju, kas dos iespējas konstatēt amiloīda nogulsnes smadzenēs — viens no diviem bojājumu veidiem saistībā ar šo slimību;
41. atzīst ģimeņu, aprūpētāju un sabiedrības kopienu būtisko nozīmi, jo tās palīdz slimniekiem apzināties viņu iespējas, un aicina dalībvalstis sniegt atbalstu šīm ģimenēm, aprūpētājiem un kopienām;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

42. uzsver, ka ir svarīgi sniegt psiholoģisku atbalstu pacientiem un viņu ģimenēm; uzsver, ka ir svarīgi psiholoģisko pieeju novocošanas procesam apvienot ar medicīnas un biomedicīnas pētniecībā gūtajiem rezultātiem; piekrīt, ka ir vajadzīgi pētījumi veselības ekonomikas, sociālo zinātņu un humanitāro zinātņu jomā, kā arī ir jāpēta nefarmakoloģiskas pieejas ārstniecībai, lai izprastu demences psiholoģiskos, ekonomiskos un sociālos aspektus un veicinātu pašreizējo tehnoloģiju izmantošanu (e-veselība, IKT, atbalsta tehnoloģijas utt.);

43. iesaka Komisijai pārbaudīt, kā varētu paplašināt ES iniciatīvas demences slimnieku tiesību jomā, tostarp pēdējās gribas izpildes rīkojumu izmantošanu un aizbildniecības sistēmu jautājumu;

44. mudina dalībvalstis rīcības plānos attiecībā uz palīdzību Alzheimerā slimniekiem apsvērt iespējas mazināt antipsihotisko medikamentu lietošanu, ņemot vērā, ka, lai gan šos medikamentus pašlaik bieži vien izraksta demences seku mazināšanas nolūkā, izrādās, ka to pozitīvā ietekme ir ierobežota, turklāt ir palielinājies ikgadējais to slimnieku skaits, kuriem izrakstīti šādi medikamenti;

45. uzsver, ka ir jāsauglabā Alzheimerā slimnieku cieņa un jānovērš viņu stigmatizācija un diskriminācija;

46. mudina dalībvalstis un Komisiju izstrādāt jaunus politikas pasākumus, lai veicinātu informācijas izplatību un tirgus pieejamību inovatīvām terapijām un diagnostiskām pārbaudēm, šādu risinot problēmas saistībā ar Alzheimerā slimnieku joprojām neapmierinātām vajadzībām;

47. mudina dalībvalstis izstrādāt veselības aprūpes un sociālos pakalpojumus, ņemot vērā, ka galvenais princips ir pēc iespējas plaša un vienlīdzīga pieejamība un vienlīdzība, lai veicinātu integrētu pakalpojumu sniegšanu kopienās un mājās un lai cilvēki, kuri cieš no demences, šos pakalpojumus varētu izmantot neatkarīgi no vecuma, dzimuma, etniskās piederības, materiālā stāvokļa, invaliditātes un dzīvesvietas pilsētā vai laukos; mudina dalībvalstis veikt pasākumus, lai cīnītos pret faktoriem, kuri dažādi ietekmē iedzīvotāju veselību un kurus varētu novērst; mudina Komisiju un dalībvalstis turpināt apkopot datus par nevienlīdzību veselības jomā;

48. aicina dalībvalstis pievērst uzmanību profilakses pasākumiem, kas palīdz aizkavēt demences iestāšanos, kā arī nodrošināt slimnieku piekļuvi kvalitatīvai aprūpei par pieņemamām cenām; norāda dalībvalstīm, ka šādi pakalpojumi fiskālās konsolidācijas laikā visā Eiropā ir jāaizsargā;

49. aicina dalībvalstis izveidot Eiropas informācijas centru tīklu, kurā būtu apkopotas zināšanas un pieredze par demences un Alzheimerā slimības diagnosticēšanu, ārstniecību un aprūpi un ar kuru varētu nodrošināt informācijas un datu apmaiņu un izvērtēšanu starp dalībvalstīm;

50. mudina dalībvalstis izstrādāt individualizētus pasākumus, ar kuriem nodrošina profesionālā ziņā daudzpusēju un daudznozaru aprūpi un atbalstu un kurus, sākot ar diagnozes paziņošanas brīdi, koordinē viens respondents, lai atvieglotu aprūpes nodrošināšanu mājās, pastiprināti izmantojot daudzfunkcionālus un specializētus mājas palīdzības un aprūpes pakalpojumus, automatizētas mājsaimniecības iekārtas un jaunas informācijas un komunikācijas tehnoloģijas;

51. aicina dalībvalstis izstrādāt dažādas inovatīvas un kvalitatīvas aprūpētāju atslodzes iespējas, piemēram, izveidot izmitināšanas un pagaidu uzņemšanas centrus, un uzraudzīt aprūpētāju veselību, piemēram, nodrošinot viņiem piemērotu veselības aprūpi un sniedzot psiholoģisku vai sociālu atbalstu;

52. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis pastiprināt pētniecību, uzlabot piekļuvi diagnostikas pakalpojumiem un pielāgot aprūpes un atbalsta pakalpojumus gados jaunu slimnieku vajadzībām;

53. mudina dalībvalstis nodrošināt pacientiem piekļuvi jauniem ārstniecības veidiem, kuru terapeitiskā iedarbība ir apstiprināta un atzīta, un mudina darīt to iespējami drīz pēc tam, kad šie ārstniecības veidi kļuvuši pieejami;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

54. mudina dalībvalstis uzlabot sabiedrības un speciālistu, veselības aprūpes darbinieku un palīgdarbinieku, veselības politikas jomā iesaistīto lēmēju un plašsaziņas līdzekļu izpratni par demenci, šādi nodrošinot, ka labāk pazīst Alcheimera slimības simptomus un veidojas labāka izpratne par šo slimību un aprūpi; veidojot izpratni, galvenā uzmanība ir jāpievērš dažādiem komponentiem, piemēram, diagnozei, ārstniecībai un piemērotam atbalstam;
55. atgādina Komisijai par J. Bowis 2006. gada ziņojumu, kurā darba devējus aicināja ieviest pasākumus garīgās veselības aizsardzībai darbavietā — pasākumus, kas ietilpst darba devēju pienākumos nodrošināt veselību un drošību darbavietā, lai pēc iespējas labāk darba tirgū integrētu cilvēkus ar garīgiem traucējumiem, un kas ir jāpublisko un jāpārtrauc saistībā ar pašreizējiem tiesību aktiem veselības un drošības jomā; atgādina Komisijai, ka Parlaments joprojām sagaida, ka šos pasākumus publiskos;
56. uzsver Alcheimera slimības un citu demences veidu ārstēšanas izmaksu apjomu un to, ka ir svarīgi rast ilgtspējīgus risinājumus, ņemot vērā tiešos medicīnas izdevumus (ieskaitot veselības sistēmas izmaksas — speciālistu izmaksas, zāles, medicīniskās pārbaudes un regulārās veselības pārbaudes), tiešos sociālos izdevumus (ieskaitot izdevumus par oficiāliem pakalpojumiem, kurus nesniedz medicīnas sistēma — kopienas pakalpojumi, aprūpe mājās, pārtikas piegāde, transports, kā arī pacientu izvietošana īpašās vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes iestādēs, kur viņi var saņemt medicīnisko palīdzību), un oficiāli neregistrētos izdevumus (ieskaitot izdevumus, kas saistīti ar samazinātu produktivitāti darba dzīves pagarināšanas gadījumā un produktivitātes zudumu priekšlaicīgas pensionēšanās dēļ, kā arī ja darbu pārtrauc medicīnisku iemeslu dēļ vai nāves gadījumā);
57. mudina dalībvalstis rīkot informatīvas kampaņas sabiedrībai kopumā un atsevišķām sabiedrības grupām, piemēram, skolēniem, veselības aprūpes darbiniekiem un sociālajiem darbiniekiem, lai nodrošinātu pieredzes salīdzināšanu un apmaiņu par to, kā sniegt atbalstu tuviniekiem — aprūpētājiem, pacientu apvienībām un nevalstiskām organizācijām; saistībā ar šīm kampaņām publicē un izplata informatīvas brošūras, tostarp internetā, par brīvprātīgu palīgu un juridisku konsultantu, psihologu un aprūpes darbinieku apmācību un veicina atbilstīgu aprūpes pakalpojumu sniegšanu gan mājās, gan dienas centros, atbalstot vai veidojot ar Alcheimera slimību saistītas apvienības, lai cilvēki, kurus skar šī slimība, varētu dalīties pieredzē; uzsver, cik svarīga nozīme visās izpratnes veicināšanas un izglītošanas kampaņās ir spējai pazīt demences simptomus;
58. mudina dalībvalstis brīvprātīgi veicināt bezmaksas iespējas veikt atmiņas pārbaudes tām iedzīvotāju grupām, kuras saskaņā ar zinātniskajiem datiem ir pakļautas lielam riskam saslimt ar Alcheimera slimību vai citiem demences veidiem;
59. mudina dalībvalstis un Komisiju veicināt slimnieku vajadzību izvērtēšanu un ētisku pieeju viņu problēmām, lai nodrošinātu, ka tiek saglabāta cilvēka cieņa, un izvērtēt neirodeģeneratīvo slimnieku tiesiskā statusa jautājumu, lai nodrošinātu tiesisko regulējumu attiecībā uz slimnieku izolēšanu un tiesisko aizsardzību;
60. prasa atzīt Alcheimera slimības apvienības par galvenajiem partneriem un iesaistīt tās pasākumos, ar ko 1) nosaka profilakses ieteikumus un paraugpraksi un izplata to speciālistu vidū, 2) sniedz nepieciešamo informāciju un atbalstu demences slimniekiem un viņu aprūpētājiem, 3) dara zināmas demences slimnieku un viņu aprūpētāju vajadzības politikas veidotājiem un 4) veicina partnerības ar profesionāliem medicīnas darbiniekiem, lai nodrošinātu holistisku pieeju; norāda — lai to īstenotu, Eiropas iestādēm ir jāpēta iespējas nodrošināt pastāvīgu pamatfinansējumu Eiropas Alcheimera asociācijai, izmantojot Eiropas sabiedrības veselības programmu, un jāmudina dalībvalstis valsts līmenī atbalstīt apvienības, kas darbojas Alcheimera slimības jomā;
61. mudina dalībvalstis izveidot atbalsta grupas veselības aprūpes darbiniekiem, kuri strādā iestādēs, atbalsta grupas hospitalizētu pacientu tuviniekiem, kā arī tuviniekiem, kas rūpējas par pacientiem mājās, un veselības aprūpes darbiniekiem, kuri nodrošina veselības aprūpi mājās;
62. aicina Padomi, Komisiju, un dalībvalstis sadarbībā ar Eiropas Parlamentu, īstenojot rīcības plānu veselības jomā, veicināt demences slimnieku neatkarību, nodrošināt cieņpilnu attieksmi pret šiem slimniekiem un viņu sociālo integrāciju un sniegt informāciju par paraugpraksi attiecībā uz to, kā ievēro mazāk aizsargātu cilvēku tiesības un novērš sliktu izturēšanos pret demences slimniekiem;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

63. aicina Komisiju un Padomi saistībā ar pētījumu projektu īstenošanu veicināt partnerības starp sabiedriskām iestādēm un starp privātām un sabiedriskām iestādēm, izmantojot privātā un valsts sektora iespējas, resursus un pieredzi, lai novērstu Alzheimer slimības un citu demences veidu sekas;

64. norāda — lai nodrošinātu jauno zāļu efektivitāti, joprojām ir ievērojami jāuzlabo terapeitisku izmēģinājumu pieejamība pacientiem, kuriem ir Alzheimer slimība un līdzīgas slimības; uzsver, ka šī problēma ir jārisina nākamajā ES direktīvas par zāļu klīnisko izpēti (Direktīva 2001/20/EK) pārskatīšanā;

65. aicina dalībvalstis, ņemot vērā Alzheimer slimības destruktīvo ietekmi uz atmiņu un garīgajām spējām, izstrādāt valsts stratēģijas, ar ko dod iespēju iestādēm, kas atbild par finansiālo atbalstu slimniekiem, nodarboties arī ar tā pārraudzīšanu, lai nodrošinātu, ka šo atbalstu izmanto tikai un vienīgi slimnieku labā;

66. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Astmas slimniekiem paredzētie inhalatori

P7_TA(2011)0017

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par lūgumrakstu Nr. 0473/2008, ko iesniedza Vācijas valstspiederīgais Christoph Klein, par papildpasākumu trūkumu no Komisijas puses kādā konkurences lietā un par zaudējumiem, kas tāpēc nodarīti uzņēmumam

(2012/C 136 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 10. novembrī Komisijai uzdoto jautājumu par lūgumrakstu Nr. 0473/2008, ko iesniedza Vācijas valstspiederīgais Christoph Klein, par papildpasākumu trūkumu no Komisijas puses kādā konkurences lietā un par zaudējumiem, kas tāpēc nodarīti uzņēmumam (O-0182/2010 – B7-0666/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 227. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 201. un 202. pantu,
- A. tā kā šajā gadījumā piemērojama tiesiskais regulējums ir Padomes Direktīva 93/42/EEK⁽¹⁾ par medicīnas ierīcēm, kas paredz, ka I klases medicīnas ierīču ražotāji var laist ierīces tirgū bez pilnvaroto iestāžu iejaukšanās un ražotājiem ir jāapliecina viņu ražoto ierīču atbilstība šīs direktīvas prasībām;
- B. tā kā dalībvalstīm, lai nodrošinātu šo prasību izpildi, ir pienākums uzraudzīt tirgus darbību un veikt tādus nepieciešamus pasākumus, kas ietver 8. pantā noteikto drošības klauzulas procedūru un 18. pantā noteiktos pasākumus, kas veicami CE zīmes nepamatotas izmantošanas gadījumā;
- C. tā kā attiecīgais ražotājs dalībvalsts atbildīgajai iestādei ir apliecinājis, ka konkrētā ierīce atbilst visām tiesiskajām prasībām par tādu I. klases medicīnas ierīču un izstrādājumu laišanu tirgū, kuri marķēti ar CE zīmi;

⁽¹⁾ OV L 169, 12.07.1993., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- D. tā kā dalībvalstij ar atbildīgās iestādes starpniecību, kad tā ir veikusi atbilstīgos pagaidu pasākumus, lai ierīci izņemtu no apgrozības vai aizliegtu, vai arī ierobežotu tās laišanu tirgū, nekavējoties ir jāinformē Komisija par visiem šādiem pasākumiem, pamatojot savu lēmumu;
- E. tā kā Vācijas iestādes kopš 1996. gada ir paudušas bažas par attiecīgās ierīces (inhalatora) drošību un par šo jautājumu ir informējušas Komisiju saistībā ar drošības procedūru, bet Komisija nav konsultējusies ar ražotāju un nav pieņēmusi lēmumu šajā jautājumā; tā kā lēmums šajā jautājumā vēl nav pieņemts un lūgumraksta iesniedzējam vairs nav pieejami nekādi tiesiskās aizsardzības līdzekļi;
- F. tā kā Saksijas–Anhaltes iestādes pēc Bavārijas iestāžu neatlaidīgas prasības 1997. gadā noteica ierīces tirdzniecības aizliegumu;
- G. tā kā uzņēmums legāli pārdeva izstrādājumus pirms 1997. gadā izdotā pirmā tirdzniecības aizlieguma un izpildīja visus nosacījumus saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/42/EEK un kompetentā iestāde to ir apliecinājusi;
- H. tā kā 2003. gadā ražotājs laida ierīci tirgū ar jaunu nosaukumu un 2005. gadā Augšbavārijas valdība saskaņā ar Vācijas likumu “Par medicīnas ierīcēm” lika izņemt ierīci no apgrozības, par ko Komisija netika atbilstīgi informēta;
- I. tā kā ražotājs 2006. gadā informēja Komisiju par otro tirdzniecības aizliegumu, lai sāktu tiesvedību pret Vāciju par to, ka tā ir pārkāpusi Direktīvas 93/42/EEK 8. panta 1. punktu;
- J. tā kā Komisija apgalvo, ka tai netika iesniegti pietiekami pierādījumi par inhalatora atbilstību Direktīvā 93/42/EEK noteiktajām pamatprasībām, un secināja, ka nav vajadzīgs jauns pārskats par izstrādājuma drošību, jo šis gadījums jāizskata saskaņā ar direktīvas 18. panta, nevis 8. panta noteikumiem;
- K. tā kā ražotājs 2008. gadā Eiropas Parlamentam iesniedza lūgumrakstu, kurā norādīts, ka Komisija, izskatot šo jautājumu, ir pārkāpusi savas direktīvā noteiktās saistības un nav izpildījusi tai uzticēto pienākumu būt par Līgumu uzraugu,
1. uzskata, ka Komisija Lūgumrakstu komitejai nav sniegusi pietiekami izsmeļošas atbildes uz lūgumraksta iesniedzēja un minētās komitejas locekļu uzdotajiem jautājumiem, kā arī saistībā ar Juridiskās komitejas atzinumā paustajām bažām;
 2. aicina Komisiju nekavējoties veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai pabeigtu procedūru, kas joprojām turpinās un tika sākta 1997. gadā saskaņā ar Direktīvas 93/42/EEK 8. pantā ietverto drošības klauzulu;
 3. aicina Komisiju steidzami risināt lūgumraksta iesniedzēja likumīgi pamatoto prasību, norādot, ka šī nepieņemamā situācija ilgst jau 13 gadus un lūgumraksta iesniedzējam ir nodarīti ievērojami peļņas zaudējumi, un aicina veikt nepieciešamās darbības, lai lūgumraksta iesniedzējs varētu aizstāvēt savas tiesības;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai un Vācijas federālajai valdībai.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

Stāvoklis Haiti vienu gadu pēc zemestrīces — humānā palīdzība un rekonstrukcija

P7_TA(2011)0018

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par stāvokli Haiti gadu pēc zemestrīces — humanitārā palīdzība un rekonstrukcija

(2012/C 136 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Starptautisko Līdzekļu devēju konferenci jaunai nākotnei Haiti, kas notika 2010. gada 31. martā Ņujorkā, un Eiropas Parlamenta Attīstības komitejas delegācijas Ņujorkā misijas ziņojumu,
- ņemot vērā 2010. gada marta rīcības plānu Haiti valsts atjaunošanai un attīstībai — lielos projektus nākotnei,
- ņemot vērā 2010. gada 18. janvārī Briselē notikušās ārlietu ministru padomes ārkārtas sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā paziņojumu par zemestrīci Haiti, ko Eiropas Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos sniedza 2010. gada 19. janvārī,
- ņemot vērā 2010. gada 25. janvāra ministru sagatavošanās konferences Monreālā secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas Konsensu par humāno palīdzību, ko 2007. gada decembrī parakstīja trīs Eiropas iestādes,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 10. februāra rezolūciju par neseno zemestrīci Haiti ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta Attīstības komitejas misijas Haiti (2010. gada 25.–27. jūnijā) ziņojumu,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas ziņojumu par 2010. gada 30. augusta informācijas misiju Haiti un Dominikānas Republikā,
- ņemot vērā 2010. gada jūnija kopējo dokumentu par secinājumiem, kas jāizdara par Savienības reakciju Haiti notikušās katastrofas laikā, ko izstrādāja Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* un Komisijas locekle *Kristalina Georgieva*,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 26. oktobra paziņojumu par Eiropas reaģēšanas spējām ārkārtas situācijās (COM(2010)0600),
- ņemot vērā ANO stabilizācijas misiju Haiti (*Minustha*),
- ņemot vērā 2006. gada maijā publicēto *Michel Barnier* ziņojumu “Par Eiropas Civilās aizsardzības spēkiem: Eiropas palīdzība”,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 5. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- A. tā kā Haiti 2010. gada 12. janvārī notikušās 7,3 balles pēc Rihtera skalas stiprās zemestrīces rezultātā gāja bojā 222 750 cilvēku, cieta 3 miljoni cilvēku un dzīves vietu zaudēja aptuveni 1,7 miljoni, no kuriem vairāk nekā miljons cilvēku joprojām dzīvo stihiskās nometnēs, ko bija paredzēts ierīkot uz laiku, un tā kā cilvēktiesību aizsardzības asociācijas norāda uz šajā stihiskajās apmetnēs valdošajiem šausmīgajiem dzīves apstākļiem, piemēram, uz "izvarošanu un seksuālo vardarbību", no kuras cieš sievietes,
- B. tā kā no 2,5 līdz 3,3 miljoniem personu nepietiek pārtikas valstī, kurā 60 % iedzīvotāju dzīvo lauku apvidos un 80 % pilnīgā nabadzībā,
- C. tā kā pēc šīs zemestrīces situācija Haiti vēl joprojām ir haotiska, valsts vēl joprojām atrodas ārkārtas stāvoklī un atjaunošanas darbi ir aizkavējušies,
- D. tā kā gadu desmitiem pastāvošā nabadzība, vides pasliktināšanās, piedzīvoto dažādo dabas katastrofu sekas, vardarbība, politiskā nestabilitāte un diktatūra šo valsti ir padarījusi par vienu no Ziemeļamerikas kontinenta nabadzīgākajām valstīm, kur laikā pirms katastrofas 12 miljonu haitiešu iztika ar mazāk kā diviem dolāriem dienā; un tā kā zemestrīces radītais kaitējums ir vēl vairāk pasliktinājis valsts spēju sniegt minimālos pakalpojumus un līdz ar to arī aktīvi iesaistīties palīdzības un rekonstrukcijas pasākumos,
- E. tā kā no 10 miljardiem dolāru (divi izmaksu termiņi: 18 mēneši un trīs gadi), kurus Haiti atjaunošanai apsolīja 2010. gada 31. martā Ņujorkā notikusajā Starptautiskajā Līdzekļu devēju konferencē, līdz šim reāli ir pārskaitīti tikai 1,2 miljardi dolāru,
- F. tā kā nesenā Haiti notikusī traģēdija apliecina, ka Savienībai no efektivitātes, ātruma, koordinācijas un atpazīstamības viedokļa ir nepieciešami spēcīgāki katastrofu pārvarēšanas līdzekļi (humanitārā palīdzība un kopienas civilās aizsardzības mehānisms),
- G. tā kā, pamatojoties uz Haiti priekšlikumu, tika izveidota Pagaidu komisija Haiti atjaunošanai, lai nodrošinātu koordināciju un resursu efektīvu izmantošanu un lai izstrādātu rīcības plānu Haiti attīstībai; tā kā Eiropas Komisija, kas ir galvenā līdzekļu devēja, ir šīs komisijas locekle ar balsstiesībām,
- H. tā kā, rekonstruējot valsti, gruvešu novākšana joprojām ir nozīmīga problēma — ir savākta tikai niecīga daļa — un tā kā, virzoties pašreizējā tempā, būs nepieciešami vismaz 6 gadi, lai aizvāktu miljoniem kubikmetru gruvešu,
- I. tā kā holēras epidēmija, kas sākās 2010. gada 19. oktobrī, ir līdz šim izraisījusi 3 000 cilvēku nāvi un tā kā no tās ir cietuši vairāk nekā 150 000 cilvēku; tā kā epidēmijas izplatīšanās liecina par Haiti valsts strukturālajām nepilnībām un starptautiskās palīdzības sistēmas un *Minustah* darbības ierobežojumiem un tā kā reaģēšanas pasākumus, ar kuriem cīnās pret holēru, īpaši kavē pašreizējā politiskā krīze, kuru izraisīja vēlēšanas,
- J. tā kā no 174 miljoni dolāriem ANO cīņai pret holēras epidēmiju ir saņēmusi tikai 44 miljonus,
- K. tā kā Pasaules Veselības organizācija gadījumā, ja epidēmiju neizdosies apturēt, turpmākajos 12 mēnešu laikā paredz 400 000 jaunu saslimšanu ar holēru gadījumus,
- L. tā kā 2010. gada 28. novembra vēlēšanas, kuru rezultāti kļuva zināmi decembra sākumā, izraisīja vardarbīgus protestus Haiti un daudzus ziņojumus par vēlēšanu pārkāpumiem; tā kā starptautiskajai sabiedrībai būtu jāatbalsta pārredzams un leģitīms vēlēšanu process, lai nodrošinātu vēlēšanu godīgumu, kas ir nepieciešams valsts rekonstrukcijas nolūkā; un tā kā joprojām prioritāra ir civiliedzīvotāju aizsardzība,
1. atkārtoti solidarizējas ar Haiti iedzīvotājiem, kas cietuši no zemestrīces un holēras, un uzsver, ka rekonstrukcijai ir jānotiek, apspriežoties ar Haiti iedzīvotājiem un tos iesaistot lēmumu pieņemšanas procesā;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

2. īpaši uzsver, ka starptautiskajai sabiedrībai, tostarp arī Eiropas Savienībai, ir cieši jāaņemamas ilgtermiņā izpildīt visus solījumus, kurus tā ir izteikusi Ņujorkā notikušajā Starptautiskajā Līdzekļu devēju konferencē, un jārikojas nekavējoties; uzsver arī to, ka jebkāda Savienības sniegta humanitārā palīdzība un rekonstrukcijas atbalsts tiek nodrošināta ziedojumu formā, nevis kā aizdevumi, no kuriem izriet parāds;
3. atgādina starptautiskās sabiedrības aktīvo mobilizāciju pēc postošās zemestrīces Haiti un īsteno politisko vēlmi atbalstīt citādu Haiti atjaunošanas procesu, nepieļaujot pagātnes kļūdas, un reizi par visām reizēm atrisināt Haiti nabadzības dziļākos pamatiemeslus;
4. pauž nožēlu par Haiti katastrofas apmēriem un tās sekām, kas gadu pēc zemestrīces vēl joprojām ir acīmredzamas; atzinīgi vērtē 120 miljonus *euro* (no kuriem 12 miljoni ir paredzēti cīņai pret holēru) vērtu humanitārās palīdzību, ko Eiropas Komisija nodrošināja Haiti, un dalībvalstu sniegto 200 miljonus *euro* vērtu palīdzību, kā arī Eiropas komisāres, kas atbildīga par starptautisko sadarbību, humāno palīdzību un civilo aizsardzību, kā arī Humānās palīdzības ģenerāldirektorāta un tā ekspertu iesaistīšanos;
5. uzsver, ka klasteru izveide ļāva nodrošināt humanitārās palīdzības pasākumu koordināciju uz vietas, tomēr šīs metodes efektivitāte ir izrādījusies ierobežota, ņemot vērā humanitārās palīdzības sniedzēju dažādību un ārkārtas situācijas sarežģītību, jo katastrofas sekas ir spēcīgi koncentrētas pilsētas zonā;
6. atzinīgi vērtē humanitārās palīdzības organizāciju ("Sarkanā Krusta", nevalstisko organizāciju un ANO) un dalībvalstu centienus un darbu un uzsver, ka ir jārunā par humanitārās darbības neredzamo ietekmi un ka situāciju bija iespējams kontrolēt, uzņemoties rūpes par cietušajiem, nodrošinot dzeramo ūdeni un pārtiku, kā arī pagaidu patvērumu;
7. norāda, ka holēras epidēmija skaidri parādīja Haiti valsts praktiski pilnīgo bezspēcību, saskaroties ar slimību, kura ir viegli novēršama un ārstējama, kā arī starptautiskās palīdzības sistēmas ierobežojumus valstī, kurā ir pārstāvētas ļoti daudzas humanitārās palīdzības organizācijas (12 000 NVO); uzsver, ka humanitārās palīdzības organizācijām nav pienākuma un tās vairs nespēj kompensēt Haiti valsts nepilnības vai darboties tās vietā un ka ir ar jārikojas ar steigu, lai nodrošinātu ilgtermiņa attīstību, jo īpaši nodrošinot iespējas izmantot veselības aprūpes pakalpojumus, dzeramo ūdeni un sanitāro infrastruktūru;
8. atzinīgi vērtē Komisijas un dalībvalstu kopējo apņemšanos, kas tika pausta Starptautiskajā Līdzekļu devēju konferencē Haiti atjaunošanai, sniegt 1,2 miljardus *euro*, tostarp Komisijas apņemšanos sniegt 460 miljonus *euro* tādas palīdzības veidā, kas nav humanitārā palīdzība; atgādina prasību par to, lai Eiropas Savienība — galvenā līdzekļu devēja — uzņemtos vadošo politisko lomu atjaunošanas centienos;
9. aicina Komisiju un dalībvalstis saistībā ar līdzekļu kopīgu plānošanu Haiti atjaunošanai un plānošanas vidusposma pārskatīšanu attiecībā uz atlikušajiem Komisijas līdzekļiem, proti, vēl joprojām pieejamajiem 169 miljoniem *euro* no Ņujorkā apsolītajiem 460 miljoniem *euro*, Haiti atjaunošanas pasākumos paredzēt vietējo pārtikas ražošanu un uzturdrošības nodrošināšanu, attīstot lauku infrastruktūru un sniedzot atbalstu mazajiem lauksaimniekiem; aicina īstenot Komisijas 2010. gada martā izziņotās jaunās rīcības pamatnostādnes pārtikas drošuma jomā;
10. pauž nožēlu par to, ka Pagaidu komisija Haiti atjaunošanai, kurai vajadzētu būt galvenajam valsts atjaunošanas koordinatoram, savu darbu uzsāka ar novēlošanos; pauž nožēlu par informācijas trūkumu attiecībā uz komisijas darbu un efektivitāti un prasa Komisijai, kas ir šīs komisijas locekle, iejaukties, lai komisija ātrāk sāktu pildīt savus uzdevumus un lai tiktu pārskatīta tās darbība, un sniegt Eiropas Parlamentam ziņojumu par komisijas darbu, resursu izmantošanu un par tiem līdzekļiem, kas tika apsolīti Ņujorkā notikušajā konferencē un kas tik tiešām ir piešķirti atjaunošanai;
11. atzīst, ka Pagaidu komisija Haiti atjaunošanai — atjaunošanas pārvaldes centrālā struktūra — varēs darboties efektīvi tikai tad, ja tiks atjaunota Haiti valsts struktūru veiktspēja un amatos iecelti Haiti valsts līderi, kuri jāievēl pārredzamās un leģitīmās vēlēšanās, un ja būs patiesa politiska vēlme pieņemt nepieciešamos lēmumus, lai veiktu šos apjomīgos atjaunošanas darbus;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

12. uzstājīgi aicina Haiti valdību arī turpmāk īstenot valsts rekonstrukcijas plāna sakarībā uzņemtās saistības stiprināt valsts varu, padarīt efektīvāku vietējo pārvaldi, nostiprināt pašvaldību un valsts līmeņa iestāžu veikspēju un ņemt vērā politiskās, ekonomiskās un institucionālās decentralizācijas koncepciju;
13. uzskata, ka vietējām pašvaldībām un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem būtu jāsniedz lielāks atbalsts un tie būtu labāk jāiesaista lēmumu pieņemšanas procesā;
14. pauž nožēlu par to, ka galvaspilsētu bloķējošo gruvešu tonnu aizvākšanai Haiti iedzīvotāju rīcībā ir tikai lāpsta, kapļi un ķerras, kas ir niecīgi līdzekļi, ņemot vērā veicamā darba apjomu; uzsver, ka gruvešu novākšana ir jāveic, lai uzsāktu Haiti rekonstrukciju; pauž nožēlu, ka faktiski nav atvēlēti nekādi līdzekļi, lai aizvāktu drupas; un aicina Komisiju sniegt gruvešu aizvākšanai paredzētu finansiālu un tehnisku palīdzību;
15. aicina Komisiju no jauna izskatīt *Minustah* pilnvaras, īpašu vērību veltot drošības jautājumiem, un pauž satraukumu par tās efektivitāti, ņemot vērā pēdējos notikumus, holēras epidēmiju un pašlaik notiekušās vēlēšanas;
16. pauž nožēlu par izmitināšanas krīzi Haiti; uzsver, ka bez pajumtes palikušo cilvēku, kas vairumā gadījumu mitinās apmetnēs, galvenokārt galvaspilsētā Portoprensā, pārvietošanas centienus kavē brīvu zemes gabalu pieejamība, zemes īpašumtiesību sistēmas trūkums un tas, ka daudzus zemes gabalus kontrolē diaspora, un aicina Haiti varas iestādes izrādīt politisko gribu un veikt piespiedu pasākumus, piemēram, ekspropriāciju;
17. pauž aizvien lielākas bažas par visneaizsargāto personu stāvokli, piemēram, par Haiti sievietēm un bērniem, jo zemestrīces sekas smagi skāra vairāk nekā 800 000 bērnu, kas cieš no vardarbības, seksuālas izmantošanas, cilvēku tirdzniecības, ekspluatācijas un pamešanas draudiem, un aicina Eiropas Savienību (Komisiju) cieši apņemties nodrošināt bērniem aizsargājošus un drošus dzīves apstākļus, tādējādi atbalstot sociālās aizsardzības sistēmas izveidi Haiti un veicinot izglītības sistēmas reformu; vēlas, lai dzīves un drošības apstākļi apmetnēs uzlabotos;
18. prasa Eiropas Savienībai sadarboties ar Haiti valdību, lai izstrādātu visaptverošus tiesību aktus bērnu tiesību aizsardzībai un iekļautu valsts tiesību aktos prasības, kas izriet no vairākiem Haiti ratificētiem starptautiskiem instrumentiem bērnu tiesību, cilvēktiesību, verdzības izskaušanas un bērnu tiesību aizsardzības jomā;
19. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Komisija atbalstītu no ģimenēm šķirto bērnu identificēšanas, uzskaites un ģimenes meklēšana procesu un lai īpaša uzraudzība tiktu nodrošināta uz robežām nolūkā nepieļaut bērnu tirdzniecību un nelegālu adopciju;
20. uzsver to, ka ir būtiski nekavējoties atjaunot Haiti spēju nodrošināt valsts atjaunošanai nepieciešamo demokrātiskumu un valsts labu pārvaldību un garantēt pilsoniskās sabiedrības un Haiti iedzīvotāju līdzdalību;
21. pauž nopietnu satraukumu par šābrīža politisko krīzi, kas radās pēc ārvalstu novērotāju misiju ļoti apstrīdēto un piesardzīgi apstiprināto prezidenta un parlamenta tādu vēlēšanu rezultātu izziņošanas, kurās nodotās balsis šobrīd pārskaita Amerikas valstu organizācijas nosūtītie eksperti, kas savā ceturtdien, 2011. gada 13. janvārī iesniegtajā ziņojumā atklāto pārkāpumu dēļ iesaka no kandidātu saraksta svītrot pie varas esošo *Jude Célestin* un par uzvarētāju atzīt *Michel Martelly*;
22. prasa Eiropas Savienībai darīt visu iespējamo, lai aktīvi atbalstītu leģitīmu un pārredzamu vēlēšanu procesu un februārī paredzētās vēlēšanu otrās kārtas pareizu norisi, lai nepieļautu, ka Haiti nonāk vēl dziļākā krīzē; uzskata, ka tikai leģitīmi ievēlēts prezidents un leģitīmi parlamenta deputāti varēs pieņemt nepieciešamos lēmumus un ka atjaunošanai ir nepieciešama stabilitāte un politiska griba;

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

23. mudina starptautisko sabiedrību un Eiropas Savienību cieši sadarboties ar Haiti nākamajām varas iestādēm un tām visa rekonstrukcijas procesa gaitā palīdzēt veidot iestādes un atjaunot valsts spējas rīkoties, lai tādējādi nodrošinātu jaunu līdzsvaru visos līmeņos un izveidotu pilnīgi darbojošos demokrātiju;
24. uzsver lielo to kapitālu kustības nozīmi, ko Haiti diaspora nosūta un ko bez starpniekiem saņem Haiti iedzīvotāji, kas to var izmantot neatliekamo vajadzību apmierināšanai; prasa dalībvalstīm un Haiti valdībai veicināt šo naudas sūtījumu piegādi un censties samazināt šo plūsmu radītās izmaksas;
25. uzstājīgi prasa Savienībai un tās dalībvalstīm Haiti atjaunošanu un pārbūvi padarīt par vienu no galvenajām prioritātēm; uzsver, ka ir pienācis laiks palīdzēt Haiti kļūt par ekonomiski un politiski spēcīgu un autonomu valsti; un starptautiskajai sabiedrībai prasa izmantot iespēju, lai vienreiz par visām reizēm likvidētu Haiti nabadzības dziļos cēloņus;
26. prasa Komisijai, paturot prātā Eiropas Konsensu par humāno palīdzību un sadarbojoties ar valdību, pašvaldību iestādēm un pilsonisko sabiedrību, īstenot ievērojamus centienus, lai ārkārtas situācijas novēršanas un ilgtermiņa attīstības posmā paredzētu katastrofu plānošanas un katastrofu riska mazināšanas dimensiju;
27. cieši prasa Komisijai pēc iespējas drīzāk iesniegt priekšlikumus, ar kuriem paredzētu izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus, par pamatu izmantojot Eiropas civilās aizsardzības mehānismu;
28. atzīmē, ka humānā palīdzība Haiti tiek sniegta jau vairākus gadu desmitus un ka šī krīze uzskatāmi parāda, cik svarīga ir saikne starp ārkārtas palīdzību, atjaunošanu un attīstību; īpaši uzsver faktu, ka ANO arī turpmāk ir jābūt visu civilo un militāro operāciju galvenajai koordinatorei gan attiecībā uz drošības situācijas normalizāciju un humanitāro palīdzību, gan attiecībā uz rekonstrukciju un attīstību;
29. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai un dalībvalstīm, Haiti prezidentam un valdībai, ANO ģenerālsēkretāra vietniekam humanitārās palīdzības jautājumos un neatliekamās palīdzības koordinātoram, kā arī Pasaules Bankai un SVF.

Vārda brīvības pārkāpumi un diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ Lietuvā

P7_TA(2011)0019

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra rezolūcija par vārda brīvības pārkāpšanu un ar seksuālo orientāciju saistīto diskrimināciju Lietuvā

(2012/C 136 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā starptautiskos instrumentus, kas garantē cilvēktiesības un pamatbrīvības un aizliedz diskrimināciju, proti, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 6. un 7. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 19. pantu, kas Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm uzliek par pienākumu aizstāvēt cilvēktiesības un pamatbrīvības un nodrošināt Eiropas līmeņa līdzekļus diskriminācijas un cilvēktiesību pārkāpumu apkarošanai,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 11. pantu, kurā ir garantēta vārda brīvība, un tās 21. pantu, kas aizliedz diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ,

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- ņemot vērā Lietuvas Republikas administratīvā kodeksa grozījumu projektu (Nr. XIP-2595),
 - ņemot vērā Lietuvas Republikas Tieslietu ministrijas atzinuma projektu (Nr. 11-30-01),
 - ņemot vērā ar seksuālo orientāciju un homofobiju saistītas diskriminācijas izskaušanai paredzētos Eiropas pasākumus,
 - ņemot vērā Pamattiesību aģentūras 2010. gada ziņojumu “Homofobija, transfobija un diskriminācija seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes dēļ”,
 - Ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 17. septembra rezolūciju par situāciju Lietuvā pēc nepilngadīgo personu aizsardzības likuma pieņemšanas ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta agrāk pieņemtās rezolūcijas par homofobiju, par minoritāšu aizsardzību un par diskriminācijas novēršanas politikas virzieniem, jo īpaši rezolūcijas par homofobiju Eiropā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2010. gada 16. decembrī Seima balsojumu par tiesību akta projektu, ar kuru grozītu administratīvo pārkāpumu kodeksu, par “homoseksuālu attiecību publisku veicināšanu” paredzot sodanaudu, kuras apmērs būtu no LTL 2 000 līdz 10 000 (no EUR 580 līdz EUR 2 900), atlika, tāpēc ka grozījumus vēl nebija izskatījušas attiecīgās parlamenta komitejas un tos joprojām skata Lietuvas valsts iestādes;
- B. tā kā 2010. gada 8. decembrī Seima Izglītības, zinātnes un kultūras komiteja arī svītroja seksuālo orientāciju no izglītības likuma iespēju vienlīdzības normās iekļautā aizsardzības pamatojumu saraksta (5. panta 1. punkts);
- C. tā kā administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumu projekts ir pretrunā ar Lietuvas Republikas konstitūcijas 25. pantu, kurā paredzēts, ka “cilvēkam nedrīkst likt šķēršļus informācijas un ideju meklēšanā, saņemšanā un tālāk nodošanā” un 29. pantu, kurā norādīts, ka “likuma, tiesas un citu valsts iestāžu un amatpersonu priekšā visi cilvēki ir vienlīdzīgi. Nedrīkst ne ierobežot cilvēka tiesības, ne arī viņam piešķirt kādas priekšrocības uz dzimuma, rases, valstspiederības, valodas, izcelsmes, sociālā statusa, ticības, pārliecības vai uzskatu pamata”;
- D. tā kā Lietuvas Republikas Tieslietu ministrs ir paudis viedokli, ka administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumu projekts ir pretrunā ar saistībām, kas izriet no tās konstitūcijas, Eiropas Pamattiesību hartas, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas un Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām;
- E. tā kā Pamattiesību aģentūra aktuālākajā ziņojumā (2010. gada novembris) “Par homofobiju, transfobiju un diskrimināciju saistībā ar seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti” secina, ka “šie grozījumi varētu padarīt par noziegumu gandrīz jebkādu publisku homoseksualitātes paušanu, attēlošanu vai informēšanu par to”;
- F. tā kā Seims 2009. gada jūnijā ar lielu vairākumu nobalsoja par Likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi, liedzot nepilngadīgajām personām piekļuvi informācijai par homoseksualitāti;
- G. tā kā joprojām nav skaidra frāzes “seksuālās orientācijas paušana vai veicināšana” nozīme reklāmas likumā;

⁽¹⁾ OV C 224 E, 19.8.2010., 18. lpp.

⁽²⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 179. lpp., OV C 300 E, 9.12.2006., 491. lpp., OV C 74 E, 20.3.2008., 776. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- H. tā kā šai rezolūcijai ierosmi deva vairāki bažas raisoši notikumi, piemēram, tika pieņemts Likums par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi, pašvaldības mēģināja aizliegt līdztiesības aizstāvju un geju kopienas gājienus un vadoši politiķi un deputāti lietoja aizvainojošus, draudošus vai naidīgus izteikumus;
- I. tā kā 2010. gada 17. maijā, Starptautiskajā dienā pret homofobiju, Komisijas priekšsēdētāja vietniece *Viviane Reding*, Eiropas Savienības augstā pārstāve *Catherine Ashton*, Eiropadomes priekšsēdētājs *Herman van Rompuy* un Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Jerzy Buzek* vienprātīgi nosodīja jebkādas homofobijas un ar seksuālo orientāciju saistītas diskriminācijas izpausmes;
- J. tā kā 1990. gadā Pasaules Veselības organizācija izslēdza homoseksualitāti no psihisko slimību klasifikatora, tā kā nav ticamu pētījumu, kas liecinātu, ka bērnu un jauniešu izglītošana par seksualitāti var ietekmēt viņu seksuālo orientāciju, un tā kā izglītošana par seksuālo daudzveidību veicina iecietību un atšķirību pieņemšanu,
1. atbalsta vērtības un principus, kas ir Savienības pamatā, jo īpaši cilvēktiesību, tostarp visu minoritāšu tiesību, ievērošanu;
 2. vēlreiz apstiprina, ka ES iestādēm un dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu, aizsargāšanu un veicināšanu Eiropas Savienībā atbilstīgi Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, Eiropas Pamattiesību hartai un Līguma par Eiropas Savienību 6. pantam, nešķirojot pēc seksuālās orientācijas;
 3. aicina Seimu noraidīt administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumu projektu, seksuālo orientāciju iekļaut izglītības likumā norādītajā aizsardzības pamatojumu sarakstā, pavērt nepilngadīgajām personām brīvu piekļuvi informācijai par seksuālo orientāciju un paskaidrot reklāmas likumā norādītā aizlieguma nozīmi;
 4. norāda, ka par ierosinātajiem grozījumiem vēl nav noticis Lietuvas parlamenta sesijas balsojums un ka Lietuvas valsts iestādes tos joprojām pārskata;
 5. atzīst Lietuvas Republikas prezidentes *Dalia Grybauskaitė* vairākkārt izrādīto stingro nostāju, nosodot homofobisko tiesību akta projektu kā Lietuvas pilsoņiem un Lietuvai nelabvēlīgu, un aicina prezidenti uzlikt veto administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumiem, ja tie tiks apstiprināti;
 6. atzinīgi vērtē, ka homofobija nesen ir atzīta par nozieguma vainu pastiprinošu apstākli;
 7. atzinīgi vērtē Komisijas līdzšinējo divpusējo rīcību; aicina Komisiju juridiski izvērtēt ierosinātos administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumus, gadījumā, un publicēt ES darba plānu ar konkrētiem pasākumiem, kas būtu vērsti pret homofobiju un diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ;
 8. atzinīgi vērtē Lietuvas iestāžu plānu — pārskatīt ierosinātos grozījumus, par kuriem atzīts, ka tie ir pretrunā ar Eiropas tiesībām, konkrēti saistībā ar principu par nediskriminēšanu dzimumorientācijas dēļ;
 9. uzdod Prezidentam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, Lietuvas Republikas prezidentei un parlamentam, ES Pamattiesību aģentūrai un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāram.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

Kristiešu stāvoklis saistībā ar reliģijas brīvību

P7_TA(2011)0021

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par kristiešu situāciju un reliģiskās pārliecības brīvību

(2012/C 136 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās Parlamenta rezolūcijas, sevišķi 2007. gada 15. novembra rezolūciju par bīstamiem notikumiem, kas apdraud kristiešu un citu ticīgo kopienu pastāvēšanu ⁽¹⁾, 2010. gada 21. janvāra rezolūciju par uzbrukumiem kristiešu kopienu pārstāvjiem ⁽²⁾, 2010. gada 6. maija rezolūciju par nežēlīgiem slaktiņiem Džosā, Nigērijā ⁽³⁾, 2010. gada 20. maija rezolūciju par reliģijas brīvību Pakistānā ⁽⁴⁾ un 2010. gada 25. novembra rezolūciju par Irāku, jo īpaši nāvēssoda piespriešanu (sevišķi *Tariq Aziz* lietā) un uzbrukumiem kristiešu kopienām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā gada ziņojumus par cilvēktiesību stāvokli pasaulē un jo īpaši 2010. gada 16. decembra rezolūciju par gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē 2009. gadā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemtās Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantu,
- ņemot vērā 1966. gadā pieņemtā Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 18. pantu,
- ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā ANO īpašās referentes reliģiju vai pārliecības brīvības jautājumos ziņojumus, un jo īpaši 2009. gada 29. decembra, 2010. gada 16. februāra un 2010. gada 29. jūlijā ziņojumu,
- ņemot vērā 1950. gada Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 9. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 17. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* preses sekretāra paziņojumu pēc uzbrukuma Koptu baznīcas locekļiem Aleksandrijā, Ēģiptē 2011. gada 1. janvārī,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* paziņojumu par sprādzienu, kurā bojā gāja cilvēki Ēģiptes baznīcā 2011. gada 1. janvārī,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 474. lpp.

⁽²⁾ OV C 305 E, 11.11.2010., 7. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0157.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0194.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0448.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0489.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- A. tā kā Eiropas Savienība vairākkārt ir paudusi apņemšanos aizstāvēt reliģijas, apziņas un domas brīvību un uzsvērusi, ka valdībām ir pienākums nodrošināt šo brīvību ievērošanu visā pasaulē; tā kā attiecības ar trešām valstīm Eiropas Savienība veido uz cilvēktiesību, demokrātijas un pilsonisko brīvību izaugsmes vispārējā pamata, kas noteikts ES un trešo valstu nolīgumu demokrātijas klauzulā;
- B. tā kā saskaņā ar Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 18. pantu katram cilvēkam ir tiesības uz domu, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību; tā kā šīs tiesības nozīmē arī brīvību sekot reliģijai vai pārliecībai, vai pieņemt reliģiju vai pārliecību pēc savas izvēles un brīvību nodoties savai reliģijai vai pārliecībai tiklab vienatnē, kā arī kopā ar citiem, publiski vai privāti piekopjot kultu, izpildot reliģiskas un rituālas ceremonijas un sludinot mācību;
- C. tā kā domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvība attiecas gan uz reliģiju sekotājiem, gan arī uz ateistiem, agnostiķiem un cilvēkiem bez konkrētas pārliecības;
- D. tā kā 2010. gadā ir notikuši vairāki uzbrukumi kristiešu kopienām visā pasaulē un bijuši vairāki tiesas procesi un gadījumi, kad piespriests nāvessods par zaimošanu, bieži vien sievietēm; tā kā pēdējo gadu statistikas dati par reliģiskās pārliecības brīvību liecina, ka lielākā daļa reliģiskās pārliecības dēļ pastrādātas vardarbības aktu ir vērsti pret kristiešiem, kā norādīts organizācijas "Aid to the Church in Need" 2009. gada ziņojumā par reliģiskās pārliecības brīvību pasaulē; tā kā dažos gadījumos kristiešu kopienas ir nostādītas tādā situācijā, kas apdraud to turpmāko pastāvēšanu, un, ja tās pazustu, tas katrā konkrētajā valstī nozīmētu būtisku reliģiskā mantojuma zaudējumu;
- E. tā kā 2011. gada 11. janvārī Nigērijā zvērīgos uzbrukumos kristiešu kopienai jau atkal bojā gāja nevainīgi cilvēki; tā kā 2010. gada 24. decembrī notika uzbrukumi vairākām baznīcām Maiduguri, bet 2010. gada 25. decembrī — vairāki bumbu sprādzieni Nigērijas pilsētā Džosā, kuru rezultātā tika nogalināti 38 civiliedzīvotāji un vairāki desmiti ievainoti; tā kā 2010. gada 21. decembrī Turu ciematā Nigērija ar zobeniem un mačētēm bruņoti vīri uzbruka vietējo kristiešu grupai, nogalinot trīs un ievainojot divus; tā kā 2010. gada 3. decembrī Džosas pilsētā Nigērija, tika atrasti septiņu kristiešu, tostarp sieviešu un bērnu liķi, un vēl četri uzbrukumā tika ievainoti;
- F. tā kā Pendžabas gubernatora *Salman Taseer* noslepkavošana 2011. gada 4. janvārī, kā arī *Asia Noreen* lieta Pakistānā izraisīja starptautiskās sabiedrības protestus;
- G. tā kā Aleksandrijā 2011. gada 1. janvāra terora aktā pret koptu kristiešiem dzīvību zaudēja un tika ievainoti nevainīgi civiliedzīvotāji;
- H. tā kā 2010. gada 25. decembrī kāds priesteris un 9 gadus veca meitenīte un vēl 9 cilvēki tika ievainoti, kad Ziemassvētku dienā Sulu pilsētā (Filipīnas) kapelā tika detonēts spridzeklis;
- I. tā kā 2010. gada 25. decembrī Kipras ziemeļu daļas Rizokarpaso ciemā un Aia Triada ciemā, piemērojot spēku tika pārtraukti Ziemassvētku dievkalpojumi;
- J. tā kā 2010. gada 30. decembrī džihāda teroristi, vērstoties pret asīriešu kristiešu ģimenēm, Bagdādē Irākā, kristiešu mājās sarīkoja koordinētus sprādzienus, kuru rezultātā vismaz divi cilvēki gāja bojā, bet 14 tika ievainoti; tā kā 2010. gada 27. decembrī *Dujail*, Irākā ceļmalā novietots spridzeklis nogalināja kādu asīriešu kristiešu sievieti un ievainoja viņas vīru; tā kā 2010. gada 22. novembrī Mosulā tika nogalināti divi irākieši — kristieši; tā kā Bagdādē 2010. gada 10. novembrī notika virkne uzbrukumu, kas bija vērsti pret kristiešiem, un šajos uzbrukumos tika nogalināti nevainīgi cilvēki; tā kā 2010. gada 1. novembrī notika slaktiņš sīriešu katoļu Mūsu Pestītājas Dievmātes baznīcā Bagdādē, kurā gāja bojā 52 cilvēki, tostarp sievietes un bērni;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- K. tā kā Irānas valdība ir izvērsusi kampaņu pret kristiešiem Islāma Republikā, pagājušā mēnesī apcietinot vairāk nekā 1000 cilvēku, piespiežot daudzus bēgt no valsts, vai paliekot viņiem draud apsūdzības kriminālnoziedzumos un iespējams — nāvessods;
- L. tā kā arī Vjetnamā tiek bargi apspiesta Katoļu baznīcas darbība, kā arī citas reliģiskās kopienas, kā to skaidri parāda Vjetnamas kalnu iedzīvotāju kopienu smagā situācija; tā kā tomēr, var atzinīgi vērtēt Vjetnamas režīma attieksmes uzlabošanu, jo Tēvs *Nguyen Van Ly* tika atbrīvots no apcietinājuma;
- M. tā kā šie vardarbīgie islāmistu ekstrēmistu uzbrukumi ir arī uzbrukumi attiecīgajās valstīs pastāvošajai iekārtai, jo to mērķis ir izraisīt nemierus un sākt pilsoņu karu starp dažādām reliģiskajām grupām;
- N. tā kā arī Eiropa, tāpat kā citas pasaules daļas, nav brīva no reliģiskās pārliecības brīvības pārkāpumiem un uzbrukumiem reliģiskajām minoritātēm viņu pārliecības dēļ, kā arī no diskriminācijas reliģisku motīvu dēļ;
- O. tā kā starpkopienų dialogs ir būtiski svarīgs miera un savstarpējas sapratnes veicināšanai starp tautām;
1. nosoda nesenos uzbrukumus kristiešu kopienām vairākās valstīs un pauž solidaritāti ar cietušo ģimenēm; pauž nopietnas bažas par to, ka aizvien pieaug neiecietība un represijas pret kristiešu kopienām, un tās tiek pakļautas nežēlīgiem uzbrukumiem, jo īpaši Āfrikas, Āzijas un Tuvo Austrumu valstīs;
 2. atzinīgi vērtē varas iestāžu centienus noskaidrot šo pret kristiešu kopienām vērstu uzbrukumu autorus un īstenotājus; mudina valdības nodrošināt, ka šo noziegumu izdarītāji un visas personas, kas ir atbildīgas par šiem uzbrukumiem, kā arī citiem pret kristiešiem un citām reliģiskām un mazākuma grupām īstenotiem vardarbības aktiem, tiek sauktas pie atbildības un tiesātas taisnīgā tiesas procesā;
 3. asi nosoda visus vardarbības aktus pret kristiešiem un citām reliģiskām kopienām, kā arī visa veida uz reliģiju vai pārliecību balstītu diskrimināciju un neiecietību, kas vēsta pret reliģioziem cilvēkiem un tā sauktajiem "atkritējiem", kā arī neticīgajiem; atkārtoti uzsver, ka tiesības uz domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību ir viena no cilvēka pamattiesībām;
 4. ir nobažījies par to, ka pēdējos gados kristieši masveidā izceļojuši no vairākām valstīm, jo īpaši no Tuvo Austrumu valstīm;
 5. pauž bažas par to, ka Pakistānas likums par zaimošanu, pret kuru publiski iebilda bijušais gubernators *Salman Taseer*, joprojām tiek piemērots, lai vajātu reliģiskās konfesijas, tostarp kristiešus, piemēram, piespiežot nāvessodu piecu bērnu mātei kristietei *Asia Noreen*, un ka gubernatora *Salman Taseer* slepkavu liela Pakistānas sabiedrības daļa uzskata par varoni;
 6. atzinīgi vērtē Ēģiptes sabiedrības reakciju, kas asi nosodīja terora aktu un uzreiz saprata, ka uzbrukums bija sarīkots, lai grautu Ēģiptes sabiedrībā dziļi iesakņojusās tradicionālās saites starp kristiešiem un musulmaņiem; atzinīgi vērtē koptu kristiešu un musulmaņu kopīgās demonstrācijas Ēģiptē, protestējot pret notikušo uzbrukumu; atzinīgi vērtē arī to, ka uzbrukumu publiski nosodījis Ēģiptes prezidents Hosni Mubaraks, *Al-Azhar* šeihs un Ēģiptes lielmuftijs *Dr. Ali Gomaa*;
 7. nosoda Turcijas varas iestāžu rīcību, ar spēku pārtraucot Ziemassvētku dievkalpojumu, ko Ziemassvētku dienā svinēja Kipras ziemeļu daļā palikušie 300 kristieši;
 8. pauž visdziļākās bažas par to, ka vairākās vietās pasaulē terorisma aktu pastrādātāji saviem mērķiem ļaunprātīgi izmanto reliģiju; nosoda reliģijas kā instrumenta izmantošanu dažādos politiskos konfliktos;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

9. mudina varas iestādes valstīs, kurās notiek satraucoši daudz pret reliģiskajām konfesijām vērstu uzbrukumus, uzņemties atbildību, nodrošinot iespēju brīvi un neslēpti praktizēt savu reliģiju visām reliģiskajām konfesijām, intensīvāk strādāt, nodrošinot savās valstīs reliģiskajām konfesijām ticamu un efektīvu aizsardzību, un garantēt valstī reliģisko konfesiju locekļiem personas drošību un fizisko neaizskaramību, tā pildot saistības, ko attiecīgās valstis ir uzņēmušās starptautiskā mērogā;
10. vēlreiz atkārtoti uzsver, ka cilvēktiesību un pilsonisko brīvību, tostarp reliģijas vai pārliecības brīvības ievērošana ir Eiropas Savienības pamatprincipi un mērķi, un tas ir kopīgs pamats attiecībās ar trešām valstīm;
11. aicina Padomi, Komisiju un Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos / Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci nolīgumos un sadarbībā ar trešām valstīm, kā arī ziņojumos par cilvēktiesībām īpašu uzmanību veltīt reliģijas vai pārliecības brīvības jautājumiem un reliģisko kopienu, tostarp kristiešu stāvoklim;
12. aicina Ārlietu padomē 2011. gada 31. janvārī apspriest jautājumu par kristiešu vajāšanu un reliģijas vai pārliecības brīvības ievērošanu, šo apspriežu gaitā vajadzētu nonākt pie konkrētiem rezultātiem, jo īpaši attiecībā uz instrumentiem, kurus varētu izmantot, lai sniegtu drošību un aizsardzību apdraudētām reliģiskajām kristiešu kopienām, neatkarīgi no tā, kurā vietā pasaulē tās atrastos;
13. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos / Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci steidzami izstrādāt ES stratēģiju, kas nodrošinātu, ka tiek ievērotas cilvēka tiesības uz reliģiskās pārliecības brīvību, stratēģijā iekļaujot pasākumu kopumu, kuri vērsti pret tām valstīm, kas apzināti nenodrošina reliģisko denomināciju aizsardzību;
14. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, ņemot vērā pēdējā laika notikumus un arvien pieaugošo nepieciešamību analizēt un izprast kultūras attīstību un ar reliģiju saistītās tendences starptautiskajās attiecībās un mūsdienu sabiedrībā, izveidot Eiropas Ārējās darbības dienesta Cilvēktiesību direktorātā pastāvīgu kapacitāti, lai uzraudzītu sabiedrību un valdību praktizētus ierobežojumus reliģiskās pārliecības brīvībai un līdzīgām tiesībām, un regulāri ziņot Parlamentam par šo jautājumu;
15. aicina Padomi, Komisiju un Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos / Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Parlamentu gada ziņojumā par cilvēktiesību stāvokli iekļaut nodaļu par reliģiskās pārliecības brīvību;
16. mudina ES iestādes pildīt pienākumu saskaņā ar LESD 17. pantu un uzturēt atvērtu, pārredzamu, kā arī regulāru dialogu ar baznīcām un reliģijām, filozofiskām un nekonfesionālām organizācijām, lai tādējādi nodrošinātu, ka jautājums par kristiešu un citu reliģisko kopienu vajāšanu ir prioritārs jautājums, kas tiek sistemātiski apspriests;
17. aicina Eiropas reliģisko kopienu vadītājus nosodīt uzbrukumus kristiešu kopienām un citu reliģisko pārliecību grupām, pamatojoties uz to, ka cieņa pienākas ikvienai denominācijai;
18. atkārtoti pauž savu atbalstu visām iniciatīvām, kuru mērķis ir veicināt dialogu un savstarpējo cieņu starp reliģiskajām un citām kopienām; aicina visas reliģiskās struktūras veicināt toleranci un uzņemties iniciatīvu, lai nepieļautu naida kurināšanu, vardarbību un ekstrēmistu radikālisma pieaugumu;
19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos/Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ēģiptes parlamentam un valdībai, Irānas parlamentam un valdībai, Irākas parlamentam un valdībai, Nigērijas parlamentam un valdībai, Pakistānas parlamentam un valdībai, Filipīnu parlamentam un valdībai, Vjetnamas parlamentam un valdībai, kā arī Islāma konferences organizācijai.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

Stāvoklis Baltkrievijā

P7_TA(2011)0022

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par stāvokli Baltkrievijā

(2012/C 136 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Baltkrievijā, jo īpaši 2009. gada 17. decembra rezolūciju par Baltkrieviju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/639/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret dažām Baltkrievijas amatpersonām ⁽²⁾, ar kuru līdz 2011. gada 31. oktobrim pagarina gan ierobežojošos pasākumus, gan dažu ierobežojumu apturēšanu,
 - ņemot vērā 2010. gada 25. oktobrī pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus,
 - ņemot vērā EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (EDSO/DICB) un EDSO Parlamentārās asamblejas (EDSO PA) 2010. gada 20. decembra paziņojumu par sākotnējiem atzinumiem un secinājumiem saistībā ar prezidenta vēlēšanām Baltkrievijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtajā deklarācijā atkārtoti apstiprinātas saistības, tostarp Baltkrievijas saistības, ievērot starptautiskās tiesības un pamatvērtības, kas ietver demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu;
- B. tā kā Padome 2010. gada 25. oktobrī "aicināja Baltkrievijas iestādes nodrošināt, ka (prezidenta) vēlēšanas norit saskaņā ar starptautiskajām demokrātisku vēlēšanu normām un standartiem un tiek izpildītas Baltkrievijas saistības pret EDSO un ANO";
- C. tā kā Baltkrievija apņēmas apsvērt EDSO un tā Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (DICB) ieteikumus par uzlabojumiem valsts vēlēšanu likumā, lai nodrošinātu tā atbilstību starptautiskajiem standartiem attiecībā uz demokrātiskām vēlēšanām, kā arī apņēmas apspriesties ar EDSO par ierosinātajiem grozījumiem; tā kā Baltkrievijas Nacionālā asambleja ir apstiprinājusi Vēlēšanu kodeksa reformu, iepriekš neapspriežoties ar EDSO;
- D. tā kā Padome "atkārtoti apliecināja gatavību padziļināt attiecības ar Baltkrieviju atkarībā no tās sasniegumiem virzībā uz demokrātiju, cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu, kā arī Padome apliecināja gatavību palīdzēt valstij šo mērķu sasniegšanā. Ja Baltkrievijā minētajās jomās tiks konstatēts progress, Padome ir gatava veikt pasākumus, ar kuriem atjaunināt līgumattiecības ar Baltkrieviju";
- E. tā kā Padome, izvērtējot notikumus Baltkrievijā, nolēma attiecināt ierobežojošos pasākumus pret atsevišķām Baltkrievijas amatpersonām, bet atcelt ceļošanas ierobežojumus uz ES, — abos gadījumos līdz 2011. gada 31. oktobrim;
- F. tā kā, pamatojoties uz EDSO PA un EDSO/DICB paziņojumu par sākotnējiem atzinumiem un secinājumiem par prezidenta vēlēšanām Baltkrievijā, nelieli uzlabojumi tika veikti, gatavojoties vēlēšanām, tomēr šos uzlabojumus aizēnoja nopietnie pārkāpumi vēlēšanu dienā, kā arī vardarbība, kas norisinājās 2010. gada 19. decembra naktī;

⁽¹⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 280, 26.10.2010., 18. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- G. tā kā par dalību Minskā 2010. gada 19. decembrī notikušajā demonstrācijā tika aizturētas vairāk nekā 700 personas, no kurām lielākā daļa tika atbrīvota, piespriežot nelielus administratīvos sodus, savukārt pret 24 opozīcijas aktīvistiem un žurnālistiem, tostarp 6 prezidenta amata kandidātiem ir izvirzītas apsūdzības par “masu nekārtību rīkošanu”, kā arī par vardarbīgiem uzbrukumiem un bruņotu pretošanos, un tā rezultātā viņiem varētu tikt piespriests sods ar brīvības atņemšanu līdz pat 15 gadiem; tā kā drīz varētu tikt izvirzītas apsūdzības vēl pret 14 personām;
- H. tā kā policijas uzbrukumu 2010. gada 19. decembra demonstrācijai un turpmākos tiesībaizsardzības iestāžu veiktos pasākumus pret demokrātisko opozīciju, neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem nosodīja Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, ES augstā pārstāve un ANO ģenerālsēkretārs,
- I. tā kā advokātus, kas pārstāv protestētājus, politiskās opozīcijas pārstāvjus vai viņu ģimenes, apdraud iespēja zaudēt licenci vai tiesības praktizēt,
1. uzskata, ka, pamatojoties uz EDSO PA un EDSO/DICB sākotnējo secinājumu atzinumiem, 2010. gada 19. decembra prezidenta vēlēšanas neatbilda starptautiskajiem standartiem par brīvām, taisnīgām un pārredzamām vēlēšanām; uzskata, ka šis balsojums ir kārtējā zaudētā iespēja nodrošināt Baltkrievijā pāreju uz demokrātiju, un, ņemot vērā daudzos nopietnos pārkāpumus, par kuriem ziņoja EDSO/DICB, aicina rīkot jaunas vēlēšanas, kas atbilstu EDSO standartiem par brīvām un demokrātiskām vēlēšanām;
 2. nosoda policijas un KGB dienestu pielietoto brutālo spēku pret protestantiem vēlēšanu dienā un jo īpaši pauž sašutumu par brutālo uzbrukumu *U. Niakliayeu*, norādot, ka abi minētie uzbrukumi ir rupjš tādu demokrātisko pamatprincipu pārkāpums kā pulcēšanās brīvība un vārda brīvība, kā arī cilvēktiesības, turklāt pauž bažas par Baltkrievijas iestāžu mēģinājumiem nodot valsts aizgādībā *Danil Sannikov*, prezidenta amata kandidāta *Andrei Sannikov* un pētnieciskās žurnālistikas reportieres *Irina Khalip* trīsgadīgo dēlu, kura abi vecāki kopš 2010. gada 19. decembra vēlēšanām atrodas cietumā; ir jo īpaši nobažījies par *Mikalay Statkevich* veselības stāvokli, kurš jau 31. dienu turpina badastreiku;
 3. stingri nosoda to, ka tika arestēti un aizturēti miermīlīgi protestētāji, liela daļa prezidenta amata kandidātu (piemēram, *Uladzimir Niakliayeu*, *Andrei Sannikov*, *Mikalay Statkevich* un *Aleksey Michalevich*), demokrātiskās opozīcijas vadītāji (piemēram, *Pavel Sevyarynets*, *Anatoly Lebedko*), kā arī daudzi pilsoniskās sabiedrības aktīvistu, žurnālistu, skolotāju un studentu, kuriem draud brīvības atņemšana uz laiku līdz 15 gadiem; aicina EDSO aizgādībā veikt neatkarīgu un objektīvu starptautisko izmeklēšanu par šiem notikumiem; prasa nekavējoties atcelt apsūdzības, kas izvirzītas politisku iemeslu dēļ;
 4. nosoda represijas un mudina Baltkrievijas iestādes nekavējoties pārtraukt jebkāda veida pret pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem vērstu vajāšanu, iebiedēšanu vai draudus, tostarp reidus, pārmeklēšanu un materiālu konfiscēšanu privātajos mājokļos, neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu telpās un pilsoniskās sabiedrības organizāciju birojos, kā arī pārtraukt izslēgšanu no universitātēm un atlaišanu no darba;
 5. prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus vēlēšanu dienā un pēc tās aizturētos, tostarp tādas personas, kuras organizācija “*Amnesty International*” atzinusi par ieslodzītām pārliecības dēļ; aicina Baltkrievijas iestādes nodrošināt apcietinātajiem neierobežotu saziņu ar radniekiem un juridiskās palīdzības un medicīniskās aprūpes pieejamību;
 6. pauž nožēlu, ka Baltkrievijas iestādes ir pieņēmušas lēmumu par EDSO biroja darbības izbeigšanu Baltkrievijā, un aicina Baltkrievijas iestādes atcelt šo lēmumu;
 7. nosoda vairāku galveno tīmekļa vietņu bloķēšanu Baltkrievijā vēlēšanu dienā, tostarp tīklošanas kanālu un opozīcijas tīmekļa vietņu slēgšanu; uzsver, ka pašreizējā plašsaziņas līdzekļu legalizācija Baltkrievijā neatbilst starptautiskajiem standartiem un tāpēc aicina Baltkrievijas iestādes šo procesu pārskatīt un izdarīt tajā izmaiņas;
 8. aicina Padomi, Komisiju un ES augsto pārstāvi pārskatīt ES politiku attiecībā uz Baltkrieviju, tostarp apsvērt iespēju piemērot mērķtiecīgas ekonomiskās sankcijas un pārtraukt jebkādu makrofinansālu palīdzību, ko sniedz, izmantojot SVF aizdevumus, kā arī pārtraukt EIB aizdevumu darījumus un ERAB

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

programmas; uzsver, ka EKP virziens un dalībvalstu palīdzība Baltkrievijai ir jāpārorientē, lai nodrošinātu pienācīgu atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai; atkārtoti norāda, cik nozīmīga ir Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta efektīva izmantošana;

9. aicina Komisiju, izmantojot visus finansiālos un politiskos līdzekļus, atbalstīt Baltkrievijas pilsoniskās sabiedrības, neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu (tostarp televīzijas kanāla "Belsat", Eiropas radiostacijas Baltkrievijā, radiostacijas "Rača" un citu raidstaciju) un nevalstisko organizāciju centienus veicināt Baltkrievijā demokrātijai un pretoties pastāvošajam režīmam; atbalsta Baltkrievijas opozīcijas prasību palielināt finansiālo atbalstu Baltkrievijas opozīcijas un pilsoniskās sabiedrības pārstāvībai Briselē; uzskata, ka ir jāpaaugstina un jāveicina Baltkrievijas nevalstisko organizāciju attiecības ar starptautisko nevalstisko organizāciju kopienu; vienlaikus aicina Komisiju apturēt pašreizējo sadarbību un nesniegt palīdzību tiem Baltkrievijas plašsaziņas līdzekļiem, kas ir valsts īpašumā; vienlaikus Komisijai būtu jāfinansē atkārtota *Uladzimir Njakliaye* dzejas grāmatu, ko nesēn konfiscējušas un sadedzinājušas Baltkrievijas varas iestādes, izdošana un izplatīšana;

10. aicina Eiropas Komisiju izstrādāt to nevalstisko organizāciju reģistrēšanas mehānismu, kurām politisku motīvu dēļ atteikta reģistrācija Baltkrievijā un kuras ar šā mehānisma starpniecību varēs piekļūt ES programmām;

11. mudina Komisiju turpināt sniegt un palielināt finansiālo atbalstu Eiropas Humanitāro zinātņu universitātei (EHU), kas atrodas Viļņā (Lietuvā), lai palielinātu stipendiju skaitu Baltkrievijas studentiem, kuri ir tikuši represēti par viņu pilsoniskajām aktivitātēm un izslēgti no universitātēm, un lai atbalstītu līdzekļu devēju konferenci "Solidarizācija ar Baltkrieviju" Varšavā (2011. gada 2. februārī) un tai sekojošo konferenci Viļņā (2011. gada 3. un 4. februārī);

12. aicina Padomi, Komisiju un ES augsto pārstāvi nekavējoties atjaunot vīzu aizlieguma piemērošanu Baltkrievijas augsta ranga amatpersonām, attiecinot šo aizliegumu arī uz valsts ierēdņiem, tiesu iestāžu amatpersonām un par drošību atbildīgajām amatpersonām, kuras var uzskatīt par atbildīgām par manipulēšanu ar vēlēšanu rezultātiem un brutālajām represijām un arestiem, kas notika pēc vēlēšanām, kā arī iesaldēt viņu līdzekļus; norāda, ka sankcijām būtu jāpaliek spēkā vismaz tik ilgi, kamēr netiks atbrīvoti visi politiešlodzītie un apcietinātie un kamēr netiks atsauktas pret viņiem izvirzītās apsūdzības; atzinīgi vērtē Polijas valdības labo piemēru, piemērojot Minskas režīma atbalstītājiem ieceroto ierobežojumus un vienlaikus vienkāršojot Baltkrievijas iedzīvotāju iekļuvi Eiropas Savienībā;

13. aicina Padomi apsvērt iespēju pārtraukt Baltkrievijas dalību Austrumu partnerības pasākumos ne vēlāk kā Budapeštas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē, ja netiks saņemts pieņemams skaidrojums par stāvokli Baltkrievijā un panāktas tā būtiskas izmaiņas; šī dalības pārtraukšana neattiecas uz nevalstiskajām organizācijām un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem;

14. aicina Komisiju un Padomi intensīvāk risināt sarunas par direktīvām saistībā ar atpakaļuzņemšanas nolīgumiem un vīzu režīma atvieglošanu, paredzot pieņemamu maksu par vīzu izsniegšanu, tādējādi sekmējot cilvēku kontaktus;

15. vēlas, lai ES dalībvalstis nevājinātu ES rīcību, izmantojot tādas divpusējas iniciatīvas ar Baltkrievijas režīmu, kuras apdraud uzticību Eiropas ārpolitikai un tās efektivitāti;

16. pauž viedokli, ka sporta sacīkstes, piemēram, 2014. gada pasaules čempionātu hokejā, Baltkrievijā rīkot nedrīkst, kamēr valstī nav atbrīvoti politiešlodzītie;

17. pauž nožēlu par Krievijas Federācijas nostāju, ka notikušās vēlēšanas un represijas jāuzskata par valsts iekšējo lietu; iesaka Eiropas Komisijai sākt dialogu, apspriedes un politisku saskaņošanu ar Baltkrievijas kaimiņvalstīm ārpus ES, kurām jau vēsturiski ir izveidojušās īpašas attiecības ar šo valsti un kuras ir arī ES partneri, proti, ar Krieviju un Ukrainu, lai maksimāli palielinātu ES politikas efektivitāti attiecībā uz Baltkrieviju, un sadarboties, lai pasākumus, ko īsteno, vērstos pret demokrātisko deficītu un cilvēktiesību pārkāpumiem Baltkrievijā, pienācīgi līdzsvarotu ar nepieciešamību novērst šīs valsts starptautisko izolāciju;

18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ES augstajai pārstāvei, ES dalībvalstu valdībām, Baltkrievijas prezidentam, valdībai un parlamentam, Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai un EDSO Parlamentārajai asamblejai.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

2009. gada ziņojums par konkurences politiku

P7_TA(2011)0023

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par 2009. gada ziņojumu par konkurences politiku (2010/2137(INI))

(2012/C 136 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par 2009. gada ziņojumu par konkurences politiku (COM(2010)0282) un Komisijas dienestu darba dokumentu, kas pievienots Komisijas 2009. gada ziņojumam par konkurences politiku (SEC(2010)0666),
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. oktobra paziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošana pasākumiem, kas veikti attiecībā uz finanšu iestādēm saistībā ar pašreizējo globālo finanšu krīzi ⁽³⁾ (banku darbības paziņojums),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. decembra paziņojumu par Finanšu iestāžu rekapitalizāciju pašreizējās finanšu krīzes apstākļos — atbalsta ierobežošana līdz nepieciešamajam minimumam un aizsardzības līdzekļi pret pārmērīgiem konkurences traucējumiem ⁽⁴⁾ (rekapitalizācijas paziņojums),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 25. februāra paziņojumu par samazinātas vērtības aktīviem piemērojamo režīmu Kopienas banku nozarē ⁽⁵⁾ (samazinātas vērtības aktīvu paziņojums),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. jūlija paziņojumu par finanšu nozares dzīvotspējas atjaunošanu un tās pārstrukturēšanas pasākumu novērtējumu pašreizējās krīzes apstākļos atbilstīgi valsts atbalsta noteikumiem ⁽⁶⁾ (pārstrukturēšanas paziņojums) (šie četri paziņojumi turpmāk tekstā minēti kā “četri paziņojumi attiecībā uz finanšu nozari”),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. decembra paziņojumu par valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēmu, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos ⁽⁷⁾ (pagaidu shēma),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 9. februāra paziņojumu “Norādījumi par Komisijas prioritātēm, piemērojot EK līguma 82. pantu dominējošu uzņēmumu ļaunprātīgai, izslēdzošai rīcībai” ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 270, 25.10.2008., 8. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 10, 15.1.2009., 2. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 72, 26.3.2009., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 195, 19.8.2009., 9. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 16, 22.1.2009., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 45, 24.2.2009., 7. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- ņemot vērā Komisijas Paraugprakses kodeksu par valsts atbalsta pārbaudes procedūru izpildi ⁽¹⁾, Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru dažu valsts atbalsta veidu izskatīšanai ⁽²⁾ un Komisijas paziņojumu par valsts atbalsta tiesību normu piemērošanu valstu tiesās ⁽³⁾ (vienkāršošanas tiesību aktu pakete),
 - ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā valsts atbalsta progresa ziņojuma 2009. gada pavasarī, 2009. gada rudenī un 2010. gada pavasarī atjauninātās redakcijas — attiecīgi (COM(2009)0164), (COM(2009)0661) un (COM(2010)0255),
 - ņemot vērā 2009. gada 10. marta rezolūciju par ziņojumiem par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā ⁽⁵⁾ un 2010. gada 9. marta rezolūciju par 2008. gada ziņojumu par konkurences politiku ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūciju par pārtikas cenām Eiropā ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 19. februāra deklarāciju par izpēti saistībā ar Eiropas Savienības tirgū darbojošos lielveikalu ļaunprātīgu varas izmantošanu un tās novēršanu ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0374/2010),
- A. tā kā pēdējo divu gadu finanšu un ekonomikas krīzes radīto ārkārtējo apstākļu dēļ bija jāveic ārkārtas pasākumi; tā kā Komisijas centieni palīdzēja stabilizēt finanšu tirgus, vienlaikus aizsargājot vienotā tirgus integritāti;
- B. tā kā — lai tirgi labi darbotos, krīzes apstākļos ir svarīgi nodrošināt finanšu stabilitāti, atjaunot kredīta plūsmas un reformēt finanšu sistēmu un tā kā konkurences noteikumi tādēļ būtu jāpiemēro elastīgi, bet stingri;
- C. tā kā protekcionisms un konkurences noteikumu izpildes nodrošināšanas trūkums tikai vēl vairāk padziļinātu un paildzinātu šo krīzi;
- D. tā kā konkurences politika ir būtiski svarīgs instruments dinamiska, efektīva un novatoriska ES iekšējā tirgus un tās pasaules līmeņa konkurētspējas nodrošināšanai un finanšu krīzes pārvarēšanai;
- E. tā kā augošais budžeta deficīts un lielais valsts parāds daudzās dalībvalstīs var palēnināt ekonomikas atveseļošanu un izaugsmi nākamajos gados;
- F. tā kā dalībvalstu valdības, reaģējot uz finanšu krīzi, ir piešķirušas lielas valsts atbalsta summas, piemēram, garantiju shēmu un rekapitalizācijas shēmu veidā un kā finansiālu atbalstu banku līdzekļu likviditātes nodrošināšanai; tā kā šie pasākumi bankām ir radījuši būtisku finansējuma avotu un kalpojuši par apdrošinājumu pret riskiem, kas parasti apdraud finanšu nozari;
- G. tā kā empīriskas analīzes liek domāt, ka dalībvalstu valdību garantijas ir radījušas dažādas sekas un izkropļojumus, piemēram, privāto obligāciju izplatīšanas samazināšanos, kas jāņem vērā, apsverot valsts atbalsta paplašināšanu vai ārkārtas noteikumu spēkā esamības laikposma pagarināšanu;

⁽¹⁾ OV C 136, 16.6.2009., 13. lpp.

⁽²⁾ OV C 136, 16.6.2009., 3. lpp.

⁽³⁾ OV C 85, 9.4.2009., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 82, 1.4.2008., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 43. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 16. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 180. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 23. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- H. tā kā nodokļu pārvaldība ir svarīgs faktors konkurencei labvēlīgu apstākļu saglabāšanā un iekšējā tirgus darbības uzlabošanā;
- I. tā kā joprojām ir vērojama nepilnīga konkurence enerģētikas sektorā, lauksaimniecības preču ražošanā u.c. sektoros;
- J. tā kā sekmīga MVU attīstība brīvas konkurences apstākļos ir viens no svarīgākajiem priekšnoteikumiem efektīvai finanšu krīzes pārvarēšanai,

Vispārīgi apsvērumi

1. Atzinīgi vērtē 2009. gada ziņojumu par konkurences politiku;
2. pauž gandarījumu par Komisijas ātro reakciju uz krīzi; pauž atzinību Komisijai par to, ka tā ārkārtas apstākļos efektīvi izmantojusi konkurences politikas pasākumus;
3. turpina atbalstīt aktīvāku Parlamenta lomu konkurences politikas pielāgošanā, paredzot tam līdzvērtīgu lomu likumdošanā; prasa to regulāri informēt par jebkādam iniciatīvām šajā jomā;
4. atkārtoti aicina Komisiju kā vienīgo ES līmenī konkurences jomā kompetento iestādi sniegt Parlamentam detalizētu ikgadēju ziņojumu par pasākumiem, kas veikti, ņemot vērā Parlamenta ieteikumus, un skaidrot visas atkāpes no Parlamenta ieteikumiem; norāda, ka Komisijas atbilde uz Parlamenta 2008. gada ziņojumu par konkurenci ir tikai veikto darbību kopsavilkums un nesniedz nekādu ieskatu par attiecīgo pasākumu efektivitāti;
5. uzsver, ka ES konkurences politika, kas pamatojas uz tādiem principiem kā atvērts tirgus un līdzvērtīgi konkurences apstākļi visās nozarēs, ir veiksmīgas iekšējā tirgus darbības stūrakmens un priekšnoteikums ilgtermiņam, uz zināšanām balstītu darbavietu izveidei;
6. uzsver prasību ievērot konsekvenci visās ES politikas jomās un prioritātes, kas noteiktas ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā 2020. gadam; akcentē, ka šī prasība ir īpaši svarīga attiecībā uz konkurences politiku;
7. uzsver vispārējās nozīmes pakalpojumu svarīgumu sabiedrības pamatvajadzību apmierināšanā; prasa Komisijai, noslēdzot darbu pie ES konkurences noteikumu piemērošanas vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem, ņemt vērā Lisabonas līgumā paredzēto satvaru un aktīvi iesaistīt Parlamentu darbībās, ko tā veiks, ņemot vērā atklāto apspriešanos par valsts atbalsta noteikumiem attiecībā uz vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem;
8. uzsver, ka ir jāgatavo skaidri konkurences noteikumi, kas būtu noderīgi MVU;
9. norāda, ka MVU ir jo īpaši liela nozīme visā Eiropas ekonomikā; turklāt uzsver MVU lielo jaunrades potenciālu un atgādina par Komisijai izteikto lūgumu ietvert īpašu sadaļu, kurā uzmanība tiktu pievērsta taisnīgiem un nediskriminējošiem MVU konkurences noteikumiem;
10. aicina Komisiju novērtējumos un pētījumos, kas nepieciešami konkurences politikas pilnveidošanai, iesaistīt neatkarīgus un uzticamus ekspertus; mudina to publicēt šo novērtējumu un pētījumu rezultātus;
11. aicina Komisiju nodrošināt, ka ar turpmāko tiesību aktu iekšējā tirgus jomā palīdzību tiktu īstenots Līguma par Eiropas Savienības darbību 12. pants, kurā noteikts, ka "patērētāju tiesību aizsardzības prasības ņem vērā, nosakot un īstenojot pārējo Savienības politiku un darbības";
12. aicina Komisiju ikgadējā ziņojumā par konkurences politiku vairāk uzsvērt ieguvumus, kādus patērētājiem nodrošina konkurence;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

13. ar interesi iepazīnās ar ziņojumu par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 darbību, kuru Komisija iesniedza piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā, un — lai gan piekrīt, ka tas ir konkurences noteikumu atjaunināšanas un ES un dalībvalstu iestāžu darbības koordinācijas procesa viens no stūrakmeņiem, — norāda, ka nolūkā nodrošināt efektīvāku īstenošanu, ir jāpārvar uzskatu nesaskaņas attiecībā uz prioritāšu noteikšanu, svarīgiem konkurences politikas pilnveidošanas aspektiem un sadarbības sistēmu darbību;

14. uzsver nepieciešamību veidot sinerģijas starp konkurences politiku un patērētāju aizsardzības politiku, tajā skaitā izveidojot kolektīvās tiesiskās aizsardzības Eiropas modeli no konkurences tiesību pārkāpumiem cietušajām personām, kurš pamatots uz brīvprātīgas piedalīšanās principu un kura izveidē tiku ņemti vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcijā noteiktie kritēriji, kas paredz to, ka kompensāciju identificētajai personu grupai izmaksā tikai par faktiskajiem zaudējumiem; aicina Komisiju apsvērt veidus, kā šādu mehānismu varētu iekļaut pastāvošajās valstu tiesību sistēmās;

15. atgādina 2007. gada 25. aprīļa rezolūciju par Zaļo grāmatu: Zaudējumu atlīdzināšanas prasības par EK konkurences noteikumu pārkāpšanu ⁽¹⁾ un uzsver, ka šajā jomā vēl nepieņemtajā likumdošanas priekšlikumā vajadzētu iekļaut 2009. gada 26. marta rezolūcijas par Balto grāmatu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu saturu ⁽²⁾; uzsver — lai atvieglotu individuālu un kolektīvu prasību iesniegšanu nolūkā saņemt kompensāciju par zaudējumiem, kas radušies ES pretmonopola tiesību aktu noteikumu neievērošanas dēļ, Komisijai bez nevajadzīgas kavēšanās jāiesniedz attiecīgs likumdošanas priekšlikums; šādam tiesību aktam jābūt transversālam pēc būtības, tajā jāizvairās no Ziemeļamerikas sistēmas pārmērībām un tas ir jāpieņem, izmantojot parasto likumdošanas (koplēmuma) procedūru;

16. uzsver, ka tas ir atbalstījis Komisijas prasību 2011. gada budžetā piešķirt vairāk līdzekļu Komisijas personālam konkurences jomā; prasa to informēt par šo papildu līdzekļu izlietojumu; atgādina savu prasību pārdalīt pašreizējo Komisijas personālu to uzdevumu veikšanai, kas saistīti ar Komisijas pamatkompetencēm;

17. uzsver, ka veiksmīgas konkurences politikas īstenošana un iekšējā tirgus neierobežota darbība ir būtiski priekšnoteikumi ilgtspējīgai ekonomikas izaugsmei Eiropas Savienībā;

18. uzsver, ka pašreizējā fiskālās konsolidēšanas un ekonomikas ilgtspējīgas atveseļošanās panākšanas tendence dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai nodrošinātu vienlīdzīgākus fiskālos apstākļus;

19. uzskata, ka konkurences politikai vajadzētu sniegt ieguldījumu atklātu standartu un savietojamības veicināšanā un īstenošanā, lai novērstu to, ka tirgus dalībnieku mazākums tehnoloģiski norobežo patērētājus un klientus;

Pamatnodaļa. Konkurences politika un finanšu un ekonomikas krīze

20. atzinīgi vērtē pagaidu noteikumus valsts atbalsta jomā, kurus sagatavoja, reaģējot uz finanšu un ekonomikas krīzi, proti, četrus paziņojumus attiecībā uz finanšu nozari un pagaidu pamatnoteikumus, kas paredzēti pārējām nozarēm; norāda uz valsts atbalsta pagaidu pasākumu piemērošanas laikposma pagarināšanu par vēl vienu gadu;

21. pauž bažas, ka šo pasākumu, kas sākotnēji bija paredzēti kā pagaidu pasākumi, piemērošana galu galā varētu ielgt; uzsver nepieciešamību pēc iespējas drīzāk atcelt pagaidu pasākumus un atbrīvojumus, it īpaši autobūves nozarē; mudina Komisiju paskaidrot pakāpeniskas pārtraukšanas kritērijus, ko izmantos, lai lemtu par minēto pasākumu īstenošanas iespējamu pagarināšanu;

22. aicina Komisiju no jauna apsvērt, vai pašreizējais pagaidu satvars sniedz efektīvu ieguldījumu vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanā visā ES un vai šī satvara diskrecionāra piemērošana nodrošina optimālu iznākumu šajā jomā;

23. mudina Komisiju, ņemot vērā pašreizējā satvara piemērošanas jomu, pārredzamības pakāpi un dažādo uz šo satvaru balstīto pasākumu konsekvenci, sagatavot detalizētu to lēmumu novērtējumu, kuri pieņemti saistībā ar valsts atbalsta pagaidu pasākumu piemērošanu, reaģējot uz ekonomikas un finanšu krīzi, un pievienot šo novērtējumu nākamajam gada ziņojumam par konkurenci;

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 653. lpp.

⁽²⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 161. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

24. atkārtoti prasa Komisijai 2010. gadā publicēt visaptverošu ziņojumu par “zaļiem” ekonomikas atveseļošanās pasākumiem un vides aizsardzībai piešķirtā valsts atbalsta efektivitāti;
25. uzsver nepieciešamību atjaunot to finanšu iestāžu konkurētspēju, kuras neizmantoja pagaidu noteikumus par valsts atbalstu;
26. aicina Komisiju nodrošināt to, ka bankas saņemto valsts atbalstu atmaksā pēc iespējas drīz pēc finanšu sektora atveseļošanās, tādējādi nodrošinot godīgu konkurenci iekšējā tirgū un līdzvērtīgus nosacījumus attiecībā uz aiziešanu no tirgus;
27. mudina Komisiju precizēt saistošos pārstrukturēšanas pasākumus saistībā ar iespējamo kropļojošo ietekmi, ko rada atmaksas nosacījumu atšķirības dalībvalstīs;
28. tomēr uzsver, ka pašreizējā konsolidācija banku sektorā patiesībā ir palielinājusi vairāku nozīmīgu finanšu iestāžu tirgus daļu, un tādēļ mudina Komisiju arī turpmāk cieši uzraudzīt šo sektoru, lai pastiprinātu konkurenci Eiropas banku pakalpojumu tirgos, tai skaitā pārstrukturēšanas plānus, kas paredz banku darbības nošķiršanu gadījumos, kad privāto klientu noguldījumi tikuši izmantoti, lai šķērs subsidētu riskantākas investīciju banku darbības;

Reaģējot uz krīzi, pieņemto valsts atbalsta pagaidu noteikumu pārskatīšana

29. mudina Komisiju sagatavot pētījumu, kas parādītu valsts atbalsta pasākumu ietekmi uz ekonomiku;
30. mudina Komisiju Parlamentam sniegt vispusīgu analīzi par valsts atbalsta ietekmi uz konkurenci krīzes laikā;
31. mudina Komisiju, ņemot vērā šādu visaptverošu ietekmes novērtējumu, īstenot korektīvus pasākumus, lai iekšējā tirgū nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus;
32. aicina Komisiju veikt vispusīgu analīzi par to pārskatīto valsts atbalsta mehānismu ietekmi uz konkurenci un vienlīdzīgu konkurences apstākļu saglabāšanu ES, finanšu reformu un darbavietu izveidi, kurus pieņēma, reaģējot uz krīzi;
33. aicina dalībvalstis aktīvi sadarboties ar Komisiju to pagaidu noteikumu pilnveidošanā un novērtēšanā, kurus pieņēma, reaģējot uz finanšu un ekonomikas krīzi, un savlaicīgi iesniegt detalizētus pārskatus par šo noteikumu īstenošanu un efektivitāti; mudina Komisiju veikt šo noteikumu darbības novērtējumu un sagatavot pētījumu par trešo valstu īstenoto pasākumu ietekmi uz Eiropas Savienību;
34. aicina Komisiju valsts atbalsta apstiprināšanā un divestīcijas pasākumu noteikšanā nodrošināt maksimālu pārredzamību un stingri ievērot nediskriminācijas principu;
35. prasa Komisijai sagatavot pētījumu, ņemot vērā ECB likviditātes nodrošināšanai sniegtā atbalsta iespējamo ietekmi no konkurences izkropļošanas viedokļa;
36. aicina Komisiju cieši uzraudzīt M3 naudas masu saistībā ar valsts atbalstu, kuru apstiprināja, lai novērstu uzņēmumu neplānotu pārmērīgu kapitalizāciju, kas attiecīgi izkropļotu konkurenci;

Valsts atbalsta kontrole

37. norāda, ka valsts atbalsta politika ir konkurences politikas neatņemama daļa un ka valsts atbalsta kontrole atspoguļo nepieciešamību saglabāt līdzvērtīgus konkurences apstākļus visiem uzņēmumiem, kas darbojas vienotajā tirgū;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

38. uzsver — Komisijas rūpīga pārraudzība attiecībā uz valsts atbalsta izmantošanu ir svarīga, lai nodrošinātu, ka šo atbalsta sistēmu neizmanto valsts rūpniecības nozaru aizsardzībai, kaitējot iekšējam tirgum un Eiropas patērētājiem;
39. uzskata, ka, izvērtējot valsts atbalsta atbilstību Līgumam, ir būtiski rast pareizo līdzsvaru starp valsts atbalsta negatīvo ietekmi uz konkurenci un publiskajām finansēm un tā pozitīvo ietekmi vispārējo interešu ziņā;
40. prasa noteikt skaidrus divestīcijas kritērijus, ņemot vērā tās ietekmi uz iesaistītajiem uzņēmumiem vidēji ilgā laikposmā, proti, uz izaugsmi, inovācijām un nodarbinātību, kā arī uz šo uzņēmumu lomas samazināšanos pasaules tirgū;
41. mudina Komisiju rūpīgi izpētīt fiskālā valsts atbalsta režīmus atsevišķās dalībvalstīs, lai pārbaudītu, vai tie nav diskriminējoši un nepārredzami;
42. aicina Komisiju pārveidot un pastiprināt savu fiskālā valsts atbalsta nodaļu;
43. uzskata — lai Komisija varētu vieglāk identificēt kaitīgus nodokļu konkurences režīmus, ir svarīgi, lai dalībvalstis pilnībā īstenotu lēmumu par nodokļu jomā pieņemto tiesību aktu automātisku paziņošanu, kuru 2002. gadā pieņēma darba grupa ES rīcības kodeksa izstrādei uzņēmējdarbības nodokļu jautājumos (Padomes dokuments 11077/02);
44. ar bažām norāda, ka nelikumīgi piešķirta valsts atbalsta atgūšana ir ilgstošs un grūts process; mudina Komisiju padarīt procedūras vēl stingrākas un saglabāt spiedienu uz dalībvalstīm, it īpaši attiecībā uz atkārtotu pārkāpumu izdarītājiem;
45. mudina Komisiju izskatīt, cik lielā mērā Eiropas Savienības CO₂ emisijas bezmaksas atļauju pārāk devīga piešķiršana var izkropļot konkurenci atsevišķās nozarēs, ņemot vērā to, ka šīs atļaujas, kuru efektivitāte ir samazinājusies ekonomiskās aktivitātes lejupslīdes dēļ, atsevišķiem uzņēmumiem ir radījusi virspelnu, vienlaikus samazinot to motivāciju piedalīties pārejā uz ekoloģiski efektīvu ekonomiku;
46. uzsver, ka valsts atbalsts vispirms būtu jānovirza vispārējās intereses projektu, piemēram, platjoslas un enerģētikas infrastruktūras attīstības projektu, veicināšanai Savienībā;
47. atzinīgi vērtē Platjoslas tīklu pamatnostādņu pieņemšanu, kas ietver valsts atbalstu platjoslas pamattīkliem (ADSL, kabeļtīkliem, bezvadu tīkliem un satelīta platjoslas pakalpojumiem) un atbalstu ļoti ātrdarbīgiem NGA tīkliem (pašreizējā izstrādes posmā — optiskās šķiedras tīkliem vai modernizētiem un uzlabotiem kabeļtīkliem), un lūdz Komisijai un dalībvalstīm izplatīt un veicināt paraugpraksi un palielināt konkurenci;
48. ņemot vērā to, ka ir nepieciešama iekšējā tirgus izveides pabeigšana attiecībā uz visiem transporta veidiem, aicina Komisiju publicēt ziņojumu ar vispārēju pārskatu par visu sabiedriskā transporta nozarei sniegto valsts atbalstu;
49. atkārtoti pauž atbalstu Komisijas pamatnostādņēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai transporta nozarē, lai veicinātu Eiropas transporta nozares ilgtspējību; mudina Komisiju pastiprināt transporta nozarē atļautā valsts atbalsta stimulējošo raksturu;

Monopolstāvokļa novēršana

50. atzinīgi vērtē Komisijas pēdējo gadu stingro nostāju attiecībā uz rīcību, kas vērsta pret konkurenci;
51. atzinīgi vērtē vertikālā grupālā atbrīvojuma regulas piemērošanas laikposma pagarināšanu, jo tā nodrošina līdzsvaru starp ražotājiem un izplatītājiem; tomēr norāda, ka Komisijai nav izdevies pietiekami ņemt vērā tirdzniecībai tiešsaistē raksturīgos īpašos apstākļus, it īpaši attiecībā uz digitālo programmu un ņemot vērā tās pašreizējos centienus pabeigt iekšējā tirgus izveidi e-komercijas jomā;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

52. it īpaši norāda, ka, ņemot vērā Komisijas pašreiz īstenotos tirgus uzraudzības pasākumus, no pretmonopola tiesību aktu viedokļa apstrīdama ir starptautiskā līmenī darbojošos lielo izplatītāju veidoto iepirkuma apvienību pieļaujamība;
53. tomēr norāda, ka konkurences klauzulu saistošo termiņu neievērošana praksē nepavisam nav neparasta parādība, un aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību šādi nepieņemamai praksei;
54. aicina Komisiju izskatīt jautājumu par to, vai, ņemot vērā integrētos reglamentējošos noteikumus par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, konkurences tiesību akti būtu piemērojami kā līdzeklis, lai novērstu intelektuālā īpašuma tiesību ļaunprātīgu izmantošanu;
55. lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību un konkurences noteikumu vienotu piemērošanu ES, mudina Komisiju pienācīgi ņemt vērā dalībvalstu tiesu nolēmumus par konkurences tiesību aktu piemērošanu un šajā sakarībā pieņemt šī mērķa sasniegšanai nepieciešamos pasākumus;
56. atgādina, ka uzņēmumu vienošanās ir viens no nopietnākajiem konkurences tiesību pārkāpumiem; uzskata, ka šādi konkurences tiesību pārkāpumi ir pretrunā ES pilsoņu interesēm, jo tie neļauj patērētājiem gūt labumu no cenu samazinājuma;
57. atkārtoti aicina Komisiju savās iniciatīvās uzlabot uz konkurences tiesībām balstītās pieejas un uz patērētāju tiesībām balstītās pieejas koordināciju;
58. aicina Komisiju novērtēt ar uzvedības modeļu maiņu saistītu pasākumu ietekmi uz konkurenci un to, kā šie pasākumi ietekmē klientus un patērētājus;
59. mudina Komisiju gadījumos, kad tā, analizējot iespējamu dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, konstatē, ka šis stāvoklis nav ticis ļaunprātīgi izmantots, pievērst lielāku uzmanību t. s. "pilēšanas ekonomikai" (*trickle-down economics*);
60. uzskata, ka aizvien augstākas sodanaudas noteikšana kā vienīgais pretmonopola instruments var būt pārāk radikāls, vismaz ņemot vērā darba vietu zaudējumus, ko var izraisīt uzņēmumu nespēja veikt maksājumus, un prasa izstrādāt vairāk sarežģītāku instrumentu, aptverot tādus jautājumus kā uzņēmumu individuālā atbildība, pārredzamība un pārskatatbildība, mazāk laikietilpīgas procedūras, tiesības uz aizsardzību un pienācīgu lietas izskatīšanu, mehānismi apžēlošanas prasību efektīvākai izskatīšanai (it īpaši lai pārvarētu traucējumus, ko izraisīja atklāšanas procesi ASV), uzņēmumu atbilstības programmas un Eiropas standartu noteikšana; atzinīgi vērtē "burkāna un pātagas" principu, kas ir efektīvs atturošs faktors, it īpaši atkārtotu pārkāpumu gadījumos, un kas vienlaikus rosina nodrošināt atbilstību;
61. atkārtoti aicina Komisiju sodanaudas aprēķinu bāzi un jaunus sodanaudas noteikšanas principus vajadzības gadījumā iekļaut Regulā (EK) Nr. 1/2003;
62. aicina Komisiju sākt vispārēju izmeklēšanu par dzelzsrūdas cenu noteikšanu;

Uzņēmumu apvienošanās kontrole

63. vairāk nekā piecus gadus pēc Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju stāšanās spēkā uzsver, cik svarīgi ir noteikt tās jomas, kurās varētu samazināt birokrātiju un panākt dalībvalstu un ES piemērojamo tiesību aktu lielāku konvergenci;
64. uzsver, ka pašreizējo ekonomikas krīzi nevar izmantot kā pamatojumu, lai mīkstinātu ES uzņēmumu apvienošanās kontroles politiku;
65. uzsver, ka konkurences noteikumu piemērošana uzņēmumu apvienošanās gadījumiem ir jāizvērtē, ņemot vērā iekšējā tirgus darbību kopumā;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

Nozaru attīstība

66. prasa Komisijai uzraudzīt notikumu attīstību ar izejvielām saistītajos tirgos, ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada jūnija sanāksmes secinājumus (40. punkts), un attiecīgos gadījumos risināt spekulācijas problēmu;

67. atzīst, ka augsts tirgus koncentrācijas līmenis un pārredzamības trūkums izejvielu tirgos var ievērojami apgrūtināt konkurenci un negatīvi ietekmēt Eiropas rūpniecību; tādēļ aicina Komisiju analizēt izejvielu tirgus, piemēram, dzelzsrūdas un it īpaši Komisijas noteikto 14 svarīgāko izejvielu tirgus, lai noskaidrotu, cik lielā mērā šajos tirgos ir jāpalielina pārredzamība un konkurence, jo dažas no šīm izejvielām ir ļoti svarīgas ekoloģiski efektīvu tehnoloģiju (piemēram, saules fotoelementu un litija-jonu bateriju) attīstībai;

68. apstiprina, ka pārredzamība ir būtisks priekšnoteikums finanšu tirgu pienācīgai darbībai; aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka dati par finanšu tirgiem tiek atklāti, pilnībā ievērojot ES konkurences tiesību noteikumus, un šajā sakarībā atzinīgi vērtē iniciatīvas, lai novērstu vērtspapīru identificēšanas kodu "ISIN" un "RIC" ļaunprātīgu izmantošanu;

69. mudina Komisiju uzraudzīt vienoto euro maksājumu telpu (SEPA), lai nodrošinātu maksājumu sistēmas pieejamību, nediskriminējošu raksturu, pārredzamību un efektivitāti un to, ka šī sistēma nekādā gadījumā netraucē konkurencei; prasa rūpīgi uzraudzīt tos sistēmas aspektus, kas ietekmē ES konkurences politiku;

70. prasa Komisijai turpināt centienus, lai saskaņā ar SEPA principiem nodrošinātu efektīvu konkurenci maksājumu karšu tirgos ar mērķi atvieglot pārrobežu maksājumus un maksimāli palielināt iekšējā tirgus potenciālu; prasa sistemātiski uzraudzīt notikumu attīstību šajos tirgos un gada ziņojumos par konkurenci iekļaut rādītājus, kas raksturotu šajā jomā sasniegto progresu;

71. pauž pārliecību, ka konkurences tiesību pārkāpumi maksājumu karšu tirgū negatīvi ietekmē patērētājus; atbalsta Komisijas centienus cīnīties pret neparasti augstām pārrobežu daudzpusējas savstarpējas apmaiņas maksām, kas rada lielākas produktu cenas patērētājiem.

72. pauž nožēlu, ka enerģijas patērētāji ES vēl aizvien jūt enerģijas tirgus izkropļojumu sekas; uzsver, ka efektīva konkurence enerģijas tirgos sekmē inovācijas, ļauj palielināt energoapgādes drošību un samazināt enerģijas cenas, kā arī samazina ietekmi uz vidi; konstatē, ka enerģētikas nozarē vēl aizvien pastāv šķēršļi, tādi kā nepietiekama savienojamība, pārredzamības trūkums pārvades sistēmā, ar kuras palīdzību operatori piešķir jaudu ražotājiem, un dažādās dalībvalstīs atšķirīgās pakalpojumu saņēmēju kategoriju definīcijas;

73. aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt trešā enerģijas tirgu liberalizēšanas tiesību aktu kopuma īstenošanu dalībvalstīs un novērtēt tā lietderīgumu funkcionējoša iekšējā tirgus izveidē; mudina Komisiju veikt padziļinātu enerģētikas nozares izpēti gadījumā, ja novērtējuma secinājumi būs negatīvi;

74. uzsver informācijas un komunikācijas tehnoloģijas īpašo nozīmi inovāciju veicināšanā, digitālās ekonomikas potenciāla maksimālā palielināšanā un uz zināšanām balstītas sabiedrības attīstībā; uzsver — lai uzņēmumi varētu konkurēt, pamatojoties uz savu izstrādājumu vērtību, ir ļoti svarīgi nodrošināt savietojamību, atvieglot tīklu attīstību un saglabāt tirgu atvērtību;

75. atgādina, ka digitālā konverģence un pieaugoša savietojamības un standartu nozīme ir būtiskākie ar IKT saistītie jautājumi laikā, kad globālā vide kļūst arvien ciešāk savstarpēji saistīta; turklāt, tā kā tirgū parādās jauni digitāli produkti un pakalpojumi, uzsver, ka IKT jomā ir svarīgi nepārtraukti nodrošināt brīvu konkurenci; tādēļ aicina Komisiju pievērsties šiem jautājumiem gaidāmajās pamatnostādņēs par horizontālās sadarbības līgumiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

76. atbalsta Komisijas pasākumus, kas veicina adekvāta platjoslas pārklājuma nodrošināšanu par pieņemamām cenām visiem Eiropas iedzīvotājiem, un aicina to divkāršot centienus pārrobežu viesabonēšanas tarifu uzraudzīšanā un šajā jomā sasniegto progresu sīki aprakstīt gada ziņojumos par konkurenci;

77. uzsver konkurences politikas jauno un nozīmīgo lomu digitālajā ekonomikā; prasa Komisijai cieši sekot līdzi tehnoloģiskajai attīstībai digitālajā tirgū un nepieciešamības gadījumā nekavējoties reaģēt, lai, stingri piemērojot konkurences noteikumus, saglabātu digitālās platformas pēc iespējas atklātākas;

78. uzsver nozīmi, kāda ir iekšējā digitālā tirgus veicināšanai; šajā sakarībā akcentē to, cik svarīgi ir veicināt patērētāju uzticēšanos un tiešsaistes pakalpojumu pieejamību, it īpaši uzlabojot patērētāju tiesību un personisko datu aizsardzību un likvidējot visus atlikušos šķēršļus pārrobežu tirdzniecībai un darījumiem tiešsaistē;

79. aicina Komisiju nodrošināt, lai valstu regulējošās iestādes telekomunikāciju nozarē ievērotu tās ieteikumu par savienojuma beigu zvana tarifiem un tādējādi novērstu konkurences izkropļojumus; mudina Komisiju — gadījumā, ja iecerētie rezultāti, proti, zemākas patēriņa cenas, netiks sasniegti, — apsvērt turpmākus pasākumus;

80. norāda uz Regulu (EK) Nr. 544/2009 par viesabonēšanas tarifiem Kopienā, kura stājās spēkā 2010. gada 1. jūlijā, samazinot balss ziņu un īsziņu viesabonēšanas pakalpojumu cenas; tomēr uzsver, ka viesabonēšanas tirgos konkurence vēl nav pietiekami attīstījies un ka joprojām ir strukturālas problēmas; aicina Komisiju 2011. gada pārskatā paredzēt iespēju pilnībā atcelt viesabonēšanas tarifus ES teritorijā;

81. pauž nožēlu par pārredzamības trūkumu jaunu, ceturtais paaudzes, mobilo tālrunu frekvenču izsoles dažās dalībvalstīs; šajā sakarībā mudina Komisiju turpināt ļoti cieši uzraudzīt dalībvalstu rīcību un pieprasīt tām rūpīgi analizēt ietekmi, kādu uz konkurenci atstāj lēmumi par frekvenču spektru, kā arī īstenot piemērotus pasākumus, lai novērstu konkurences noteikumiem neatbilstošu rīcību saskaņā ar grozīto GSM direktīvu, tādējādi nodrošinot līdzvērtīgus konkurences apstākļus pašreizējiem un jauniem tirgus dalībniekiem;

82. atzinīgi vērtē pārskatīto 2009. gada jūlija paziņojumu par apraidi, kurā atkārtoti apstiprināta dalībvalstu kompetence noteikt sabiedriskās apraides uzdevumus, finansējumu un organizāciju, vienlaikus atzīstot Komisijas pilnvaras attiecībā uz acīmredzamu kļūdu labošanu, un aicina dalībvalstis saglabāt līdzsvaru starp piedāvātajiem digitālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem, lai nodrošinātu godīgu konkurenci un tādā veidā saglabātu dinamisku tiešsaistē pieejamu plašsaziņas līdzekļu klāstu;

83. aicina Komisiju ziņot par progresu, kas sasniegts pētījumos par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasta pakalpojumiem, un paātrināt šo progresu;

84. uzsver nepieciešamību pastiprināt sadarbību starp Komisiju un valstu konkurences iestādēm, lai pieņemtu kopīgu pieeju konkurences jautājumiem pārtikas preču tirgū, kura pamatotos uz nepārtrauktu informācijas apmaiņu, problēmu ātru noteikšanu un efektīvu atbildības sadali starp Eiropas konkurences tīkla dalībniekiem, ņemot vērā to, ka pārtikas preču tirgiem ir raksturīga nacionālāka dimensija un tie darbojas atšķirīgos juridiskos, ekonomiskos un kultūras apstākļos;

85. uzsver, ka šīs ciešākās sadarbības mērķim vajadzētu būt saskaņotas pieejas izstrādei attiecībā uz konkurences noteikumu aizsardzību, uzraudzību un īstenošanu, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus pārtikas preču tirgos un optimālu pārtikas piegādes ķēdes darbību patērētāju labā;

86. uzskata, ka pašreizējās tirgus uzraudzības kontekstā Komisijai vajadzētu rūpīgi pārbaudīt starptautiskā līmenī veiktos kopīgās pirkšanas gadījumus, ņemot vērā to, ka šādi iegūtās pirktspējas rezultātā nodrošinātās cenu atlaides acīmredzami nesasniedz patērētājus zemāku mazumtirdzniecības cenu veidā;

87. atgādina, ka 2009. gada oktobrī — pēc krīzes, kas skāra piena ražotājus, — izveidotā augsta līmeņa darba grupa ir iesniegusi ieteikumus, kuri it īpaši attiecas uz līgumattiecībām un ražotāju pilnvarām apspriest un izvirzīt sev labvēlīgus nosacījumus; mudina Komisiju nekavējoties rīkoties, lai veicinātu progresu attiecīgajā jomā, ievērojot ES konkurences tiesību noteikumus;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

88. mudina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstu konkurences iestādēm rūpīgāk izpētīt konkurenci agrorūpniecības nozarē no pārredzamības un patēriņa cenu attīstības viedokļa; prasa Komisijai sagatavot pētījumu, īpašu uzmanību veltot lielāko pārtikas preču piegādātāju un vairumtirdzniecības izplatītāju tirgus varai, kas tiem ļauj ietekmēt pārtikas preču tirgus darbību;
89. šajā sakarībā atkārtoti savus iepriekš izteiktos aicinājumus veikt nozaru izpēti tiešsaistes reklāmas, meklētājprogrammu un pārtikas rūpniecības jomā; prasa izpētīt plašsaziņas līdzekļu koncentrācijas gadījumus, aptverot visus satura izplatīšanas kanālus — presi, televīziju, radio un internetu; prasa, lai Komisija iesniegtu konkurences analīzi telekomunikāciju un automobiļu ražošanas nozarē;
90. uzskata, ka Eiropas valstīs konkurence lauksaimnieciskajā ražošanā ir viens no priekšnoteikumiem zemākām patēriņa cenām, un mudina Komisiju rūpīgāk izpētīt konkurenci agrorūpniecības nozarē no atbalsta, pārredzamības un patēriņa cenu attīstības viedokļa;
91. pauž nožēlu, ka nav izdevies palielināt konkurenci farmācijas nozarē, un prasa Komisijai ātrāk pabeigt iekšējā zāļu tirgus izveidi, piemēram, piešķirot lielāku lomu Eiropas Zāļu aģentūrai (EMA) attiecībā uz zāļu centralizētu apstiprināšanu; prasa Komisijai cīnīties pret ļaunprātīgas stāvokļa izmantošanas gadījumiem, ko var veicināt sistemātiskā patenta grupēšanas prakse, kura kavē ģenērisko zāļu nonākšanu tirgū un ierobežo medikamentu pieejamību pacientiem par pieņemamām cenām; mudina Komisiju veikt soda pasākumus, reaģējot uz jebkādam maldinošas informācijas kampaņām, kas vērstas pret ģenēriskām zālēm;
92. uzskata, ka konkurence veselības aprūpes nozarē varētu uzlabot Eiropas Savienībā pacientiem sniegto veselības aprūpes pakalpojumu kvalitāti; aicina Komisiju uzraudzīt veselības aprūpes nozari un it īpaši konkurenci starp publiskām un privātām slimnīcām; prasa Komisijai sīkāk izpētīt gadījumus, kad privātās slimnīcas sūdzas par šķērssubsīdijām publiskām slimnīcām valstīs, kuras ir liberalizējušās veselības aprūpes nozari;
93. uzsver nepieciešamību izveidot un uzraudzīt godīgu konkurenci katrā atsevišķā transporta veidā un starp dažādiem transporta veidiem, lai veidotu pārredzamu un skaidru cenu struktūru un cenu politiku;
94. aicina Komisiju analizēt ietekmi, ko uz dažādo transporta veidu konkurenci aizvadītajos gados radīja automobiļu rūpniecībai sniegtā būtiskā palīdzība;
95. aicina Komisiju nodrošināt pārredzamību attiecībā uz laika nišu sadali un efektīvu izmantošanu, lai garantētu patiesu konkurenci aviācijas nozarē;
96. aicina Komisiju sniegt pārskatu par gadījumiem, kad ar īpašu nosacījumu palīdzību, kas piešķirti attiecībā uz atsevišķu lidostu izmantošanu, zemo cenu aviosabiedrības atšķirībā no citām aviosabiedrībām saņēmušas valsts atbalstu arī pēc tam, kad beidzies triju gadu laikposms, kurā aviosabiedrībām paredzēts atbalsts darbības uzsākšanai;
97. uzsver nepieciešamību pienācīgi ierobežot jūras konteineru līnijasatiksmes uzņēmumu konsorciju tirgus daļu un dalīties ar ekspluatācijas priekšrocībām gan attiecībā uz jūras, gan iekšzemes pakalpojumiem, ievērojot vispārējos ES noteikumus par godīgu konkurenci un Regulas (EK) Nr. 906/2009 noteikumus par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 3. punkta piemērošanu; uzsver arī nepieciešamību nodrošināt operatīvu sadarbību, lai kuģniecības uzņēmumi varētu kopīgi sniegt līnijasatiksmes pakalpojumus un tādējādi saglabāt kuģniecības pakalpojumu efektivitāti un kvalitāti;
98. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt transporta pakalpojumu iekšējā tirgus izveides pabeigšanu un godīgu konkurenci transporta nozarē, vienlaikus pienācīgi ievērojot citus Eiropas Savienības politikas mērķus, piemēram, transporta sistēmas pareizas darbības un mobilitātes pakalpojumu nodrošināšanu, politikas mērķus sabiedrisko pakalpojumu, drošības un vides aizsardzības jomā, kā arī stratēģijas “ES 2020” mērķus attiecībā uz CO₂ emisijas samazināšanu un atkarību no naftas;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

99. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus gan dažādajiem transporta veidiem, gan publiskiem un privātiem uzņēmumiem viena transporta veida ietvaros;
100. aicina Komisiju nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā starp valsti un valsts īpašumā esošiem dzelzceļa uzņēmumiem, tai skaitā šo uzņēmumu meitasuzņēmumiem autotransporta nozarē, kā arī nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem;
101. aicina Komisiju sniegt pārskatu par nodokļiem, nodevām, infrastruktūras finansēšanas un tās izmantošanas maksas noteikšanas kārtību un par PVN sistēmām, ko piemēro dažādiem transporta veidiem dažādās dalībvalstīs, kā arī par to ietekmi uz konkurenci starp dažādiem transporta veidiem un viena veida ietvaros, un šajā pārskatā aprakstīt, kādu ietekmi obligātā un neierobežotā maksa par dzelzceļa izmantošanu rada salīdzinājumā ar neobligāto un ierobežoto maksu par autoceļu infrastruktūras izmantošanu;
102. aicina Komisiju, pārskatot tiesību aktus par pasažieru tiesībām un atlīdzību par kavēšanos, garantēt taisnīgas un vienlīdzīgas kompensāciju shēmas par kavēšanos attiecībā uz visiem transporta veidiem un nodrošināt neatkarīgu struktūru izveidi pārvadātāju un klientu strīdu izšķiršanai;
103. uzsver nepieciešamību novērst negodīgu konkurenci liberalizētajā autotransporta nozarē, garantējot sociālo, drošības un vides aizsardzības noteikumu pienācīgu piemērošanu un īpašu uzmanību pievēršot šī tirgus atvēršanai kabotāžai un dempinga izmantošanai;
104. prasa Komisijai īstenot centienus, lai pabeigtu vienotā tirgus izveidi dzelzceļa jomā, atverot pasažieru pārvadājumu tirgus dalībvalstīs; aicina dalībvalstis un Komisiju pārejas periodā ierosināt savstarpīguma klauzulas attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras savu tirgu nolemj atvērt jau iepriekš;
105. vērs Komisijas uzmanību uz netiešiem šķēršļiem konkurencei, kurus transporta nozarē rada atšķirības noteikumos par drošību, savietojamību un tipa apstiprinājumu;
106. aicina Komisiju un dalībvalstis raudzīties, lai ar ES un valsts līmenī pieņemtu lēmumu palīdzību tiktu nodrošināta konkurences tiesību noteikumu vienota un saskaņota īstenošana dzelzceļa nozarē; it īpaši uzsver nepieciešamību nodrošināt dzelzceļa uzraudzības iestāžu (regulatoru) un dalībvalstu un Eiropas konkurences iestāžu saskaņotu darbību;
107. stingri atbalsta ar ES patentu un ES mēroga patentu saistītu strīdu izšķiršanas mehānisma izveidi, lai novērstu konkurences izkropļojumus, ko rada pašreizējie noteikumi par patentiem;
108. uzsver, ka zinātniski tehniskā jaunrade, patenti un kultūras nozares būtiski veicina Eiropas ekonomikas konkurētspēju; tādēļ mudina dalībvalstis steidzami atrisināt nenokārtotos jautājumus attiecībā uz ES vienoto patentu sistēmu; tādēļ atzinīgi vērtē stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīvā "Inovācijas Savienība" noteikto mērķi 2014. gadā reģistrēt pirmos ES patentes;
109. vēlreiz atkārto, ka ES konkurētspēja lielā mērā ir atkarīga no jaunrades spējas, pētniecības un izstrādes iespējām un no saiknes starp jaunradi un ražošanas procesu;
110. uzsver pētniecības būtisko lomu Eiropas konkurētspējas uzlabošanā; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek sasniegts 3 % mērķis attiecībā uz investīcijām pētniecībā un izstrādē;

*

* *

111. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

Ilgspējīga ES politika attiecībā uz Tālajiem Ziemeļiem

P7_TA(2011)0024

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par ilgtspējīgu ES politiku attiecībā uz Tālajiem Ziemeļiem (2009/2214(INI))

(2012/C 136 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Jūras tiesību konvenciju (*UNCLOS*), kas tika noslēgta 1982. gada 10. decembrī un ir spēkā kopš 1994. gada 16. novembra,
- ņemot vērā ANO Kontinentālā šelfa robežu komiteju,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) un Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (*CBD*),
- ņemot vērā ANO 2007. gada 13. septembra Deklarāciju par pamatiedzīvotāju tiesībām,
- ņemot vērā 1996. gada 19. septembrī parakstīto deklarāciju par Arktikas Padomes (AP) izveidi,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 4. daļu, kā arī Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līgumu,
- ņemot vērā 1993. gada 11. janvārī Kirkenesā parakstīto deklarāciju par sadarbību Barenca Eiroarktiskajā reģionā,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 20. novembra paziņojumu par Eiropas Savienību un Arktikas reģionu (COM(2008)0763),
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par Arktikas pārvaldību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 8. decembra secinājumus par Arktikas jautājumiem ⁽²⁾ un 2008. gada 8. decembra secinājumus par Eiropas Savienību un Arktikas reģionu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 28. maijā Ziemeļu ledus okeāna konferencē pieņemto Ilulisatas deklarāciju,
- ņemot vērā 1920. gada 9. februāra līgumu starp Norvēģiju, ASV, Dāniju, Franciju, Itāliju, Japānu, Nīderlandi, Lielbritāniju, Īriju, Lielbritānijas aizjūras domīnijām un Zviedriju attiecībā uz Špicbergenu/Svalbāru,
- ņemot vērā Ziemeļu dimensijas politiku un tās partnerattiecības, kā arī ES un Krievijas kopējās telpas,
- ņemot vērā ES un Grenlandes Stratēģisko partnerattiecību nolīgumu 2007.–2012. gadam,
- ņemot vērā ES 5., 6. un 7. pamatprogrammu pētniecības un tehnoloģiju attīstības jomā,

⁽¹⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 41. lpp.

⁽²⁾ Ārlietu padomes 2985. sanāksme.

⁽³⁾ Padomes 2914. sanāksme.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas 1989. gada 27. jūnijā pieņemto Konvenciju Nr. 169,
- ņemot vērā 2005. gada Ziemeļu konvenciju par sāmiem,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2007. gada 13. septembra Deklarāciju Nr. 61/295 par pamatiedzīvotāju tiesībām,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes 2007. gada 28. septembra rezolūciju Nr. 6/12, 2007. gada 14. decembra rezolūciju Nr. 6/36, 2008. gada 24. septembra rezolūciju Nr. 9/7, 2009. gada 1. oktobra rezolūciju Nr. 12/13 un 2010. gada 5. oktobra rezolūciju Nr. 15/7,
- ņemot vērā Somijas 2010. gada 4. jūnijā pieņemto stratēģiju Arktikas reģionam,
- ņemot vērā Zviedrijas parlamenta Ārlietu komitejas atzinumu par Komisijas paziņojumu COM(2008)0763 ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Dānijas un Grenlandes 2008. gada maija stratēģiju Arktikai pārejas laikā,
- ņemot vērā Norvēģijas valdības 2007. gada stratēģiju Tālajiem Ziemeļiem un 2009. gada marta sekojošos pasākumus,
- ņemot vērā *Nordregio* ziņojumu “2009:2 Strong, Specific and Promising – Towards a Vision for the Northern Sparsely Populated Areas in 2020”,
- ņemot vērā Ziemeļvalstu Ministru padomes Arktikas sadarbības programmu 2009.–2011. gadā, Barenca Eiroarktikās padomes programmu un AP vadības programmu,
- ņemot vērā Kanādas 2009. gada augusta Ziemeļu stratēģiju un turpmāko 2010. gada 20. augusta paziņojumu par Kanādas ārpolitiku Arktikā,
- ņemot vērā Kanādas tiesību aktu, ar ko tiek grozīts 2009. gada augusta Arktikas ūdeņu piesārņojuma novēršanas akts,
- ņemot vērā 2008. gada 18. septembrī pieņemto dokumentu “Krievijas Federācijas pamatnostādnes Arktikas reģionam laika posmam līdz 2020. gadam un ilgāk” un Krievijas 2009. gada maija valsts drošības stratēģiju līdz 2020. gadam,
- ņemot vērā ASV prezidenta 2009. gada 9. janvāra valsts drošības direktīvu un iekšzemes drošības direktīvu,
- ņemot vērā ASV 2010. gada aktu par enerģētikas nozares atbildīgu attīstību Arktikā,
- ņemot vērā ASV 2009. gada Arktikas naftas piesārņojuma atklāšanas un novēršanas aktu,
- ņemot vērā ASV 2009. gada Arktikas jūras kuģniecības novērtējuma īstenošanas aktu,
- ņemot vērā 2008. gada novembra Monako deklarāciju,
- ņemot vērā Ziemeļu dimensijas 1. parlamentārajā forumā 2009. gada 26. septembrī Briselē pieņemto galīgo paziņojumu,
- ņemot vērā Arktikas reģiona valstu parlamenta deputātu 9. konferencē 2010. gada 15. septembrī pieņemto paziņojumu,

⁽¹⁾ 2009/10:UU4.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- ņemot vērā NATO jauno stratēģisko koncepciju, ko pieņēma valstu un valdību vadītāji Lisabonas samītā 2010. gada novembrī, un tās ietekmi uz drošības perspektīvām Arktikas reģionā, jo īpaši Tālo Ziemeļu militāros aspektus,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0377/2010),
- A. tā kā Komisijas paziņojums ir oficiāls pirmais solis, lai atbildētu uz Eiropas Parlamenta aicinājumu formulēt ES politiku attiecībā uz Arktiku; tā kā Padomes secinājumi par Arktiku būtu jāatzīst kā turpmāks solis, lai noteiktu ES politiku attiecībā uz Arktiku;
- B. tā kā Eiropas Parlaments ar deleģācijas attiecībām ar Šveici, Islandi un Norvēģiju starpniecību ir divas desmitgades aktīvi piedalījies Arktikas reģiona valstu parlamentāriešu pastāvīgās komitejas darbā, un šīs dalības augstākais punkts ir Arktikas reģiona valstu parlamentāriešu konferences organizēšana 2010. gada septembrī Briselē;
- C. tā kā Dānija, Somija un Zviedrija ir Arktikas valstis un Somija un Zviedrija daļēji atrodas pie polārā loka; tā kā ES vienīgie pamatiedzīvotāji – sāmi – dzīvo Somijas un Zviedrijas, kā arī Norvēģijas un Krievijas Arktikas reģionos;
- D. tā kā Islandes pieteikums dalībai ES palielinās nepieciešamību ES ģeopolitiskajā perspektīvā ņemt vērā Arktikas reģionu;
- E. tā kā Norvēģija, kas ir uzticama partnervalsts, ar ES ir saistīta ar EEZ līgumu;
- F. tā kā ES ir apņēmusies ilgstoši līdzdarboties Arktikā, sadarbojoties kopējā Ziemeļu dimensijas politikā ar Krieviju, Norvēģiju un Islandi, tostarp iesaistoties šīs politikas Arktiskajā logā, sadarbībā Barenca jūras reģionā un jo īpaši Barenca Eiroarktiskajā padomē, kā arī ņemot vērā stratēģisko partnerattiecību ar Kanādu, ASV un Krieviju ietekmi un aktīvo līdzdalību *ad hoc* novērotāja statusā Arktikas Padomē (AP);
- G. tā kā ES politika attiecībā uz Arktiku ir pakāpeniski jāformulē, balstoties uz pašreizējo starptautisko, daudzpusējo un divpusējo tiesisko regulējumu, piemēram, UNCLOS noteiktā plašā noteikumu kopuma atzīšanu un vairākiem nozaru, divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem, kuri jau reglamentē noteiktus Arktikai nozīmīgus jautājumus;
- H. tā kā ES un tās dalībvalstis sniedz ievērojamu ieguldījumu pētniecībā Arktikā un ES programmās, tostarp pašreizējā Septītajā pamatprogrammā, un atbalsta vērienīgus pētniecības projektus reģionā;
- I. tā kā tiek lēsts, ka aptuveni piektdaļa neatklāto ogļūdeņraža resursu atrodas Arktikas reģionā, tomēr ir vajadzīgi plašāki pētījumi, lai precīzāk noteiktu, kāds gāzes un naftas apjoms atrodas šajā reģionā un cik ekonomiski dzīvotspējīga būtu šo rezervju izmantošana;
- J. tā kā arī pastāv spēcīgas globālas intereses attiecībā uz citiem Arktikas atjaunojamiem un neatjaunojamiem resursiem, piemēram, izrakteņiem, mežu, zivīm un neskartām ainavām tūrisma vajadzībām;
- K. tā kā pieaug citu ārpus Arktikas dalībnieku, piemēram, Ķīnas, interese par Arktikas reģionu, uz ko norāda Ķīnas pasūtītais pirmais ledlauzis, to finansējuma piešķiršana polārpētniecībai, kā arī Dienvidkorejas, Ķīnas, Itālijas, ES, Japānas un Singapūras pieteikumi, lai iegūtu pastāvīgā novērotāja statusu AP, kas liecina par Arktikas daudzveidīgu ģeopolitisko novērtējumu plašākā mērogā;
- L. tā kā nesēn noteiktā Grenlandes autonomija attiecībā uz nozīmīgām politikas jomām, tostarp vides tiesību aktiem un resursiem, un nesēn atjauninātais ES un Grenlandes partnerattiecību nolīgums ir palielinājis interesi par Grenlandes un tās kontinentālā šelfa resursu izpēti un izmantošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- M. tā kā klimata pārmaiņu ietekme, kas galvenokārt rodas citos reģionos, un pasaules ekonomikas globalizācija skars Arktikas reģionu; tā kā jo īpaši jūras ledus atkāpšanās, kā arī resursu potenciāls un iespējamā jaunu tehnoloģiju izmantošana varētu radīt neparedzamu ietekmi uz vidi un izpausmes citās planētas vietās, kā arī palielināt kuģošanas apjomu starp Eiropu, Āziju un Ziemeļameriku, palielināt dabas resursu, proti, gāzes, naftas un citu minerālu, kā arī faunas, piemēram, zivju pētniecību un izmantošanu, jūras ģenētisko resursu izmantošanu, kalnrūpniecības un mežsaimniecības apjomu un tūrisma un pētniecības pasākumus; tā kā šī ietekme radīs jaunus uzdevumus, taču arī jaunas iespējas Arktikā un citur;
- N. tā kā klimata pārmaiņas tiek regulētas ar uzraudzības, ierobežošanas un pielāgošanas metodēm; tā kā ilgtspējīgas attīstības veicināšana dabas resursu izmantošanā un jaunas infrastruktūras veidošanā tiek pārvaldīta ar stratēģiskās plānošanas procesa starpniecību,

ES un Arktika

1. atgādina, ka trīs ES dalībvalstis – Dānija, Somija un Zviedrija – ir Arktikas valstis; atzīst, ka ES pagaidām nav Ziemeļu ledus okeāna piekrastes; atkārtoti apstiprina ES un citu trešo valstu likumīgās intereses kā iesaistītajām pusēm ar savām tiesībām un pienākumiem saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un vēlreiz atgādina par tās apņemšanos attiecībā uz vides, klimata un citiem politikas virzieniem un finansējumu, pētniecības darbībām un ekonomiskajām interesēm, tostarp kuģniecību un dabas resursu izmantošanu; turklāt atgādina, ka ES ir plašas sauszemes teritorijas Somijā un Zviedrijā, kuras apdzīvo vienīgā Eiropas pamatiedzīvotāju grupa – sāmi;
2. ņem vērā, ka Eiropas Savienību ar tās ziemeļos esošo dalībvalstu un kandidātvalstu starpniecību skar Arktikas politika un līdz ar to tā arī pati ietekmē Arktikas politiku, un atzīst vairākās Ziemeļu dimensijas partnerattiecībās notiekošo darbu, ES kopējo politiku ar Krieviju, Norvēģiju un Islandi;
3. uzsver, ka vairāki politikas virzieni, kas attiecas uz Arktiku, piemēram, jūras bioloģisko resursu saglabāšana atbilstīgi kopējai zivsaimniecības politikai, ir ekskluzīvā Savienības kompetencē, bet citi tiek daļēji dalīti ar dalībvalstīm;
4. uzsver, ka ES ir apņēmusies veidot politikas pieeju Arktikā, balstoties uz vislabākajām pieejamām zināšanām un izpratni par Arktiku ietekmējošiem politikas procesiem, un jau pašlaik pieliek ievērojamas pūles pētniecības jomā, lai gūtu ticamus zinātniskus pierādījumus nolūkā atbalstīt politikas veidošanu;
5. apzinās nepieciešamību aizsargāt traušo Arktikas vidi un uzsver, ka ir svarīga vispārēja stabilitāte un miers reģionā; uzsver, ka ES būtu jāīsteno tādi politikas virzieni, kuri nodrošina, ka pasākumos vides jautājumu risināšanai tiek ņemtas vērā Arktikas reģiona iedzīvotāju, tostarp pamatiedzīvotāju, intereses aizsargāt un attīstīt reģionu; uzsver Komisijas paziņojumā un Arktikas reģiona valstu politikas dokumentos ietvertās pieejas, analīzes un prioritāšu līdzību; uzsver nepieciešamību iesaistīties politikas virzienos, kuros tiek ievērotas sauszemes un jūras un atjaunojamo un neatjaunojamo dabas resursu ilgtspējīgas apsaimniekošanas un izmantošanas intereses Arktikas reģionā, kas savukārt sniegs ievērojamus resursus Eiropai un būs būtisks ienākumu avots reģiona iedzīvotājiem;
6. uzsver, ka gaidāmā Islandes pievienošanās ES piešķirs Savienībai piekrasti Arktikā, norādot, ka Islandes ES kandidātvalsts statuss norāda uz nepieciešamību pēc koordinētas Arktikas politikas ES līmenī un rada stratēģisku iespēju ES aktīvāk piedalīties un sniegt lielāku ieguldījumu daudzpusējā pārvaldībā Arktikas reģionā; uzskata, ka Islandes pievienošanās ES vairāk nostiprinās ES klātbūtni Arktikas Padomē;
7. uzsver, ka ir svarīgi sadarboties ar Arktikas kopienām un atbalstīt spēju veidošanas programmas, lai uzlabotu reģiona pamatiedzīvotāju un vietējo iedzīvotāju dzīves kvalitāti, un iegūt plašāku izpratni par šo kopienas dzīves apstākļiem un kultūrām; aicina ES veicināt aktīvāku dialogu ar Arktikas pamatiedzīvotājiem un vietējiem iedzīvotājiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

8 uzsver vajadzību pēc vienotas un saskaņotas politikas Arktikas reģionā, kurā būtu skaidri noteiktas gan ES prioritātes, gan iespējamie uzdevumi un stratēģija;

Jaunie pasaules transporta ceļi

9. uzsver Arktikā esošo pasaules jauno jūras tirdzniecības ceļu milzīgo nozīmi, jo īpaši ES un tās dalībvalstu ekonomikām, šīm valstīm kontrolējot 40 % no pasaules komerciālās kuģniecības; atzinīgi vērtē Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) paveikto darbu obligātā kuģniecības Polārā kodeksa jomā un AP darba grupu, jo īpaši meklēšanas un glābšanas darba grupas, paveikto; uzsver, ka ES un tās dalībvalstīm būtu aktīvi jāatbalsta jūras brīva pieejamība un tiesības brīvi šķērsot starptautiskos ūdensceļus;

10. uzsver, ka ir būtiski izveidot jaunus dzelzceļa un transporta koridorus Barenca Eiroarktiskajā transporta telpā (*Beata*), lai veicinātu pieaugošo vajadzību apmierināšanu starptautiskās tirdzniecības, kalnrūpniecības un citas ekonomiskās attīstības jomā, kā arī aviācijas savienojumu izveidošanu Tālajos Ziemeļos; šajā sakarībā vērš uzmanību uz jaunajām Ziemeļu dimensijas partnerattiecībām transporta un loģistikas jomā;

11. ierosina ietvert AP meklēšanas un glābšanas darbu iniciatīvas rezultātos būtiskas ārpus Arktikas esošas kuģniecības valstis, kuras izmanto Ziemeļu ledus okeānu; tādēļ ierosina Komisijai un Padomei kopā ar Eiropas Jūras drošības aģentūru koordinēt ES un dalībvalstu politikas virzienus šajā konkrētajā jomā SJO, AP un citās organizācijās;

12. norāda, ka, neskatoties uz pūliņiem obligāta polārā kuģniecības kodeksa izveidei, varētu tikt atrasts ātrāks risinājums kuģošanas drošībai Arktikā, koordinējot un saskaņojot valstu tiesību aktus, un aicina Eiropas Jūras drošības aģentūru maksimāli iesaistīties Arktikas kuģniecības jomā;

13. atzinīgi vērtē sadarbības iniciatīvas par drošu kuģošanu Arktikā un labāku piekļuvi dažādiem Ziemeļu jūras ceļiem; uzsver, ka tas attiecas ne vien uz komerciālo satiksmi, bet arī uz lielu un aizvien lielāku daļu tūrisma kuģniecības, kurā tiek pārvadāti ES pilsoņi; aicina veikt vairāk pētījumu par klimata pārmaiņu ietekmi uz kuģošanu Arktikā un maršrutiem; tāpat aicina novērtēt kuģošanas un komerciālu darbību apjoma pieauguma, tostarp darbību atklātā jūrā, ietekmi uz Arktikas vidi un iedzīvotājiem;

14. aicina reģiona valstis nodrošināt, ka visi pašreizējie un iespējamie nākotnes transporta ceļi ir atvērti starptautiskai kuģniecībai, un atturēties no jebkādu vienpusēju un patvaļīgu finansiālu vai administratīvu šķēršļu ieviešanas, kas varētu kavēt kuģošanu Arktikā un kas nav starptautiski pieņemti pasākumi, kuru mērķis ir palielināt drošību un vides aizsardzību;

Dabas resursi

15. apzinās, ka pieaugošajam pasaules iedzīvotāju skaitam ir vajadzīgi resursi un atzīst intereses palielināšanos par tiem, kā arī Arktikas valstu suverēnās tiesības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām; ierosina visām iesaistītajām pusēm veikt pasākumus, lai nodrošinātu visaugstākos iespējamus drošības, sociālos un ekoloģijas standartus dabas resursu izpētē un izmantošanā;

16. uzsver, ka ietekmes uz vidi novērtējums, kā arī stratēģiskās un sociālās ietekmes novērtējuma process būs galvenie līdzekļi konkrētu projektu un programmu pārvaldībā Arktikā; vērš uzmanību uz Direktīvu 2001/42/EK⁽¹⁾ par stratēģisko vides novērtējumu un to, ka Somija, Zviedrija un Norvēģija ir ratificējušas ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Konvenciju par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā (Espo konvenciju), kas nodrošina labu pamatu ietekmes novērtējuma procedūru aktīvai veicināšanai Arktikā; šajā sakarībā arī atsaucas uz OSPAR komisijas ministru sanāksmē 2010. gada 23. un 24. septembrī klajā nākušo Bergenā pazīojumu;

(1) OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

17. aicina reģiona valstis atrisināt visus pašreizējos vai nākotnē iespējamus konfliktus attiecībā uz piekļuvi Arktikas dabas resursiem konstruktīva dialoga ceļā, iespējams, Arktikas Padomē, kas ir piemērots forums šādi diskutējai; uzsver ANO Kontinentālā šelfa robežu komitejas nozīmi konfliktu risinājumu atrašanā starp Arktikas valstīm par to ekskluzīvo ekonomikas zonu robežu noteikšanu;

18. jo īpaši norāda uz Arktikas reģiona valstu atbildību nodrošināt, ka naftas uzņēmumiem, kas plāno iesaistīties piekrastes naftas urbumu veikšanā savās attiecīgajās jūras robežās, ir pieejamas vajadzīgās drošības tehnoloģijas un zināšanas, un šie uzņēmumi ir finansiāli gatavi novērst katastrofas un naftas noplūdes no naftas platformām un reaģēt uz šādām katastrofām un noplūdēm; norāda, ka Arktikas reģiona īpaši skarbie laika apstākļi un sevišķi trauslā daba liek attiecīgajiem naftas uzņēmumiem attīstīt īpašas zināšanas attiecībā uz naftas noplūdes novēršanu un rīcību šādas noplūdes gadījumā reģionā;

19. atzinīgi vērtē Norvēģijas un Krievijas robežlīgumu⁽¹⁾, jo īpaši pausto vēlmi iesaistīties ciešākā sadarbībā attiecībā uz kopīgo resursu pārvaldību un turpmāko kopīgo zivju krājumu pārvaldību Barenca jūrā, tostarp ilgtspējības jomā; jo īpaši uzskata divpusējo sadarbību starp Norvēģiju un Krieviju par paraugu kopīgai visaugstāko standartu piemērošanai vides aizsardzības jomā, meklējot naftu un gāzi Barenca jūrā; jo īpaši norāda uz pretrunīgo jaunu tehnoloģiju izstrādes nozīmi, sevišķi to tehnoloģiju nozīmi, kuras ir īpaši izstrādātas Arktikas videi, piemēram, jūras gultnē ievietojamām tehnoloģijām;

20. apzinās to, ka pastāv dažādas Svalbāras/Špicbergenas līguma interpretācijas attiecībā uz tā piemērojamību Svalbāras/Špicbergenas kontinentālajam šelfam un jūras teritorijām, un, ņemot vērā resursu salīdzinoši vieglo pieejamību kontinentālajā šelfā, atzinīgi vērtētu vienošanos par šelfa juridisko statusu, atzīstot piekrastes šelfa valstu juridiskās tiesības un pienākumus; pauž pārliecību, ka iespējamie strīdi tiks atrisināti konstruktīvi;

21. atgādina par ES, kas ir viena no galvenajām Arktikas resursu patērētājām, nostāju, kā arī par Eiropas ekonomikas dalībnieku iesaisti; prasa Komisijai turpmāk iesaistīties sadarbības un tehnoloģiju nodošanas veicināšanā, lai nodrošinātu visaugstākos standartus un atbilstīgas administratīvās procedūras, izveidot stabilu zinātnisko bāzi nākotnes tendencēm un Arktikas resursu pārvaldības vajadzībām, piemēram, attiecībā uz zivsaimniecību, kalnrūpniecību, mezsaimniecību un tūrismu un pilnībā izmantot ES kompetences regulējumam šajā jomā; tā kā ekonomiskā darbība Arktikā palielināsies, aicina ES tajā veicināt ilgtspējīgas attīstības principus;

22. prasa, lai pirms jebkādu jaunu zvejniecības uzņēmumu izveides Arktikas reģionā tiktu veikti uzticami un piesardzīgi zinātniski krājumu novērtējumi nolūkā noteikt tādu zvejas apjomu, kas ļaus saglabāt nozvejai paredzēto zivju sugu krājumus un nenovedīs pie citu sugu izzušanas vai nenodarīs būtisku kaitējumu jūras videi, un prasa, lai visu veidu zveju tāljūrā reglamentētu reģionālā zivsaimniecības pārvaldības organizācija, kura ievēro zinātniskus ieteikumus un īsteno stingru kontroli un uzraudzības programmu nolūkā nodrošināt atbilstīgu pārvaldības pasākumiem, un lai zveja ekskluzīvajās ekonomikās zonās atbilstu tādiem pašiem standartiem;

23. uzskata, ka pietiekami lielu un daudzveidīgu aizsargājamo jūras teritoriju izveide un ieviešana ir būtisks līdzeklis, lai saglabātu jūras vidi;

Klimata pārmaiņu un piesārņojuma ietekme uz Arktiku

24. atzīst, ka ES tāpat kā citas pasaules attīstīti reģioni būtiski veicina klimata pārmaiņas un ka tādēļ tai ir īpaša atbildība un jāuzņemas vadoša loma klimata pārmaiņu apkarošanā;

25. atzīst, ka vislabākā aizsardzība Arktikai ir ilgtermiņa un vērienīgs pasaules mēroga nolīgums klimata jomā, taču atzīst, ka Arktikas straujā sasilšana papildus liek strādāt pie iespējamiem turpmākiem īstermiņa pasākumiem, lai to ierobežotu;

⁽¹⁾ Parakstīts 2010. gada 15. septembrī.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

26. uzskata Arktiku par jutīgu reģionu, kurā klimata pārmaiņu ietekme ir īpaši redzama, sevišķi nopietni skarot citus pasaules reģionus; tādēļ atbalsta Padomes secinājumus par plašāku sadarbību ar UNFCCC un Arktikas ilgstošas novērošanas tīklu (SAON) un pūliņus ieviest Svalbāras Integrētās novērošanas sistēmu un Eiropas daudzdisciplinārā novērošanas centra jūras dziļi izpētei (EMSO) Arktikas komponentus, jo šīs iniciatīvas nodrošina unikālu Eiropas ieguldījumu izpratnē par klimata un vides pārmaiņām Arktikas reģionā;

27. atzīst, ka melnā oglekļa emisijas no ES un citiem ziemeļu puslodes reģioniem nesamērīgi plaši ietekmē Arktikas sasilšanu, un uzsver nepieciešamību ietvert melnā oglekļa emisijas attiecīgajos ANO Eiropas Ekonomikas komitejas un ES reglamentējošos noteikumos, piemēram, Konvencijā par pārrobežu gaisa piesārņojumu lielos attālumos un valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju direktīvā;

28. līdz ar to atzinīgi vērtē SJO Jūras vides aizsardzības komitejas apstiprināto aizliegumu, kam jāstājas spēkā 2011. gada 1. augustā, izmantot un pārvadāt smago dīzeļdegvielu kuģos, kuri darbojas Antarktīkas teritorijā; uzsver, ka līdzīgs aizliegums būtu piemērots arī Arktikas ūdeņiem, lai samazinātu vides apdraudējumu avārijas gadījumā;

29. atbalsta plašāku sadarbību ar Arktikas un ārpus Arktikas esošām valstīm par Arktikas ilgstošas novērošanas tīklu (SAON) izveidi un mudina Eiropas Vides aģentūru turpināt nozīmīgo darbu un veicināt sadarbību ar Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīkla starpniecību, piemērojot kopīgi izmantojamas vides informācijas sistēmas pamatprincipus;

30. uzsver ES un ap polu atrodošos valstu būtisko nozīmi piesārņojuma samazināšanā, kurš nonāk Arktikas reģionā ar liela attāluma transportu, piemēram, jūras transportu; šajā sakarībā uzsver Eiropas Savienības tiesību aktu, piemēram, Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, īstenošanas nozīmi; norāda, ka klimata pārmaiņas Arktikā būtiski ietekmēs piekrastes reģionus Eiropā un citur un no klimata atkarīgās nozares Eiropā, piemēram, lauksaimniecību un zivsaimniecību, atjaunojamo enerģiju, ziemeļbriežu audzēšanu, medības, tūrismu un transportu;

Ilgspējīga sociāli ekonomiskā attīstība

31. atzīst, ka ledus kušana un temperatūras paaugstināšanās ne vien liek pārvietoties vietējiem pirmiedzīvotājiem, apdraudot viņu tradicionālo dzīvesveidu, bet arī rada ekonomiskās attīstības iespējas Arktikas reģionā; atzīst Arktikas reģiona iedzīvotāju un valstu valdību vēlmi ar suverēnām tiesībām un pienākumiem turpināt ilgtspējīgu ekonomisko attīstību, tajā pašā laikā aizsargājot pirmiedzīvotāju tradicionālos iztikas avotus un Arktikas ekosistēmu sevišķi jutīgo dabu un ņemot vērā pieredzi dažādu reģiona resursu ilgtspējīgā izmantošanā un apguvē; ierosina piemērot uz ekosistēmu balstītas pārvaldības principus, lai konsolidētu ekoloģiskās zināšanas ar sociālajām vērtībām un vajadzībām;

32. uzsver, ka ir svarīgi, lai ES kopā ar šīs teritorijas reģionu pārstāvjiem diskutētu par attīstības un sadarbības struktūrfondu nozīmi, lai, saskaroties ar globālām problēmām nākotnē, varētu gūt panākumus un izmantot teritorijas attīstības iespējas;

33. uzskata – lai noteiktu katra apvidus īpašās iespējas un izstrādātu atbilstīgas iedzīvotāju stratēģijas attiecībā uz reģionālajām atšķirībām, ir vajadzīgs ietverošs process ar valstu un ES līmeņa atbalstu; uzskata, ka partnerattiecības un dialogs starp attiecīgiem iestāžu līmeņiem nodrošina politikas virzienu visefektīvāko īstenošanu;

34. norāda uz Arktikas pamatiedzīvotāju īpašo situāciju un atzīst viņu tiesības; jo īpaši norāda uz Arktikas valstu pamatiedzīvotāju tiesisko un politisko situāciju un viņu pārstāvību Arktikas Padomē; aicina vairāk iesaistīt pamatiedzīvotājus politikas veidošanā; uzsver nepieciešamību pieņemt īpašus pasākumus, lai saglabātu pamatiedzīvotāju kultūru un valodu, un tiesības uz zemi, kā noteikts SDO Konvencijā Nr. 169; aicina uz pastāvīgu dialogu starp pamatiedzīvotāju pārstāvjiem un ES iestādēm un aicina ES turpmāk ņemt vērā reti apdzīvotu nomaļu teritoriju īpašās vajadzības reģionālās attīstības, iztikas līdzekļu un izglītības jomā; uzsver, ka ir svarīgi atbalsta pasākumi, kas veicina pamatiedzīvotāju kultūras, valodas un paražu attīstību;

⁽¹⁾ OV L 136, 29.5.2007., 3. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

35. norāda, ka pamatiedzīvotāju ekonomika ir ļoti atkarīga no dabas resursu ilgtspējīgas izmantošanas un ka tādēļ klimata pārmaiņu un to ietekmes ierobežošana un pamatiedzīvotāju tiesības uz nepiesārņotu dabas vidi ir arī cilvēktiesību jautājumi;
36. atzinīgi vērtē darbu, ko paveicis ANO īpašais referents par pamatiedzīvotāju cilvēktiesību un pamatbrīvību situāciju un ANO ekspertu mehānisms par pamatiedzīvotāju tiesībām;
37. atzinīgi vērtē ekspertu mehānisma veiksmīgi pabeigto progresu ziņojumu par pētījumu par pamatiedzīvotājiem un viņu tiesībām piedalīties lēmumu pieņemšanā;
38. mudina Arktikas dalībvalstis iesaistīties sarunās, lai ratificētu jaunu Ziemeļu konvenciju par sāmiem;
39. prasa ES aktīvi veicināt Krievijas ziemeļu daļā dzīvojošo somugru izcelsmes iedzīvotāju tiesības uz kultūru un valodu;
40. pieņem zināšanai nesenās tiesiskās pārmaiņas, kas skar ES aizliegumu attiecībā uz izstrādājumiem no roņiem, jo īpaši Vispārējā tiesā iesniegto prasību atzīt par spēkā neesošu Regulu (EK) Nr. 1007/2009 ⁽¹⁾ (Lieta T-18/10, *Inuit Tapiriit Kanatami* pret Parlamentu un Padomi); norāda uz apspriežu procedūru PTO aizgādībā, kuru pieprasīja Kanāda un Norvēģija; pauž cerību, ka nesaskaņas starp pusēm būs iespējams pārvarēt pēc EST nolēmumiem un PTO īstenotajām procedūrām;
41. apzinās intereses pieaugumu par resursu izmantošanu; šajā sakarībā norāda uz nepieciešamību pēc plašām visu ietverošām uz ekosistēmu balstītām pieejām, ar kurām visdrīzāk varēs risināt dažādos jautājumus, kuri skar Arktiku saistībā ar klimata pārmaiņām, kuģošanu, vides apdraudējumiem un piesārņotājiem, zivsaimniecību un citām cilvēku darbībām, saskaņā ar ES integrēto jūrniecības politiku vai Norvēģijas integrēto pārvaldības plānu Barenca jūrai un Lofotu salu jūras teritorijām; ierosina dalībvalstīm atbalstīt Arktikas Padomes 2009. gada pārskatītās pamatnostādnes attiecībā uz piekrastes naftu un gāzi;

Pārvaldība

42. atzīst iestādes un plašo starptautisko tiesību un līgumu sistēmu, piemēram, UNCLOS (tostarp, kuģošanas brīvības un likumīgas šķērsošanas pamatprincipus), Starptautisko Jūrniecības organizāciju (SJO), Konvenciju par Ziemeļaustrumu Atlantijas reģiona jūras vides aizsardzību (OSPAR konvencija) ⁽²⁾, Ziemeļaustrumu Atlantijas Zvejniecības komisiju (NEAFC), Konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) ⁽³⁾ un Stokholmas konvenciju, kas pārvalda Arktikai svarīgas teritorijas, kā arī daudzos pašreizējos divpusējos nolīgumus un shēmas papildus Arktikas valstu ieviestajiem noteikumiem; līdz ar to secina, ka Arktikas reģions būtu jāuzskata nevis par tiesisku vakuumu, bet par teritoriju ar veiksmīgi izveidotiem pārvaldības līdzekļiem; tomēr norāda, ka klimata pārmaiņu problēmu un pieaugošās ekonomiskās atstātības dēļ visām iesaistītajām pusēm šie pašreizējie noteikumi ir turpmāk jāattīsta, jāstiprina un jāstiprina;
43. uzsver – lai gan valstīm ir īpaši svarīga nozīme Arktikas pārvaldībā, būtiska loma ir arī citām iesaistītajām pusēm, piemēram, starptautiskajām organizācijām, pamatiedzīvotājiem un vietējiem iedzīvotājiem un vietējā mēroga iestādēm; norāda, ka ir svarīgi palielināt savstarpēju uzticēšanos starp tiem, kam ir likumīgas intereses reģionā, pieņemot līdzdalības pieeju un izmantojot dialogu kā veidu, lai izveidotu kopēju skatījumu uz Arktiku;
44. uzskata, ka dažu novērotāju radītais iespaids par tā saukto cīņu par Arktiku neveicina konstruktīvu saprašanu un sadarbību reģionā; norāda, ka Arktikas valstis vairākos gadījumos paudušas apņēmību atrisināt un dažos gadījumos ir rīkojušās nolūkā atrisināt iespējamus interešu konfliktus saskaņā ar starptautisko tiesību principiem;
45. atzīst AP kā galvenā reģionālās sadarbības foruma būtisko nozīmi visā Arktikas reģionā; atgādina, ka ES dalībvalstis Dānija, Zviedrija un Somija un kandidātvalsts Islande ir Arktikas Padomes locekles, un ES dalībvalstis Vācija, Francija, Apvienotā Karaliste, Nīderlande, Spānija un Polija ir aktīvas pastāvīgās

⁽¹⁾ OV L 286, 31.10.2009., 36. lpp.

⁽²⁾ Konvencija par Ziemeļaustrumu Atlantijas reģiona jūras vides aizsardzību.

⁽³⁾ Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

novērotājas; apstiprina apņēmību neatbalstīt tādu pasākumus, ar kuriem tiek izslēgta kāda Arktikas ES dalībvalsts, kandidātvalsts vai Arktikas EEZ/EBTA valsts; atzīst AP darba grupu ar novērotāju līdzdalību konkrēto paveikto darbu un aicina Komisiju un ES aģentūras visos iespējamajos gadījumos turpināt aktīvi iesaistīties visās attiecīgajās darba grupās; atbalsta AP juridiskā un ekonomiskā pamata stiprināšanu;

46. atzīst, ka problēmas, kas skar Arktiku, ir globālas un ka tādēļ to risināšanā vajadzētu iesaistīt visus attiecīgos dalībniekus;

47. atzinīgi vērtē AP darba grupu pēdējos gados izstrādāto nozīmīgo ziņojumu rezultātus attiecībā uz naftu un gāzi Arktikā, sasilšanas ietekmi un ārkārtas reaģēšanas vajadzībām;

48. atzinīgi vērtē pamatiedzīvotāju interešu pārstāvības politisko organizētību, darbojoties sāmu parlamentos un padomēs Ziemeļeiropā, un sadarbību starp vairākām ap polu esošu valstu pamatiedzīvotāju organizācijām un atzīst AP īpašo nozīmi pamatiedzīvotāju iesaistīšanā; atzīst Arktikas pamatiedzīvotāju tiesības, kas noteiktas ANO deklarācijā par pamatiedzīvotāju tiesībām, un mudina Komisiju izmantot Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu Arktikas pamatiedzīvotāju ietekmes palielināšanai;

49. atzinīgi vērtē plašo sadarbību tādos jautājumos kā Arktikas jūras vides aizsardzība (PAME darba grupa) ne vien reģionālā, bet arī divpusējā un starptautiskā līmenī; šajā sakarībā uzskata AP meklēšanas un glābšanas jomā paveikto darbu par pirmo soli uz mehānismiem arī saistošu lēmumu pieņemšanai;

50. atzinīgi vērtē nepārtraukti veikto AP darba apjoma un struktūras novērtējumu un pauž pārliecību, ka tas turpināsies, lai paplašinātu lēmumu veidošanas procesa pamatu, iekļaujot ārpus Arktikas esošus dalībniekus;

51. pauž cerību, ka AP turpinās būtisko darbu un paplašinās lēmumu veidošanas procesa pamatu, iekļaujot citus dalībniekus Arktikā, kuri palielina savu līdzdalību šajā reģionā, un līdz ar to izmantos to zināšanas un spējas, un ņems vērā to likumīgās intereses saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, tajā pašā laikā būtu jāuzsver, ka vajadzētu pievērst ievērojami vairāk uzmanības Arktikas valstu interesēm; atzinīgi vērtē AP iekšējo procedūru attiecībā uz novērotāja statusa pārskatīšanu un iespējamo turpmāko AP uzdevumu kompetences jomu;

52. uzskata, ka stiprākai AP vajadzētu būt vadošajai lomai sadarbībā Arktikā, un tādēļ atzinīgi vērtētu AP politisko un administratīvo spēju uzlabošanu, piemēram, pašlaik apspriesto pastāvīgo sekretariātu, izmaksu vienlīdzīgāku sadalījumu, biežākas ministru tikšanās un ikgadējo Arktikas sammitu visaugstākajā līmenī, kā to ierosināja ES dalībvalsts Somijas, kas ir arī Arktikas Padomes dalībvalsts, ārlietu ministrs; turklāt atzinīgi vērtētu Arktikas reģiona parlamentu deputātu plašāku līdzdalību, lai uzsvētu parlamentāro dimensiju un nodrošinātu attiecīgu ārpus Arktikas esošu dalībnieku iekļaušanu; turklāt uzsver, ka ekskluzīva iekšēja valstu kodola augsta līmeņa tikšanās kopumā vienīgi nodarīs kaitējumu AP statusam un lomai; vēlas, lai AP saglabātu atklāto un iekļaujošo pieeju un līdz ar to paliktu atvērta visām ieinteresētajām pusēm;

53. uzskata Ziemeļu dimensiju par galveno elementu reģionālajā sadarbībā Ziemeļeiropā; norāda, ka četri partneri, proti, ES, Islande, Norvēģija un Krievijas Federācija, kā arī Barenca Eiroarktikā padome, Baltijas jūras valstu padome, Ziemeļvalstu Ministru padome, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka (ERAB), Eiropas Investīciju banka (EIB) un Pasaules banka darbojas Ziemeļu dimensijā un ka gan Kanādai, gan ASV tajā ir novērotāja statuss; uzsver nepieciešamību cieši saskaņot Ziemeļu dimensijas politiku un ES attīstībā esošo Arktikas politiku; norāda uz Ziemeļu dimensijas Arktikas logu; atzinīgi vērtē Ziemeļu dimensijas partnerattiecību vērtīgo pieredzi, jo īpaši jaunās Ziemeļu dimensijas partnerattiecības transporta un loģistikas jomā un tās ieguvumus sadarbībā Arktikā;

54. apstiprina atbalstu ES pastāvīgam novērotāja statusam AP; atzīst, ka ES dalībvalstis ir iesaistītas AP darbā ar daudzu starptautisko organizāciju, piemēram, SJO, OSPAR, NEAFC, un Stokholmas konvencijas, starpniecību, un uzsver nepieciešamību pēc visu ES politikas virzienu saskaņošanas attiecībā uz Arktiku; prasa Komisijai pienācīgi informēt Parlamentu par AP un tās darba grupu sanāksmēm un darbu; tajā pašā

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

laikā uzsver, ka ES un tās dalībvalstis jau piedalās kā dalībnieces vai novērotājas citās uz Arktiku attiecīgās starptautiskās organizācijās, piemēram, SJO, OSPAR, NEAFC un Stokholmas konvencijā, un tādēļ tām būtu saskaņotāk jākoncentrējas uz šo organizāciju darbu; šajā sakarībā jo īpaši uzsver nepieciešamību pēc ES politikas virzienu saskaņošanas attiecībā uz Arktiku; mudina AP ciešāk iesaistīt pilsonisko sabiedrību un nevalstiskās organizācijas kā *ad-hoc* novērotājus;

55. uzskata Barenca Eiro-Arktisko padomi (BEAC) par būtisku sadarbības centru starp Dāniju, Somiju, Norvēģiju, Krieviju, Zviedriju un Eiropas Komisiju; norāda uz BEAC darbu veselības un sociālo jautājumu, izglītības un pētniecības, enerģētikas, kultūras un tūrisma jomā; norāda uz BEAC darbojošās pamatiedzīvotāju darba grupas padomdevēja lomu;

Secinājumi un pieprasījumi

56. prasa Komisijai pārveidot pašreizējo dienestu grupu par dienestu pastāvīgu struktūru, lai nodrošinātu saskaņotu, koordinētu un integrētu politikas pieeju visās politikas jomās, kas skar Arktiku, piemēram vides, enerģētikas, transporta un zivsaimniecības jomā; ierosina šajā struktūrā piešķirt kopīgu vadību Eiropas Ārējās darbības dienestam un Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorātam, kas ir starpnozaru koordinators Komisijā; līdz ar to arī ierosina Eiropas Ārējās darbības dienestā izveidot Arktikas nodaļu;

57. aicina Komisiju sarunās par divpusējiem nolīgumiem ņemt vērā to, ka ir jāaizsargā Arktikas ekosistēma un Arktikas iedzīvotāju, tostarp pamatiedzīvotāju grupu, intereses un ka Arktikas dabas resursi ir jāizmanto ilgtspējīgi, un aicina Komisiju ievērot šos principus visās darbībās;

58. norāda, ka zinātnisko pētījumu dati nepārprotami liecina par to, ka Arktikas ekosistēmā pašlaik notiek ļoti lielas, ar klimata pārmaiņām saistītas izmaiņas un ka tādēļ jebkādi turpmāki attīstībai Arktikā ir jābūt piesardzīgiem un balstītiem uz zinātniski pamatotu pieeju; aicina pabeigt daudzpusējos nolīgumos paredzētos zinātniskos pētījumus, lai pirms nākamā lielā pavērsiena informētu iedzīvotājus visā pasaulē par Arktikas ekosistēmu un lēmumiem attiecībā uz to;

59. uzsver to, ka ES un tās dalībvalstis ir galvenās ieguldījuma sniedzējas ar Arktiku saistītā pētniecībā, reģionālajā sadarbībā un ar reģionu un ne tikai saistītu tehnoloģiju attīstībā, un prasa, lai Komisija izskatītu iespējas izstrādāt ap polu atrodošos valstu līdzfinansējuma un kopējas plānošanas iniciatīvas nolūkā veicināt gludāku un efektīvāku sadarbību starp iesaistīto valstu ekspertiem; prasa ES veicināt sadarbības pasākumus ar ASV, Kanādu, Norvēģiju, Islandi, Grenlandi un Krieviju daudznozaru pētniecības jomā Arktikā, šajā nolūkā izveidojot saskaņotus finansēšanas mehānismus; turklāt prasa Komisijai izveidot līdzekli tiešai sadarbībai ar Arktikas dalībvalstīm, pamatiedzīvotāju organizācijām un Arktikas pētniecības institūtiem, lai palīdzētu informēt ES par attiecīgām problēmām, būtiskiem pētniecības jautājumiem un lietām, kas skar Arktikā dzīvojošos un strādājošos, nolūkā palīdzēt nākotnē uzsākt pētniecības pasākumus;

60. uzskata, ka ES būtu turpmāk jāattīsta spējas, un aicina Komisiju izpētīt iespējas uzsākt, kā arī turpināt ES darbības Arktikā un ziņot par tām, piemēram, darboties ap polu esošo valstu daudzpusējās pētniecības finansējuma programmā, kas ļautu darboties vienkāršāk un mazāk birokrātiski pētniecības kopienas sadarbības un kopīgos projektos; prasa Komisijai prioritārā kārtībā izpētīt iespējas izveidot ES Arktikas informācijas centru kā kopēju un tīklā esošu struktūru, ņemot vērā atbilstīgus priekšlikumus; norāda uz Lapzemes universitātes priekšlikumu šajā sakarībā; uzskata, ka šādam centram vajadzētu spēt rīkot pastāvīgus ES pasākumus galvenajiem dalībniekiem Arktikā un nodot informāciju un sniegt pakalpojumus saistībā ar Arktiku ES iestādēm un iesaistītajām pusēm;

61. uzsver – lai objektīvi noteiktu Arktikas dabas vidē notiekošo pārmaiņu īpašības un ātrumu, ir ļoti būtiski nodrošināt starptautiskām zinātnieku grupām pilnīgu piekļuvi pētījumu veikšanai šajā mūsu planētas īpaši jutīgajā teritorijā; norāda, ka ES palielina klātbūtni un līdzdalību īpaši Arktikas Eiropas daļā, izveidojot kopīgu pētniecības infrastruktūru un palielinot Arktikā īstenoto pētniecības programmu skaitu; jo īpaši atbalsta pētnieku grupas, kurās darbotos dažādu jomu zinātnieki, kas pārstāv visas iesaistītās valstis; atzinīgi vērtē parasti labo un atklāto sadarbību pētniecības jomā un uzskata, ka šiem pētījumiem vajadzētu būt atklātiem, jo tie kalpo visas starptautiskās sabiedrības interesēs un tos ir paredzēts izmantot visai starptautiskajai sabiedrībai;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

62. uzsver Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa devumu kā skaidru Eiropas pievienoto vērtību, jo īpaši pārrobežu sadarbības programmas Kolas pussalā un Karēlijā, kā arī Baltijas jūras pārrobežu sadarbības programmu, kurā ir ietverts arī Barenca jūras reģions; prasa Komisijai izpētīt, kā pienācīgi paplašināta Ziemeļu perifērijas programma varētu līdzīgi ietekmēt Arktikas stratēģiju nākamajā plānošanas periodā;

63. prasa Komisijai atbalstīt centienus ātri un efektīvi izveidot Svalbāras Integrētās novērošanas sistēmu (SIOS) un Eiropas daudzdisciplināro novērošanas centru jūras dzīvu izpētei (EMSO), lai labāk izprastu un aizsargātu Arktikas vidi;

64. prasa Komisijai izvirzīt priekšlikumus par to, kā varētu izveidot projektu *Galileo* vai projektus kā Globālā vides un drošības novērošana (GMES) ar ietekmi uz Arktiku tā, lai veicinātu drošāku un ātrāku kuģošanu Arktikas ūdeņos, līdz ar to ieguldot Ziemeļu–Austrumu jūrasceļa drošībā un pieejamībā, jo īpaši nolūkā labāk paredzēt ledus kustību un nodrošināt labāku Arktikas jūras gultnes kartografēšanu un izpratni par galvenajiem ģeodinamiskajiem procesiem teritorijā, kas ir īpaši nozīmīga Zemes ģeodinamikai, ūdens ciklam polārajos reģionos un mūsu zināšanu uzlabošanai par unikālām ekosistēmām;

65. aicina visas Arktikas reģiona valstu valdības, jo īpaši Krievijas valdību, pieņemt un atbalstīt ANO Ģenerālās Asamblejas 2007. gada 13. septembrī pieņemto Deklarāciju par pamatiedzīvotāju tiesībām;

66. prasa dalībvalstīm ratificēt visas svarīgākās vienošanās attiecībā uz pamatiedzīvotāju tiesībām, piemēram, SDO Konvenciju Nr. 169;

67. prasa ES un dalībvalstīm saistībā ar SJO darbu obligāta polāra kodeksa kuģniecībai jomā ierosināt, lai sodrēju emisijas un smagā dīzeļdegviela tiktu reglamentēta īpaši; ja šādas sarunas nav rezultatīvas, prasa Komisijai ierosināt priekšlikumus noteikumiem kuģiem, kas piestāj ES ostās pēc vai pirms braucieniem cauri Arktikas ūdeņiem, lai piemērotu stingru režīmu, kas ierobežo sodrēju emisijas un smagās dīzeļdegvielas lietošanu un pārvadāšanu;

*

* *

68. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī dalībvalstu un Arktikas reģiona valstu valdībām un parlamentiem.

ES stratēģija attiecībā uz Melno jūru

P7_TA(2011)0025

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz Melno jūru (2010/2087(INI))

(2012/C 136 E/15)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Melnās jūras reģiona sinerģija — jauna reģionālās sadarbības iniciatīva” (COM(2007)0160),

— ņemot vērā Padomes 2007. gada 14. maija secinājumus par Melnās jūras reģiona sinerģijas iniciatīvu,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. janvāra rezolūciju par pieeju Melnās jūras reģionālās politikas jomā ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 64. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- ņemot vērā 2008. gada 14. februārī Kijevā pieņemto Eiropas Savienības un plašāka Melnās jūras reģiona valstu ārlietu ministru kopīgo paziņojumu,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 19. jūnijā pieņemto ziņojumu par Melnās jūras reģiona sinerģijas īstenošanas pirmo gadu (COM(2008)0391),
 - ņemot vērā kopīgo paziņojumu par Melnās jūras reģiona sinerģijas vides partnerības uzsākšanu (Briselē, 2010. gada 16. martā),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu (COM(2006)0726) un Komisijas nodomu 2011. gadā iesniegt Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) pārskatu,
 - ņemot vērā pievienošanās partnerību ar Turciju,
 - ņemot vērā ar Armēniju, Azerbaidžānu, Gruziju, Moldovas Republiku un Ukrainu noslēgtos partnerības un sadarbības nolīgumus un pašreizējās sarunas par asociācijas nolīgumiem, kā arī attiecīgos EKP rīcības plānus,
 - ņemot vērā Komitejas 2010. gada 12. maijā pieņemtos EKP progresā ziņojumus par Armēniju, Azerbaidžānu, Moldovas Republiku, Gruziju un Ukrainu,
 - ņemot vērā ar Krievijas Federāciju noslēgto partnerības un sadarbības nolīgumu un pašreizējās sarunas par jaunu ES un Krievijas nolīgumu,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. decembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Austrumu partnerība" (COM(2008)0823),
 - ņemot vērā Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes 2009. gada 7. maija kopīgo deklarāciju,
 - ņemot vērā nesenos panākumus dialogā ar šā reģiona valstīm par vīzu režīma atcelšanu,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Moldovu, Krievijas Federāciju, Turciju, Ukrainu un Dienvidkaukāza valstīm, kā arī par integrēto jūrniecības politiku,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0378/2010),
- A. tā kā Melnās jūras reģions ir stratēģisks tilts, kas savieno Eiropu ar Kaspijas jūras reģionu, Vidusāziju un Tuvajiem Austrumiem, kā arī Dienvidaustrumu Āziju un Ķīnu; tā kā to raksturo gan ciešas saiknes starp reģiona valstīm un liels potenciāls, gan daudzveidība un konkurence; tā kā reģionā atrodas ES dalībvalstis Bulgārija, Grieķija un Rumānija, ES kandidātvalsts Turcija un EKP partnervalstis Armēnija, Azerbaidžāna, Gruzija, Moldovas Republika un Ukraina, kā arī reģions ietver Krievijas Federāciju kā stratēģisko partneri;

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 443. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- B. tā kā Eiropas Savienībai Melnās jūras reģions ir stratēģiski svarīgs; tā kā Melnā jūra daļēji atrodas Eiropas Savienībā un ģeogrāfiski tās lielākā daļa atrodas Eiropā, tādējādi radot kopējus uzdevumus un iespējas ES un reģiona valstīm, kā arī nosakot kopēju vajadzību nodrošināt mieru, demokrātiju, drošību, stabilitāti, reģionālo sadarbību un ilgtspējīgu labklājību Melnās jūras reģionā; tā kā Melnās jūras reģionam ir nepieciešama saskaņotāka, ilgtspējīgāka un stratēģiskāka pieeja;
- C. tā kā Melnās jūras reģions ir sociālā, kultūras un reliģijas ziņā bagāta vide, kurā centrālā vieta būtu jāņem dialogam starp kultūrām un ticībām;
- D. tā kā ar Melnās jūras reģiona sinerģiju (MJRS) tika atzīts, ka Melnās jūras reģions ir stratēģiski svarīgs Eiropas Savienībai un ka reģionā ir vajadzīga spēcīgāka ES līdzdalība; tā kā MJRS rezultāti līdz šim ir bijuši ierobežoti, un pašreizējie MJRS īstenošanas rezultāti nav skaidri un vispusīgi uzskatāmi, un tādēļ ES tiek kritizēta par to, ka tai nav stratēģiska redzējuma attiecībā uz reģionu un ka tā izmanto sadrumstalotu pieeju sinerģijas īstenošanai;
- E. tā kā nav izstrādāts rīcības plāns, kurā būtu paredzēti konkrēti mērķi un kritēriji un ziņošanas, uzraudzības, novērtēšanas un turpmākās attīstības mehānismi, kā tas prasīts Parlamenta pirmajā rezolūcijā attiecībā uz Melnās jūras reģionu;
- F. tā kā ir izdots tikai viens progresa ziņojums (2008. gadā), un netika ieviests regulāras ziņošanas mehānisms; tā kā nav īstenots daudz projektu, un līdz šim ir uzsākta tikai partnerība vides jomā;
- G. tā kā kopš 2008. gada nav rīkota neviena ministru konference, tādējādi norādot uz MJRS redzamības, stratēģiskā skatījuma un politiskās vadības trūkumu;
- H. tā kā centienus, kaut arī tie ir slavējami, līdz šim lielā mērā ir ierobežojusi vāja administratīvā organizācija, iestāžu un politisko saistību trūkums un cilvēkresursu un atvēlēto finanšu līdzekļu trūkums;
- I. tā kā Melnās jūras reģionā kopš 2008. gada ir notikušas daudzas izmaiņas un, kaut arī reģionālā sadarbība, šķiet, uzlabojas dažās tehniskās jomās, piemēram, vides, izglītības, pētniecības un tehnoloģiju jomās un normatīvo aktu tuvināšanas jomā, tomēr joprojām pastāv un ir pat saasinājušās vairākas problēmas, piemēram, ieilgušie konflikti Kaukāza un Piedņestras reģionos, jūras satiksmes drošība un meklēšanas un glābšanas operāciju norise, militarizācija, pārvietoto iedzīvotāju situācija un demokrātiskās varas mazināšanās;
- J. tā kā Francijas prezidentūras misija un dalībvalstu rīcība apliecināja ES apņemšanos pārtraukt un atrisināt konfliktsituāciju Gruzijā;
- K. tā kā Melnās jūras reģions ir ģeostratēģiski svarīgs ES energoapgādes drošībai un jo īpaši energoapgādes avotu dažādošanai;
- L. tā kā citas ES iniciatīvas, kurās iesaistītas Melnās jūras reģiona valstis, vajadzētu uzskatīt nevis par MJRS sāncensēm, bet gan par tās papildinājumu;
- M. tā kā Komisijai prasīja izstrādāt ES stratēģiju attiecībā uz Donavas reģionu, kurā būtu jāņem vērā tā ciešā sadarbība ar Melnās jūras reģionu,
1. uzskata, ka, ņemot vērā Melnās jūras reģiona stratēģisko nozīmi ES un MJRS diezgan ierobežotos rezultātus, ir jāievieš stratēģija, lai pastiprinātu reģionā īstenoto ES pasākumu saskaņotību un redzamību, un ka ES stratēģijai attiecībā uz Melnās jūras reģionu vajadzētu būt neatņemamai sastāvdaļai ES plašākā ārpolitikas un drošības politikas redzējumā;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

2. aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) paralēli Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanai izstrādāt stratēģiju attiecībā uz Melnās jūras reģionu, ar kuru tādējādi noteiktu integrētu un vispusīgu ES pieeju reģiona uzdevumu risināšanai un iespēju izskatīšanai un kurā ietvertu detalizētu rīcības plānu, skaidri noteiktus mērķus, pamatiniciatīvas un kritērijus; uzskata, ka ar stratēģiju tiks nodrošināta efektīva darbības koordinēšana un pienākumu sadale;
3. atkārtoti aicina Komisiju un EĀDD regulāri pārskatīt stratēģijas īstenošanu, ieviešot konkrētus uzraudzības, novērtēšanas, turpmākās attīstības un ziņošanas mehānismus; mudina šā procesa svarīgākajos posmos apspriesties ar attiecīgajām Eiropas Parlamenta komitejām;
4. iesaka nodrošināt attiecībā uz Melnās jūras reģionu veidotās ES līmeņa politikas un ES dalībvalstu politikas konsekveci;
5. uzsver, ka ES dalībvalstīm ir jāvienojas par skaidrām prioritātēm, lai vēlāk varētu izstrādāt reāli īstenojamu un finansiāli pareizu rīcības plānu un atbilstīgu sistēmu tā efektivitātes novērtēšanai;
6. uzsver, ka jaunās stratēģijas mērķu sasniegšanā jāiesaista pienācīgi cilvēkresursi, jo īpaši skaidri ņemot vērā šo stratēģiju, veidojot EĀDD organizatorisko struktūru un pieņemot darbā personālu;
7. atzinīgi vērtē to, ka, pamatojoties uz Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu, ir uzsākta kopīga rīcības programma pārrobežu sadarbībai Melnās jūras reģionā, un uzskata, ka saņemto pieteikumu lielais skaits liecina par nozīmīgu interesi attiecībā uz kopīgu sadarbības projektu īstenošanu Melnās jūras reģionā; atzinīgi vērtē to, ka 2010. gada novembrī Apvienotā uzraudzības komiteja apstiprināja 16 jaunus projektus; tomēr uzskata, ka programmas lēnā darbības gaita liecina par pašreizējo finansēšanas mehānismu nepilnībām; īpaši norāda uz juridiskām grūtībām, kas saistītas ar nepieciešamību piešķirt dalībniekiem finansējumu no dažādiem finanšu instrumentiem, un aicina Komisiju rast risinājumus šādu šķēršļu likvidēšanai; uzskata, ka programmā varētu iekļaut arī projektus, kas saistīti ar ieguldījumiem;
8. aicina izstrādāt Melnās jūras baseina kopīgas darbības programmu nākamajam plānošanas periodam, lai pilnībā varētu pievērsties visiem mērķiem, kas minēti Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārrobežu sadarbības stratēģijas dokumentā 2007.–2013. gadam, un lai turpinātu centienus šo mērķu sasniegšanā; uzsver, ka būtu jānosaka vienādi pieteikumu iesniegšanas noteikumi, tādējādi radot jebkurai juridiskai personai no valsts, kas piedalās programmā, iespēju iesniegt pieteikumu kā galvenajai dalībniecei; uzskata, ka nākamajā plānošanas periodā būtu jāiesaista visas Melnās jūras baseina kopīgās darbības programmas valstis un jāmudina tās aktīvi piedalīties;
9. tāpēc pauz pārlicību, ka stratēģijas izdošanās ir atkarīga no pienācīga un nosakāma finansējuma; aicina izveidot īpašu budžeta pozīciju Melnās jūras stratēģijai un izstrādāt efektīvas līdzekļu izmaksas metodes, kas pielāgotas reģiona specifiskajām iezīmēm, un finansējuma izmantošanas stingras kontroles pasākumus; mudina par prioritāti noteikt maza mēroga attīstības projektu finansēšanu; aicina Komisiju un reģionus pārrobežu sadarbībā veicināt projektus tiešo personisko kontaktu veidošanai, kā arī paredzēt un atbalstīt Mazo projektu fonda finansēšanas instrumentu;
10. uzsver nepieciešamību veidot uz projektiem pamatotu pieeju, lai iekļautu Melnās jūras reģiona stratēģijas pasākumu izstrādē un īstenošanā pašvaldību iestādes, uzņēmējus, NVO vai citas pilsoniskās sabiedrības organizācijas un uzņemtos par minētajiem pasākumiem atbildību kopā ar šiem vietējiem dalībniekiem; uzsver to, cik svarīgi ir uzraudzīt Melnās jūras reģiona stratēģijā iekļauto pasākumu īstenošanu, nosakot kritērijus vai citus atbilstīgus rādītājus;
11. mudina veidot sinerģiju starp dažādām Savienības politikas jomām, kas skar šo stratēģiju, jo īpaši struktūrfondiem, pētniecības un izstrādes pamatprogrammu un Eiropas transporta tīkliem, lai nodrošinātu finansēto pasākumu ilgtspējību; tādējādi iespējas, ko radījusi viena ekonomikas attīstības iniciatīva, var izmantot citā papildu iniciatīvā;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

12. uzskata iesaisti un reģionālo pašpārvaldi par svarīgiem ES pieejas principiem attiecībā uz reģionu un uztver Turciju un Krieviju kā partneres, ko ideālā gadījumā būtu pienācīgi jāiesaista Melnās jūras reģiona sadarbībā; uzskata, ka Bulgārijas, Rumānijas un Grieķijas kā jūras piekrastes valstu un ES dalībvalstu dubultā loma ir būtiski svarīga, lai ES politika Melnās jūras reģionā būtu veiksmīga;
13. uzskata, ka, lai nodrošinātu uzskatāmību, stratēģisku virzību un augsta līmeņa koordināciju, ir regulāri jāriko ES un plašāka Melnās jūras reģiona valstu ministru sanāksmes, un tajās jāiesaista visi reģiona dalībnieki un valstis, tai skaitā Melnās jūras reģiona ekonomiskās sadarbības organizāciju (BSEC), Komisiju Melnās jūras aizsardzībai pret piesārņojumu, ERAB un EIB; pauž pārlicību, ka institucionāls dialogs, kas apvienotu ES un BSEC, būtu solis virzībā uz patiesas partnerības izveidi reģionā; tomēr norāda, ka BSEC, šķiet, pašlaik radušās strukturālas problēmas, un to ir nepieciešams atjaunot un reformēt, lai tā kļūtu par efektīvu reģionāla mēroga partneri;
14. pauž nožēlu par to, ka Melnās jūras reģiona dialoga un partnerības forumu ir negatīvi ietekmējušas reģionālās domstarpības un tādējādi tas vēl nav realizēts; uzskata, ka šāds forums varētu būt nozīmīgs ideju izstrādē un reģionālo dalībnieku dialoga veicināšanā;
15. uzskata, ka stratēģija attiecībā uz Melno jūru ir jāattīsta visos reģionālās sadarbības līmeņos; tādēļ atzinīgi vērtē ES un Melnās jūras reģiona valstu parlamentu izveidoto sadarbību;
16. atzīst, ka reģionālajām un vietējām iestādēm un ieinteresētajām personām ir liela nozīme stratēģijas plānošanā un īstenošanā, ņemot vērā to ciešās saiknes ar teritoriju un vietējiem iedzīvotājiem; tādēļ aicina noteikt iedzīvotāju vajadzības un pilnībā iesaistīt viņus stratēģijā;
17. atzinīgi vērtē Melnās jūras reģiona pilsoniskās sabiedrības foruma izveidošanu un aicina stiprināt vietējo varas iestāžu, pilsoniskās sabiedrības un uzņēmēju sadarbību; aicina Komisiju pastiprināt atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai, tai skaitā pilsoniskās sabiedrības organizāciju tīklam; uzsver to, cik nevalstiskais sektors ir svarīgs, lai nodrošinātu gan Melnās jūras reģiona stratēģijas efektīvu īstenošanu, gan uzticības veidošanas pasākumu panākumus;
18. uzsver to, ka MJRS un Austrumu partnerība papildina viena otru, un aicina Komisiju lietderīgi izmantot abu iniciatīvu atšķirīgās pieejas un visos līmeņos precizēt, kā izmantot šo ievērojamo papildināmību; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos nodrošināt, ka EĀDD efektīvi koordinē dažādās iniciatīvas un instrumentus, ko ES izmanto plašākā Melnās jūras reģionā;
19. atzinīgi vērtē, ka tiek izstrādāta ES stratēģija Donavas reģionam, ko plānots pabeigt līdz šā gada beigām, un aicina to apstiprināt un sākt tās īstenošanu 2011. gada pirmajā pusē; uzsver nepieciešamību paplašināt ES stratēģiju Donavas reģionam, ietverot tajā Melnās jūras reģionu; norāda, ka Donavas reģiona ilgtspējīga attīstība vēl vairāk pastiprinās Melnās jūras reģiona ģeostratēģisko nozīmi; tādēļ, vienlaikus atzīstot reģionu atšķirīgumu un abu stratēģiju atšķirīgo ģeogrāfisko uzsvāru, uzskata, ka tām vajadzētu būt savstarpēji papildinošām un pastiprinošām;
20. uzsver, ka par galveno mērķi ES stratēģijā attiecībā uz Melnā jūras reģionu būtu jānosaka tas, ka, pamatojoties uz cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un panākot ES energoapgādes drošību, tiek izveidota teritorija, kurā valda miers, demokrātija, labklājība un stabilitāte; uzskata, ka par prioritāti jānosaka laba pārvalde, tiesiskums, cilvēktiesību ievērošanas sekmēšana, migrācijas pārvaldība, enerģētika, transports, vide, ekonomiskā un sociālā attīstība;

Drošība un laba pārvalde

21. atgādina, ka Melnās jūras reģionam ir nepieciešama aktīva politika un ilgstoši risinājumi, lai novērstu ievērojamas reģionālās un pārrobežu problēmas, ar kurām tas saskaras, piemēram, ieilguši konflikti, pārvietoto iedzīvotāju situācija, divpusēji strīdi, slēgtas robežas un stratēģiska sāncensība, kas izraisa militarizāciju un ieroču izplatīšanu, vāja iestāžu darbība un pārvalde, demokrātiskās varas mazināšanās, pārrobežu noziedzība un nelikumīga tirdzniecība, robežu un pārvietošanās pārvaldība un vāja jūras satiksmes drošība;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

22. uzsver to, cik svarīgi ir izveidot, sekmēt un pilnveidot Melnās jūras reģiona valstu labas kaimiņattiecības, kas kalpo kā priekšnoteikums veiksmīgai sadarbībai, un uzskata par nepieņemamu to, ka starp reģiona kaimiņvalstīm joprojām ir slēgtas robežas;
23. uzskata, ka ES var būt lielāka nozīme un tai jāuzņemas aktīvāka loma Melnās jūras reģiona drošības vides veidošanā; prasa aktīvāku ES līdzdalību reģiona stratēģiskajā dialogā un ES sadarbību ar tās stratēģiskajiem partneriem drošības jautājumos, kā arī līdzdalību konfliktu novēršanā un risināšanā saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem; uzsver, ka Melnās jūras reģiona stratēģija pilnīga attīstība ir cieši saistīta arī ar konkrētiem panākumiem neatrisināto konfliktu mierīgā atrisināšanā; tādēļ prasa, lai ES tiešāk iesaistītos un uzņemtos vadošo lomu sarunās un miera veidošanas procesos un pastiprinātu uzticības veidošanas pasākumus un palīdzības programmas, lai radītu pamatu ilgstošam un pilnīgam konfliktu atrisinājumam un atvieglotu sekas, ko šie konflikti radījuši vietējiem iedzīvotājiem; atzinīgi vērtē ES Robežu palīdzības misijas un ES Uzraudzības misijas darbu;
24. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos pielikt lielākas pūles, lai mudinātu Krieviju ievērot Sarkozī sešu punktu plānu situācijas stabilizēšanai un konflikta atrisināšanai Gruzijā;
25. norāda uz nepieciešamību stiprināt uzraudzības sistēmas un aicina ES izveidot agrīnā brīdinājuma sistēmu kā konfliktu novēršanas un uzticības veidošanas instrumentu Melnās jūras reģionā, lai izvairītos no destabilizācijas un konfliktu saasināšanās; prasa pievērst uzmanību konkrētiem gadījumiem, nevis paust vispārējas bažas; prasa apsvērt iespēju īstenot tādus uzticības veidošanas pasākumus kā informācijas publicēšana par ieroču tirdzniecību un jūras spēku militārajām darbībām; pauž īpašas bažas par to, ka Krievijas Melnās jūras kara flotei Krimā tika pagarināts nolīgums par ostas izmantošanu, un to, kā tas ietekmēs stabilitāti reģionā;
26. aicina ES veikt pasākumus, lai ieviestu reģionālo tiesisko regulējumu un mehānismus ieroču izplatīšanas problēmas risināšanai Melnās jūras reģionā;
27. prasa stratēģijā attiecībā uz Melno jūru vērsties pret pārobežu noziedzību un nelikumīgu tirdzniecību, jo īpaši narkotiku un cilvēku tirdzniecību, kā arī nelegālu migrāciju, un prasa arī spēcīgāku sadarbību robežu un pārvietošanās pārvaldības jomā;
28. uzsver nepieciešamību labāk pārvaldīt imigrāciju Melnās jūras reģionā un emigrāciju no tā, pastiprinot imigrantu politisko, ekonomisko un sociālo integrāciju, pamatojoties uz principiem, kas iekļauti ES vispārējā pieejā migrācijai;
29. konstatē, ka pēdējos gados ir palielinājies tādu jūrā notikušu nelaimes gadījumu skaits, kuros ir gājuši bojā cilvēki un nodarīts kaitējums videi, un to, ka piekrastes valstis nespēj nodrošināt koordinētas un veiksmīgas glābšanas operācijas; saistībā ar šo aicina ES izmantot integrēto jūrniecības politiku, lai koordinētu meklēšanas, glābšanas un nelaimes gadījumu novēršanas pasākumus Melnās jūras reģionā; prasa izveidot stratēģiju Melnās jūras uzraudzībai;
30. uzskata, ka Melnās jūras reģiona drošības stratēģijā par mērķi jānosaka arī uzlabot pārvaldi, demokrātisko varu, cilvēktiesību ievērošanu un valsts spēju; aicina Komisiju un EĀDD integrēt iniciatīvas iestāžu izveidei un demokrātiskai pārvaldei, bez kuras nevar veiksmīgi attīstīties neviena valsts; uzsver, ka mērķis uzlabot reģiona bijušajās padomju valstīs pārvaldes, tiesiskuma un valsts struktūru jau pats kalpo kā drošības stratēģija, jo pilnīgs vai daļējs valsts sabrukums un politiskā stagnācija rada priekšnosacījumus ārējai ietekmei un pārobežu draudiem;
31. uzsver, ka ES stratēģijā attiecībā uz Melnās jūras reģionu liels uzsvars ir jāliek uz cilvēktiesību aizstāvību un demokrātijas sekmēšanu visā reģionā, šajā nolūkā paredzot nevalstisko organizāciju un cilvēktiesību aizstāvju veiksmīgas sadarbības veicināšanu;
32. norāda, ka viena no ES prioritātēm ir aizvien lielāka cilvēktiesību ievērošana un demokrātija visā pasaulē; norāda, ka okupētajā Dienvidosetijā un Abhāzijā cilvēktiesību pārkāpumi ir ikdienišķa parādība; tādēļ aicina ES un jo īpaši EĀDD aktīvi reaģēt uz visu veidu cilvēktiesību pārkāpumiem Melnās jūras reģionā;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

33. uzsver EDSO svarīgo nozīmi reģionā un uzskata, ka ES ir būtiski sadarboties ar EDSO iestāžu veidošanas, tiesiskuma, vēlēšanu novērošanas, plašsaziņas līdzekļu brīvības, kā arī demokrātijas un cilvēktiesību jomā;

Enerģētika, transports un vide

34. no vienas puses, uzskata Melnās jūras reģionu par stratēģiski svarīgu ES energoapgādes drošībai un ES energoresursu piegādes dažādošanai un šajā sakarībā atkārtoti norāda uz steidzamu nepieciešamību izveidot saskaņotu stratēģiju attiecībā uz Melnās jūras reģionu; no otras puses, uzskata sadarbību enerģētikas, transporta un vides jomā par būtisku harmoniskai un ilgtspējīgai reģiona attīstībai; atzinīgi vērtē partnerības uzsākšanu vides jomā un ar nepacietību gaida partnerības uzsākšanu pārējās divās — transporta un enerģētikas — jomās; prasa tās ātri un efektīvi īstenot; uzskata, ka kopēja tiesiskā regulējuma izstrāde reģionālā līmenī būtu ļoti lietderīga, lai panāktu efektīvāku sadarbību un sinerģiju šajos problēmjautājumos; uzskata, ka spēju īstenot kopēju un efektīvu lēmumu pieņemšanu varētu palielināt, ieviešot un atbalstot profesionālos un iestāžu tīklus;

35. uzsver nepieciešamību Melnās jūras reģionā enerģētikas jomā uzlabot daudzpusējo sadarbību, kuras galvenos principus nosaka PTO un Enerģētikas hartas nolīgums; atbalsta pilnīgu tirgus un regulējuma integrāciju, pamatojoties uz ES tiesību aktiem enerģētikas un vides jomā, un mudina visa Melnā jūras reģiona valstis piedalīties Enerģētikas kopienas līgumā, savukārt ES, EIB un ERAB — atbalstīt enerģētikas infrastruktūras modernizāciju Melnās jūras reģionā;

36. uzsver — lai nodrošinātu ES ilgtermiņa mērķi saistībā ar energoapgādes drošību un stabilitāti tās kaimiņreģionā, ir svarīgi, lai dalībvalstīm būtu vienota pieeja attiecībā uz Melnās jūras reģionu;

37. atgādina, ka ir vajadzīga enerģiskāka Komisijas rīcība, atbalstot gāzes piegādes dažādošanas pasākumus un kopēja normatīvā regulējuma izveidi, lai sekmētu pārredzama, konkurētspējīga un uz noteikumiem balstīta gāzes tirgus attīstību; vienlaikus aicina ES aktīvi veidot sadarbību ar Melnās jūras reģiona valstīm un piedāvāt tām lielākas iespējas atbalstīt enerģētikas jomas projektus, kas atbilst ES interesēm; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Moldāvijas Republikas un Ukrainas pievienošanos Enerģētikas kopienai;

38. uzsver nepieciešamību steidzami izveidot *Euronest* parlamentāro asambleju, kas veicinās Austrumu partnerības mērķu sasniegšanu un tādejādi pozitīvi ietekmēs ar energoapgādes drošību saistītos jautājumus;

39. atgādina par ES mērķi dažādot enerģijas piegādes ceļus un avotus, kā arī izstrādāt ES kopējo enerģētikas politiku; atkārtoti norāda uz dienvidu koridora projektu nozīmi, jo īpaši ES stratēģiskās prioritātes projekta *Nabucco* un tā ātras īstenošanas būtisko nozīmi Eiropas energoapgādes drošībai; ņem vērā *South Stream* projektu; turklāt uzsver to, cik svarīga ir sašķidrinātās dabasgāzes transportēšana uz Eiropu AGRI projekta ietvaros, kā arī sašķidrinātās dabasgāzes termināļu izveide Melnās jūras ostās un Konstancas–Triestes Eiropas naftas cauruļvada izbūve;

40. mudina Komisiju līdz 2011. gada beigām noslēgt nolīgumus ar iespējamajām *Nabucco* cauruļvada piegādes valstīm;

41. uzskata, ka energoinfrastruktūras tiesību aktu kopumā, ko Komisija drīzumā iesniegs, liela uzmanība ir jāvelta ierosinātajiem Melnās jūras reģiona enerģētikas projektiem; vērš uzmanību uz to, ka tranzīta maršruti, kas šķērso reģiona valstis, var būtiski uzlabot ES energoapgādes drošību;

42. uzsver atjaunojamo enerģijas avotu piedāvāto potenciālu Melnās jūras reģionā, kas varētu ievērojami sekmēt turpmāko energoapgādes drošību pasaulē un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, un aicina Komisiju un Melnās jūras piekrastes valstis īstenot šo potenciālu;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

43. aicina ES un Melnās jūras reģiona partnerībā iekļaut zināšanu un tehnoloģijas nodošanu atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes jomās, kā arī tehnisko atbalstu tīklu projektēšanā un norāda, ka energotaupe ir priekšnosacījums energoapgādes drošības palielināšanai; atbalsta pētniecību saistībā ar alternatīviem enerģijas avotiem un jo īpaši atjaunojamiem enerģijas avotiem, energoefektivitāti un energotaupe, jo tie ir būtisks priekšnosacījums, lai risinātu klimata pārmaiņu radītās problēmas un sekmētu darbu visā pasaulē saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu;

44. atbalsta iniciatīvu turpmāku izstrādi TRACECA un INOGATE programmās; prasa ES sniegt vēl lielāku atbalstu infrastruktūras projektiem reģionā, sniedzot tiešu atbalstu vai koordinējot citus maksātājus un ieguldītājus;

45. uzskata, ka starptautiskās tirdzniecības un ogļūdeņražu transportēšanas vajadzībām reģionā ir svarīgi attīstīt Melnās jūras ostas un Donavas reģiona jūras ostas ES teritorijā, tostarp naftas un gāzes termināļus un vairākveidu pārvadājumu infrastruktūru; uzskata, ka Melnās jūras reģionā ir jāmodernizē infrastruktūra un jāizveido savienojumi ar Eiropas transporta koridoriem; aicina Komisiju un dalībvalstis paātrināt Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Lēmuma Nr. 884/2004/EK par grozījumiem Lēmumā Nr. 1692/96/EK par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai II pielikumā uzskaitīto Eiropas transporta tīkla prioritāro projektu 7., 18., 21. un 22. ass īstenošanu un to pakāpenisku savienošanu ar TRACECA koridoru, centrālo asi, dienvidaustrumu asi un starptautiskajiem jūras transporta savienojumiem, kas ir minēti Komisijas paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam "Eiropas transporta tīkla lielāko virzienu paplašināšana kaimiņvalstīs – Transporta pamatnostādnes Eiropā un kaimiņu reģionos" (COM(2007)0032), kā arī ar Eiropas 8. un 9. transporta koridoru;

46. aicina Melnās jūras piekrastes valstis noslēgt saprašanās memorandu, lai veidotu Melnās jūras transporta koridorus, un prasa Komisijai izveidot TEN-T budžeta pozīciju ar finansējumu Melnās jūras transporta koridoriem, kura līdzinātos tām, kas jau izveidotas attiecībā uz Baltijas jūras, Ziemeļjūras un Vidusjūras transporta koridoriem;

47. atzinīgi vērtē pasākumus, kas veikti, lai paplašinātu ES kopējo aviācijas telpu, iekļaujot tajā Melnās jūras reģiona valstis; aicina Komisiju veidot dialogu ar Moldovas Republiku par tās gaisa transporta nozares liberalizāciju un nekavējoties sākt sarunas par Moldovas Republikas pievienošanu ES Kopējai aviācijas telpai;

48. uzsver Melnās jūras kā dabas resursa nozīmi un pauž nopietnas bažas attiecībā uz šā reģiona vides stāvokli, uzsver nepieciešamību rast līdzsvaru starp ekonomikas attīstību un vides aizsardzību un veidot vienotu pieeju šā uzdevuma īstenošanai un tādēļ uzsver nepieciešamību pilnīgi īstenot Konvenciju par Melnās jūras aizsardzību pret piesārņojumu;

49. aicina Komisiju, finansējot infrastruktūras projektus, kurus vajadzētu īstenot, pamatojoties uz pozitīvu ietekmes uz vidi novērtējumu, prioritāti piešķirt energoefektivitātes prasībām, kā arī vides un klimata aizsardzībai; atgādina par problēmām, ko Melnās jūras reģionam rada klimata pārmaiņu sekas, un tādēļ mudina pastiprināt Melnās jūras piekrastes valstu sadarbību, jo īpaši katastrofu novēršanas jomā;

50. aicina ES iekļaut Melnās jūras reģionu integrētajā jūrniecības politikā un jo īpaši kopējā zivsaimniecības politikā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kas attiecas uz citiem Eiropas ūdenskrātuvju baseiniem; ES būtu jāpieliek visi iespējamie diplomātiskie centieni, lai pārliecinātu Melnās jūras reģiona valstis, kas nav ES dalībvalstis, pēc iespējas stingrāk ievērot KZP principus; uzsver to, cik svarīgi ir izveidot atsevišķu Melnās jūras kopējā zivju krājuma pārvaldes iestādi un ieviest daudzgadu pārvaldības plānu mehānismu;

Ekonomiskā, sociālā un cilvēku attīstība

51. uzskata, ka ir jāveicina visa reģiona ekonomiskā, sociālā un cilvēku attīstība; piešķir īpašu nozīmi cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanai reģionā; norāda, ka reģionā ir ārkārtīgi daudz dabas resursu, kuru izmantošana var veicināt strauju ekonomisko izaugsmi; uzsver, ka šo resursu pareiza pārvaldība ir būtiski svarīga, lai sekmētu šādu attīstību;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

52. uzsver, ka turpmāka tirdzniecības liberalizācija un reģionālās tirdzniecības pastiprināšana ir būtiski svarīga reģiona ekonomiskajai attīstībai; uzsver, cik svarīga vietējiem iedzīvotājiem un viņu tirdzniecības partneriem reģionā ir ekonomikas iespēju un labklājības zonas izveide Melnās jūras reģionā; uzsver nepieciešamību cīnīties pret krāpšanu un korupciju, lai padarītu reģionu pievilcīgāku ieguldītājiem; uzsver sadarbības tūrisma jomā un ostu un piekrastes attīstības nozīmi; atbalsta ES integrēto jūrniecības politiku, kuras mērķis ir piejūras reģionu sociālekonomiskā attīstība, taču ar nožēlu konstatē, ka Melnās jūras dimensija ir vāji attīstīta; atzinīgi vērtē sadarbības rezultātus izglītības, pētniecības un tehnoloģiju jomā; atkārtoti pauž atbalstu mērķim veicināt sociālo attīstību un spēcīgas pilsoniskās sabiedrības veidošanos; uzsver, ka ES būtu jāturpina dialogs ar reģiona valstīm par vīzu režīma atcelšanu;

53. pauž pārliecību, ka ES būtu jāuzņemas lielāka loma Melnās jūras reģionā, piedāvājot reģiona valstīm vairāk izredžu ciešākai integrācijai ar ES politikas pamatvirzieniem; uzsver, ka būtu rūpīgi jāizvērtē, pamatīgi jāpārbauda un jāveicina tirdzniecības liberalizācijas iespējas un brīvās tirdzniecības zonas izveide saskaņā ar PTO principiem;

54. vērs uzmanību uz ilgstošo ES un Krievijas stratēģisko partnerību un abu valstu kopīgajām interesēm divpusējās tirdzniecības un ieguldījumu uzlabošanā, tirdzniecības veicināšanā un liberalizēšanā pasaules ekonomikā, kā arī konkurences atbalstīšanā un attīstīšanā, tai skaitā Melnās jūras reģionā;

55. atzīst, ka Melnās jūras reģionu ir smagi skārusi globālā finanšu krīze, strauji pārtraucot gan izaugsmes periodu, kura laikā izaugsmes rādītāji bija ap 6 % gadā, gan Melnās jūras reģiona valstu turpmākajai ekonomikas attīstībai vajadzīgā ārvalstu kapitāla ieplūdi, un reģiona finanšu sistēmā ir izveidojusies ārkārtīgi sarežģīta situācija; uzsver, ka šī problēma ir jārisina, nostiprinot finanšu un banku regulējumu, uzlabojot fiskālo ticamību un pārredzamību, cīnoties pret krāpšanos ar nodokļiem, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un korupciju, pastiprinot reģionālo sadarbību un veicinot koordināciju ar reģionālajām organizācijām, piemēram, BSEC;

56. saistībā ar šo stratēģiju mudina izstrādāt integrētu pieeju un izmantot vispārārstītus ES kohēzijas un kaimiņattiecību politikas principus, kas var palīdzēt panākt efektīvus rezultātus, vienlaikus veicinot spēju veidošanu mazāk attīstītajos reģionos; uzskata, ka jo īpaši būtu jāveicina reģionu pārrobežu sadarbība, lai saskaņoti risinātu kopējas problēmas; norāda, ka Eiropas teritoriālās sadarbības grupa (ETSG) varētu būt piemērots sadarbības pamats strukturētai daudzlīmeņu pārvaldībai; aicina Komisiju meklēt veidus, kā panākt, lai dažādi Eiropas instrumenti, kas paredz pārrobežu sadarbību uz Savienības ārējām robežām, būtu labāk saskaņoti;

57. norāda, ka reģionu savstarpējā paraugprakses apmaiņa ir īpaši svarīga visās sadarbības jomās, jo reģioni ar lielu pieredzi projektu izstrādē un īstenošanā varētu palīdzēt citiem reģioniem uzlabot to veikumu;

58. uzskata, ka ir īpaši svarīgi uzlabot visu Melnās jūras reģiona vietējo un reģionālo pārstāvju administratīvo darbību, lai nodrošinātu ES projektu efektīvu īstenošanu un pareizu finanšu pārvaldību, lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, kā arī līdzsvarotu teritoriālo attīstību reģionā;

59. uzsver, cik svarīgi ir vīzu režīma atvieglojumi un personu mobilitāte reģionā, un mudina Komisiju apsvērt vīzu atvieglojumu noteikšanu uzņēmējiem, akademiķiem, jauniešiem, vietējo pašvaldību darbiniekiem un citu grupu pārstāvjiem, lai uzlabotu sakarus visā reģionā, jo īpaši saistībā ar uzticības veidošanu; mudina ES vadībā izveidot kopīgus projektus, kas saistīti ar kultūras mantojuma popularizēšanu un tūrisma veicināšanu reģionā;

60. uzskata, ka ir nepieciešams nodrošināt noturīgu stimulu programmām, kas veicina dažādu kultūru un ticību pārstāvju dialogu, lai sekmētu sadarbību reģionā, ka ir ļoti nepieciešamas kopīgas iniciatīvas izglītības

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

un plašsaziņas līdzekļu jomā, lai radītu un nostiprinātu nozīmīgas saiknes starp cilvēkiem un sabiedriskās domas veidotājiem reģionā, un ka tādas iniciatīvas kā Melnās jūras universitāšu tīkls ir labs paraugs tam, kā ar savstarpēju akadēmisko mijiedarbību var izveidot reģionā pozitīvas sinerģijas; aicina stiprināt akadēmiskos un studentu sadarbības tīklus, e-infrastruktūras un kopīgus pētniecības projektus; atzinīgi vērtē iniciatīvu izveidot un atbalstīt Melnās jūras reģiona koledžu, lai sekmētu reģionā tādu elites pārstāvju veidošanu, kas varētu uztvert sadarbību kā dabisku metodi kopīgu uzdevumu risināšanai;

61. atzinīgi vērtē Melnās jūras starpsavienojuma projekta rezultātus reģionālā pētniecības un izglītības tīkla izveidē visā Melnās jūras reģionā, kā arī tā saikni ar *GEANT* un aicina Komisiju turpināt atbalstīt Melnās jūras reģionā tādas pētniecības projektus kā *HP-SEE*, *SEE-GRID*, *SCENE*, *CAREN* un *BSRN*;

*

* *

62. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / ES augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī dalībvalstu un visu Melnās jūras reģiona valstu valdībām un parlamentiem.

Pakistāna — Pendžabas gubernatora Salmana Tasira slepkavība

P7_TA(2011)0026

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par Pakistānu, jo īpaši gubernatora Salmaan Taseer slepkavību

(2012/C 136 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesībām un demokrātiju Pakistānā, jo īpaši 2010. gada 20. maija rezolūciju ⁽¹⁾ un 2007. gada 12. jūlija ⁽²⁾, 2007. gada 25. oktobra ⁽³⁾ un 2007. gada 15. novembra ⁽⁴⁾ rezolūcijas,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūciju par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 16. novembra secinājumus par reliģijas vai ticības brīvību, kuros Padome uzsver stratēģisko nozīmi, kāda ir šai brīvībai un cīņai pret reliģisko neiecietību,
- ņemot vērā ES un Pakistānas 2010. gada 4. jūnija kopīgo paziņojumu, kurā abas puses atkārtoti apstiprināja apņemšanos kopīgi risināt reģionālās un globālās drošības jautājumus, veicināt cilvēktiesību ievērošanu un sadarboties, lai turpinātu stiprināt Pakistānas demokrātisko valdību un iestādes,
- ņemot vērā Parlamenta priekšsēdētāja 2010. gada 19. novembra deklarāciju par *Asia Bibi* piespiesto nāvessodu,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2011. gada 4. janvāra paziņojumu par *Salmaan Taseer* noslepkavošanu un 2010. gada 12. novembra paziņojumu par nāvessoda izpildīšanas gadījumu Pakistānā,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0194.

⁽²⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 583. lpp.

⁽³⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 666. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 434. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0489.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- ņemot vērā 1948. gada Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantu,
 - ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā *Salmaan Taseer*, Pendžābas provinces gubernators, bija viens no visskaļākajiem un pamanāmākajiem kritiķiem Pakistānas likumiem par zaimošanu un šo likumu ļaunprātīgu izmantošanu no ekstrēmistu grupu puses, piemēram, gadījumā pret *Asia Bibi*, kristietī, ko notiesāja uz nāvi par zaimošanu saskaņā ar Pakistānas Kriminālkodeksa sadaļu 295-C;
- B. tā kā 2011. gada 4. janvārī Islāmābādā viens no *Salmaan Taseer* apsardzes *Malik Mumtaz Hussein Qadri* viņu nogalināja, jo nepiekrita, ka *Taseer* bija pret Pakistānas likumiem par zaimošanu;
- C. tā kā neviens cits apsargs, kas redzēja gubernatora *Taseer* slepkavību nemaz nemēģināja atturēt slepkavu; tā kā slepkavu apsveica un atbalstīja simtiem advokātu, kad viņš ieradās tiesā, un desmitiem tūkstošu demonstrantu izgāja Karāči ielās, lai apliecinātu savu atbalstu viņa rīcībai; un tā kā vadošais imams, kā tiek ziņots, izdeva fatvā pret *Sherry Rehman*, agrāko Pakistānas ministri, reformistu politiķi un plaši pazīstamu žurnālisti, apgalvojot, ka viņa būs nākamais slepkavības upuris;
- D. tā kā pēc traģiskā notikuma valsts garīdznieku plaša apvienība, ko pārstāvēja *Jamaate Ahle Sunnat Pakistan*, organizācija, kura savukārt pārstāv mēreno Barēlvi sektu, izdeva paziņojumu, kur attaisnoja gubernatora *Taseer* slepkavību un slavina viņa slepkavu, sakot, ka “nevienam musulmanim nevajadzētu piedalīties bēres vai pat mēģināt lūgt par *Salmaan Taseer*, vai pat paust jebkādu nožēlu vai līdzjūtību par notikumu”, kā arī pieprasīja, lai neviens musulmanis neveiktu bērnu lūgšanu un neviens baznīcas pārstāvis nevadītu nogalinātā gubernatora bēres;
- E. tā kā Pakistānas 1973. gada Konstitūcijas nodaļā “Pamattiesības” tiek garantēta “brīvība sludināt reliģiju un uzturēt kulta ēkas” (20. pants), visu pilsoņu līdztiesība (25. pants) un “minoritāšu likumīgās tiesības un intereses” (26. pants);
- F. tā kā 2009. gada 25. decembrī prezidents *Asif Ali Zardari* atkārtoti uzsvēra Pakistānas Tautas partijas solījumu atbalstīt visu minoritāšu tiesības tikt uzskatītiem par vienlīdzīgiem pilsoņiem;
- G. tā kā 1982. un 1986. gadā ieviestās tiesību normas, ko dēvē par “likumiem par zaimošanu”, apdraud reliģiskās un minoritāšu pamattiesības, kuras ir piešķirtas ar Konstitūciju, un tās ļaunprātīgi izmanto ekstrēmistu grupas un tie, kuri vēlas nokārtot personīgos rēķinus, kas ir novedis pie lielākas vardarbības pret reliģisko minoritāšu locekļiem, kā arī pret iedzīvotājiem, kuri uzdrīkstas kritizēt netaisnību;
- H. tā kā lielākā par zaimošanu apsūdzēto daļa ir musulmaņi, bet apsūdzības pret minoritāšu ticību personām var izraisīt nesamērīgu vardarbību pret kopienu kā veselum;
- I. tā kā Pakistānas valdība savā 2010. gada 30. decembra manifestā publiski noliedza vēlmi pārskatīt diskriminējošos likumus, politiski paziņojot, ka tai nav plānu atcelt vai grozīt likumus par zaimošanu;
- J. tā kā gubernatora *Taseer* slepkavība rada bažas par drošību tiesnešiem, kuri izskata zaimošanas lietas, ņemot vērā, ka Pakistānas pirmās instances tiesas tiesneši jau ir piedzīvojuši spiedienu no musulmaņu ekstrēmistiem un pat augstākās tiesas tiesneši varētu nevēlēties pieņemt bezaizspriedumainus lēmumus reliģiskas vajāšanas lietās, baidoties no teroristu uzbrukumiem, kas apdraud viņu dzīvības;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- K. tā kā gubernatora *Taseer* slepkavība pieklusina izteikumus, reliģiskās minoritātes un cilvēktiesību aizstāvji dzīvo arvien lielākā nedrošībā;
- L. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 5. punkts nosaka, ka demokrātijas veicināšana un cilvēktiesību un pilsonisko brīvību ievērošana ir Eiropas Savienības pamatprincipi un mērķi, un tas ir vispārējs pamats attiecībās ar trešām valstīm; tā kā ES tirdzniecība un palīdzība attīstības jomā ir atkarīga no cilvēktiesību un minoritāšu tiesību ievērošanas,
1. stingri nosoda nežēlīgo 2011. gada 4. janvāra Pakistānas Pendžābas provinces gubernatora *Salmaan Taseer* slepkavību Islāmābādas tirgū, pauž atzinību par viņa drosmi un morālo spēku, aizstāvot iecietību pret reliģiju un cilvēcīgu attieksmi pret neaizsargātajiem, neskatoties uz polarizēto politisko gaisotni Pakistānā, un izsaka līdzjūtību upura ģimenei un Pakistānas tautai;
 2. mudina Pakistānas iestādes veikt pilnīgu izmeklēšanu par visiem slepkavības aspektiem un nekavējoties sodīt visus šī nozieguma veicējus, ievērojot likuma bardzību;
 3. norāda, ka daudzas cilvēktiesību grupas kritizēja Pakistānas vadošo personu — politiķu un militāristu — nepietiekamo atbalstu gubernatora *Taseer* drosmīgajai nostājai, un pauž izbailes un dziļas bažas par tautas atbalsta apmēru, pat no advokātu puses, reliģiskai neiecietībai un atklātai slepkavošanai, par ko liecināja demonstrācijas un publisks atbalsts slepkavam; aicina Pakistānas valdību neļaut ekstrēmistiem apklusināt aicinājumus uz iecietību;
 4. pauž dziļas bažas, ka daļa militāristu, tiesu varas pārstāvju un politiķu klusējot vai pat atklāti atbalstītu Pakistānas politisko un reliģisko ekstrēmistu prasību apmierināšanu;
 5. pauž bažas par to, ka gubernatoru Islāmābādā nogalināja policists, kas bija viens no gubernatora apsardzes locekļiem; aicina Pakistānas valdību izskaust no Pakistānas drošības spēkiem islāma ekstrēmistu pārstāvjus un garantēt, ka drošības spēki ievēro valsts konstitūciju un tiesiskumu;
 6. pauž atbalstu visiem pasākumiem, ko Pakistānas valdība ir veikusi cīņā pret vardarbīga ekstrēmisma izplatīšanos;
 7. pauž bažas par to, ka Pakistānas likumi par zaimošanu, pret kuriem publiski iebilda bijušais gubernators *Taseer*, joprojām tiek piemēroti, lai vajātu reliģiskās konfesijas, tostarp kristiešus, piemēram, piespiežot nāvēssodu piecu bērnu mātei kristietei *Asia Bibi*;
 8. aicina Pakistānas iestādes nekavējoties atbrīvot *Asia Bibi* un veikt pasākumus, lai nodrošinātu viņas ģimenes, kurai ir nācies dzīvot slepenībā, drošību; aicina prezidentu *Zadari* izmantot konstitucionālās pilnvaras un viņu apzēlot, kad būs noslēdzies viņas vārdā ierosinātais apelācijas process;
 9. pauž bažas, ka divas lielākās reliģiskās politiskās partijas Pakistānā ir paziņojušas, ka *Salmaan Taseer* ir bijis pelnījis tikt nogalināts par saviem uzskatiem, tādējādi vēl pastiprinot bailes un atbalstot gan politisko, gan reliģisko terorismu un noziedzību;
 10. pauž bažas, ka vārda brīvība, tostarp internetā, pēc gubernatora *Taseer* slepkavības Pakistānā var tikt ierobežota, jo reliģijas pētnieki no *Jamaat e-Ahl e-Sunnat Pakistan* ir atklāti pauduši, ka “atbalstītāji ir tikpat vainīgi, cik zaimotāji”, piebilstot, ka “politiķiem, plašsaziņas līdzekļiem un citiem ir jāgūst mācība no šīs paraugnāves”;
 11. atzinīgi vērtē slepkavības nosodījumu, ko paudusi nozīmīga Pakistānas plašsaziņas līdzekļu daļa, un norāda uz Pakistānas plašsaziņas līdzekļu regulatora rīcību pret dažām televīzijām, reaģējot uz notikuma atspoguļojuma aspektiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

12. atbalsta pieredzējušo Pakistānas žurnālistu aicinājumu pārbaudīt plašsaziņas līdzekļu lomu tajā, lai radītu platformu neformālajiem sludinātājiem un citiem ekstrēmistiem, kas ir atklāti draudējuši *Taseer* un citām līdzīgi domājošām sabiedrībā pazīstamām personām;
13. pauž dziļas bažas, ka likumus par zaimošanu — kuros Pakistānā var paredzēt nāvessodu un kurus bieži izmanto, lai attaisnotu cenzūru, atzīšanu par kriminālnozieģumu, vajāšanu, kā arī noteiktos gadījumos politisko, rasu vai reliģisko minoritāšu pārstāvju slepkavību — var ļaunprātīgi izmantot, ietekmējot visu reliģisko pārliecību cilvēkus Pakistānā;
14. vēlreiz aicina Pakistānas valdību rūpīgi pārskatīt likumus par zaimošanu un to pašreizējo piemērošanu, tostarp par obligāto nāvessodu vai mūža ieslodzījumu, kas Kriminālkodeksa 295 C sadaļā paredzēts ikvienam, ko atzīst par vainīgu zaimošanā pret pravieti Muhamedu, lai īstenotu grozījumus;
15. pauž atzinību jo īpaši par minoritāšu lietu ministra *Shahbaz Bhatti* centieniem, jo šie abi ministri ierosināja tiesību aktu, kura mērķis bija atcelt nāvessodu par zaimošanas nozieģumu; vērsas pie Pakistānas varas iestādēm, lai tās darītu maksimāli iespējamo ar mērķi aizsargāt visu to personu dzīvību, kuras apdraud radikāli noskaņotie islāmisti par viņu ateistiskajiem vai atšķirīgajiem viedokļiem, it īpaši advokātus, tiesnešus un cilvēktiesību aizstāvjus, kas cīnās par tiesiskumu;
16. sagaida, ka Pakistānas valdība veiks nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu visu Pakistānas tiesnešu drošību, ļaujot viņiem veikt konstitucionālo pienākumu bez bailēm par draudiem, vardarbību vai uzmākšanos;
17. atzinīgi vērtē to, ka Pakistāna ir parakstījusi Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*) un Konvencijas pret spīdzināšanu (*CAT*) ratifikācijas instrumentus; aicina Pakistānas valdību atsaukt atrunas attiecībā uz šiem diviem starptautiskajiem līgumiem un nodrošināt ticības brīvību, kas noteikta ANO paktā, paredzot iedzīvotāju aizsardzību, lai viņi varētu brīvi dzīvot saskaņā ar savu reliģiju;
18. aicina Pakistānas valdību nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu pret minoritātēm, kā noteikts Konstitūcijā un Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, jo īpaši tā 18. pantā, kur teikts, ka “katram cilvēkam ir tiesības uz domu, apziņas un reliģijas brīvību”;
19. atbalsta visas iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt dialogu un savstarpējo cieņu starp dažādām kopienām; aicina Pakistānas politiskās un reliģiskās struktūras veicināt iecietību un uzņemties iniciatīvu, lai nepieļautu naida kurināšanu un vardarbīgu ekstrēmismu;
20. mudina Pakistānas valdību īstenot ierosinātās izglītības sistēmas reformas un regulēt un kontrolēt reliģiskās skolas (*madrasas*); aicina Pakistānas varas iestādes panākt, lai mācību grāmatās, kuras apstiprinājusi Izglītības ministrijas valsts mācību satura departaments, vairs nebūtu nekādas propagandas, kas kurina naidu, atbalsta reliģisko pārkumu un reliģijas nomelnošanu;
21. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu iekļaut jautājumu par reliģisko iecietību sabiedrībā politiskajā dialogā ar Pakistānu, jo šis jautājums ir ļoti nozīmīgs ilgtermiņa cīņā pret reliģisko ekstrēmismu;
22. aicina dalībvalstis un Komisiju turpināt sniegt finansiālu atbalstu cilvēktiesību aizsardzības organizācijām un aktīvistiem un ieskicēt praktiskus pasākumus, lai atbalstītu Pakistānas pilsoniskās sabiedrības kustību pret likumiem par zaimošanu un citiem diskriminējošiem tiesību aktiem;
23. mudina Eiropas Ārējās darbības dienestu uzstāt, lai Pakistānas valdība ievērotu demokrātijas un cilvēktiesību klauzulu, kas iekļauta Sadarbības nolīgumā starp Eiropas Savienību un Pakistānas Islāma Republiku; aicina Komisiju iesniegt ziņojumu par Sadarbības nolīguma un demokrātijas un cilvēktiesību klauzulas īstenošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

24. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu atbalstīt Pakistānas valdību Cilvēktiesību ministrijas attīstībā un ietekmīgas, neatkarīgas un autoritatīvas valsts cilvēktiesību komisijas izveidē;
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Pakistānas valdībai un parlamentam.

Brazīlija — Cesare Battisti izdošana

P7_TA(2011)0027

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par Brazīliju — Cesare Battisti izdošana

(2012/C 136 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2009. gada 5. februāra rezolūciju par Brazīlijas atteikumu izdot *Cesare Battisti* ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 12. marta ieteikumu Padomei par Eiropas Savienības un Brazīlijas stratēģisko partnerību ⁽²⁾ un jo sevišķi par tās 1.n punktu, kurā īpaši minēta galīgo lēmumu savstarpēja atzīšana,
- ņemot vērā sadarbības pamatnolīgumu starp Eiropas Kopienu un Brazīlijas Federatīvo Republiku,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un tajā iekļautos demokrātijas un tiesiskuma principus, uz kuriem balstīta ES,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā ES un Brazīlijas partnerība ir veidota uz savstarpēju uzticēšanos un demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību ievērošanu;
- B. tā kā ekonomiskās, tirdzniecības un politiskās attiecības starp ES un Brazīliju ir lieliskas un plaukstošas, un tās balstās arī uz kopīgiem principiem, piemēram, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu;
- C. tā kā Itālijas pilsoni *Cesare Battisti* vairākās tiesas prāvās atzina par vainīgu un *in absentia* notiesāja, galīgo slēdzienu pieņēma Itālijas tiesas, par četrām slepkavībām un līdzdalību divos bruņotos grupveida uzbrukumos, laupīšanu un nelikumīgu šaujamieroču glabāšanu un piesprieda viņam divus mūža ieslodzījumus;
- D. tā kā *Cesare Battisti* centās izvairīties no soda, līdz 2007. gada martā viņu arestēja Brazīlijā;
- E. tā kā *Cesare Battisti* Eiropas Cilvēktiesību tiesā iesniedza apelācijas sūdzību par viņa izdošanu Itālijai, un tā kā 2006. gada decembrī šo pieteikumu atzina par nepieņemamu;
- F. tā kā 1989. gada Izdošanas nolīguma starp Itāliju un Brazīlijas Federatīvo Republiku normās un noteikumos ir definēti šo abu valstu varas iestāžu sadarbības pasākumi izdošanas jomā atbilstoši garantijām, kas paredzētas to attiecīgajās tiesību sistēmās;

⁽¹⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 146. lpp.

⁽²⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 168. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- G. tā kā 2009. gada 18. novembrī Brazīlijas Augstākā tiesa pieņēma lēmumu atļaut *Cesare Battisti* izdošanu un pilnvaroja toreizējo Brazīlijas Federatīvās Republikas prezidentu ļaut pārvest šo cietumnieku uz Itāliju atbilstoši Izdošanas nolīguma starp Itāliju un Brazīlijas Federatīvo Republiku noteikumiem;
- H. tā kā 2010. gada 31. decembrī pie varas esošais prezidents nolēma atteikt *Cesare Battisti* izdošanu;
- I. tā kā Itālijas valdība šo lēmumu ir pārsūdzējusi Brazīlijas Augstākajā tiesā;
- J. tā kā *Cesare Battisti* advokāti šajā tiesā ir oficiāli iesnieguši prasību par viņa nekavējošu atbrīvošanu;
- K. tā kā 2011. gada 6. janvārī Brazīlijas Augstākās tiesas priekšsēdētājs atteicās nekavējoties atbrīvot *Cesare Battisti* un oficiāli atjaunoja šo lietu, kura tiks izskatīta februārī, kas Tiesa atsāks darbu,
1. atzīst, ka likumības un tiesu neatkarības principa, tostarp arī taisnīgas attieksmes pret notiesātajiem principa ievērošana ir viena no ES, tās dalībvalstu un arī Brazīlijas pamatvērtībām;
 2. norāda, ka partnerība starp ES un Brazīlijas Federatīvo Republiku pamatojas uz savstarpēju sapratni par to, ka abas puses ievēro tiesiskumu un pamattiesības, ieskaitot aizstāvības tiesības un tiesības uz godīgu un taisnīgu tiesvedību;
 3. pauž pārliecību, ka, ņemot vērā šos apsvērumus, Brazīlijas kompetentās varas iestādes izmantos savas tiesības — un pildīs savu pienākumu — izskatīt Itālijas valdības jauno pieprasījumu vēlreiz pārskatīt lēmumu par *Cesare Battisti* izdošanu, un noskaidros veidus, kā nodrošināt to, lai divpusējais nolīgums par izdošanu tiktu pareizi interpretēts;
 4. aicina Padomi un Komisiju veikt politisku dialogu ar Brazīliju un nodrošināt, ka visi pieņemtie lēmumi pilnībā atbilst ES pamatprincipiem un veicina labas attiecības ar dalībvalstīm;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Brazīlijas valdībai, Brazīlijas Federatīvās Republikas prezidentam, Brazīlijas Kongresa priekšsēdētājam un Delegācijas attiecībām ar *Mercosur* valstīm priekšsēdētājam.

Irāna, jo īpaši Nasrin Sotoudeh lieta

P7_TA(2011)0028

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par Irānu — Nasrin Sotoudeh lieta

(2012/C 136 E/18)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Irānu, jo īpaši tās, kas attiecas uz cilvēktiesību jautājumiem un sevišķi 2010. gada 10. februāra ⁽¹⁾ un 2010. gada 8. septembra ⁽²⁾ rezolūcijas,

⁽¹⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 9. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0310.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- ņemot vērā ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos *Navy Pillay* 2010. gada 23. novembra deklarāciju, kurā tika paustas bažas par *Nasrin Sotoudeh* lietu, paziņojot, ka šī lieta ir daļa no plašākām represijām un ka cilvēktiesību aizstāvju stāvoklis Irānā kļūst aizvien sarežģītāks,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja vienprātīgi pieņēma 1998. gadā un kurā ir noteikts, ka valstis “veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes aizsargā cilvēktiesību aizstāvjus pret jebkādu vardarbību, draudiem, represijām, faktiskas vai oficiālas diskriminācijas, spiediena vai jebkādam citām patvaļīgām darbībām”, ko izraisījuši viņu likumīgie centieni veicināt cilvēktiesību ievērošanu,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (ICESC) un Konvenciju par bērna tiesībām, kuru dalībvalsts ir arī Irāna,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2010. gada 21. decembra rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā ievērojamu irāņu juristi cilvēktiesību jomā *Nasrin Sotoudeh* notiesāja, piespriežot viņai 11 gadu ilgu cietumsodu par “darbību, kas vērsta pret valsts drošību”, “dalību Cilvēktiesību aizstāvju centrā”, hidžaba (islāmticīgo apģērba) nevalkāšanu videoieraksta laikā un “propagandu pret režīmu”; tā kā 20 gadus pēc soda izciešanas viņai arī ir aizliegts nodarboties ar jurisprudenci un ceļot;
- B. tā kā divu bērnu māti *N. Sotoudeh* apcietināja 2010. gada 4. septembrī, ilgu laiku turēja izolācijā, spīdzināja, liedza sazināties ar ģimenes locekļiem un juristu un tā kā viņa bija tuvu nāvei pēc bada streika, ko viņa uzsāka, protestējot pret apcietinājuma apstākļiem un pareizas procesuālās kārtības pārkāpumiem;
- C. tā kā *N. Sotoudeh* vīru *Reza Khandan* 2011. gada 15. janvārī izsauca uz policijas iecirkni un aizturēja uz nakti, atbrīvojot tikai nākamajā dienā pret trešās personas sniegtu garantiju, un tā kā pret viņu ir uzsākts tiesas process par to, ka viņš aizstāv savu sievu;
- D. tā kā *N. Sotoudeh* bija advokāte Nīderlandes pilsonei *Zahra Bahrami*, kuru apcietināja pēc Ašūras dienas protestiem 2009. gada 27. decembrī un kurai nesen piesprieda nāvessodu;
- E. tā kā *N. Sotoudeh* tiesas spriedums ir viens no sistemātiskajiem uzbrukumiem pret juristiem cilvēktiesību jomā un cilvēktiesību aktivistiem Irānā, starp kuriem var minēt arī Cilvēktiesību reportieru komitejas līdzdibinātājas un ievērojamas aktivistes *Shiva Nazarahari* notiesāšanu 2011. gada 7. janvārī, piespriežot viņai četrus gadu cietumsodu un 74 sitienus ar pletni, kā arī ievērojama jurista *Mohammad Seifzadeh* notiesāšanu 2010. gada 30. oktobrī, piespriežot viņam deviņu gadu cietumsodu un desmit gadu ilgu aizliegumu nodarboties ar jurisprudenci; tā kā cilvēktiesību jomas jurists *Mohammad Oliyafar* izcieš vienu gadu ilgu cietumsodu par savu klientu aizstāvēšanu; tā kā starp cilvēktiesību aizstāvjiem, kuriem nenovēršami draud stāšanās tiesas priekšā, ir arī *Mohammad Ali Dadkhah*, *Abdolfattah Soltani* un *Houtan Kian*;
- F. tā kā vairāk nekā gadu pēc Ašūras dienas demonstrācijām 2009. gada decembrī simtiem Irānas pilsoņu, kas tika apcietināti, joprojām atrodas cietumā, un pēdējā gada laikā iestādes ir turpinājušas apcietināt iedzīvotājus, jo īpaši saistībā ar Studentu dienu 2010. gada 7. decembrī, un tā kā saskaņā ar organizācijas *Amnesty International* ziņojumiem joprojām ir aizturēti vairāk nekā 70 studenti;
- G. tā kā joprojām notiek vēršanās pret žurnālistiem un blogu autoriem, un saskaņā ar ziņojumiem pašlaik apcietinājumā atrodas vairāk nekā 30 žurnālistu, un vārda brīvība tiek liegta pat atzītiem Irānas kultūras pārstāvjiem, piemēram, filmu režisoram *Jafar Panahi*, kuram 2010. gada decembrī uz 20 gadiem aizliedza nodarboties ar filmu veidošanu un kuram piesprieda sešu gadu cietumsodu;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- H. tā kā Irānā joprojām ir plaši izplatīta ar spēku panākta atzīšanās, spīdzināšana un nežēlīga izturēšanās pret ieslodzītajiem, miega traucēšana, ieslodzījums vienatnē, slepena aizturēšana, nežēlīga, nehumāna un pazemojoša izturēšanās, fiziska, tostarp seksuāla, vardarbība, kā arī valsts pārstāvju nesodāmība, kas liek šaubīties par tiesas procesa taisnīgumu un pārredzamību šajā valstī;
- I. tā kā tā vietā, lai gadījumos, kad notiek nogalināšana bez tiesas sprieduma, tiktu veikta izmeklēšana, var tikt apcietināti nogalināto personu sērojošie tuvinieki, kā tas notika *Mahdi Ramazani* gadījumā, kuru 2010. gada decembrī apcietināja pie viņa dēla kapavietas un pieprasīja tik lielu drošības naudu, kādu viņam nav iespējams samaksāt;
- J. tā kā Irāna ir solījusi starptautiskajai sabiedrībai ievērot Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
1. aicina Irānas Islāma Republiku nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot *N. Sotoudeh* un visus citus pārliecības dēļ ieslodzītos un uzskata, ka *N. Sotoudeh* ir notiesāta politisku iemeslu dēļ, lai nepieļautu, ka viena no Irānas vadošajām cilvēktiesību aizstāvēm turpina darbību;
 2. stingri nosoda *N. Sotoudeh* piespiesto ārkārtīgi bargo sodu un viņas vīra iebiedēšanu un pauž viņai uzslavu par drosmi un apņēmību;
 3. aicina Irānas Islāma Republiku ievērot standartus, kas noteikti ANO pamatprincipos par advokātu lomu, kuros paredzēts, ka advokātiem jāļauj veikt darbu "bez iebiedēšanas, apgrūtināšanas, uzmākšanās vai nepiemērotas iejaukšanās", un atzīst, ka advokātiem ir tiesības uz vārda brīvību, tai skaitā "tiesības piedalīties atklātās debatēs par jautājumiem, kas attiecas uz tiesību jomu, tiesvedību un cilvēktiesību veicināšanu un aizsardzību";
 4. pauž dziļu nožēlu, ka tiesvedības procesiem Irānā trūkst taisnīguma un pārredzamības, un aicina Irānas varas iestādes ievērot pareizu procesuālo kārtību likumu un ieražu jomā; lūdz Irānas tiesu iestāžu vadītāju ajatollu *Sadegh Amoli Larijani* izveidot neatkarīgu komisiju, lai pārbaudītu pret cilvēktiesību jomas juristiem notikušos tiesas procesus un sauktu pie atbildības visus ierēdņus, kas piedalījušies nelikumīgās procedūrās;
 5. aicina iestādes cīnīties pret to, ka cilvēktiesību pārkāpumu izdarītāji drošības spēkos nesaņem sodu par šiem pārkāpumiem; atkārtoti prasa veikt neatkarīgu izmeklēšanu attiecībā uz apgalvojumiem par nogalināšanu bez tiesas sprieduma, kas notikusi kopš apstrīdētajam prezidenta vēlēšanām jūnijā, un tiesāt šo pārkāpumu izdarītājus;
 6. aicina Irānas valdību pilnīgi sadarboties ar visiem starptautiskajiem cilvēktiesību mehānismiem, turpināt meklēt sadarbības iespējas ar Apvienoto Nāciju Organizāciju cilvēktiesību un tieslietu sistēmas reformas jautājumos un pilnīgi īstenot vispārējā periodiskā pārskata ieteikumus;
 7. prasa atjaunot pilnvaras ANO īpašajam referentam, kurš izmeklētu cilvēktiesību pārkāpumus un veicinātu to, ka pie atbildības tiek sauktas personas, kas ir vainojamas cilvēktiesību pārkāpumos Irānā;
 8. aicina Irānas varas iestādes nodrošināt Sarkanā Pusmēness organizācijai piekļuvi visiem ieslodzītajiem un ļaut starptautiskajām cilvēktiesību organizācijām novērot stāvokli valstī;
 9. mudina Irānas varas iestādes pārskatīt *Zahra Bahrami* piespiesto sodu, nodrošināt viņai taisnīgu tiesu un, ņemot vērā to, ka viņa ir Nīderlandes pilsone, atļaut viņai sazināties ar Nīderlandes iestādēm saskaņā ar starptautiskajiem standartiem;
 10. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu saistībā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu izveidot jaunus pasākumus, lai aktīvi aizsargātu Irānas cilvēktiesību aizstāvjus, un mudina dalībvalstis un vietējās pašvaldības iestādes atbalstīt tādas iniciatīvas kā Eiropas Patvēruma pilsētas programma un Starptautiskās bēgļu pilsētas;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

11. prasa paplašināt to personu un organizāciju pārstāvju sarakstu, uz kuriem attiecas aizliegums iecerot ES un līdzekļu iesaldēšana, iekļaujot tajā Irānas amatpersonas, kuras ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem, represijām un brīvības ierobežošanu Irānā;
 12. aicina ES pārstāvjus un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos atsākt sarunas ar Irānas Islāma Republiku par cilvēktiesību jautājumiem;
 13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomei, Irānas Augstākās tiesas priekšsēdētājam un Irānas Islāma Republikas valdībai un parlamentam.
-

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

IETEIKUMI

EIROPAS PARLAMENTS

ES un Lībijas pamatnolīgums

P7_TA(2011)0020

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra ieteikums Padomei par pašreizējām sarunām par ES un Lībijas pamatnolīgumu (2010/2268(INI))

(2012/C 136 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu Padomei par pašreizējām sarunām par ES un Lībijas pamatnolīgumu, ko S&D grupas vārdā iesniegusi *Ana Gomes* (B7-0615/2010),
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2007. gada 15. oktobra secinājumus par apspriešanas uzsākšanu par ES un Lībijas pamatnolīgumu, kā arī Eiropadomes 2009. gada 18. un 19. jūnija un 29. un 30. oktobra secinājumus par migrācijas politiku,
- ņemot vērā komisāres *B. Ferrero-Waldner* un Lībijas Eiropas lietu sekretāra *El Obeidi* 2007. gada 23. jūlijā kopīgi parakstīto saprašanās memorandu,
- ņemot vērā pašreizējās sarunas starp ES un Lībiju par pamatnolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā Bengāzi veļtīto HIV rīcības plānu, kas uzsākts 2004. gada novembrī,
- ņemot vērā pašreizējo ES un Lībijas praktisko sadarbību migrācijas jomā un sadarbības migrācijas jomā darba kārtību, ko Komisija un Lībija parakstīja 2010. gada 4. oktobrī,
- ņemot vērā 1948. gada 10. decembra Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvenciju par bēgļu statusu un 1967. gada 31. janvāra Protokolu par bēgļu statusu,
- ņemot vērā vairākus cilvēktiesību instrumentus, ko Lībija ir parakstījusi, piemēram, Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (1970), Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (1970), Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu (1968), Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (1989), Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu (1989), Konvenciju par bērna tiesībām (1993) un Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību (2004),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 62/149, kurā izteikts aicinājums noteikt moratoriju nāvessoda piemērošanai, un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2008. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 63/168, kurā izteikts aicinājums īstenot Ģenerālās asamblejas 2007. gadā pieņemto Rezolūciju Nr. 62/149,
- ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu un tās protokolu par Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību tiesu, ko Lībija ratificēja attiecīgi 1987. gada 26. martā un 2003. gada 19. novembrī,

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- ņemot vērā Āfrikas Savienības 1969. gada septembra Konvenciju par īpašiem bēgļu problēmu aspektiem Āfrikā, kurai Lībija ir pievienojusies 1981. gada 17. jūlijā,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
 - ņemot vērā 2007. gada 18. janvāra rezolūciju par nāvessoda piespriešanu medicīniskajam personālam Lībijā ⁽¹⁾ un 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par nāvessoda izpildīšanas gadījumiem Lībijā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 121. panta 3. punktu un 97. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0368/2010),
- A. tā kā, neraugoties uz joprojām pastāvošo autoritāro režīmu un regulāriem starptautisko pamattiesību un brīvību konvenciju pārkāpumiem, Lībijai ir plašas tirdzniecības un politiskās attiecības ar ES dalībvalstīm un ES partnera loma Vidusjūras reģionā un Āfrikā attiecībā uz plašu jautājumu loku ar ietekmi uz drošību un stabilitāti, it īpaši migrāciju, sabiedrības veselību, attīstību, tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām, klimata pārmaiņām, energoapgādes drošību un kultūras mantojumu;
- B. tā kā vairākām ES dalībvalstīm ir ciešas attiecības ar Lībiju, valsts uzņēmumiem un bankām, kas kalpo kā līdzeklis Lībijas finanšu ieguldījumiem Eiropā, un tā kā 2008. gada 30. augustā Itālija parakstīja sadraudzības nolīgumu ar Lībiju, saskaņā ar kuru regulē attiecības dažādās jomās, tostarp sadarbību migrācijas pārvaldības jomā un finanšu kompensācijas par karā un kolonizācijas laikā nodarītajiem zaudējumiem; tā kā 2010. gada 9. novembrī Itālijas parlaments aicināja valdību pārskatīt šo nolīgumu;
- C. tā kā pašlaik apspriežamais ES un Lībijas pamatnolīgums aptver plašu jautājumu loku no politiskā dialoga stiprināšanas līdz migrācijas pārvaldībai, tirdzniecības un ekonomisko attiecību attīstīšanai, energoapgādes drošības garantēšanai un sadarbības uzlabošanai dažādās nozarēs; tā kā ir sagaidāms, ka pamatnolīgums sniegs iespēju pastiprināt politisko dialogu starp Lībiju un ES;
- D. tā kā cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma ievērošana, kā arī vēšanās pret nāvessodu ir ES pamatprincipi; tā kā Eiropas Parlaments stingri atbalsta vispārēju nāvessoda atcelšanu un ir atkārtoti mudinājis atcelt nāvessodu un atbrīvot no ieslodzījuma piecas medmāsas no Bulgārijas un ārstu no Palestīnas, kuri vairākus gadus atrodas ieslodzījumā Lībijā, turklāt nosoda Lībijas un citu valstu pilsoņiem piesprieztā nāvessoda izpildes gadījumus Lībijā;
- E. tā kā Lībija ir ratificējusi Āfrikas Savienības Konvenciju par īpašiem bēgļu problēmu aspektiem Āfrikā, kuras 8. pantā ir uzsvērts, ka šī konvencija ir papildinājums 1951. gada ANO Konvencijai par bēgļu statusu un ka dalībvalstīm būtu jāsadarbojas ar ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos; tā kā Lībija tomēr vēl nav ratificējusi ANO 1951. gada Konvenciju par bēgļu statusu, kas ir vienīgā starptautiskā konvencija, kura ļauj visaptveroši definēt bēgļus, un ko papildina saistoši aizsardzības pasākumi un īpašs uzraudzības mehānisms ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja paspārnē;
- F. tā kā pastāv būtiski pierādījumi, ka Lībijā tiek plaši īstenota diskriminācija pret strādājošiem migrantiem viņu valstspiederības vai etniskās izcelsmes dēļ, jo īpaši strādājošo migrantu no Āfrikas vajāšana viņu rases dēļ, un tā kā Eiropas Parlaments pauž nopietnas bažas par zināmajiem vardarbības gadījumiem pret sievietēm;
- G. tā kā ES Pamattiesību hartas 19. panta 2. punkts aizliedz pārvietot, izraidīt vai izdot kādai valstij personas, ja ir liela iespējamība, ka attiecīgās personas tur sodīs ar nāvi, spīdzinās vai citādi necilvēcīgi vai pazemojoši pret viņām izturēsies vai sodīs;
- H. tā kā Lībiju 2010. gada 13. maijā ievēlēja Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomē un tā ir ratificējusi vairākus cilvēktiesību instrumentus un tā kā tādēļ Lībijai ir īpašas starptautiskas juridiskas

⁽¹⁾ OV C 244 E, 18.10.2007., 208. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0246.

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

saistības ievērot cilvēktiesības, taču tā līdz šim nav veikusi konkrētus pasākumus, lai uzlabotu cilvēktiesību situāciju, un nav uzsākusi patiesu sadarbību saistībā ar ANO īpašajām procedūrām un ar līgumiem saistītajām struktūrām; tā kā cilvēktiesības ir neaizskaramas, tomēr, neraugoties uz dažiem ekonomiskiem un sociāliem labumiem, ko nodrošina valsts ienākumu sadale, Lībijas iedzīvotāji un Lībijā dzīvojošie ārvalstnieki pagaidām nevar izmantot lielāko daļu pilsonisko un politisko tiesību, proti, vārda, pulcēšanās un bēdrosšanās brīvību, tiesības uz taisnīgu tiesu, darba tiesības, sieviešu tiesības un tiesības uz brīvām vēlēšanām, un tā kā bieži vien ir novērojami patvaļīgas apcietināšanas, spīdzināšanas, piespiedu bezvēsts pazušanas gadījumi un diskriminācija, jo īpaši attiecībā uz migrantiem;

- I. tā kā valsts varas īstenošana Lībijā nebalstās uz tiesiskumu vai demokrātisko atbildību, kas ir novedis pie tā, ka pret ārvalstniekiem un viņu interesēm izturas patvaļīgi un neparedzami, ko pierāda, piemēram, nesensais atgadījums ar Šveices uzņēmējiem un citiem ārvalstniekiem, kuru vārdi netika izpausti un kurus sodīja par vispārēja noziedzīga nodarījuma veikšanu,

1. saistībā ar pašreizējām sarunām par pamatnolīgumu sniedz Padomei šādus ieteikumus:

- (a) norāda uz pašreizējo Padomes lēmumu visbeidzot atļaut ierobežotam Parlamenta deputātu skaitam iepazīties ar Komisijai piešķirtajām pilnvarām uzsākt sarunas par ES un Lībijas pamatnolīgumu; tomēr pauž nožēlu par kavēšanos šā lēmuma pieņemšanā un prasa, lai EP saņemtu informāciju par sarunu pilnvarām par visiem starptautiskajiem nolīgumiem saskaņā ar LESD 218. panta 10. punktu, kas paredz, ka Parlaments tiek nekavējoties un pilnībā informēts visos procedūras posmos;
- (b) atzinīgi vērtē sarunu uzsākšanu starp ES un Lībiju kā soli, lai ES izveidotu jaunas attiecības Vidusjūras reģionā un Āfrikā; uzskata sadarbību ar Lībiju par lietderīgu, risinot tādas jautājumus kā drošība un stabilitāte, migrācija, sabiedrības veselība, attīstība, tirdzniecība, klimata pārmaiņas, enerģētika un kultūra;
- (c) prasa Padomei un Komisijai stingri mudināt Lībiju ratificēt un īstenot Ženēvas 1951. gada Konvenciju par bēgļiem un tās 1967. gada protokolu, tostarp pilnībā sadarboties ar ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos, lai nodrošinātu pienācīgu aizsardzību un tiesības migrantiem, un pieņemt tiesību aktus patvēruma jomā, kuros attiecīgi tiktu atzīts bēgļu statuss un tiesības, jo īpaši kolektīvas izraidīšanas aizliegums un neizraidīšanas princips;
- (d) atgādina Padomei un Komisijai par to pienākumu pilnībā nodrošināt ES ārējās politikas atbilstmi Pamattiesību hartai, jo īpaši tās 19. pantam, ar kuru tiek aizliegta kolektīva izraidīšana un iedibināts neizraidīšanas princips;
- (e) mudina Padomi un Komisiju pieprasīt, lai Lībijas iestādes paraksta saprašanās memorandu, ar ko ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos piešķir valstī juridisku statusu ar pilnvarām pilnībā īstenot piekļuves un aizsardzības pasākumus;
- (f) prasa Padomei un Komisijai nodrošināt, lai atpakaļuzņemšanas nolīgums ar Lībiju tiktu piemērots vienīgi nelikumīgiem imigrantiem, līdz ar to izslēdzot tos, kuri ir reģistrējušies kā patvēruma meklētāji, bēgļi vai personas, kam nepieciešama aizsardzība, un vēlreiz atgādina, ka neizraidīšanas princips attiecas uz jebkurām personām, kuras apdraud nāvessoda izpildes, necilvēcīgas izturēšanās vai spīdzināšanas risks;
- (g) aicina Padomi ierosināt pārvietot ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos noteiktus bēgļus saskaņā ar 2010. gada 4. oktobra darba kārtību sadarbībai migrācijas jomā;
- (h) aicina Padomi un Komisiju stiprināt atbalstu ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos darbībai, mudinot Lībijas iestādes ievērot starptautiskos humānas attieksmes standartus pret neregistrētiem migrantiem šajā valstī, tostarp nodrošināt ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos regulāru piekļuvi aizturēšanas centriem;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- (i) aicina Padomi un Komisiju ierosināt sniegt atbalstu Lībijai, iesaistot ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos, Starptautisko Migrācijas organizāciju, Starptautisko Migrācijas politikas attīstības centru un citas ekspertu aģentūras, lai risinātu cilvēku tirdzniecības problēmu šajā reģionā, īpašu uzmanību pievēršot sieviešu un bērnu aizsardzībai, tostarp atbalstīt legālo migrantu integrāciju un to migrantu apstākļu uzlabošanu, kuri valstī atrodas nelegāli; šajā sakarībā atzinīgi vērtē vienošanos par darba kārtību sadarbībai migrācijas jomā, kuru 2010. gada oktobrī parakstīja komisāri C. Malmstrom un Š. Füle un Lībijas iestādes;
- (j) prasa Komisijai sniegt Parlamentam pilnīgu un sīku informāciju par ārējiem finanšu instrumentiem, kas izmantoti ES un Lībijas partnerattiecību nolīgumā;
- (k) prasa Padomei mudināt Lībiju ievērot moratoriju attiecībā uz nāvessodu saskaņā ar ANO Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembrī un 2008. gada 18. decembrī pieņemtajām rezolūcijām, lai atceltu nāvessodu, un sniegt statistikas datus par personām, kurām Lībijā kopš 2008. gada izpildīts nāvessods, kā arī izpaust attiecīgo personu vārdus un viņu notiesāšanas iemeslus; aicina Augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci parādīt, ka ES piešķir prioritāti nāvessoda atcelšanai, regulāri aktualizējot šo jautājumu sarunās ar Lībijas iestādēm;
- (l) aicina Padomi uzstāt, lai pamatnolīgumā iekļautu klauzulu par Starptautisko krimināltiesu, šādi panākot, ka Lībija apsver iespēju ratificēt Romas statūtus;
- (m) aicina Padomi ierosināt Lībijai sadarboties saistībā ar programmām, ar ko stiprina reģionālās sinerģijas ilgtspējīgas attīstības un vides jautājumos, piemēram, saistībā ar klimata pārmaiņām, ūdens trūkumu un pārtuksnešošanu;
- (n) aicina Padomi un Komisiju sarunās par pamatnolīgumu sekmēt Lībijas līdzdalību Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerattiecībās un Savienības Vidusjūrai pasākumos un galvenajos projektos;
- (o) aicina Padomi un Komisiju pilnībā ievērot pienākumu saskaņā ar LESD 218. pantu pienācīgi informēt Parlamentu par ES centieniem veidot sadarbību ar Lībiju kodolenerģijas jomā, ko izskata pamatnolīguma sarunu sadaļā "Enerģētika", tostarp par visu ietekmi uz politiku un drošību;
- (p) atzinīgi vērtē Lībijas veselības iestāžu un profesionāļu nozīmīgos panākumus, būtiski uzlabojot medicīnas un zinātnes spējas risināt HIV-AIDS problēmu, kas tika sasniegti, ES un Lībijai kopīgi īstenojot Bengāzi veltīto rīcības plānu, un atbalsta prasīto šādas sadarbības paplašināšanu attiecībā uz citām infekcijas slimībām un citiem medicīnas centriem Lībijā; aicina ES dalībvalstis paplašināt specializēto veselības aprūpi pacientiem Lībijā, tostarp atvieglojot pagaidu ārstēšanās iespējas specializētās iestādēs Eiropā;
- (q) uzskata, ka pamatnolīgumā jāietver palīdzība iestāžu spēju uzlabošanai, lai stiprinātu pilsonisko sabiedrību, atbalstītu modernizācijas centienus, veicinātu demokrātiskas reformas, plašsaziņas līdzekļu un tiesu varas neatkarību, kā arī atbalstītu citus centienus, ar ko veicina uzņēmējdarbību, zinātnei, NVO un citām Lībijas ieinteresētajām aprindām labvēlīgu vidi;
- (r) aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, ka tirdzniecībai paredzētājās programmās prioritāte tiek piešķirta pašreizējā atbalsta sniegšanai uzņēmumiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, lai maksimāli palielinātu to spējas eksportēt;
- (s) aicina Padomi un Komisiju mudināt Lībiju pilnībā ievērot tās sniegtos solījumus, pievienojoties ANO Cilvēktiesību komitejai, un līdz ar to prasa Lībijai izsniegt pastāvīgus uzaicinājumus saskaņā ar ANO īpašajām procedūrām ieceltajām amatpersonām un struktūrām, piemēram, ANO īpašajam referentam jautājumos par ārpustiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvessodu izpildi, īpašajam ziņotājam par spīdzināšanu, īpašajam ziņotājam par vārda brīvību, īpašajam ziņotājam par rasisma, rasu diskriminācijas, ksenofobijas un saistītās neiecietības mūsdienu izpausmēm, kā arī darba grupai vardarbīgas vai piespiedu pazušanas jautājumos un darba grupai patvaļīgas aizturēšanas jautājumos, kā tas prasīts nesēn sagatavotajā vispārējā regulārā pārskatā par Lībiju; tāpat aicina, lai šajā valstī būtu neierobežotas iespējas neatkarīgi novērtēt vispārējo situāciju cilvēktiesību jomā;

Ceturtdiena, 2011. gada 20. janvāris

- (t) aicina Padomi nodrošināt, lai Šengenas vīzas Lībijas pilsoņiem izsniegtu bez liekas kavēšanās, izskatīt citas vienkāršošanas procedūras un pārliecināt Lībijas iestādes atvieglot vīzu piešķiršanu Eiropas Savienības pilsoņiem, kas dzīvo vai veic profesionālo darbību Lībijā;
 - (u) ierosina pēc iespējas drīz izveidot ES delegāciju Tripolē;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un informācijas nolūkā Komisijai un Eiropas Savienības dalībvalstu valdībām.
-

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Akciju sabiedrību apvienošanās ***I

P7_TA(2011)0001

Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra normatīvā rezolūcija par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par akciju sabiedrību apvienošanu (kodifikācija) (COM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))

(2012/C 136 E/20)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0026) un grozīto priekšlikumu (COM(2010)0391),
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 17. jūnijā pieņemto nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 50. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0209/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 21. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0363/2010),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 286E, 27.11.2009., 60. lpp.

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽³⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

P7_TC1-COD(2008)0009**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 18. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par akciju sabiedrību apvienošanas (kodifikācija)**

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/35/ES)

Protokols Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp EK un Jordāniju, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanas ES ***

P7_TA(2011)0002

Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses, nolūkā ņemt vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanas Eiropas Savienībai (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))

(2012/C 136 E/21)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (06903/2010),
 - ņemot vērā projektu protokolam Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses, nolūkā ņemt vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanas Eiropas Savienībai (09373/2008),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 217. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0384/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu, 90. panta 8. punktu un 46. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A7-0373/2010),
1. piekrīt protokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Jordānijas Hāšimītu Karalistes valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

EK un Rietumāfrikas Ekonomikas un monetārās savienības nolīgums par gaisa pārvadājumu pakalpojumiem ***

P7_TA(2011)0003

Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Rietumāfrikas Ekonomisko un monetāro savienību par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))

(2012/C 136 E/22)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (06646/2010),
 - ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Rietumāfrikas Ekonomisko un monetāro savienību par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (06190/2009),
 - ņemot vērā Padomes sniegto piekrišanas pieprasījumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 100. panta 2. punktu, 218. panta 8. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0103/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu (A7-0361/2010),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Rietumāfrikas Ekonomiskās un monetārās savienības dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Saskaņoti būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumi *II**

P7_TA(2011)0004

Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju otrajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD))

(2012/C 136 E/23)

(Parastā likumdošanas procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (10753/3/2010 – C7-0267/2010),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0311) un grozīto priekšlikumu (COM(2009)0579),
- ņemot vērā EK Līguma 251. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Komisija ir iesniegusi priekšlikumu Parlamentam (C6-0203/2008),

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālās komitejas 2009. gada 25. februāra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2010. gada 8. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju otrajā lasījumā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0343/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju otrajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 441. lpp.

⁽²⁾ OV C 218, 11.9.2009., 15. lpp.

P7_TC2-COD(2008)0098

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2011. gada 18. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 305/2011)

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

Pacienta tiesības pārrobežu veselības aprūpē ***II

P7_TA(2011)0007

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija attiecībā uz Padomes nostāju otrajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD))

(2012/C 136 E/24)

(Parastā likumdošanas procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (11038/2/2010 – C7-0266/2010),
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2008)0414),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija ir iesniegusi Parlamentam priekšlikumu (C6-0257/2008),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu un 114. pantu,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2008. gada 4. decembra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 12. februāra atzinumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2010. gada 21. decembra vēstulē pausto apņemšanos atbalstīt Parlamenta nostāju otrajā lasījumā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 8. punkta a) apakšpunktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0307/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju otrajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 368. lpp.

⁽²⁾ OV C 175, 28.7.2009., 116. lpp.

⁽³⁾ OV C 120, 28.5.2009., 65. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

P7_TC2-COD(2008)0142

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2011. gada 19. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/24/ES.)

ES un Kamerūnas nolīgums par tiesību aktiem mežsaimniecības jomā ***

P7_TA(2011)0009

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, lai noslēgtu brīvprātīgu partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību uz Eiropas Savienību (FLEGT) (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE))

(2012/C 136 E/25)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (12796/2010),
 - ņemot vērā brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību uz Eiropas Savienību (FLEGT) (13187/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punkta pirmo daļu un 207. panta 4. punkta pirmo daļu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu un 218. panta 7. punktu (C7-0339/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0371/2010),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu un Kamerūnas Republikas valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

ES un Kongo Republikas nolīgums par tiesību aktiem mežsaimniecības jomā ***

P7_TA(2011)0010

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, lai noslēgtu Brīvprātīgu partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Savienību un Kongo Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību uz Eiropas Savienību (FLEGT) (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE))

(2012/C 136 E/26)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (10028/2010),
 - ņemot vērā brīvprātīga partnerattiecību nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Kongo Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību uz Eiropas Savienību (FLEGT) (07636/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punkta pirmo daļu un 207. panta 4. punkta pirmo daļu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu un 218. panta 7. punktu (C7-0170/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0370/2010),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu un Kongo Republikas valdībām un parlamentiem.

Pagaidu partnerattiecību nolīgums starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm ***

P7_TA(2011)0012

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu partnerattiecību pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE))

(2012/C 136 E/27)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (05078/2010),
- ņemot vērā partnerattiecību pagaidu nolīguma projektu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses (05558/2/2009),

Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris

- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0036/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu, kā arī Attīstības komitejas un Zivsaimniecības komitejas atzinumus (A7-0365/2010),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt tā nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu un Klusā okeāna valstu valdībām un parlamentiem.

EK un Serbijas Stabilizācijas un asociācijas nolīgums ***

P7_TA(2011)0015

Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes un Komisijas lēmumam attiecībā uz Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Serbijas Republiku, no otras puses (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE))

(2012/C 136 E/28)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes un Komisijas lēmumam (15619/1/2007),
 - ņemot vērā Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un Serbiju (16005/2007),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 217. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 8. punktu, kā arī Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 101. panta otro daļu (C7-0341/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A7-0362/2010),
1. piekrīt nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Serbijas Republikas valdībai un parlamentam.
-

2012/C 136 E/17	Brazīlija — Cesare Battisti izdošana Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par Brazīliju — Cesare Battisti izdošana	94
2012/C 136 E/18	Irāna, jo īpaši Nasrin Sotoudeh lieta Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par Irānu — Nasrin Sotoudeh lieta	95

IETEIKUMI

Eiropas Parlaments

2012/C 136 E/19	ES un Lībijas pamatnolīgums Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra ieteikums Padomei par pašreizējām sarunām par ES un Lībijas pamatnolīgumu (2010/2268(INI))	99
-----------------	---	----

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2011. gada 18. janvāris

2012/C 136 E/20	Akciju sabiedrību apvienošanās ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra normatīvā rezolūcija par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par akciju sabiedrību apvienošanu (COM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))	104
	P7_TC1-COD(2008)0009 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 18. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par akciju sabiedrību apvienošanu (kodifikācija)	105
2012/C 136 E/21	Protokols Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp EK un Jordāniju, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanu ES *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses, nolūkā ņemt vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanu Eiropas Savienībai (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))	105
2012/C 136 E/22	EK un Rietumāfrikas Ekonomikas un monetārās savienības nolīgums par gaisa pārvadājumu pakalpojumiem *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Rietumāfrikas Ekonomisko un monetāro savienību par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))	106

2012/C 136 E/23	Saskaņoti būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumi ***II Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. janvāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju otrajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD)) 106
	P7_TC2-COD(2008)0098 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2011. gada 18. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK 107
Trešdiena, 2011. gada 19. janvāris	
2012/C 136 E/24	Pacienta tiesības pārrobežu veselības aprūpē ***II Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija attiecībā uz Padomes nostāju otrajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD)) 108
	P7_TC2-COD(2008)0142 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2011. gada 19. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē 109
2012/C 136 E/25	ES un Kamerūnas nolīgums par tiesību aktiem mežsaimniecības jomā *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, lai noslēgtu brīvprātīgu partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību uz Eiropas Savienību (FLEGT) (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE)) 109
2012/C 136 E/26	ES un Kongo Republikas nolīgums par tiesību aktiem mežsaimniecības jomā *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, lai noslēgtu Brīvprātīgu partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Savienību un Kongo Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību uz Eiropas Savienību (FLEGT) (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE)) 110
2012/C 136 E/27	Pagaidu partnerattiecību nolīgums starp Eiropas Kopien un Klusā okeāna valstīm *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu partnerattiecību pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopien, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE)) 110
2012/C 136 E/28	EK un Serbijas Stabilizācijas un asociācijas nolīgums *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 19. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes un Komisijas lēmumam attiecībā uz Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Serbijas Republiku, no otras puses (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE)) 111

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **|**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

